

Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Zakona o varstvu okolja obsega:

- Zakon o varstvu okolja – ZVO-1 (Uradni list RS, št. 41/04 z dne 22. 4. 2004),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja – ZVO-1A (Uradni list RS, št. 20/06 z dne 24. 2. 2006),
- Zakon o varstvu okolja – uradno prečiščeno besedilo –ZVO-1- UBP1 (Uradni list RS, št. 39/06 z dne 13. 4. 2006),
- Zakon o meteorološki dejavnosti – ZMetD (Uradni list RS, št. 49/06 z dne 12. 5. 2006),
- Odločbo o delni razveljavitvi drugega odstavka 187. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 66/06 z dne 27. 6. 2006),
- Zakon o prostorskem načrtovanju – ZPNačrt (Uradni list RS, št. 33/07 z dne 13. 4. 2007),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o financiranju občin – ZFO-1A (Uradni list RS, št. 57/08 z dne 10. 6. 2008),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja – ZVO-1B (Uradni list RS, št. 70/08 z dne 11. 7. 2008),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja – ZVO-1C (Uradni list RS, št. 108/09 z dne 28. 12. 2009),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prostorskem načrtovanju – ZPNačrt-A (Uradni list RS, št. 108/09 z dne 28. 12. 2009),
- Zakon o spremembah Zakona o varstvu okolja – ZVO-1D (Uradni list RS, št. 48/12 z dne 26. 6. 2012),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja – ZVO-1E (Uradni list RS, št. 57/12 z dne 27. 7. 2012),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja – ZVO-1F (Uradni list RS, št. 92/13 z dne 8. 11. 2013),
- Zakon o spremembah Zakona o varstvu okolja – ZVO-1G (Uradni list RS, št. 56/15 z dne 29. 7. 2015),
- Zakon o spremembah Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja – ZVO-1H (Uradni list RS, št. 102/15 z dne 24. 12. 2015),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja – ZVO-1I (Uradni list RS, št. 30/16 z dne 25. 4. 2016).

ZAKON o varstvu okolja (ZVO-1)

(neuradno prečiščeno besedilo št. 15)

I. TEMELJNE DOLOČBE

1. Splošne določbe

1. člen (predmet zakona)

(1) Ta zakon ureja varstvo okolja pred obremenjevanjem kot temeljni pogoj za trajnostni razvoj in v tem okviru določa temeljna načela varstva okolja, ukrepe varstva okolja,

spremljanje stanja okolja in informacije o okolju, ekonomske in finančne instrumente varstva okolja, javne službe varstva okolja in druga z varstvom okolja povezana vprašanja.

(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive Evropskih skupnosti:

1. Direktiva Sveta 91/692/EGS z dne 23. decembra 1991 o standardiziranju in racionaliziranju poročil o izvajanju določenih direktiv o okolju (UL L št. 377 z dne 31. 12. 1991, stran 48),
2. Direktiva 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja (prenovitev), (UL L št. 334 z dne 17. 12. 2010, stran 17),
3. Direktiva 2012/18/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi, ki spreminja in nato razveljavlja Direktivo Sveta 96/82/ES (UL L št. 197 z dne 24. 7. 2012, str. 1),
4. Direktiva 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje (UL L št. 197 z dne 21. 7. 2001, stran 30),
5. Direktiva 2011/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (UL L št. 26 z dne 28. 1. 2012, stran 1),
6. Direktiva 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o javnem dostopu do informacij o okolju z razveljavitvijo Direktive Sveta 90/313/EGS (UL L št. 41 z dne 14. 2. 2003, stran 26),
7. Direktiva 2003/35/EGS Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 o zagotavljanju udeležbe javnosti pri sprejemanju določenih planov in programov, ki se nanašajo na okolje, in dopolnitvah, ki se nanašajo na udeležbo javnosti in dostop do pravice Direktive 85/337/EGS in 96/61/ES (UL L št. 156 z dne 25. 6. 2003, stran 17),
8. Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra o vzpostavitvi sheme za trgovanje s pravicami za izpuščanje toplogrednih plinov v Skupnosti in dopolnitvi Direktive 96/61/ES (UL L št. 275 z dne 25. 10. 2003, stran 32),
9. Direktiva 2004/101/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. oktobra 2004 o dopolnitvi Direktive 2003/87/ES o vzpostavitvi sheme za trgovanje s pravicami za izpuščanje toplogrednih plinov v Skupnosti, upoštevajoč projektne mehanizme Kjotskega protokola (UL L št. 338 z dne 13. 11. 2004, stran 18),
10. Direktiva 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode (UL L št. 143 z dne 30. 4. 2004, str. 56; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2004/35/ES),
11. Direktiva 2008/101/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o spremembi Direktive 2003/87/ES zaradi vključitve letalskih dejavnosti v sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti (UL L št. 8 z dne 13. 1. 2009, stran 3),
12. Direktiva 2009/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spremembi Direktive 2003/87/ES z namenom izboljšanja in razširitve sistema Skupnosti za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov (UL L št. 140, z dne 5. 6. 2009, stran 63),
13. Direktiva 2008/50/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2008 o kakovosti zunanjega zraka in čistejšem zraku za Evropo (UL L št. 152 z dne 11. 6. 2008, stran 1),
14. Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L št. 312 z dne 22. 11. 2008, stran 3),
15. Direktiva 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida in spremembi Direktive Sveta 85/337/EGS, direktiv 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES, 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (ES) št. 1013/2006 (UL L št. 140 z dne 5. 6. 2009, stran 114).

2. člen (namen in cilji zakona)

(1) Namen varstva okolja je spodbujanje in usmerjanje takšnega družbenega razvoja, ki omogoča dolgoročne pogoje za človekovo zdravje, počutje in kakovost njegovega življenja ter ohranjanje biotske raznovrstnosti.

(2) Cilji varstva okolja so zlasti:

1. preprečitev in zmanjšanje obremenjevanja okolja,
2. ohranjanje in izboljševanje kakovosti okolja,
3. trajnostna raba naravnih virov,
4. zmanjšanje rabe energije in večja uporaba obnovljivih virov energije,
5. odpravljanje posledic obremenjevanja okolja, izboljšanje porušenega naravnega ravnovesja in ponovno vzpostavljanje njegovih regeneracijskih sposobnosti,
6. povečevanje snovne učinkovitosti proizvodnje in potrošnje ter
7. opuščanje in nadomeščanje uporabe nevarnih snovi.

(3) Za doseganje ciljev iz prejšnjega odstavka se:

1. spodbuja proizvodnjo in potrošnjo, ki prispeva k zmanjšanju obremenjevanja okolja,
2. spodbuja razvoj in uporabo tehnologij, ki preprečujejo, odpravljajo ali zmanjšujejo obremenjevanje okolja in
3. plačuje onesnaževanje in raba naravnih virov.

3. člen (pojmi)

V tem zakonu uporabljeni izrazi imajo naslednji pomen:

1. Okolje je tisti del narave, kamor seže ali bi lahko segel vpliv človekovega delovanja.
 - 1.1. Narava je celota materialnega sveta in sestav z naravnimi zakoni med seboj povezanih ter soodvisnih delov in procesov. Človek je sestavni del narave.
 - 1.2. Naravni pojavi so fizikalno kemični procesi, sevanja, geološki pojavi, podnebne, hidrografske in biološke razmere ter drugi naravni pojavi, ki povzročajo spremembe okolja.
 - 1.3. Deli okolja so tla, mineralne surovine, voda, zrak in živalske ter rastlinske vrste, vključno z njihovim genskim materialom. Biotska raznovrstnost je biotska raznovrstnost po predpisih o ohranjanju narave.
 - 1.3.1. Posebni deli okolja so vode in tla ter s predpisi o ohranjanju narave posebej določene mednarodno varovane in zavarovane prosto živeče rastlinske in živalske vrste (v nadaljnjem besedilu: zavarovane vrste), njihovi habitati in habitatni tipi, ki se prednostno ohranjajo v ugodnem stanju po predpisih o ohranjanju narave.
 - 1.3.2. Ugodno stanje ohranjenosti zavarovanih vrst in habitatnih tipov je stanje, določeno s predpisi o ohranjanju narave.
 - 1.3.3. Funkcija posebnega dela okolja je koristna vloga, ki jo ima posebni del okolja za drug del okolja ali za javnost.
 - 1.3.4. Tla so vrhnja plast zemeljske skorje med kamninami in površino, sestavljajo pa jih mineralni delci, organske snovi, voda, zrak in živi organizmi.
 - 1.3.5. Vode so vode po predpisih o vodah in predpisih o varstvu okolja.
 - 1.4. Naravna dobrina je del narave in je lahko naravno javno dobro, naravni vir ali naravna vrednota.
 - 1.4.1. Naravno javno dobro je del okolja, na katerem je z zakonom vzpostavljen status javnega dobra.
 - 1.4.2. Naravni vir je del okolja, kadar je predmet gospodarske rabe.
 - 1.4.3. Naravna vrednota je naravna vrednota po predpisih o ohranjanju narave.
 - 1.5. Kulturna dediščina je kulturna dediščina po predpisih o varstvu kulturne dediščine.

2. Poseg v okolje je vsako človekovo ravnanje ali opustitev ravnanja, ki lahko vpliva na okolje tako, da škoduje človekovemu zdravju, počutju in kakovosti njegovega življenja ter preživetju, zdravju in počutju drugih organizmov. Poseg v okolje se nanaša zlasti na rabo naravnih dobrin, onesnaževanje delov okolja, gradnjo in uporabo objektov, proizvodne in druge dejavnosti ter dajanje izdelkov na trg in njihovo potrošnjo.
3. Emisija je neposredno ali posredno izpuščanje ali oddajanje snovi v tekočem, plinastem ali trdnem stanju ali energije (hrup, vibracije, sevanje, toplota in svetloba) ali organizmov ali mikroorganizmov iz posameznega vira v okolje.
 - 3.1. Mejna vrednost emisije je predpisana vrednost emisije, ki je določena kot masa, izražena s posebnimi parametri, koncentracija ali raven emisije, in v enem ali več časovnih obdobjih ne sme biti presežena.
4. Kakovost okolja je stanje okolja ali njegovega dela, ki je posledica emisije in drugih človekovih dejanj ter delovanja naravnih pojavov.
 - 4.1. Standard kakovosti okolja je predpisana kakovost okolja ali njegovega dela, določena kot mejna ali ciljna vrednost ali dolgoročno naravnano priporočilo, izražena kot koncentracija snovi, parameter stanja okolja ali raven energije, ki mora biti v določenem času dosežena.
 - 4.1.1. Ciljna vrednost je predpisana raven onesnaženosti okolja, določena z namenom, da se izogne škodljivim vplivom na zdravje ljudi oziroma na okolje kot celoto, se jih prepreči ali zmanjša, in ko je treba in kadar je to mogoče, doseže v določenem času.
5. Odpadek je snov ali predmet, ki ga imetnik zavrže, namerava zavreči ali mora zavreči.
 - 5.1. Nevarni odpadke je odpadke, ki je zaradi ene ali več nevarnih lastnosti s predpisom uvrščen med nevarne odpadke.
 - 5.2. Radioaktivni odpadke je odpadke, ki je zaradi določenih radioaktivnih lastnosti po predpisih o varstvu pred ionizirajočimi sevanji, uvrščen med radioaktivne odpadke.
 - 5.3. Komunalni odpadke je odpadke iz gospodinjstev in njemu podoben odpadke iz trgovine, proizvodnih, poslovnih, storitvenih in drugih dejavnosti ter javnega sektorja.
 - 5.4. Ravnanje z odpadki je zbiranje, prevoz, predelava in odstranjevanje odpadkov, vključno z nadzorom nad takimi postopki in dejavnostmi po prenehanju obratovanja naprave za odstranjevanje odpadkov, ter delovanje osebe, ki z odpadki trguje ali jih posreduje .
 - 5.5. Komunalna odpadna voda je odpadna voda iz gospodinjstev in njej po naravi ali sestavi podobna voda iz proizvodnje ali storitvene ali druge dejavnosti ali mešanica teh odpadnih voda z odpadno vodo iz proizvodnje ali s padavinsko odpadno vodo.
6. Obremenitev okolja je vsak poseg ali posledica posega v okolje, ki je izključno ali hkrati povzročila ali povzroča onesnaževanje okolja, tveganje za okolje, okoljsko škodo ali rabo naravne dobrine.
 - 6.1. Čezmerna obremenitev okolja je obremenitev, ki presega mejne vrednosti emisije, standarde kakovosti okolja, pravila ravnanja ali dovoljeno rabo naravne dobrine.
 - 6.2. Celotna obremenitev so skupni vplivi in učinki več istovrstnih sestavin, skupna obremenitev pa so skupni vplivi in učinki vseh prisotnih raznovrstnih sestavin.
 - 6.3. Opozorilna vrednost je s predpisom določena vrednost obremenitve okolja ali njegovega dela, nad katero so škodljivi vplivi na človekovo zdravje za posamezne skupine ljudi verjetni že pri kratkotrajni izpostavljenosti, in pri kateri je potrebno sprotno obveščanje javnosti.
 - 6.4. Alarmna vrednost je s predpisom določena vrednost obremenitve, nad katero so škodljivi vplivi na človekovo zdravje za vse prebivalce verjetni že pri kratkotrajni izpostavljenosti in pri kateri so potrebni takojšnji ukrepi.
 - 6.4.1. Kritična vrednost je predpisana vrednost, določena na podlagi znanstvenih spoznanj, katere preseganje ima lahko neposredne škodljive učinke na nekatere sprejemnike, kot npr. na drevesa, druge rastline in naravne ekosisteme, vendar ne na človeka.
 - 6.5. Onesnaževanje okolja je neposredno ali posredno vnašanje snovi ali energije v zrak, vodo ali tla ali povzročanje odpadkov in je posledica človekove dejavnosti, ki lahko škoduje okolju ali človekovemu zdravju ali posega v lastninsko pravico tako, da poškoduje ali uniči predmet lastninske pravice ali posega v njeno uživanje ali v pravico do rabe okolja.

- 6.6. Raba naravnih dobrin je splošna raba delov okolja, za katero ni treba pridobiti posebne pravice, ali posebna raba delov okolja, za katero je treba pridobiti posebno pravico rabe skladno z zakonom.
- 6.7. Tveganje za okolje je verjetnost, da bo nek poseg v okolje posredno ali neposredno v določenih okoliščinah ali v določenem času škodoval okolju ali življenju ali zdravju ljudi.
- 6.8. Okoljska nesreča je nenadzorovan ali nepredviden dogodek, ki je nastal zaradi posega v okolje in ima takoj ali kasneje za posledico neposredno ali posredno ogrožanje življenja ali zdravja ljudi ali kakovosti okolja. Okoljska nesreča je tudi ekološka nesreča po predpisih o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami.
 - 6.8.1. Večja nesreča je dogodek, kot je večja emisija, požar ali eksplozija, ki je posledica nenadzorovanih dogodkov pri obratovanju obrata in lahko takoj ali z zakasnitvijo znotraj ali zunaj obrata povzroči hudo nevarnost za človekovo zdravje ali okolje in vključuje eno ali več nevarnih snovi.
 - 6.8.1.1. Nevarnost je lastnost nevarne snovi ali fizično stanje, ki lahko škoduje človekovemu zdravju ali okolju.
 - 6.8.2. Okoljska škoda je večja škoda, povzročena posebnim delom okolja.
 - 6.8.2.1. Škoda je merljiva negativna sprememba posebnega dela okolja ali večja merljiva prizadetost njegove funkcije, povzročena neposredno ali posredno.
 - 6.8.2.2. Neposredna nevarnost škode je dovolj velika verjetnost, da bo okoljska škoda nastala v bližnji prihodnosti.
 - 6.9. Mejni stroški onesnaževanja okolja so s predpisom določeni dodatni stroški povzročitelja onesnaževanja okolja, ki so posledica proizvodnje dodatne enote izdelka ali storitve in niso vključeni v lastno ceno izdelka ali storitve.
 7. Povzročiteljica ali povzročitelj obremenitve okolja (v nadaljnjem besedilu: povzročitelj obremenitve) je pravna ali fizična oseba, ki neposredno ali posredno, izključno ali hkrati onesnažuje okolje, rabi naravne dobrine ali povzroča tveganje za okolje ali povzroči okoljsko nesrečo ali okoljsko škodo.
 - 7.1. Upravljavka ali upravljavec (v nadaljnjem besedilu: upravljavec) je povzročitelj obremenitve okolja, ki ima v posesti napravo ali obrat ali izvaja določeno dejavnost.
 - 7.2. Sprememba upravljavca je sprememba pravne ali fizične osebe ali sprememba firme ali sedeža osebe, ki je pridobila okoljevarstveno dovoljenje.
 - 7.3. Operator zrakoplova je oseba, ki upravlja zrakoplov med izvajanjem določene vrste letalske dejavnosti, ali lastnik zrakoplova, kadar ta ne pozna osebe, ki upravlja zrakoplov, ali je ne navede.
 - 7.3.1. Operator komercialnega zračnega prometa je operator zrakoplova, ki javnosti za plačilo zagotavlja redne ali izredne storitve zračnega prometa za prevoz potnikov, tovora ali poštnih pošiljk.
 - 7.3.2. Država članica upravljavka je država članica, ki je operatorju zrakoplova odobrila operativno licenco v skladu s predpisom Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) o skupnih pravilih za opravljanje zračnih prevozov oziroma država članica z največjimi ocenjenimi pripisanimi emisijami iz letalstva, kot jih je določil pristojni organ EU. Operator zrakoplova je pripisan Republiki Sloveniji na podlagi podatkov pristojnega organa EU, da je na območju EU povzročil največ emisij toplogrednih plinov z opravljanjem določenih vrst letalskih dejavnosti na območje Republike Slovenije.
 8. Naprava je nepremična ali premična tehnološka enota, za katero je določeno, da lahko povzroča obremenitev okolja, ker v njej poteka eden ali več določenih tehnoloških procesov in na istem kraju drugi z njimi neposredno tehnološko povezani procesi, ki lahko povzročajo obremenitev okolja.
 - 8.1. Za začetek obratovanja naprave ali obrata se v primeru gradnje šteje datum dokončnosti uporabnega dovoljenja ali odločbe o odreditvi poskusnega obratovanja po predpisih o graditvi objektov, kadar je bilo odrejeno poskusno obratovanje, ali pa datum pravnomočnosti okoljevarstvenega dovoljenja, kadar ne gre za gradnjo.
 - 8.2. Sprememba v obratovanju naprave je sprememba v vrsti ali delovanju naprave ali njena razširitev, ki bi lahko vplivala na okolje in odstopa od pogojev, pod katerimi je bilo izdano okoljevarstveno dovoljenje skladno s tem zakonom.

- 8.3. Večja sprememba v obratovanju naprave, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega, je sprememba v vrsti ali delovanju naprave ali njena razširitev, ki ima lahko znatne negativne vplive na zdravje ljudi ali okolje. Vsaka sprememba v vrsti ali delovanju naprave ali njena razširitev, zaradi katere se proizvodna zmogljivost naprave poveča za prag, kadar je ta predpisan, se šteje za večjo spremembo v obratovanju naprave.
- 8.3.1. Večja sprememba v obratovanju druge naprave je sprememba naprave ali njena razširitev, ki bistveno spremeni njene glavne tehnične značilnosti ali poveča njeno proizvodno zmogljivost in tako poveča emisije ali spremembo vrste emisije v okolje ali odpadkov ter ima lahko znatne negativne vplive na okolje.
- 8.3.2. Večja sprememba obrata je znatna sprememba količine nevarnih snovi ali njihovih kemijskih ali fizikalnih lastnosti, sprememba tehnološkega procesa, v katerem se uporablja nevarna snov, ali katerakoli druga sprememba v obratu, ki vpliva na možnost nastanka in poteka večje nesreče ter na ukrepe za njeno preprečitev in zmanjšanje njenih posledic.
- 8.4. Proizvodna zmogljivost naprave je največja možna količina vhodnih ali izhodnih snovi, kot so surovine, pomožna sredstva, izdelki ali polizdelki, ki v 24 urah na dan vstopajo v napravo ali izstopajo iz nje, če je ta zmožna obratovati na ta način. Lahko je opredeljena tudi posredno, in sicer s parametri, kot so prostornina, površina ali dimenzije naprave ali njenih delov, uporabljena moč ali energija, število mest ali osebkov v objektih za rejo živali in podobno.
- 8.5. Podnaprava je podnaprava v skladu s Sklepom Komisije z dne 27. aprila 2011 o določitvi prehodnih pravil za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije na ravni Unije v skladu s členom 10a Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 130 z dne 17. 5. 2011, stran 1), zadnjič spremenjenim s Sklepom Komisije z dne 17. avgusta 2012 o spremembi sklepov 2010/2/EU in 2011/278/EU v zvezi s sektorji in deli sektorjev, ki veljajo za izpostavljene visokemu tveganju premestitve emisij CO₂ (UL L št. 241 z dne 7. 9. 2012, stran 52), (v nadaljnjem besedilu: Sklep 278/2011/EU).
- 8.6. Naprava za proizvodnjo električne energije je naprava, v kateri se od 1. januarja 2005 proizvaja električna energija za prodajo tretjim osebam in v kateri se ne opravlja nobena dejavnost, določena v predpisu iz četrtega odstavka 118. člena tega zakona, razen zgorevanje goriva.
9. Obrat je celotno območje, ki ga upravlja isti upravljavec in na katerem je ena ali več naprav, vključno s pripadajočo ali z njimi povezano infrastrukturo in tehnološkimi procesi, v katerih se proizvajajo, skladiščijo ali kakor koli drugače uporabljajo nevarne snovi, in izpolnjuje predpisane pogoje za razvrstitev v obrate manjšega ali obrate večjega tveganja za okolje v skladu s predpisom iz 18. člena tega zakona.
10. Nevarna snov je snov ali zmes, ki ustreza kriterijem za fizikalne nevarnosti, nevarnosti za zdravje ali nevarnosti za okolje, opredeljenih v Prilogi I Uredbe (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (UL L št. 353, z dne 31. 12. 2008, str. 1).
- 10.1. Nevarna snov, določena zaradi razvrstitve obratov, je v predpisu iz tretjega odstavka 18. člena tega zakona določena snov ali zmes, ki je lahko surovina, proizvod, stranski proizvod, ostanek ali vmesni proizvod.
- 10.2. Snov je katerikoli kemijski element ali njegova spojina, razen radioaktivnih snovi po predpisih o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in gensko spremenjenih organizmov po predpisih o ravnanju z gensko spremenjenimi organizmi.
- 10.3. Zmes je zmes ali raztopina, sestavljena iz dveh ali več snovi.
- 10.4. Onesnaževalo je snov, ki lahko onesnažuje okolje.
- 10.5. Izhodiščno poročilo je dokument, ki vsebuje podatke o stanju onesnaženosti tal in podzemne vode z določenimi nevarnimi snovmi iz 10. točke, potrebne za količinsko primerjavo s stanjem po prenehanju obratovanja naprave.

11. Najboljša razpoložljiva tehnika je najbolj učinkovita in napredna razvojna stopnja dejavnosti in z njo povezanih načinov obratovanja, ki kaže praktično primernost posamezne tehnike, da se na njeni podlagi določajo mejne vrednosti emisije za preprečevanje, in če to ni izvedljivo, za zmanjševanje emisij na splošno in njihovega vpliva na okolje kot celoto. Najboljša razpoložljiva tehnika je opredeljena z dokumenti pristojnega organa EU.
- 11.1. Tehnika vključuje uporabljeno tehnologijo in način načrtovanja, gradnje, vzdrževanja, obratovanja in razgradnje naprave.
- 11.2. Razpoložljiva tehnika je tista tehnika, katere stopnja razvoja ob upoštevanju stroškov in prednosti omogoča njeno uporabo v posamezni industrijski panogi pod ekonomsko in tehnično izvedljivimi pogoji ne glede na to, ali se uporablja ali razvija v posamezni državi članici EU ali v drugi državi, če je le upravljavcu naprave primerno dostopna.
- 11.3. Najboljša je tista tehnika, ki je pri doseganju visoke splošne ravni varstva okolja kot celote najučinkovitejša.
- 11.4. Referenčni dokument BAT je dokument, ki ga sprejme in na svoji spletni stran objavi Evropska komisija, izdelan pa je za določene dejavnosti; opisuje predvsem uporabljene tehnologije, sedanje vrednosti emisij, porabe snovi in energije, tehnike, ki se uporabljajo za opredelitev najboljših razpoložljivih tehnik, ter zaključke o BAT in vse nastajajoče tehnike.
- 11.5. Zaključki o BAT so dokument, ki ga sprejme Evropska komisija in je objavljen v Uradnem listu EU, vsebuje pa dele referenčnega dokumenta BAT, zaključke o najboljših razpoložljivih tehnikah, njihov opis, informacije za oceno njihove ustreznosti, ravni emisij, povezane z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, z njimi povezan monitoring, vrednosti porabe snovi in energije, lahko pa tudi ukrepe za sanacijo območja, na katerem je naprava. Zaključki o BAT se uporabljajo neposredno, razen če je s predpisi iz 17., 19., 20. in 101. člena tega zakona določeno drugače. Do objave zaključkov o BAT se uporabljajo zaključki o BAT iz referenčnega dokumenta BAT.
- 11.6. Ravni emisij, povezane z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, so razpon ravni emisij, nastalih pri običajnih pogojih obratovanja naprave ob uporabi najboljše razpoložljive tehnike ali kombinaciji najboljših razpoložljivih tehnik, kot so opisane v zaključkih o BAT; te ravni so izražene kot povprečje v določenem časovnem obdobju pod posebnimi referenčnimi pogoji in se uporabljajo neposredno.
- 11.7. Nastajajoča tehnika je nova tehnika za industrijsko dejavnost, ki bi, če bi bila tržno razvita, lahko zagotovila večjo ali vsaj enako stopnjo varstva okolja in večje prihranke pri stroških kakor obstoječe najboljše razpoložljive tehnike.
12. Monitoring okolja je spremljanje in nadzorovanje okolja s sistematičnimi meritvami ali drugimi metodami in z njimi povezanimi postopki.
13. Okoljski podatek je katera koli informacija v pisni, vizualni, zvočni, elektronski ali drugi materialni obliki, ki se nanaša na okolje.
14. Kjotska enota je skladno z Zakonom o ratifikaciji Kjotskega protoka k Okvirni konvenciji Združenih narodov o spremembi podnebja (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 17/02; v nadaljnjem besedilu: Kjotski protokol) enota dodeljenih količin, enota zmanjšanja emisij, enota potrjenega zmanjšanja emisij ali enota odstranitve toplogrednih plinov in je enaka eni toni ekvivalenta ogljikovega dioksida.
- 14.1. Enota dodeljenih količin (v nadaljnjem besedilu: AAU) je enota količine toplogrednih plinov, ki jih država pogodbenica iz priloge B Kjotskega protokola lahko odda v ozračje v določenem obdobju.
- 14.2. Enota zmanjšanja emisij (v nadaljnjem besedilu: ERU) je enota, izdana na podlagi 6. člena Kjotskega protokola in odločitev, sprejetih na podlagi Zakona o ratifikaciji Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 13/95; v nadaljnjem besedilu: Podnebna konvencija) ali Kjotskega protokola.
- 14.3. Enota potrjenega zmanjšanja emisij (v nadaljnjem besedilu: CER) je enota, izdana na podlagi 12. člena Kjotskega protokola in odločitev, sprejetih na podlagi Podnebne konvencije ali Kjotskega protokola.

- 14.4. Enota odstranitve toplogrednih plinov (v nadaljnjem besedilu: RMU) je enota, izdana državi na podlagi tretjega in četrtega odstavka 3. člena Kjotskega protokola, kadar država izvaja ukrepe, ki prispevajo k neto ponoru emisij toplogrednih plinov.
- 14.5. Prožni kjotski mehanizmi so skupne naložbe in mednarodno trgovanje z AAU.
- 14.6. Skupna naložba je projektna dejavnost za izpolnjevanje obveznosti iz 3. člena Kjotskega protokola in se nanaša na projekt skupnega izvajanja iz 6. člena Kjotskega protokola ali projekt mehanizma čistega razvoja iz 12. člena Kjotskega protokola.
15. Javnost pomeni eno ali več fizičnih ali pravnih oseb in njihova združenja, organizacije ali skupine.
16. Zainteresirana javnost je javnost, ki lahko sodeluje v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja ali okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave, ki lahko povzroča onesnaževanje večjega obsega, v skladu s tem zakonom.

2. Temeljna načela

4. člen (načelo trajnostnega razvoja)

(1) Država in samoupravna lokalna skupnost (v nadaljnjem besedilu: občina) morata pri sprejemanju politik, strategij, programov, planov, načrtov in splošnih pravnih aktov ter pri izvajanju drugih zadev iz svoje pristojnosti spodbujati takšen gospodarski in socialni razvoj družbe, ki pri zadovoljevanju potreb sedanje generacije upošteva enake možnosti zadovoljevanja potreb prihodnjih in omogoča dolgoročno ohranjanje okolja.

(2) Zaradi spodbujanja trajnostnega razvoja morajo biti zahteve varstva okolja vključene v pripravo in izvajanje politik ter dejavnosti na vseh področjih gospodarskega in socialnega razvoja.

5. člen (načelo celovitosti)

(1) Država in občina morata pri sprejemanju politik, strategij, programov, planov, načrtov in splošnih pravnih aktov ter pri izvajanju drugih zadev iz svoje pristojnosti upoštevati njihove vplive na okolje tako, da prispevajo k doseganju ciljev varstva okolja.

(2) Pri sprejemanju aktov iz prejšnjega odstavka, ki se nanašajo na varstvo okolja, se kot merilo upoštevajo človekovo zdravje, počutje in kakovost njegovega življenja ter preživetje, varstvo pred okoljskimi nesrečami in zdravje ter počutje drugih živih organizmov.

6. člen (načelo sodelovanja)

(1) Država in občina pri sprejemanju politik, strategij, programov, planov, načrtov in splošnih pravnih aktov, ki se nanašajo na varstvo okolja, omogočata sodelovanje povzročiteljev obremenitve, izvajalk ali izvajalcev (v nadaljnjem besedilu: izvajalec) javnih služb varstva okolja in drugih oseb, ki opravljajo dejavnosti varstva okolja, in javnosti.

(2) Država zagotavlja sodelovanje in solidarnost pri reševanju globalnih in meddržavnih vprašanj varstva okolja, zlasti s sklepanjem meddržavnih pogodb, sodelovanjem z drugimi državami v zvezi s plani, programi in posegi v okolje s čezmejnimi vplivom, z obveščanjem drugih držav o okoljskih nesrečah in mednarodno izmenjavo okoljskih podatkov.

(3) Občine so med seboj solidarne in sodelujejo pri izvajanju nalog varstva okolja iz svoje pristojnosti, da se zagotovijo okoljsko bolj sprejemljivi, primernejši in ekonomsko učinkovitejši ukrepi varstva okolja.

7. člen (načelo preventive)

(1) Mejne vrednosti emisije, standardi kakovosti okolja, pravila ravnanja in drugi ukrepi varstva okolja morajo biti zasnovani, vsak poseg v okolje pa načrtovan in izveden tako, da povzroči čim manjše obremenjevanje okolja.

(2) Za uresničevanje določb prejšnjega odstavka se uporabljajo najboljše razpoložljive tehnike, dostopne na trgu.

(3) Za preprečevanje škodljivih učinkov na okolje in zdravje ljudi se posegi v okolje usmerjajo tudi z dolgoročno naravnanimi priporočili.

8. člen (načelo previdnosti)

(1) Uvajanje novih tehnologij, proizvodnih postopkov in izdelkov je dopustno le, če ob upoštevanju stanja znanosti in tehnike ter možnih varstvenih ukrepov ni pričakovati nepredvidljivih škodljivih učinkov na okolje ali zdravje ljudi.

(2) Če obstaja možnost nepopravljivega uničenja okolja ali če so ogrožene njegove regeneracijske sposobnosti, pomanjkanje znanstvene zanesljivosti ne sme biti razlog za odlaganje ukrepov.

9. člen (načelo odgovornosti povzročitelja)

(1) Povzročitelj obremenitve je odgovoren za odpravo vira čezmernega obremenjevanja okolja in njegovih posledic v skladu s tem zakonom.

(2) Povzročitelj obremenitve je odgovoren za preprečevanje in sanacijo okoljske škode v skladu s tem zakonom.

(3) Povzročitelj obremenitve je odgovoren za obremenjevanje okolja tudi v primeru stečaja ali likvidacije v skladu s tem zakonom.

10. člen (načelo plačila za obremenjevanje)

(1) Povzročitelj obremenitve krije vse stroške predpisanih ukrepov za preprečevanje in zmanjševanje onesnaževanja ter tveganja za okolje, rabo okolja ter odpravo posledic obremenjevanja okolja, vključno s stroški izvedbe preprečevalnih in sanacijskih ukrepov v primeru okoljske škode.

(2) Z namenom zmanjševanja obremenjevanja okolja se lahko predpiše okoljsko dajatev zaradi onesnaževanja ali zaradi vsebnosti okolju škodljivih snovi v surovini, polizdelku ali izdelku.

(3) Povzročitelju obremenitve se lahko predpiše obveznost jamčenja s finančnimi jamstvi zaradi izvajanja predpisanih obveznosti ali poplačila stroškov obremenjevanja okolja pri opravljanju njegove dejavnosti, po njenem prenehanju ali prenehanju obratovanja naprave ali obrata ali prenehanju povzročitelja obremenitve.

11. člen (načelo subsidiarnega ukrepanja)

(1) Država skrbi za odpravo posledic čezmerne obremenitve okolja in krije stroške odprave teh posledic, če jih ni mogoče naprtiti določenim ali določljivim povzročiteljem ali ni pravne podlage za naložitev obveznosti povzročitelju obremenitve ali posledic ni mogoče drugače odpraviti.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka občina skrbi za odpravo posledic čezmerne obremenitve okolja zaradi ravnanja s komunalnimi odpadki in krije stroške odprave teh posledic, če jih ni mogoče naprtiti določenim ali določljivim povzročiteljem ali ni pravne podlage za naložitev obveznosti povzročitelju obremenitve ali posledic ni mogoče drugače odpraviti.

(3) Če se v primeru iz prejšnjih odstavkov povzročitelj ugotovi kasneje, imata država ali občina pravico in dolžnost izterjati vračilo stroškov iz prejšnjih odstavkov.

(4) Načelo subsidiarnega ukrepanja velja za državo tudi, ko je vir obremenjevanja okolja zunaj njenih meja, vprašanja o posledicah čezmerne obremenitve na območju Republike Slovenije pa s tujo državo, v kateri je vir, niso urejena.

(5) Stroški subsidiarnega ukrepanja države ali občine ne pokrivajo stroškov odškodninskih zahtevkov oškodovancev zaradi posledic čezmerne obremenitve okolja.

12. člen (načelo spodbujanja)

(1) Država in občina v skladu s svojimi pristojnostmi spodbujata dejavnosti varstva okolja, ki preprečujejo ali zmanjšujejo obremenjevanje okolja, in tiste posege v okolje, ki zmanjšujejo porabo snovi in energije ter manj obremenjujejo okolje ali ga omejujejo pod stopnjo dopustnih meja.

(2) Pri določanju spodbud so okolju primernejše naprave, tehnologija, oprema, izdelki in storitve ter dejavnosti deležni večjih ugodnosti od okolju manj primernih.

(3) Država in občina spodbujata ozaveščanje, informiranje in izobraževanje o varstvu okolja.

13. člen (načelo javnosti)

(1) Okoljski podatki so javni.

(2) Vsakdo ima pravico dostopa do okoljskih podatkov skladno z zakonom.

(3) Javnost ima pravico sodelovati v postopkih sprejemanja predpisov, politik, strategij, programov, planov in načrtov, ki se nanašajo na varstvo okolja, skladno s tem zakonom.

(4) Javnost ima pravico sodelovati v postopkih, ki se nanašajo na plane, programe in posege v okolje v drugih državah, ki bi lahko vplivali na okolje v Republiki Sloveniji, skladno s tem zakonom.

(5) Javnost ima pravico sodelovati v postopkih izdajanja konkretnih pravnih aktov, ki se nanašajo na posege v okolje, skladno s tem zakonom.

14. člen **(načelo varstva pravic)**

(1) Za uresničevanje pravice do zdravega življenjskega okolja lahko državljanke ali državljani kot posameznice ali posamezniki ali njihova društva, združenja in organizacije pred sodiščem zahtevajo, da nosilka ali nosilec (v nadaljnjem besedilu: nosilec) posega v okolje ustavi poseg, če bi ta povzročil ali povzroča čezmerno obremenitev okolja ali če bi povzročil ali povzroča neposredno nevarnost za življenje ali zdravje ljudi, ali da se mu prepove začetni izvajanje posega v okolje, če je izkazana velika verjetnost, da bi povzročil takšne posledice.

(2) Za varovanje pravice do zdravega življenjskega okolja kot posebnega področja je v skladu z zakonom pristojen tudi varuh človekovih pravic.

15. člen **(načelo dopustnosti posegov v okolje)**

(1) Poseg v okolje je dopusten le, če ne povzroča čezmerne obremenitve.

(2) Ta zakon določa primere, ko je za poseg v okolje treba pridobiti okoljevarstveno soglasje ali dovoljenje.

(3) Za posebno rabo naravnih dobrin je treba pridobiti pravico skladno z določbami zakonov, ki urejajo njihovo rabo.

16. člen **(načelo ekološke funkcije lastnine)**

(1) Pri uživanju lastninske pravice ali pravice splošne ali posebne rabe naravnih dobrin je treba zaradi upoštevanja ekološke funkcije lastnine zagotoviti ohranjanje in izboljševanje kakovosti okolja, ohranjanje naravnih vrednot in biotske raznovrstnosti.

(2) Naravno javno dobro se lahko rabi le tako, da ni ogroženo okolje ali njegov del, ki ima status naravnega javnega dobra, in ni izključena njegova naravna vloga.

(3) Zaradi ohranjanja narave in izboljšanja kakovosti človekovega življenja se za naravne dobrine, ki so skladno z zakonom določena kot ekološko pomembna območja ali naravne vrednote, lahko določi poseben režim uživanja lastnine, drugih pravic rabe ali opravljanja dejavnosti.

(4) Ukrepi za zagotavljanje ekološke funkcije lastnine iz prejšnjih odstavkov so določeni s tem zakonom in z zakoni, ki urejajo varstvo ali rabo naravnih dobrin.

II. UKREPI VARSTVA OKOLJA

1. Mejne vrednosti in pravila ravnanja

17. člen (emisije)

(1) Povzročitelj onesnaževanja mora izvesti ukrepe, potrebne za preprečevanje in zmanjšanje onesnaževanja, tako da njegove emisije v okolje ne presegajo predpisanih mejnih vrednosti.

(2) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) določi mejne vrednosti emisije, ki pri običajnih pogojih obratovanja naprave ali opravljanja dejavnosti ne smejo biti presežene, stopnje zmanjševanja onesnaževanja okolja in s tem povezane enakovredne parametre ter tehnične ukrepe, pa tudi mogoče učinke celotne in skupne obremenitve okolja, zavezanca za zagotavljanje izvajanja obratovalnega monitoringa iz 101. člena tega zakona in njegov obseg ter podrobnejšo določitev večje spremembe naprave. Vlada za naprave iz 68. člena tega zakona lahko določi podrobnejša pravila za uporabo zaključkov o BAT, pri čemer se dosežena raven varstva okolja ne sme poslabšati, mejne vrednosti emisij in druge zahteve pa so lahko določene tudi strožje, kot jih določajo zaključki o BAT.

(3) Vlada v predpisih iz prejšnjega odstavka določi naprave, katerih upravljavci morajo pridobiti okoljevarstveno dovoljenje v skladu s tem zakonom, podrobnejšo vsebino vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, rok, do katerega mora upravljavec naprave vložiti vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja in pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, ter rok, do katerega mora upravljavec obstoječe naprave njeno obratovanje uskladiti z zahtevami, predpisanimi na podlagi prejšnjega odstavka.

(4) Vlada v predpisih iz drugega odstavka tega člena lahko določi tudi obveznost upravljavca naprave, da ministrstvu napravo prijavi, pri čemer upravljavcu ni treba pridobiti okoljevarstvenega dovoljenja, ministrstvo pa jo vpiše v evidence iz 104. člena tega zakona. Vlada predpiše tudi podrobnejše podatke, ki se vodijo v evidenci iz 104. člena tega zakona.

(5) Vlada v predpisih iz drugega odstavka tega člena lahko določi naprave, za katere proizvajalec ali upravljavec zagotavlja skladnost s predpisanimi mejnimi vrednostmi ali se ta ugotavlja v skladu s predpisi, ki urejajo ugotavljanje skladnosti proizvodov, in za katere okoljevarstveno dovoljenje ni potrebno.

(6) Vlada v predpisih iz drugega odstavka tega člena lahko določi tudi druge naprave, za katere okoljevarstveno dovoljenje ni potrebno, njihova skladnost s predpisi, ki urejajo emisije, pa se ugotavlja na podlagi strokovne ocene, ki jo zagotovi upravljavec naprave.

(7) Strokovna ocena iz prejšnjega odstavka je sestavni del projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja, kadar je gradbeno dovoljenje zahtevano v skladu z zakonom, ki ureja graditev objektov. Če za napravo, ki odvaja odpadno vodo, gradbeno dovoljenje ni zahtevano, je strokovna ocena sestavni del vloge za pridobitev vodnega soglasja v skladu z zakonom, ki ureja vode.

18. člen (preprečevanje večjih nesreč in zmanjševanje njihovih posledic)

(1) Upravljavec mora pri upravljanju obrata izvesti vse ukrepe, potrebne za preprečevanje večje nesreče in za zmanjševanje njenih posledic za ljudi in okolje.

(2) Upravljavec mora za obrat iz prejšnjega odstavka imeti okoljevarstveno dovoljenje v skladu s tem zakonom.

(3) Vlada določi:

1. vrste in količine nevarnih snovi,
2. merila za razvrstitev obratov v obrate večjega ali manjšega tveganja za okolje,
3. vsebino zasnove zmanjšanja tveganja za okolje in varnostnega poročila,
4. obveznost, roke in vsebino prijave obrata,
5. obveznost poročanja o večji nesreči in
6. druge ukrepe za preprečevanje večje nesreče in zmanjševanje njenih posledic.

(4) Vlada določi tudi merila za določitev najmanjše razdalje med obratom in območji, na katerih se lahko stalno ali začasno zadržuje večje število ljudi, pomembnejšo infrastrukturo državnega ali lokalnega pomena in varovanimi ter zavarovanimi območji po predpisih o ohranjanju narave, tehnične ukrepe in druge omejitve rabe prostora, vključno z zahtevami za prilagoditev obstoječih objektov, za primer spremembe okoljevarstvenega dovoljenja pa tudi, kaj se šteje za znaten vpliv na preprečevanje večjih nesreč in zmanjševanje njihovih posledic.

(5) Vlada določi tudi način obveščanja javnosti o nevarnosti večje nesreče in način obveščanja drugih držav članic Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: država članica) ter drugih držav o obratih in možnih večjih nesrečah, ki bi lahko vplivale na okolje na njihovem ozemlju.

18.a člen (izključitev nevarne snovi)

(1) Vlada lahko pisno predlaga Evropski komisiji, da se iz seznama nevarnih snovi, določenih v predpisu iz tretjega odstavka prejšnjega člena, posamezna nevarna snov izključi, ker ne more povzročiti sproščanja snovi ali energije, zaradi česar bi v razumno predvidljivih običajnih ali izrednih razmerah lahko prišlo do večje nesreče, in zaradi tega ne pomeni zdravstvene, fizikalne in okoljske nevarnosti.

(2) Vlada v predlogu iz prejšnjega odstavka svoj predlog utemelji in predloži naslednje informacije:

1. podroben seznam lastnosti, potrebnih za oceno potenciala nevarnih snovi glede na fizikalno, zdravstveno ali okoljsko škodljivost;
2. fizikalne in kemijske lastnosti (na primer molekulsko maso, nasičen parni tlak, toksičnost, vrelišče, reaktivnost, viskoznost, topnost in druge relevantne lastnosti);
3. lastnosti glede zdravstvene in fizikalne nevarnosti (na primer reaktivnost, vnetljivost, toksičnost in dodatne dejavnike, kot so način izpostavljenosti, razmerje med poškodbami in smrtnostjo ter dolgoročni učinki, pa tudi druge relevantne lastnosti);
4. lastnosti glede okoljske nevarnosti (na primer strupenost za okolje, obstojnost, kopičenje v organizmih, potencial za daljnosežen prenos v okolju in druge relevantne lastnosti);
5. o razvrščenosti snovi ali zmesi v EU, če je to mogoče, in
6. o pogojih obratovanja, značilnih za posamezno snov (temperatura, pritisk in drugi ustrezni pogoji), pri katerih se nevarna snov skladišči, uporablja oziroma je navzoča v primeru predvidljivega izrednega delovanja ali v primeru nesreče, na primer požara.

19. člen (pravila ravnanja)

(1) Povzročitelj obremenitve mora pri svojem ravnanju upoštevati vsa pravila, ki so potrebna za preprečevanje in zmanjševanje obremenjevanja okolja.

(2) Prepovedi, omejitve in druga pravila ravnanja ter priporočila pri opravljanju dejavnosti ali v potrošnji določi vlada, nanašajo pa se zlasti na:

1. prijavo ravnanja ali dejavnosti,
2. proizvodnjo, prevoz in skladiščenje,
3. usposobljenost oseb za opravljanje dejavnosti,
4. dajanje storitev ali izdelkov na trg,
5. označevanje surovin, polizdelkov ali izdelkov in druge oblike obveščanja potrošnikov,
6. specifikacije za izdelke, storitve ali postopke in ugotavljanje skladnosti z njimi,
7. opozorila, znake in varščine,
8. zmanjševanje porabe snovi in energije,
9. zmanjševanje nevarnih in škodljivih snovi v surovinah, polizdelkih ali izdelkih,
10. nadomeščanje snovi in energentov z okolju primernejšimi,
11. zahteve, povezane z nadzorom nad okoljevarstveno ustreznostjo izdelkov ali tehnologij pri uvozu ali tranzitu in
12. druga ravnanja, potrebna za preprečevanje in zmanjševanje obremenjevanja okolja.

(3) V predpisu iz prejšnjega odstavka se določijo dejavnosti, ki lahko škodljivo vplivajo na okolje in za katere mora njihov izvajalec pridobiti okoljevarstveno dovoljenje skladno s tem zakonom.

20. člen **(ravnanje z odpadki)**

(1) Povzročitelj onesnaževanja mora upoštevati vsa pravila ravnanja z odpadki, ki so potrebna za preprečevanje odpadkov in zagotavljanje predelave odpadkov ali njihovo odstranjevanje, če predelava ni mogoča.

(2) Pravna ali fizična oseba, ki predeluje ali odstranjuje svoje odpadke ali odpadke drugih povzročiteljev po predpisanih postopkih, mora za to imeti okoljevarstveno dovoljenje v skladu s tem zakonom.

(3) Pravna ali fizična oseba, ki zbira ali prevaža odpadke ali z njimi trguje ali jih posreduje, mora imeti za zbiranje, prevažanje ali trgovanje z odpadki ali za njihovo posredovanje odločbo ministrstva o izpolnjevanju pogojev in biti vpisana v evidenco oseb iz četrtega odstavka 104. člena tega zakona.

(4) Ministrstvo izda osebi iz prejšnjega odstavka odločbo na podlagi vloge, ki vsebuje dokazila o izpolnjevanju pogojev iz predpisa iz petega odstavka tega člena, ministrstvo pa jo vpiše v evidenco iz 104. člena tega zakona, ko odločba postane pravnomočna.

(5) Vlada s predpisom določi pravila ravnanja in druge pogoje za ravnanje z odpadki, nanašajo pa se zlasti na:

1. preprečevanje odpadkov,
2. razvrščanje odpadkov na sezname,
3. načine ravnanja z odpadki,
4. pogoje za pridobitev potrdila iz tretjega odstavka tega člena,
5. pogoje za pridobitev predpisanih dovoljenj,
6. načrtovanje, gradnjo in obratovanje naprav za ravnanje z odpadki,
7. usposobljenost oseb za ravnanje z odpadki,
8. ukrepe, povezane s prenehanjem delovanja naprav za ravnanje z odpadki in

9. vodenje evidenc o odpadkih in ravnanju z njimi ter način poročanja ministrstvu, pristojnemu za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

(6) Vlada pri določanju pravil ravnanja in drugih pogojev za ravnanje z odpadki v predpisih iz prejšnjega odstavka upošteva tudi najboljše razpoložljive tehnike in zaključke o BAT ter določi podrobnejšo vsebino vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz drugega odstavka tega člena in vloge iz četrtega odstavka tega člena.

(7) Vlada s predpisom določi primere in pogoje, ko za pravno ali fizično osebo, ki v okviru dejavnosti razvija, izdeluje, predeluje, obdeluje, prodaja ali uvaža izdelke (v nadaljnjem besedilu: proizvajalec izdelkov), velja razširjena odgovornost proizvajalca. Proizvajalec izdelkov mora delno ali v celoti zagotoviti takšno ravnanje z izdelki in odpadki, ki nastanejo po uporabi teh izdelkov, da se spodbujajo ponovna uporaba in preprečevanje odpadkov ter njihovo recikliranje in drugi postopki predelave, nanašajo pa se zlasti na:

1. prevzem rabljenih izdelkov in odpadkov, ki nastanejo po uporabi izdelkov, in zagotavljanje predpisanega ravnanja z njimi,
2. način in pogoje za posamično ali skupno izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev izdelkov,
3. obseg obveznosti proizvajalcev izdelkov ali njihovih združenj ali drugih gospodarskih družb, s katerimi proizvajalci izdelkov izpolnjujejo svoje obveznosti, in cilje, ki jih morajo pri izpolnjevanju obveznosti dosegati,
4. vzpostavitev in zagotavljanje informacijskega sistema za spremljanje izvajanja obveznosti proizvajalcev izdelkov ter
5. obveščanje in seznanjanje javnosti z možnostmi ponovne uporabe izdelkov in recikliranja ter drugih načinov predelave odpadkov, ki nastanejo po uporabi izdelkov.

(8) Vlada v predpisu iz petega odstavka tega člena lahko določi primere, ko okoljevarstveno dovoljenje iz drugega odstavka tega člena ni potrebno, če so izpolnjene predpisane zahteve, ki se nanašajo zlasti na:

1. emisije,
2. vsebnost nevarnih ali škodljivih snovi,
3. rabo energije in
4. vrsto in način nastajanja odpadkov.

(9) Pošiljanje odpadkov se izvaja v skladu s predpisi, ki urejajo pošiljke odpadkov.

21. člen (črtan)

22. člen (uporaba standardov)

(1) V predpisih iz 17., 18., 19. in 20. člena tega zakona se v zvezi z določenim ravnanjem ali dejavnostjo lahko določi sklicevanje na standard po predpisih o standardizaciji ali določi njegovo obvezno uporabo ali določi, da je določeno ravnanje ali dejavnost skladna z zahtevami predpisa, če ustreza zahtevam standarda.

(2) V predpisih iz prejšnjega odstavka se lahko določi tudi organ za ugotavljanje skladnosti, pogoje, ki ji mora ta organ izpolnjevati, in zahteva, da se njegova usposobljenost dokazuje z akreditacijskimi listinami po predpisih, ki urejajo akreditacijo.

2. Zagotavljanje standardov kakovosti okolja

23. člen (standardi kakovosti okolja)

(1) Vlada določi standarde kakovosti okolja, ciljne, opozorilne, alarmne in kritične vrednosti, stopnje zmanjševanja onesnaževanja okolja in s tem povezane ukrepe, pri čemer upošteva tudi možne učinke celotne in skupne obremenitve okolja.

(2) Vlada določi tudi merila občutljivosti, ranljivosti ali obremenjenosti okolja, na podlagi katerih se deli okolja ali posamezna območja uvrščajo v razrede ali stopnje. Na teh delih okolja ali posameznih območjih so novi posegi dovoljeni le, če se zaradi njih ne poslabša uvrstitev dela okolja ali območja v posamezni razred ali stopnjo.

(3) Minister razvrsti dele okolja ali posamezna območja v razrede ali stopnje iz prejšnjega odstavka.

(4) Vlada lahko določi raven dopustnega preseganja standarda kakovosti okolja za določeno obdobje, če je to potrebno zaradi obstoječe obremenjenosti okolja in zahtevnosti doseganja predpisane kakovosti okolja.

(5) Vlada določi način obveščanja javnosti o prekoračitvi opozorilnih in alarmnih vrednosti iz prvega odstavka tega člena in s tem povezana opozorila, priporočila ter napotila za ravnanje prebivalstva.

(6) Vlada lahko za določen čas na celotnem območju države ali njenem delu omeji ali prepove dejavnost ali delovanje, ki povzroča prekoračitev standardov kakovosti okolja ali opozorilnih vrednosti iz prvega odstavka tega člena, če prekoračitve ni mogoče odpraviti z drugimi ukrepi.

24. člen (degradirano okolje)

(1) Vlada lahko del okolja ali posamezno območje s predpisom določi kot degradirano okolje, če je na podlagi meril iz drugega odstavka prejšnjega člena razvrščeno v razred ali stopnjo največje obremenjenosti ali kadar obstaja tveganje, da bo raven onesnaževal presegla eno ali več alarmnih vrednosti, predpisanih na podlagi prvega odstavka prejšnjega člena, in v sodelovanju z občino, na območju katere je degradirano območje, določi program ukrepov za izboljšanje kakovosti okolja ali njegovih delov na tem območju. V primeru, da degradirano okolje obsega območje več občin, lahko pri določitvi programa sodelujejo tudi njihove zveze ali združenja.

(2) Program ukrepov iz prejšnjega odstavka vsebuje zlasti:

1. opredelitev območja degradiranega okolja,
2. navedbo delov okolja, ki so čezmerno obremenjeni, in razred ali stopnjo obremenjenosti,
3. predvideno kakovost okolja ali njegovega dela po izvedenih ukrepih,
4. ukrepe za izboljšanje kakovosti degradiranega okolja, ob upoštevanju celotne in skupne obremenitve okolja,
5. naloge države in občine,
6. obveznosti povzročiteljev obremenitve,
7. obveznosti izvajalcev javnih služb varstva okolja ali oseb, ki izvajajo dejavnosti varstva okolja,
8. roke za izvedbo posameznih ukrepov in
9. načrt monitoringa učinkov izvedenih ukrepov.

(3) Sodelovanje občine pri določitvi programa iz prejšnjega odstavka obsega zlasti:

1. izmenjavo podatkov, ki se nanašajo na degradirano območje,
2. dajanje pobud za določitev ustreznih ukrepov in
3. opredelitev nalog občine, vključno z deležem sredstev za njihovo izvedbo.

(4) Za sodelovanje občine je pristojna županja ali župan, ki po predhodni odobritvi občinskega sveta predlaga določitev nalog občine, vključenih v program iz drugega odstavka tega člena.

(5) Vlada pri določitvi predvidene kakovosti okolja ali njegovega dela v programu ukrepov iz drugega odstavka tega člena upošteva tehnično izvedljivost potrebnih ukrepov ob razumno visokih stroških.

(6) Vlada lahko v predpisu iz prvega odstavka tega člena prepove nove posege v okolje, zaradi katerih bi se lahko povečala stopnja obremenjenosti okolja ali delov okolja na območju degradiranega okolja.

(7) Vlada lahko v predpisu iz prvega odstavka tega člena glede na stopnjo degradiranosti okolja in zahtevnost njegovega izboljšanja povzročiteljem obremenitve določi obveznosti, ki so strožje od mejnih vrednosti emisije iz 17. člena tega zakona ali pravil ravnanja iz 19. ali 20. člena tega zakona, če izboljšanja ni mogoče doseči z drugimi ukrepi.

(8) Če ima povzročitelj obremenitve iz prejšnjega odstavka okoljevarstveno dovoljenje, izdano po določbah tega zakona, mu ministrstvo naloži njegove obveznosti iz prejšnjega odstavka in določi rok za njihovo izpolnitev z odločbo, s katero se delno ali v celoti spremeni ali dopolni izdano dovoljenje.

(9) Ministrstvo lahko rok iz prejšnjega odstavka na zahtevo povzročitelja obremenitve za enkrat podaljša, če ta predloži dokazila, da je to potrebno zaradi zahtevnosti tehnoloških rešitev, njegovih slabih poslovnih rezultatov ali dolgotrajnosti postopkov pridobivanja predpisanih soglasij ali dovoljenj iz razlogov, ki niso na strani povzročitelja.

(10) Ko vlada na podlagi monitoringa ugotovi, da del okolja ali območje iz prvega odstavka tega člena ni več degradirano, odloči o prenehanju predpisa iz prvega odstavka tega člena.

24.a člen (čezmejno sodelovanje)

(1) Če onesnaženost okolja sega preko meja Republike Slovenije na območje druge države in so preseženi standardi kakovosti okolja, določeni s predpisom iz 23. člena tega zakona, ministrstvo v sodelovanju s pristojnim organom druge države zaradi odprave takšne onesnaženosti pripravi skupne ali usklajene načrte za kakovost okolja.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka ministrstvo skupaj s pristojnim organom druge države pripravi in izvede kratkoročne akcijske načrte, ki zajemajo onesnažena območja v Republiki Sloveniji in v drugi državi, pri čemer ministrstvo zagotovi, da druga država dobi vse podatke, ki so potrebni za pripravo načrtov.

(3) Če onesnaženost okolja na območjih blizu državne meje presega opozorilne ali alarmne vrednosti, določene s predpisom iz 23. člena tega zakona, ministrstvo pristojnemu organu druge države čim prej zagotovi podatke, ki se nanašajo na onesnaženost. Ti podatki so dostopni tudi javnosti.

25. člen **(subsidiarno ukrepanje države in občine)**

(1) Če je za odpravo posledic čezmerne obremenitve okolja subsidiarno odgovorna država, vlada naloži ministrstvu, da v sodelovanju z ministrstvi, pristojnimi za rabo posamezne naravne dobrine, pripravi program ukrepov za izboljšanje kakovosti okolja ali njegovega dela.

(2) Pri odločitvi iz prejšnjega odstavka vlada upošteva tehnično izvedljivost potrebnih ukrepov ob razumno visokih stroških ter njihovo upravičenost glede na predvideno izboljšanje kakovosti okolja ali njegovega dela.

(3) Program ukrepov iz prvega odstavka tega člena vsebuje zlasti:

1. opredelitev čezmerne obremenitve okolja ali njegovega dela,
2. opis posledic čezmerne obremenitve okolja, ki jih je treba odpraviti,
3. ukrepe za izboljšanje kakovosti okolja ali njegovega dela,
4. opis izbranih tehnoloških in drugih rešitev ter predvidenih ukrepov,
5. oceno predvidenih dolgoročnih učinkov izbranih ukrepov z vidika vplivov na okolje,
6. pristojne organe in izvajalce državnih gospodarskih javnih služb,
7. predvideno kakovost okolja ali njegovega dela po izvedenih ukrepih,
8. okvirne roke za izvedbo ukrepov,
9. oceno potrebnih finančnih sredstev,
10. načrt monitoringa učinkov izvedenih ukrepov in
11. poljudni povzetek programa, ki je razumljiv javnosti.

(4) Program ukrepov iz prejšnjega odstavka sprejme vlada, njegovo izvedbo pa zagotovi ministrstvo.

(5) Določbe prejšnjih odstavkov se smiselno uporabljajo tudi, kadar je za odpravo posledic čezmerne obremenitve okolja subsidiarno odgovorna občina.

26. člen **(sodelovanje javnosti)**

(1) Ministrstvo mora v postopku priprave programa ukrepov iz prvega odstavka prejšnjega člena omogočiti javnosti vpogled v osnutek programa in zagotoviti njegovo javno predstavitev.

(2) Ministrstvo z javnim naznanilom v svetovnem spletu in v enem od dnevnih časopisov, ki pokriva celotno območje države, določi kraj in čas za vpogled in javno predstavitev iz prejšnjega odstavka ter določi način dajanja mnenj in pripomb javnosti.

(3) Ministrstvo zagotovi vpogled in možnost dajanja mnenj in pripomb javnosti na osnutek programa v trajanju najmanj 30 dni.

(4) V predlogu programa ukrepov iz prvega odstavka tega člena, ki ga ministrstvo predloži vladi v sprejem, mora biti navedena tudi opredelitev do mnenj in pripomb javnosti iz prejšnjega odstavka.

(5) Določbe prejšnjih odstavkov se smiselno uporabljajo tudi v primeru, kadar program priprave sprejme pristojni organ občine, javno naznanilo pa mora biti poleg svetovnega spleta objavljeno tudi v enem od časopisov, ki pokrivajo območje občine.

3. Ukrepi v primeru okoljske nesreče

27. člen **(ukrepi v primeru okoljske nesreče)**

(1) Povzročitelj okoljske nesreče mora o nesreči nemudoma obvestiti organ, pristojen za obveščanje, določen s predpisi o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami in izvesti tiste nujne ukrepe, s katerimi je mogoče zmanjšati škodljive posledice za okolje.

(2) Način ravnanja in interventne ukrepe v primeru okoljske nesreče na površinskih vodah urejajo predpisi o vodah. Način ravnanja in interventne ukrepe v primeru okoljske nesreče na drugih delih okolja predpiše minister, v soglasju z ministrom, pristojnim za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka potrebne interventne ukrepe izvedejo pristojne službe po predpisih o vodah in službe za zaščito, reševanje in pomoč, določene po predpisih o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami.

(4) Ministrstvo lahko od povzročitelja okoljske nesreče zahteva izvedbo dopolnilnih ukrepov, potrebnih za omejevanje posledic za okolje in za preprečevanje možnosti njene ponovitve.

(5) Če je zaradi okoljske nesreče nastala tudi okoljska škoda in so poleg interventnih ukrepov iz drugega odstavka tega člena potrebni tudi sanacijski ukrepi, se za njihovo pripravo in izvedbo uporabljajo določbe tega zakona, ki se nanašajo na sanacijske ukrepe v primeru odgovornosti za preprečevanje in sanacijo okoljske škode.

(6) Stroške ukrepov iz drugega in četrtega odstavka tega člena plača povzročitelj okoljske nesreče, če njegovo premoženje za pokritje stroškov ne zadošča, pa krije preostanek teh stroškov država.

(7) Določbe drugega in tretjega odstavka tega člena veljajo tudi v primeru, če povzročitelj okoljske nesreče ni znan ali je okoljska nesreča posledica naravnega pojava, stroške ukrepov pa krije država.

(8) Če zaradi okoljske nesreče iz prejšnjega odstavka pride do onesnaženja voda, izvede interventne ukrepe izvajalec državne gospodarske javne službe varstva pred nenadnim onesnaženjem voda, določene po predpisih o vodah.

(9) Če je zaradi okoljske nesreče nastala tudi okoljska škoda, njen povzročitelj pa ni znan ali ga ni mogoče določiti ali pa je okoljska nesreča posledica naravnega pojava in so za odpravljanje ali zmanjšanje njenih posledic poleg interventnih ukrepov potrebni še sanacijski ukrepi, ministrstvo v sodelovanju z drugimi pristojnimi ministristvi in prizadeto občino pripravi program za izvedbo sanacije prizadetega območja, razen če odpravo posledic okoljske nesreče ne ureja poseben zakon.

(10) Program za izvedbo sanacije prizadetega območja vsebuje zlasti:

1. oceno stanja in obsega posledic nesreče za ljudi in okolje,
2. določitev območja, na katerem je treba izvesti ukrepe,
3. navedbo sanacijskih ukrepov, določenih na podlagi predpisa iz devetega odstavka 110.e člena tega zakona, in rokov za njihovo izvedbo,
4. organe, organizacije in službe za izvedbo predvidenih ukrepov,
5. oceno potrebnih finančnih sredstev in način kritja stroškov ter
6. načrt spremljanja učinkov izvedenih ukrepov.

(11) Program iz prejšnjega odstavka sprejme vlada z odlokom.

28. člen
(ukrepi v primeru večje nesreče)

(1) Ne glede na določbe prejšnjega člena se v primeru večje nesreče potrebni ukrepi izvedejo skladno z načrti zaščite in reševanja, določenimi s predpisi o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami.

(2) Načrti iz prejšnjega odstavka morajo poleg vsebin, določenih s predpisi iz prejšnjega odstavka, vsebovati tudi zasnovo ukrepov za odpravo ali zmanjšanje posledic večje nesreče v okolju.

(3) Stroške odprave posledic iz prejšnjih odstavkov plača povzročitelj večje nesreče, če njegovo premoženje za pokritje stroškov ne zadošča, pa krije preostanek teh stroškov država.

4. Drugi ukrepi

29. člen
(stečaj povzročitelja obremenitve)

(1) Če se zoper povzročitelja obremenitve uvede stečajni postopek, v stečajni masi pa so odpadki, ki jih ni bilo mogoče prodati ali razdeliti upnikom skladno z zakonom, postane imetnik odpadkov država.

(2) Ne glede na določbe predpisov o prisilni poravnavi, stečaju in likvidaciji postane last države onesnažena premična ali nepremična stvar, ki je ni bilo mogoče prodati ali razdeliti upnikom.

(3) Stroške predpisanega ravnanja z odpadki iz prvega odstavka tega člena in vrednost stvari iz prejšnjega odstavka oceni sodni cenilec.

(4) Stečajni senat iz razdelitvene mase s sklepom izloči in prenese na državo denarna sredstva v višini sodne cenitve iz prejšnjega odstavka pred poplačilom lastnikov povzročitelja obremenitve v stečaju.

(5) Denarna sredstva iz prejšnjega odstavka so prihodek proračuna države in se porabijo za izvedbo ukrepov, potrebnih za predpisano ravnanje z odpadki in onesnaženimi stvarmi.

30. člen
(pooblaščenec za varstvo okolja)

(1) Povzročitelj obremenitve, ki mora pridobiti okoljevarstveno dovoljenje po določbah 68. ali 86. člena tega zakona, mora imeti v delovnem ali pogodbenem razmerju najmanj eno osebo, ki je odgovorna za opravljanje nalog varstva okolja (v nadaljnjem besedilu: pooblaščenec za varstvo okolja).

- (2) Naloge pooblaščenca za varstvo okolja so zlasti:
1. seznanjanje in svetovanje povzročitelju obremenitve v zvezi s predpisanimi ukrepi varstva okolja pri opravljanju njegove dejavnosti,
 2. dajanje mnenj in predlogov povzročitelju obremenitve o ukrepih za zmanjševanje ali preprečevanje obremenjevanja okolja,
 3. sodelovanje pri uvajanju za okolje manj škodljivih postopkov, tehnologij in izdelkov,

4. nadzorovanje in skrb za izvajanje predpisanih ukrepov varstva okolja pri opravljanju dejavnosti ter poročanje povzročitelju obremenitve o ugotovljenih pomanjkljivostih,
5. zagotavljanje javnosti podatkov o obremenjevanju okolja skladno s tem zakonom,
6. seznanjanje zaposlenih o škodljivih vplivih naprave ali obrata na okolje in ukrepih za njihovo preprečevanje ali zmanjševanje,
7. sodelovanje z osebami, zadolženimi za varnost in zdravje pri delu, požarno varnost in svetovalcem za kemikalije,
8. sodelovanje pri pripravi načrtov za zaščito in reševanje po predpisih o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami ter
9. druge naloge varstva okolja v skladu s pooblastili povzročitelja obremenitve.

(3) Povzročitelj obremenitve mora pooblaščenca za varstvo okolja omogočiti strokovno neodvisno opravljanje nalog iz prejšnjega odstavka in izpopolnjevanje znanja ter zagotoviti dostop do vseh potrebnih podatkov.

(4) Povzročitelj obremenitve lahko imenuje za pooblaščenca za varstvo okolja le osebo, ki ima za opravljanje nalog iz drugega odstavka tega člena najmanj šesto raven izobrazbe in pet let delovnih izkušenj na področju varstva okolja.

(5) Povzročitelj obremenitve mora imenovati pooblaščenca za varstvo okolja in določiti njegove naloge ter pooblastila pisno. O imenovanju pooblaščenca in podatkih iz šestega odstavka tega člena in njegovih nalogah ter pooblastilih, spremembah njegovih nalog ali pooblastil ali o njegovi razrešitvi mora povzročitelj obremenitve obvestiti ministrstvo in pristojni organ občine, na območju katere ima sedež.

(6) Zaradi vodenja postopkov po tem zakonu ministrstvo o pooblaščencah vodi evidenco, ki vsebuje podatke o:

1. osebnem imenu,
2. datumu in kraju rojstva,
3. stalnem ali začasnem prebivališču in
4. izobrazbi.

(7) Osebni podatki iz prejšnjega odstavka se po 20 letih arhivirajo v skladu s predpisi o arhivskem gradivu in arhivih.

5. Znak za okolje in sistem okoljskega vodenja organizacij

31. člen **(znak za okolje)**

(1) Za spodbujanje proizvodnje izdelkov ali opravljanja storitev (v nadaljnjem besedilu: proizvod), ki imajo v primerjavi z drugimi istovrstnimi proizvodi manjše negativne vplive na okolje v celotnem obdobju svojega obstoja in s tem prispevajo k učinkoviti rabi delov okolja ter visoki stopnji varstva okolja, ministrstvo takšnemu proizvodu lahko podeli znak za okolje.

(2) Skupine proizvodov in pogoji, ki jih mora proizvod izpolnjevati za pridobitev znaka za okolje in oblika znaka so določeni s predpisi EU, ki se nanašajo na sistem EU za podeljevanje znaka za okolje.

(3) Proizvajalec ali uvoznik zaprosi ministrstvo za izdajo znaka za okolje za proizvod z vlogo, ki mora vsebovati dokazila o tem, da proizvod izpolnjuje predpisane

pogoje, in plača pristojbino, ki jo na podlagi predpisov iz prejšnjega odstavka določi ministrstvo.

(4) Ministrstvo osebi iz prejšnjega odstavka podeli znak za okolje za proizvod z odločbo na način in pod pogoji, določenimi v predpisih iz drugega odstavka tega člena.

(5) Oseba, ki je znak pridobila, plača ministrstvu tudi posebno pristojbino, ki jo na podlagi predpisov iz drugega odstavka tega člena določi ministrstvo.

(6) Ministrstvo lahko podeljeni znak za okolje odvzame, če oseba iz četrtega odstavka tega člena krši pogoje, pod katerimi je bil znak podeljen, ali če proizvod ne izpolnjuje več predpisanih pogojev.

(7) Znak za okolje lahko uporablja proizvajalec ali uvoznik le v zvezi s proizvodom, ki mu je bil znak za okolje podeljen.

(8) Uporaba znaka, ki je podoben znaku za okolje do te mere, da bi lahko ustvaril zmedo na trgu ali zmedel potrošnike, je prepovedana.

32. člen (sistem okoljevarstvenega vodenja organizacij)

(1) Za spodbujanje primernejšega ravnanja z okoljem in obveščanja javnosti o vplivih njihovih dejavnosti na okolje ministrstvo omogoča gospodarskim družbam, samostojnim podjetnikom posameznikom, zavodom in drugim organizacijam ali njihovim delom ali povezavam (v nadaljnjem besedilu: organizacija) vključevanje v sistem EU za okoljevarstveno vodenje organizacij (v nadaljnjem besedilu: sistem EMAS).

(2) Pogoji, ki jih mora izpolnjevati organizacija za vključitev v sistem EMAS, so določeni s predpisi EU, ki se nanašajo na sistem EMAS.

(3) Organizacija zaprosi ministrstvo za vključitev v sistem EMAS z vlogo, ki mora vsebovati dokumente in dokazila o tem, da organizacija izpolnjuje predpisane pogoje.

(4) Izpolnjevanje pogojev iz drugega odstavka tega člena preverja EMAS preveritelj.

(5) Ministrstvo odobri organizaciji vključitev v sistem EMAS z odločbo o registraciji.

(6) Odločba iz prejšnjega odstavka je podlaga za vključitev organizacije v evidenco organizacij, vključenih v sistem EMAS (v nadaljnjem besedilu: evidenca EMAS).

(7) Organizacija, registrirana v sistemu EMAS, se lahko sklicuje na registracijo in uporablja znak EMAS v obliki, na način in pod pogoji, ki so določeni s predpisi iz drugega odstavka tega člena.

(8) Ministrstvo lahko na lastno pobudo, na pobudo EMAS preveritelja, pristojne inšpekcije ali organizacije same, in ob upoštevanju mnenja strokovnega sveta iz 34. člena tega zakona, z odločbo začasno ali trajno izključi iz evidence EMAS organizacijo, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev.

(9) V predpisih iz 17., 18., 19. in 20. člena tega zakona se za organizacije, vključene v sistem EMAS lahko določijo tudi olajšave in spodbude, ki se nanašajo zlasti na zmanjšanje pogostosti in obsega izvajanja monitoringa ter poročanja.

(10) Uporaba znaka EMAS s strani organizacije, ki ni registrirana v sistemu EMAS, in uporaba znaka, ki je znaku EMAS podoben do te mere, da bi lahko ustvaril zmedo na trgu ali zavedel potrošnike, je prepovedana.

33. člen (EMAS preveritelj)

(1) EMAS preveritelj je lahko le pravna oseba, ki ima akreditacijo državnega akreditacijskega organa po predpisih o akreditaciji in izpolnjuje druge pogoje, določene v predpisih iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(2) Organ iz prejšnjega odstavka mora v zvezi z vzpostavitvijo in delovanjem sistema akreditiranja EMAS preveriteljev v svojih organih zagotoviti sodelovanje vseh zainteresiranih strani iz drugega odstavka 34. člena tega zakona, skladno z zakonom.

(3) Organ iz prvega odstavka tega člena vodi evidenco akreditiranih EMAS preveriteljev, ki vsebuje zlasti:

1. firmo in sedež EMAS preveritelja,
2. številko in datum izdaje akreditacijske listine,
3. obseg akreditacije in
4. druge podatke, zahtevane v predpisih iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(4) Organ iz prvega odstavka tega člena mora ministrstvu najmanj enkrat mesečno ali na njegovo zahtevo posredovati podatke o akreditiranih EMAS preveriteljih.

(5) Podatki iz evidence EMAS preveriteljev so javni, skladno z zakonom.

(6) Organ iz prvega odstavka tega člena mora dati ministrstvu na njegovo zahtevo vse podatke v zvezi s postopkom akreditacije posameznih EMAS preveriteljev, EMAS preveritelj pa vse podatke o postopkih preverjanja posameznih organizacij.

(7) Ministrstvo mora zagotoviti varovanje podatkov, pridobljenih na podlagi prejšnjega odstavka, ki so poslovna tajnost, skladno z zakonom.

34. člen (Strokovni svet za spodbujanje okolju prijaznih proizvodov)

(1) Za obravnavo strokovnih vprašanj, ki se nanašajo na celovito politiko do proizvodov glede varstva okolja, za podeljevanje znaka za okolje in za vključevanje organizacij v sistem EMAS minister ustanovi Strokovni svet za spodbujanje okolju prijaznih proizvodov, skladno z zakonom.

(2) Strokovni svet iz prejšnjega odstavka sestavljajo predstavnice ali predstavniki (v nadaljnjem besedilu: predstavnik) ministrstva, minister pa vanj povabi tudi predstavnike občin, gospodarstva, nevladnih organizacij iz prvega odstavka 153. člena tega zakona in varstva potrošnikov, tako, da je zagotovljena uravnotežena udeležba vseh zainteresiranih strani.

(3) Naloge Strokovnega sveta iz prvega odstavka tega člena so zlasti:

1. dajanje mnenj v zvezi s celovito politiko do proizvodov glede varstva okolja,
2. dajanje mnenj glede razvoja in izvajanja sistema podeljevanja znaka za okolje in izvajanja sistema EMAS,
3. dajanje mnenj v zvezi s pobudami za začasno ali trajno izključitev organizacije iz sistema EMAS in

4. druge naloge, določene z aktom o ustanovitvi.

6. Sodelovanje javnosti pri sprejemanju predpisov

34.a člen (sodelovanje javnosti pri sprejemanju predpisov)

(1) Ministrstvo, druga ministrstva in pristojni organ samoupravne lokalne skupnosti morajo v postopku sprejemanja predpisov, ki lahko pomembneje vplivajo na okolje, omogočiti javnosti seznanitev z osnutkom predpisa in dajanje mnenj in pripomb.

(2) Za predpis, ki lahko pomembneje vpliva na okolje, se šteje predpis, izdan na področju varstva okolja, ohranjanja narave, in upravljanja, rabe ali varstva delov okolja, vključno z ravnanjem z gensko spremenjenimi organizmi, pa tudi drug predpis, za katerega je njegov pripravljavec v postopku sprejemanja ugotovil, da vpliva na okolje.

(3) Organ iz prvega odstavka tega člena z javnim naznanilom v svetovnem spletu obvesti javnost o kraju, kjer je osnutek predpisa dostopen, načinu in času dajanja mnenj in pripomb.

(4) Javnost ima pravico vpogleda in možnost dajanja mnenj in pripomb na osnutek predpisa v trajanju najmanj 30 dni, pri čemer se ta rok lahko skrajša na 14 dni, če gre za manj pomembne spremembe predpisov iz drugega odstavka tega člena.

(5) Organ iz prvega odstavka tega člena preuči mnenja in pripombe javnosti in jih v primeru sprejemljivosti na primeren način upošteva pri pripravi predpisa, v svetovnem spletu pa objavi obrazloženo stališče, v katerem se opredeli do mnenja in pripomb javnosti, ter navede razloge za upoštevanje oziroma njihovo neupoštevanje pri pripravi predpisa.

(6) Določbe prejšnjih odstavkov se ne uporabljajo za predpise, kjer je za njihov sprejem z drugimi zakoni že predpisano sodelovanje javnosti.

III. PROGRAMI IN NAČRTI NA PODROČJU VARSTVA OKOLJA

1. Programi varstva okolja

35. člen (nacionalni program varstva okolja)

(1) Državni zbor Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Državni zbor) na predlog vlade sprejme nacionalni program varstva okolja, ki vsebuje dolgoročne cilje, usmeritve in naloge na področju varstva okolja.

(2) Nacionalni program varstva okolja pripravi ministrstvo v sodelovanju z drugimi ministrstvi, vsebuje pa zlasti:

1. povzetek poročila o okolju iz prvega odstavka 106. člena tega zakona,
2. cilje v določenem obdobju in ukrepe za njihovo uresničevanje,
3. prednostne naloge,
4. usmeritve za razvoj dejavnosti in javnih služb varstva okolja,
5. oceno potrebnih sredstev za izvedbo programa ter njihovih virov in
6. obveznosti iz ratificiranih in objavljenih mednarodnih pogodb in strategij ter programov EU, ki se nanašajo na varstvo okolja.

(3) Nacionalni program varstva okolja vsebuje tudi nacionalni program varstva narave po predpisih o ohranjanju narave.

(4) Vlada pripravi poročilo o izvajanju nacionalnega programa varstva okolja, ki je sestavni del poročila o okolju iz prvega odstavka 106. člena tega zakona.

36. člen (operativni program varstva okolja)

(1) Za izvedbo nacionalnega programa varstva okolja ali za izvrševanje obveznosti iz ratificiranih in objavljenih mednarodnih pogodb, strategij, programov in predpisov EU, ki se nanašajo na oblikovanje programov na področju varstva okolja, ministrstvo pripravi operativne programe varstva okolja, ki jih sprejme vlada.

(2) V operativnem programu iz prejšnjega odstavka se praviloma za obdobje štirih let razčlenijo cilji, usmeritve in naloge aktov iz prejšnjega odstavka v celoti ali na posameznem področju ali za posamezno vprašanje varstva okolja.

37. člen (sodelovanje javnosti)

(1) Ministrstvo mora v postopku priprave programov iz 35. in 36. člena tega zakona omogočiti javnosti seznanitev z osnutkom programa in dajanje mnenj in pripomb.

(2) Ministrstvo z javnim naznanilom v svetovnem spletu obvesti javnost o kraju, kjer je program dostopen, načinu in času dajanja mnenj in pripomb.

(3) Ministrstvo zagotovi vpogled in možnost dajanja mnenj in pripomb javnosti na osnutek programa v trajanju najmanj 30 dni.

(4) Ministrstvo preuči mnenja in pripombe javnosti in jih na primeren način upošteva pri pripravi programov iz prvega odstavka tega člena.

(5) Ministrstvo mora o sprejemu programa iz 35. ali 36. člena tega zakona obvestiti javnost na način iz drugega odstavka tega člena. Obvestilo vsebuje tudi utemeljitve za sprejete programske odločitve in informacijo o sodelovanju javnosti v postopku njegove priprave.

38. člen (program varstva okolja občine)

(1) Program varstva okolja in operativne programe za svoje območje sprejme mestna občina, lahko pa tudi občina ali širša samoupravna lokalna skupnost, ob smiselni uporabi določb 35., 36. in 37. člena tega zakona.

(2) Programi iz prejšnjega odstavka ne smejo biti v nasprotju z nacionalnim programom in operativnimi programi varstva okolja.

2. Okoljska izhodišča

39. člen

(okoljska izhodišča)

(1) Okoljska izhodišča so s predpisi določeni cilji varstva okolja, na podlagi katerih se pripravljajo in celovito presojujejo plani, programi, načrti in drugi akti na področju urejanja prostora, upravljanja voda, gospodarjenja z gozdovi, lova, ribištva, rudarstva, kmetijstva, energetike, industrije, transporta, telekomunikacij, turizma, ravnanja z odpadki in odpadnimi vodami ter oskrbe prebivalstva s pitno vodo, s katerimi se načrtuje poseg v okolje ali raba naravnih dobrin.

(2) Okoljska izhodišča so zlasti:

1. stanje okolja in njegovih delov, vključno z obstoječimi obremenitvami, ugotovljeno na podlagi monitoringa okolja iz 96. člena tega zakona,
2. obveznosti ratificiranih in objavljenih mednarodnih pogodb, ki se nanašajo na preprečevanje in zmanjševanje obremenjevanja okolja,
3. nacionalni program varstva okolja iz 35. člena tega zakona,
4. operativni programi varstva okolja iz 36. člena tega zakona,
5. varstvena, varovana, zavarovana, degradirana in druga območja, na katerih je zaradi varstva okolja, ohranjanja narave, urejanja voda, varstva naravnih virov ali kulturne dediščine predpisan poseben pravni režim,
6. območja ali deli okolja, ki so skladno s predpisom razvrščeni v razrede ali stopnje,
7. predpisane omejitve rabe prostora zaradi obratov, v katerih lahko pride do večje nesreče iz 18. člena tega zakona, in
8. veljavni pravni režimi na območjih ali delih okolja iz 5., 6. in 7. točke tega odstavka.

(3) Okoljska izhodišča vsebujejo tudi cilje preprečevanja in zmanjševanja obremenjevanja okolja in okvire za programiranje, planiranje in načrtovanje posegov v okolje, da se glede na obstoječo stopnjo obremenitve okolja ali občutljivost okolja za posamezno vrsto posegov prepreči, omeji ali zmanjša obremenjevanje okolja.

3. Celovita presoja vplivov na okolje

40. člen (celovita presoja vplivov na okolje)

(1) Zaradi uresničevanja načel trajnostnega razvoja, celovitosti in preventive je treba v postopku priprave plana, programa, načrta ali drugega splošnega akta in njegovih sprememb (v nadaljnjem besedilu: plan), katerega izvedba lahko pomembno vpliva na okolje, izvesti celovito presojo vplivov njegove izvedbe na okolje, s katero se ugotovijo in ocenijo vplivi na okolje ter vključenost zahtev varstva okolja, ohranjanja narave, varstva človekovega zdravja in kulturne dediščine v plan, ter pridobiti potrdilo ministrstva o sprejemljivosti njegove izvedbe na okolje.

(2) Celovita presoja vplivov na okolje se izvede za plan, ki ga na podlagi zakona sprejme pristojni organ države ali občine za področje urejanja prostora, upravljanja voda, gospodarjenja z gozdovi, ribištva, rudarstva, kmetijstva, energetike, industrije, prometa, ravnanja z odpadki in odpadnimi vodami, oskrbe prebivalstva s pitno vodo, telekomunikacij in turizma, če se z njim določa ali načrtuje poseg v okolje, za katerega je treba izvesti presojo vplivov na okolje, skladno z določbami 51. člena tega zakona, ali če je zanj zahtevana presoja sprejemljivosti po predpisih o ohranjanju narave.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se celovita presoja vplivov na okolje izvede tudi za drug plan, če ministrstvo oceni, da bi lahko njegova izvedba pomembneje vplivala na okolje.

(4) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov se celovita presoja vplivov na okolje ne izvede za plan, izdelan na podlagi plana, za katerega je bila že izvedena celovita presoja vplivov na okolje, če za planirane posege niso določeni novi ali podrobnejši izvedbeni pogoji, če ne vsebuje novih posegov ali ne zajema novih območij glede na plan, na podlagi katerega je pripravljen. Celovita presoja vplivov na okolje se ne izvede za plan, ki je izključno namenjen obrambi države, zaščiti in reševanju ter za proračun ali finančne načrte države ali občine.

(5) Pripravljavec plana mora pred začetkom njegove priprave ministrstvu poslati obvestilo o svoji nameri. Obvestilo mora vsebovati podatke o vrsti, vsebini in ravni natančnosti, s katero bo plan izdelan, vključno z ustreznim kartografskim prikazom določenih ali načrtovanih posegov ali območja, ki ga plan zajema. ([se delno preneha uporabljati](#))

(6) Ministrstvo v 30 dneh po prejemu obvestila iz prejšnjega odstavka pisno sporoči pripravljavcu plana, ali je treba za plan izvesti celovito presojo vplivov na okolje. ([se delno preneha uporabljati](#)) Z javnim naznanilom na svetovnem spletu ministrstvo obvesti tudi javnost, ali bo za plan izvedena celovita presoja vplivov na okolje.

(7) Vlada predpiše merila za ocenjevanje pomembnejših vplivov izvedbe plana na okolje iz tretjega odstavka tega člena.

41. člen (okoljsko poročilo)

(1) Pripravljavec plana, za katerega se izvede celovita presoja vplivov na okolje, mora pred izvedbo celovite presoje vplivov na okolje zagotoviti okoljsko poročilo, v katerem se opredelijo, opišejo in ovrednotijo vplivi izvedbe plana na okolje in možne alternative, ob upoštevanju ciljev in geografskih značilnosti območja, na katerega se plan nanaša.

(2) Okoljsko poročilo mora vsebovati informacije, potrebne za celovito presojo vplivov plana na okolje, pri njegovi pripravi pa se praviloma uporablja obstoječe znanje in postopki vrednotenja ter upošteva vsebina in natančnost plana.

(3) Iz okoljskega poročila mora biti razvidno tudi, kako je pripravljavec pri izdelavi plana upošteval okoljska izhodišča iz 39. člena tega zakona, in predvideni način spremljanja vplivov plana na okolje pri njegovem izvajanju.

(4) Vlada predpiše podrobnejšo vsebino okoljskega poročila.

42. člen (mnenje ministrstev in drugih organizacij o okoljskem poročilu in sprejemljivosti vplivov izvedbe plana na okolje)

(1) Pripravljavec posreduje plan in okoljsko poročilo ministrstvu.

(2) Ministrstvo nemudoma pošlje dokumente iz prejšnjega odstavka ministrstvom in drugim organizacijam, ki so glede na vsebino plana pristojne za posamezne zadeve varstva okolja, varstvo ali rabo naravnih dobrin, krajine, varstvo zdravja ljudi ali varstvo kulturne dediščine, in jih pozove, da v 21 dneh ministrstvu pošljejo pisno mnenje o sprejemljivosti vplivov izvedbe plana na okolje s stališča njihove pristojnosti, ali pisno sporočijo, da okoljsko poročilo ne omogoča presoje vplivov izvedbe plana na okolje in ga je zato treba dopolniti z dodatnimi ali podrobnejšimi informacijami, sicer se šteje, da je okoljsko poročilo ustrezno.

(3) Ministrstvo po pridobitvi pisnih mnenj ali sporočil iz prejšnjega odstavka najkasneje v 30 dneh od prejema dokumentov iz prvega odstavka tega člena obvesti pripravljavca plana o tem, da je okoljsko poročilo ustrezno ali pa zahteva dopolnitev okoljskega poročila z dodatnimi ali s podrobnejšimi informacijami, sicer se šteje, da je okoljsko poročilo ustrezno.

(4) Pripravljavec plana dopolnjeno okoljsko poročilo pošlje ministrstvu, ki ga posreduje ministrstvom in organizacijam iz drugega odstavka tega člena, ki so zahtevale dopolnitev okoljskega poročila, da v 21 dneh od prejema dopolnjenega okoljskega poročila pripravijo pisno mnenje o sprejemljivosti vplivov izvedbe plana na okolje.

(5) Ministrstvo na podlagi plana in okoljskega poročila preuči sprejemljivost vplivov izvedbe plana na okolje ter o tem pripravi pisno mnenje, ki ga skupaj z mnenji ministrstev in organizacij iz drugega odstavka tega člena pošlje pripravljavcu plana najkasneje v 45 dneh od prejema plana in okoljskega poročila oziroma dopolnjenega okoljskega poročila.

43. člen (sodelovanje javnosti)

(1) Pripravljavec plana mora po ugotovitvi ustreznosti okoljskega poročila iz prejšnjega člena v postopku sprejemanja plana javnosti omogočiti seznanitev s planom in z okoljskim poročilom v okviru javne razgrnitve, ki traja najmanj 30 dni, ter zagotoviti njihovo javno obravnavo.

(2) Če je sodelovanje javnosti v postopku sprejemanja plana določeno s katerim od zakonov iz drugega odstavka 40. člena tega zakona, se za sodelovanje javnosti upoštevajo tudi določbe tega člena.

(3) V okviru javne razgrnitve ima javnost pravico dajati mnenja in pripombe na plan in okoljsko poročilo.

(4) Javno naznanilo z navedbo kraja in časa javne razgrnitve plana in javne obravnave ter o načinu dajanja mnenj in pripomb pripravljavec plana objavi na krajevno običajen način in v svetovnem spletu.

44. člen (čezmejni vplivi)

(1) Če bi izvedba plana lahko pomembno vplivala na okolje v državi članici, ministrstvo najkasneje hkrati z javnim naznanilom iz prejšnjega člena pošlje plan in okoljsko poročilo pristojnemu organu te države in ga zaprosi, da se v določenem roku odloči, ali namerava sodelovati v postopku celovite presoje vplivov izvedbe plana na okolje.

(2) Ministrstvo pošlje plan in okoljsko poročilo pristojnemu organu države članice in ga zaprosi, da se v določenem roku odloči, ali namerava sodelovati v postopku celovite presoje vplivov izvedbe plana na okolje, tudi če država članica to sama zahteva.

(3) Če država članica obvesti ministrstvo, da namerava sodelovati v postopku celovite presoje vplivov plana na okolje, se ministrstvo in pristojni organ države članice dogovorita o roku, v katerem bo država članica ministrstvu posredovala mnenja in pripombe ali o drugih oblikah posvetovanja o zmanjšanju ali odpravi možnih čezmejnih vplivov plana na okolje, če država članica tako zahteva.

(4) Ministrstvo obvesti pripravljavca plana o nameri države članice iz prejšnjega odstavka, rok za sodelovanje javnosti iz prvega odstavka prejšnjega člena pa se nadomesti z rokom iz prejšnjega odstavka, o čemer ministrstvo sprejme poseben sklep, ki ga objavi na način iz četrtega odstavka 43. člena tega zakona.

(5) Ministrstvo pošlje pripravljavcu plana mnenja in pripombe države članice najkasneje v 15 dneh od njihove pridobitve.

45. člen (presoja plana države članice)

(1) Če ministrstvo prejme plan in okoljsko poročilo druge države članice, in oceni, da lahko izvedba tega plana pomembno vpliva na okolje v Republiki Sloveniji, tej državi v roku, ki ga ta določi, sporoči, ali želi sodelovati v postopku presoje vplivov plana na okolje.

(2) Če ministrstvo izve za plan iz prejšnjega odstavka, pa od države članice ni prejelo plana in okoljskega poročila, mora od pristojnega organa te države to zahtevati. Ministrstvo po prejemu plana in okoljskega poročila sporoči državi članici, ali želi sodelovati v postopku presoje vplivov izvedbe tega plana na okolje.

(3) Če se ministrstvo odloči za sodelovanje v postopku presoje vplivov izvedbe plana na okolje, ki poteka v državi članici, mora o planu in okoljskem poročilu države članice pridobiti mnenje ministrstev in organizacij iz drugega odstavka 42. člena tega zakona, in zagotoviti sodelovanje javnosti skladno z določbami prvega, tretjega in četrtega odstavka 43. člena tega zakona.

(4) Ministrstvo po pridobitvi mnenj ministrstev in organizacij iz prejšnjega odstavka pripravi mnenje o planu države članice in okoljskem poročilu in ga skupaj s pripombami javnosti v dogovorjenem roku pošlje pristojnemu organu države članice.

(5) Ministrstvo se lahko s pristojnim organom države članice dogovori tudi za posvetovanje o zmanjšanju ali odpravi možnih škodljivih vplivov izvedbe plana na okolje v Republiki Sloveniji.

46. člen (potrditev plana)

(1) Pripravljavec plana mora v čim večji meri upoštevati pisna mnenja in pripombe iz petega odstavka 42. člena tega zakona, mnenja in pripombe države članice iz petega odstavka 44. člena tega zakona ter mnenja in pripombe javnosti iz 43. člena tega zakona, plan in okoljsko poročilo ustrezno spremeniti ali dopolniti in ju poslati ministrstvu.

(2) Če ministrstvo presodi, da se je plan bistveno spremenil, pozove ministrstva in organizacije iz 42. člena tega zakona, da v 14 dneh pošljejo pisno mnenje o sprejemljivosti vplivov izvedbe plana na okolje s stališča svoje pristojnosti, ministrstvo pa v 30 dneh od prejema plana izda odločbo, s katero potrdi njegove sprejemljivost, če presodi, da so vplivi izvedbe plana na okolje sprejemljivi, ali potrditev zavrne, če presodi, da vplivi izvedbe plana na okolje niso sprejemljivi. V primeru planov, ki se nanašajo na urejanje prostora se za pisno mnenje iz prejšnjega stavka šteje mnenje nosilcev urejanja prostora o upoštevanju smernic v predlogu prostorskega načrta po predpisih o načrtovanju prostora.

(3) Če je z zakoni iz drugega odstavka 40. člena tega zakona za plan, ki se sprejme na njihovi podlagi pred njegovim sprejetjem predpisana pridobitev soglasja

ministra, se odločba iz prejšnjega odstavka, s katero je bilo presojeno, da so vplivi izvedbe plana na okolje sprejemljivi, šteje kot soglasje.

(4) Če je pripravljavec plana državni organ, odloči o pritožbi zoper odločbo iz drugega odstavka tega člena vlada.

(5) Če je pripravljavec plana pristojni organ občine, pritožba proti odločbi iz drugega odstavka ni dovoljena, mogoče pa je začeti upravni spor.

(6) V primeru plana, ki ga na področju prostorskega načrtovanja sprejema občina ali druga samoupravna lokalna skupnost, se odločba iz drugega odstavka tega člena šteje kot obvezno predhodno soglasje k sklepu o potrditvi predloga plana po predpisih o prostorskem načrtovanju, ki ga izda ministrstvo, pristojno za urejanje prostora.

(7) Če ministrstvo, pristojno za urejanje prostora, v predpisanem roku ne izda sklepa o potrditvi plana oziroma ga ne predloži v odločanje vladi po predpisih o načrtovanju prostora, se šteje predhodno soglasje iz prejšnjega odstavka za samostojno odločbo, v zvezi s pravnimi sredstvi pa se uporabljajo določbe petega odstavka tega člena.

47. člen **(obvestilo o sprejetem planu)**

(1) Pripravljavec plana mora o njegovem sprejemu obvestiti pristojna ministrstva in organizacije iz drugega odstavka 42. člena tega zakona, državo članico iz 44. člena tega zakona, na način iz četrtega odstavka 43. člena tega zakona pa tudi javnost.

(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka vsebuje zlasti:

1. opis vključenosti okoljevarstvenih zahtev v plan,
2. upoštevanje mnenj in pripomb iz postopka celovite presoje vplivov izvedbe plana na okolje,
3. razloge za sprejete odločitve glede na možne alternative in
4. opis načina spremljanja vplivov na okolje pri izvajanju plana.

48. člen **(spremljanje izvajanja plana)**

Če ministrstvo na podlagi spremljanja stanja okolja iz 96. člena tega zakona ali na drug način, predviden v okoljskem poročilu, ugotovi, da je zaradi izvajanja plana prišlo do nepredvidenih škodljivih vplivov na okolje, mora o tem obvestiti pripravljavca plana in v skladu s svojimi pristojnostmi zagotoviti njihovo zmanjšanje ali odpravo.

49. člen **(prenehal veljati)**

IV. POSEGI V OKOLJE

1. Presoja vplivov na okolje in okoljevarstveno soglasje

50. člen **(presoja vplivov na okolje in okoljevarstveno soglasje)**

Pred začetkom izvajanja posega, ki lahko pomembno vpliva na okolje, je treba izvesti presojo njegovih vplivov na okolje in pridobiti okoljevarstveno soglasje ministrstva.

1.1. Presoja vplivov na okolje

51. člen (presoja vplivov na okolje)

(1) V postopku presoje vplivov na okolje se ugotovijo in ocenijo dolgoročni, kratkoročni, posredni ali neposredni vplivi nameravanega posega v okolje na človeka, tla, vodo, zrak, biotsko raznovrstnost in naravne vrednote, podnebje in krajino, pa tudi na človekovo nepremično premoženje in kulturno dediščino, ter njihova medsebojna razmerja.

(2) Za določene vrste posegov v okolje je zaradi njihove velikosti, obsega, lokacije ali drugih značilnosti, ki lahko vplivajo na okolje, presoja vplivov na okolje obvezna.

(3) Za določene vrste posegov v okolje, pri katerih se zaradi značilnosti nameravanega posega ali njegove lokacije lahko pričakujejo pomembni vplivi na okolje, ministrstvo izvede predhodni postopek iz 51.a člena tega zakona, v katerem ugotovi, ali je presoja vplivov obvezna tudi za te posege.

(4) Vlada predpiše vrste posegov iz drugega in tretjega odstavka tega člena.

51.a člen (predhodni postopek)

(1) Nosilec nameravanega posega v okolje iz tretjega odstavka prejšnjega člena mora od ministrstva zahtevati, da ugotovi, ali je za nameravani poseg v okolje treba izvesti presojo vplivov na okolje in pridobiti okoljevarstveno soglasje. Ministrstvo lahko začne postopek predhodne presoje tudi po uradni dolžnosti.

(2) Nosilec nameravanega posega v okolje mora zahtevi iz prejšnjega odstavka priložiti opis tega posega, okolja ali delov okolja, za katere obstoja verjetnost, da bo poseg nanje vplival, in opis možnih pomembnih vplivov nameravanega posega na okolje ali dele okolja. Zahteva iz prejšnjega odstavka lahko vsebuje tudi zahtevo za pisno informacijo, ki jo ministrstvo pripravi v skladu z 52. členom tega zakona, če ugotovi, da je za nameravani poseg treba izvesti presojo vplivov na okolje in pridobiti okoljevarstveno soglasje.

(3) Ministrstvo lahko nosilca nameravanega posega v okolje pozove, da v določenem roku zahtevo iz prvega odstavka tega člena dopolni. Če nosilec nameravanega posega v določenem roku zahteve iz prvega odstavka tega člena ne dopolni, se šteje, da je od nameravanega posega odstopil, ministrstvo pa postopek ustavi. Ministrstvo sklep o ustavitvi postopka objavi na enotnem državnem portalu e-uprava in na svoji spletni strani, pošlje pa ga tudi pristojni inšpekciji in občini, na območju katere se nahaja nameravani poseg.

(4) Pri ugotovitvi iz prvega odstavka tega člena ministrstvo upošteva merila, ki se nanašajo na značilnosti nameravanega posega v okolje, njegovo lokacijo in značilnosti možnih vplivov posega na okolje. Zaradi izvedbe ugotovitve iz prvega odstavka tega člena ministrstvo lahko zaprosi ministrstva in organizacije iz tretjega odstavka 52. člena tega zakona, da v 21 dneh od prejema zaprosila pošljejo pisno mnenje o tem, ali je za nameravani poseg treba izvesti presojo vplivov na okolje s stališča njihove pristojnosti.

(5) Ministrstvo o ugotovitvi iz prvega odstavka tega člena izda sklep v dveh mesecih po prejemu popolne zahteve. Pritožbo zoper sklep lahko poleg nosilca nameravanega posega v okolje vložijo tudi nevladna organizacija iz prvega odstavka 153. člena tega zakona. Pritožba ne zadrži izvršitve sklepa. Če je s pravnomočno sodbo ugotovljeno, da mora nosilec nameravanega posega za njegovo izvedbo pridobiti okoljevarstveno soglasje, poseg pa je že izvedel, mora nosilec posega vložiti vlogo za pridobitev okoljevarstvenega soglasja v skladu s 57. členom tega zakona, ministrstvo pa mu v okoljevarstvenem soglasju naloži izvedbo omilitvenih ukrepov tako, da se preprečijo, zmanjšajo ali odstranijo škodljivi vplivi posega na okolje.

(6) Ministrstvo sklep iz prejšnjega odstavka objavi na enotnem državnem portalu e-uprava in na spletnih straneh, pošlje pa ga tudi pristojni inšpekciji in občini, na območju katere se nahaja nameravani poseg.

(7) Če je za izvedbo nameravanega posega iz tretjega odstavka prejšnjega člena treba pridobiti gradbeno dovoljenje v skladu s predpisi, ki urejajo graditev objektov, in nosilec posega k zahtevi za njegovo izdajo ne priloži okoljevarstvenega soglasja za nameravani poseg, mora pred izdajo gradbenega dovoljenja pristojni upravni organ ugotoviti, ali je ministrstvo izdalo sklep, da za nameravani poseg v okolje presoja vplivov na okolje ni potrebna. Če pristojni upravni organ ugotovi, da ministrstvo za nameravani poseg v okolje ni izdalo sklepa, da za ta poseg v okolje presoja njegovih vplivov na okolje ni potrebna, se v postopku izdaje gradbenega dovoljenja šteje, da okoljevarstveno soglasje ni pridobljeno, vloga za izdajo gradbenega dovoljenja pa se zavrne.

(8) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov ministrstvo začne s postopkom presoje vplivov na okolje, če nosilec posega iz tretjega odstavka prejšnjega člena vložijo vlogo za izdajo okoljevarstvenega soglasja v skladu s 57. členom tega zakona in ministrstvo v skladu s četrtem odstavkom tega člena ugotovi, da je za nameravani poseg treba izvesti presojo vplivov na okolje in pridobiti okoljevarstveno soglasje.

(9) Vlada predpiše vrsto in obseg podatkov iz drugega odstavka tega člena, ki jih mora nosilec posega nameravanega posega v okolje predložiti ministrstvu v zahtevi iz prvega odstavka tega člena, in podrobnejša merila iz četrtega odstavka tega člena.

51.b člen

(predhodni postopek v postopkih priprave državnih prostorskih načrtov)

(1) V postopkih priprave državnih prostorskih načrtov v skladu s predpisi, ki urejajo umeščanje prostorskih ureditev državnega pomena v prostor, se predhodni postopek iz prejšnjega člena opravi v fazi in roku, ko ministrstvo v skladu s 46. členom tega zakona odloča, ali so vplivi plana na okolje sprejemljivi. Investitor priprave državnega prostorskega načrta (v nadaljnjem besedilu: investitor) zahteva od ministrstva, da to na podlagi študije variant s predlogom najustreznejše variante ali rešitve oziroma predloga državnega prostorskega načrta ugotovi, ali je za nameravani poseg v okolje treba izvesti presojo vplivov na okolje in pridobiti okoljevarstveno soglasje v skladu s prejšnjim členom. Zahteva investitorja lahko vsebuje tudi zahtevo za pisno informacijo, ki jo ministrstvo pripravi v skladu z 52. členom tega zakona, če ugotovi, da je za nameravani poseg treba izvesti presojo vplivov na okolje in pridobiti okoljevarstveno soglasje.

(2) Če ministrstvo v skladu s šestim odstavkom 40. člena tega zakona pripravljavcu plana pisno sporoči, da postopka celovite presoje vplivov na okolje ni treba izvesti, investitor zahteva od ministrstva, da to izvede predhodni postopek v skladu s prejšnjim členom na podlagi študije variant s predlogom najustreznejše variante ali rešitve oziroma predloga državnega prostorskega načrta v fazi in roku, ko nosilci urejanja prostora

dajo mnenja v skladu s predpisi, ki urejajo umeščanje prostorskih ureditev državnega pomena v prostor.

(3) Investitor lahko zahteva od ministrstva, da to, na podlagi pobude za pripravo državnega prostorskega načrta, izvede predhodni postopek v skladu s prejšnjim členom v fazi in v roku, ko ministrstvo v skladu s predpisi, ki urejajo umeščanje prostorskih ureditev državnega pomena v prostor odloči, ali je za državni prostorski načrt treba izvesti celovito presojo vplivov njegove izvedbe na okolje, če je v tej fazi za izvedbo predhodnega postopka na voljo dovolj podatkov.

52. člen (predhodna informacija)

(1) Nosilec posega iz 51. člena tega zakona lahko pred začetkom postopka presoje vplivov na okolje od ministrstva zahteva informacijo o obsegu in vsebini poročila o vplivih izvedbe nameravanega posega na okolje.

(2) Nosilec posega iz prejšnjega odstavka mora za pridobitev informacije predložiti idejno zasnovo nameravanega posega po predpisih o graditvi objektov, če gre za gradnjo, ali podatke o njegovi namembnosti in bistvenih značilnostih, če ne gre za gradnjo.

(3) Ministrstvo dokumentacijo iz prejšnjega odstavka pošlje ministrstvom in drugim organizacijam, ki so glede na nameravani poseg pristojne za posamezne zadeve varstva okolja ali varstvo ali rabo naravnih dobrin ali varstvo kulturne dediščine ali varstvo zdravja ljudi, da se izrečejo o tem, katere podatke naj vsebuje poročilo iz prvega odstavka tega člena, da bodo lahko dale mnenje o vplivih nameravanega posega na okolje s stališča svoje pristojnosti.

(4) Ministrstva in organizacije iz prejšnjega odstavka se v 15 dneh izrečejo o podatkih, sicer se šteje, da predlogov za podatke, ki naj jih vsebuje poročilo o vplivih na okolje, nimajo.

(5) Ministrstvo ob upoštevanju predlogov ministrstev in organizacij iz tretjega odstavka tega člena in po posvetovanju z nosilcem posega pripravi pisno informacijo iz prvega odstavka tega člena in jo posreduje nosilcu posega v 30 dneh od prejema njegove zahteve, če gre za napravo iz 82. člena tega zakona ali za drug poseg, in v 60 dneh, če gre za napravo iz 68. člena tega zakona.

(6) Ne glede na informacijo iz prejšnjega odstavka lahko ministrstvo v postopku presoje vplivov na okolje od nosilca posega zahteva dodatne podatke o nameravane posegu in njegovih vplivih na okolje.

53. člen (projekt nameravanega posega v okolje)

(1) Nosilec nameravanega posega mora za presojo vplivov na okolje zagotoviti projekt nameravanega posega v okolje (v nadaljnjem besedilu: projekt) in poročilo o vplivih izvedbe nameravanega posega na okolje.

(2) Če je nameravani poseg iz prejšnjega odstavka gradnja po predpisih o graditvi objektov, se šteje dokumentacija iz prejšnjega odstavka kot podlaga za izdelavo projektne dokumentacije.

(3) Minister podrobneje predpiše, kaj se šteje za projekt in njegove sestavine.

54. člen **(poročilo o vplivih na okolje)**

(1) Presoja vplivov na okolje se izvede na podlagi poročila o vplivih nameravanega posega na okolje (v nadaljnjem besedilu: poročilo o vplivih na okolje).

(2) Poročilo o vplivih na okolje mora vsebovati zlasti:

1. opis obstoječega stanja okolja, vključno z obstoječimi obremenitvami,
2. opis nameravanega posega, vključno s podatki o njegovem namenu, kraju in velikosti,
3. opis predvidenih ukrepov za preprečitev, zmanjšanje in, če je to mogoče, odpravo pomembnejših škodljivih vplivov na okolje,
4. podatke, potrebne za ugotovitev in oceno glavnih vplivov nameravanega posega na okolje, ugotovitev ali oceno glavnih vplivov nameravanega posega na okolje in njihovo ovrednotenje,
5. pregled najpomembnejših alternativ, ki jih je nosilec posega proučil, z navedbo razlogov za izbrano rešitev, zlasti glede vplivov na okolje,
6. opredelitev območja, na katerem nameravani poseg povzroča obremenitve okolja, ki lahko vplivajo na zdravje ali premoženje ljudi, in
7. poljudni povzetek poročila, ki je razumljiv javnosti.

(3) Pri pripravi poročila iz prejšnjega odstavka se praviloma uporabljajo dostopni podatki in znanja ter običajni postopki vrednotenja vplivov na okolje.

(4) Ministrstva in drugi pristojni organi in organizacije morajo nosilcu nameravanega posega zagotoviti dostop do podatkov, ki so potrebni za izdelavo poročila o vplivih na okolje, če z njimi razpolagajo.

(5) Vlada predpiše podrobnejšo vsebino poročila iz prvega odstavka tega člena, način njegove priprave in metodologijo za opredelitev območja iz 6. točke drugega odstavka tega člena.

55. člen **(kakovost okoljskega poročila in poročila o vplivih na okolje)**

(1) Ministrstvo spodbuja zagotavljanje kakovosti poročil iz 41. člena tega zakona in poročil o vplivih na okolje iz 54. člena tega zakona zlasti tako, da:

1. objavlja katalog strokovnih znanj, priporočil in smernic za izdelavo poročil na svetovnem spletu;
2. po potrebi organizira usposabljanje za izdelovalce poročil iz prvega odstavka tega člena in ministrstva ter organizacije iz tretjega odstavka 52. člena tega zakona in
3. izvaja druge naloge.

(2) Ministrstvo vodi na svetovnem spletu evidenco oseb, ki so izdelale poročila iz prvega odstavka tega člena, ki vsebuje:

1. firmo in sedež osebe,
2. datum začetka postopka celovite presoje vplivov na okolje iz 40. člena tega zakona in postopka presoje vplivov na okolje iz 51. člena tega zakona ter
3. podatke o vrsti plana ali posega v okolje.

(3) Ministrstvo na svetovnem spletu objavi kopijo pravnomočnega potrdila iz 46. člena tega zakona in pravnomočnega okoljevarstvenega soglasja iz 61. člena tega zakona.

56. člen

(črtan)

**56.a člen
(črtan)**

**56.b člen
(črtan)**

**56.c člen
(črtan)**

1.2. Okoljevarstveno soglasje

57. člen (vloga za izdajo okoljevarstvenega soglasja)

(1) Nosilec nameravanega posega iz 51. člena tega zakona mora ministrstvo za izdajo okoljevarstvenega soglasja zaprositi z vlogo in priložiti projekt ter poročilo o vplivih na okolje.

(2) Če ministrstvo ugotovi, da je nameravani poseg iz prejšnjega odstavka v očitnem nasprotju s predpisi, ki urejajo varstvo okolja, ohranjanje narave, upravljanje voda ali varstvo kulturne dediščine, in ga zato ni dovoljeno izvesti, izda odločbo, s katero zavrne okoljevarstveno soglasje, pri čemer se ne uporabljajo določbe 58. in 59. člena tega zakona.

58. člen (sodelovanje javnosti)

(1) Ministrstvo mora v postopku presoje vplivov na okolje javnosti zagotoviti vpogled v vlogo za pridobitev okoljevarstvenega soglasja, poročilo o vplivih na okolje in osnutek odločitve o okoljevarstvenem soglasju ter omogočiti izražanje mnenj in dajanje pripomb.

(2) Ministrstvo z javnim naznanilom na krajevno običajen način in v svetovnem spletu obvesti javnost zlasti o:

1. vlogi za izdajo okoljevarstvenega soglasja za nameravani poseg v okolje,
2. dejstvu, da je za nameravani poseg v okolje potrebna presoja vplivov na okolje,
3. območju iz 6. točke drugega odstavka 54. člena tega zakona,
4. sodelovanju države članice v primeru iz tretjega odstavka 59. člena tega zakona,
5. organu, ki bo izdal okoljevarstveno soglasje, posredoval zahtevane podatke o nameravanem posegu v okolje in sprejemal mnenja in pripombe,
6. kraju, kjer je mogoč vpogled v vlogo, poročilo o vplivih na okolje in osnutek odločitve iz prejšnjega odstavka ter
7. načinu dajanja mnenj in pripomb.

(3) Rok, v katerem ima javnost pravico vpogleda in možnost dajanja mnenj ter pripomb, je 30 dni od dneva objave od javnega naznanila iz prejšnjega odstavka.

59. člen

(čezmejni vplivi)

(1) Če bi nameravani poseg lahko pomembno vplival na okolje v državi članici, ministrstvo najkasneje hkrati z javnim naznanilom iz prejšnjega člena pošlje pristojnemu organu te države obvestilo, ki vsebuje:

1. opis nameravanega posega in razpoložljive podatke o njegovih možnih čezmejnih vplivih na okolje,
2. informacijo o naravi odločitve, s katero se nameravani poseg v okolje dovoli ali zavrne, in
3. rok, v katerem naj država članica obvesti ministrstvo, ali želi sodelovati v postopku presoje vplivov nameravanega posega na okolje.

(2) Ministrstvo pošlje obvestilo iz prejšnjega odstavka pristojnemu organu države članice, tudi če država članica to sama zahteva.

(3) Če država članica obvesti ministrstvo, da želi sodelovati v postopku presoje vplivov na okolje, ministrstvo pristojnemu organu te države posreduje vlogo za pridobitev okoljevarstvenega soglasja za nameravani poseg ter se z njim dogovori o roku, v katerem bo posredoval mnenje o nameravanem posegu, ali o drugih oblikah posvetovanja o zmanjšanju ali odpravi možnih škodljivih čezmejnih vplivov na okolje, če druga država članica tako zahteva.

(4) Rok iz prejšnjega odstavka se ne šteje v rok za izdajo okoljevarstvenega soglasja.

60. člen (presoja posega v državi članici)

(1) Če ministrstvo prejme od države članice obvestilo o nameravanem posegu v okolje na njenem ozemlju in oceni, da ta poseg lahko pomembno vpliva na okolje v Republiki Sloveniji, tej državi v roku, ki ga ta določi, sporoči, ali želi sodelovati v postopku presoje vplivov tega posega na okolje.

(2) Če ministrstvo izve za nameravani poseg v okolje iz prejšnjega odstavka, pa o njem od države članice ni prejelo obvestila, mora od pristojnega organa te države to zahtevati. Ministrstvo po prejemu obvestila državi članici sporoči, ali želi sodelovati v postopku presoje vplivov tega posega na okolje.

(3) Če se ministrstvo odloči za sodelovanje v postopku presoje vplivov na okolje v državi članici, mora o podatkih v zvezi z nameravanim posegom, ki jih je pridobilo od države članice, pridobiti mnenja ministrstev in drugih organov, pristojnih za posamezne zadeve varstva okolja ali rabo naravnih dobrin, in zagotoviti sodelovanje javnosti, skladno z določbami 58. člena tega zakona.

(4) Ministrstvo po pridobitvi mnenj organov iz prejšnjega odstavka pripravi mnenje o nameravanem posegu in ga skupaj s pripombami javnosti v dogovorjenem roku pošlje pristojnemu organu države članice.

(5) Ministrstvo se lahko s pristojnim organom države članice dogovori tudi za posvetovanje o zmanjšanju ali odpravi možnih škodljivih čezmejnih vplivov nameravanega posega na okolje v Republiki Sloveniji.

(6) Določbe prejšnjega in tega člena se uporabljajo tudi v primeru držav podpisnic ratificirane in objavljene mednarodne pogodbe, ki ureja presojo čezmejnih vplivov določenih posegov na okolje.

61. člen (okoljevarstveno soglasje)

(1) Ministrstvo vlogo za izdajo okoljevarstvenega soglasja, projekt, poročilo in osnutek odločitve o okoljevarstvenem soglasju pošlje ministrstvom in organizacijam iz tretjega odstavka 52. člena tega zakona in jih pozove, da v 21 dneh od prejema poziva dajo mnenje o sprejemljivosti nameravanega posega.

(2) Ministrstvo odloči o okoljevarstvenem soglasju v treh mesecih po prejemu popolne vloge, pri čemer upošteva tudi mnenje ministrstev in organizacij iz tretjega odstavka 52. člena tega zakona. Rok za izdajo odločbe ne teče v času javne razprave iz tretjega odstavka 58. člena tega zakona in v času, za katerega se dogovori z državo članico iz tretjega odstavka 59. člena tega zakona.

(3) Ministrstvo v okoljevarstvenem soglasju določi tudi pogoje, ki jih mora upoštevati nosilec nameravanega posega, da bi preprečil, zmanjšal ali odstranil škodljive vplive na okolje.

(4) Pogoji iz prejšnjega odstavka se določijo zlasti na podlagi:

1. predpisov na področju varstva okolja, ohranjanja narave, varstva kulturne dediščine in rabe ali varstva delov okolja,
2. ugotovitev iz poročila o vplivih na okolje,
3. mnenj in pripomb javnosti, pridobljenih na podlagi 58. člena tega zakona, in
4. mnenja in pripomb države članice, pridobljenih na podlagi 59. člena tega zakona.

(5) Ministrstvo v obrazložitvi okoljevarstvenega soglasja navede tudi, kako je pri odločitvi upoštevalo mnenja in pripombe javnosti, pridobljenih na podlagi 58. člena tega zakona, in mnenje ter pripombe države članice, pridobljene na podlagi 59. člena tega zakona.

(6) Če gre v primeru nameravanega posega v okolje za gradnjo po predpisih o graditvi objektov, se pogoji iz tretjega odstavka tega člena štejejo za projektne pogoje po predpisih o graditvi objektov.

(7) Ne glede na določbe predpisov, ki urejajo graditev objektov, se pri izdaji gradbenega dovoljenja ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja graditev objektov in določajo, da je soglasje dano, v kolikor ni dano v roku iz drugega odstavka 62. člena tega zakona.«.

(8) Okoljevarstveno soglasje preneha veljati, če nosilec posega v petih letih od njegove pravnomočnosti ne začne izvajati posega v okolje ali ne pridobi gradbenega dovoljenja, če je to zahtevano po predpisih o graditvi objektov.

(9) Če nosilec nameravanega posega v okolje v roku iz prejšnjega odstavka ne začne izvajati posega ali ne pridobi gradbenega dovoljenja, lahko tri mesece pred iztekom njegove veljavnosti zahteva podaljšanje okoljevarstvenega soglasja, ministrstvo pa zahtevi ugotovi in izda odločbo o podajšanju, če z uporabo meril iz četrtega odstavka 51.a člena tega zakona ugotovi, da se pogoji, ob katerih je bilo dano okoljevarstveno soglasje, niso bistveno spremenili, pri čemer se ne uporabljajo določbe 58., 59. in 64. člena tega zakona.

(10) Okoljevarstveno soglasje se lahko prenese na drugo osebo le s soglasjem ministrstva. Vloga za prenos okoljevarstvenega soglasja mora vsebovati overjeno izjavo imetnika tega soglasja, da se strinja s prenosom na drugo osebo.

(11) Ministrstvo pošlje okoljevarstveno soglasje iz drugega odstavka tega člena tudi pristojni inšpekciji in občini, na katere območju bo izveden nameravani poseg.

61.a člen **(sprememba okoljevarstvenega soglasja)**

(1) Če želi nosilec posega iz 51. člena tega zakona spremeniti poseg v okolje po pridobitvi okoljevarstvenega soglasja in pred pridobitvijo gradbenega dovoljenja, kadar je to predpisano, ali pred začetkom izvajanja posega v okolje, če ne gre za gradnjo po predpisih o graditvi objektov, mora nameravano spremembo pisno prijaviti ministrstvu, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

(2) Prijava iz prejšnjega odstavka mora vsebovati opis sprememb posega v okolje, opis okolja ali delov okolja, na katere bo nameravani poseg vplival, in opis mogočih pomembnih vplivov posega na okolje ali dele okolja.

(3) Ministrstvo na podlagi prijave iz prvega odstavka tega člena in ob smiselni uporabi določb 51. in 51.a člena tega zakona v 60 dneh od prijave s sklepom ugotovi, ali je za nameravano spremembo posega treba izvesti tudi presojo vplivov na okolje in spremeniti okoljevarstveno soglasje.

(4) Če ministrstvo ugotovi, da je za nameravano spremembo posega treba izvesti presojo vplivov na okolje in spremeniti okoljevarstveno soglasje, lahko nosilec posega vložijo vlogo za spremembo okoljevarstvenega soglasja, ki mora vsebovati sestavine iz 57. člena tega zakona.

(5) Če ministrstvo ugotovi, da za nameravano spremembo posega ni treba izvesti presoje vplivov na okolje in spremeniti okoljevarstvenega soglasja, lahko nosilec to spremembo izvede; če pa je za izvedbo posega v okolje predpisano dovoljenje, lahko nadaljuje s postopkom pridobivanja tega dovoljenja.

62. člen **(ugotavljanje izpolnjevanja pogojev)**

(1) Če je za nameravani poseg v okolje iz 51. člena tega zakona treba pridobiti gradbeno dovoljenje v skladu s predpisi, ki urejajo graditev objektov, mora organ, pristojen za izdajo gradbenega dovoljenja, pred njegovo izdajo zaprositi ministrstvo, da potrdi skladnost projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja s projektnimi pogoji za nameravani poseg v okolje, za katerega je bilo izdano okoljevarstveno soglasje, in do odločitve ministrstva prekiniti postopek za izdajo gradbenega dovoljenja.

(2) Ministrstvo v 15 dneh od prejema zaprosila iz prejšnjega odstavka izda sklep, s katerim potrdi skladnost iz prejšnjega odstavka, če ugotovi, da projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja ustreza projektnim pogojem za nameravani poseg v okolje, za katerega je bilo izdano okoljevarstveno soglasje.

(3) Če ministrstvo ugotovi, da projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja ne ustreza projektnim pogojem za nameravani poseg v okolje, za katerega je bilo izdano okoljevarstveno soglasje, izda v roku iz prejšnjega odstavka o tem sklep, nosilec nameravanega posega pa mora za njegovo izvedbo uskladiti projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja s projektnimi pogoji iz okoljevarstvenega soglasja za nameravani poseg ali pridobiti spremembo okoljevarstvenega soglasja v skladu z 61.a členom tega zakona.

(4) Če ministrstvo ugotovi, da projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja ne ustreza projektnim pogojem za nameravani poseg v okolje, za katerega je izdalo okoljevarstveno soglasje, izda v roku iz drugega odstavka tega člena o tem sklep, nosilec

nameravanega posega pa mora za njegovo izvedbo uskladiti projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja s projektnimi pogoji iz okoljevarstvenega soglasja za nameravani poseg ali pridobiti spremembo okoljevarstvenega soglasja v skladu s prejšnjim členom.

(5) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov se skladnost projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja s projektnimi pogoji iz okoljevarstvenega soglasja, ki so določeni zaradi varstva kulturne dediščine, potrjuje z izdajo kulturnovarstvenega soglasja, v skladu z zakonom, ki ureja varstvo kulturne dediščine.

(6) Izpolnjevanje projektnih pogojev iz okoljevarstvenega soglasja za poseg v okolje iz 51. člena tega zakona, za katerega je treba pridobiti gradbeno dovoljenje v skladu s predpisi o graditvi objektov, se ugotavlja tudi v postopku za izdajo uporabnega dovoljenja po predpisih o graditvi objektov, v postopek pa mora biti vključeno ministrstvo.

(7) Izpolnjevanje projektnih pogojev iz okoljevarstvenega soglasja za poseg v okolje iz 51. člena tega zakona, za katerega ni treba pridobiti gradbenega v skladu s predpisi o graditvi objektov, ugotavlja inšpektor, pristojen za varstvo okolja.

63. člen (izvedba posega)

(1) Nosilec posega iz 51. člena tega zakona lahko izvede poseg le na podlagi pravno močnega okoljevarstvenega soglasja.

(2) Če je za izvedbo posega iz 51. člena tega zakona predpisana pridobitev gradbenega dovoljenja po predpisih o graditvi objektov, se to dovoljenje lahko izda po pravno močnosti okoljevarstvenega soglasja.

64. člen (stranke v postopku)

(1) Stranka v postopku za izdajo okoljevarstvenega soglasja je nosilec nameravanega posega.

(2) Oseba, ki na območju iz 6. točke drugega odstavka 54. člena tega zakona stalno prebiva ali je lastnik ali drug posestnik nepremičnine, in nevladna organizacija iz prvega odstavka 153. člena tega zakona, imata pravni interes, da zaradi varstva svojih pravic vstopita v postopek za izdajo okoljevarstvenega soglasja.

(3) Oseba in nevladna organizacija iz prejšnjega odstavka imata položaj stranskega udeleženca, če sta v 35 dneh od objave javnega naznanila iz drugega odstavka 58. člena tega zakona vložili zahtevo za vstop v postopek za izdajo okoljevarstvenega soglasja. Če je zahteva za vstop v postopek za izdajo okoljevarstvenega soglasja vložena zunaj roka, se s sklepom zavrže. Pritožba zoper sklep o zavrženju zahteve ne zadrži njegove izvršitve.

(4) Javno naznanilo iz drugega odstavka 58. člena tega zakona vsebuje tudi vabilo vsem, ki menijo, da se nameravani poseg tiče njihovega pravnega interesa in imajo položaj stranskega udeleženca v postopku skladno z določbami prejšnjega odstavka.

(5) V primeru upravnega spora mora sodišče o tožbi odločiti v treh mesecih od vložitve tožbe, o pritožbi ali reviziji pa v enem mesecu od vložitve pritožbe oziroma revizije.

65. člen **(obvestilo javnosti)**

(1) Ministrstvo o izdanem okoljevarstvenem soglasju najkasneje v 30 dneh po vročitvi odločbe strankam obvesti javnost z objavo na krajevno običajen način in na svetovnem spletu.

(2) Objava iz prejšnjega odstavka mora vsebovati zlasti:

1. vsebino odločitve in bistvene pogoje za izvedbo nameravanega posega, če so bili določeni,
2. glavne razloge za odločitev,
3. opis najpomembnejših ukrepov za preprečitev, zmanjšanje ali odpravo škodljivih vplivov nameravanega posega na okolje v primeru izdanega okoljevarstvenega soglasja in
4. navedbo upoštevanja mnenj in pripomb javnosti iz 58. člena tega zakona, v primeru iz tretjega odstavka 59. člena tega zakona pa tudi navedbo upoštevanja mnenja in pripomb države članice.

(3) Obvestilo o sprejeti odločitvi s podatki iz prejšnjega odstavka ministrstvo pošlje tudi državi članici, ki je skladno z določbami 59. člena tega zakona sodelovala v postopku presoje vplivov na okolje.

66. člen **(prenehal veljati)**

67. člen **(prenehal veljati)**

2. Okoljevarstveno dovoljenje

2.1. Okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje naprave, ki lahko povzroča onesnaževanje večjega obsega

68. člen **(okoljevarstveno dovoljenje)**

(1) Upravljavca mora za obratovanje naprave, v kateri se bo opravljala dejavnost, ki lahko povzroči onesnaževanje okolja večjega obsega, pridobiti okoljevarstveno dovoljenje.

(2) Okoljevarstveno dovoljenje se lahko izda za eno ali več naprav ali njenih delov, ki so na istem kraju in imajo istega upravljavca, pri čemer mora okoljevarstveno dovoljenje vsebovati pogoje, ki jih mora izpolnjevati vsaka naprava ali njen del.

(3) Okoljevarstveno dovoljenje se lahko izda tudi za eno ali več naprav ali njenih delov, ki so na istem kraju in jih upravljajo različni upravljavci, pri čemer mora okoljevarstveno dovoljenje vsebovati pogoje, ki jih mora izpolnjevati vsaka naprava ali njen del, in obveznosti vsakega upravljavca.

(4) Vlada predpiše vrste dejavnosti in naprav iz prvega odstavka tega člena.

69. člen

(obratovanje naprave)

(1) Naprava iz prvega odstavka prejšnjega člena lahko začne obratovati, njen upravljavec pa lahko izvede spremembo iz tretjega odstavka 77. člena tega zakona, za katero je predpisana sprememba okoljevarstvenega dovoljenja, le na podlagi pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja ali pravnomočne odločbe o njegovi spremembi.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se v primeru, če obratovanje naprave ali večja sprememba v njenem obratovanju zahteva gradnjo po predpisih o graditvi objektov, gradnja lahko začne šele po pridobitvi pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja ali pravnomočne odločbe o njegovi spremembi.

(3) Za začetek gradnje se šteje začetek gradbenih del, s katerimi se začnejo izvajati konstrukcijski deli objekta ali ko se začne izkop ali nasip utrjevati s konstrukcijskimi elementi.

(4) Investitor mora začetek gradnje prijaviti inšpekciji, pristojni za varstvo okolja.

70. člen

(splošne zahteve in vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Upravljavec mora v zvezi z obratovanjem naprave iz 68. člena tega zakona zagotoviti:

1. ukrepe za preprečevanje onesnaževanja okolja,
2. uporabo najboljših razpoložljivih tehnik,
3. preprečevanje onesnaženja okolja večjega obsega,
4. preprečevanje nastajanja odpadkov v skladu s predpisi, ki urejajo odpadke,
5. da se odpadki, ki nastanejo, pripravijo za ponovno uporabo, reciklirajo, predelajo ali če to tehnološko ali ekonomsko ni mogoče, odstranijo brez vpliva ali z manjšim vplivom na okolje v skladu s predpisi iz prejšnje točke,
6. učinkovito rabo energije,
7. ukrepe za preprečevanje nesreč in omejevanje njihovih posledic ter
8. ukrepe za preprečitev onesnaževanja okolja in vzpostavitev zadovoljivega stanja okolja na kraju naprave po dokončnem prenehanju njenega obratovanja.

(2) Vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja mora vsebovati podatke o napravi, njenem obratovanju in predvidenih ukrepih, iz katerih je razvidno, da bodo izpolnjene zahteve iz prejšnjega odstavka, ter elaborat o določitvi vplivnega območja naprave. Če je bilo za napravo predhodno pridobljeno okoljevarstveno soglasje iz 61. člena tega zakona ali okoljevarstveno dovoljenje za obrat iz 86. člena tega zakona, lahko upravljavec v vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja vključi ali priloži tudi podatke iz poročila o vplivih na okolje iz 54. člena tega zakona, zasnove zmanjšanja tveganja za okolje ali varnostnega poročila iz prvega odstavka 18. člena tega zakona.

(3) Elaborat iz prejšnjega odstavka zagotovi upravljavec, vsebuje pa opredelitev vplivnega območja naprave, na katerem je mogoče pričakovati, da bo obratovanje naprave povzročilo onesnaževanje okolja. Elaborat mora biti izdelan po metodologiji iz petega odstavka 54. člena tega zakona.

(4) Če obratovanje naprave iz prvega odstavka tega člena vključuje uporabo, proizvodnjo ali emisijo določene nevarne snovi, ki lahko povzroči onesnaženje tal ali podzemne vode na območju naprave, mora vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja vsebovati tudi izhodiščno poročilo.

(5) Izhodiščno poročilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke, na podlagi katerih je mogoče oceniti stanje okolja na območju naprave ob njenem zaprtju, zlasti pa:

1. podatke o obstoječi rabi zemljišč na območju naprave in podatke o pretekli rabi teh zemljišč, če so ti na voljo,
2. podatke o kakovosti tal in podzemne vode na območju naprave glede na možnost onesnaženja teh tal ali podzemne vode z nevarnimi snovmi, ki nastajajo v napravi, se v njej uporabljajo ali pa jih ta izpušča v okolje.

(6) Vlada predpiše podrobnejšo vsebino in sestavine vloge iz drugega odstavka tega člena ter podrobnejšo vsebino izhodiščnega poročila in merila za določitev nevarne snovi iz četrtega odstavka tega člena.

71. člen (sodelovanje javnosti)

(1) Ministrstvo mora v postopku za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja po določbah 69. člena tega zakona in njegove spremembe po določbah 1. in 2. točke tretjega odstavka ter štirinajstega odstavka 77. člena tega zakona in 4. točke prvega odstavka 78. člena tega zakona zagotoviti javnosti vpogled v vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, pripadajoče zaključke o BAT in v osnutek odločitve o okoljevarstvenem dovoljenju ter omogočiti izražanje mnenj in dajanje pripomb.

(2) Ministrstvo z javnim naznanilom na krajevno običajen način in v svetovnem spletu obvesti javnost zlasti o:

1. organu, ki bo izdal okoljevarstveno dovoljenje, posredoval zahtevane podatke o nameravanem posegu v okolje in sprejemal mnenja in pripombe,
2. obsegu vplivnega območja iz drugega odstavka 70. člena tega zakona,
3. kraju, kjer je mogoč vpogled v vlogo in osnutek odločitve iz prejšnjega odstavka,
4. sodelovanju države članice v primeru iz četrtega odstavka tega člena in
5. načinu izražanja mnenj in dajanja pripomb.

(3) Rok, v katerem ima javnost pravico vpogleda in možnost dajanja mnenj in pripomb, je 30 dni in se ne šteje v rok za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja.

(4) Za napravo, ki bi lahko pomembno vplivala na okolje v drugi državi članici, se smiselno uporabljajo določbe 59. člena tega zakona, za napravo na ozemlju države članice, ki bi lahko pomembno vplivala na okolje v Republiki Sloveniji pa določbe 60. člena tega zakona.

72. člen (izdaja okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Ministrstvo odloči o izdaji okoljevarstvenega dovoljenja za napravo iz 68. člena tega zakona v šestih mesecih od dneva prejema popolne vloge, pri čemer na primeren način upošteva tudi mnenja in pripombe javnosti iz prejšnjega člena, v primeru iz četrtega odstavka prejšnjega člena pa tudi mnenje in pripombe države članice.

(2) V primeru, da je bilo za napravo, ki je predmet dovoljenja, predhodno pridobljeno okoljevarstveno soglasje, ministrstvo pri odločitvi o okoljevarstvenem dovoljenju upošteva tudi podatke in informacije iz poročila o vplivih naprave na okolje ter pogoje, določene v okoljevarstvenem soglasju.

(3) Ministrstvo mora v obrazložitev odločbe o okoljevarstvenem dovoljenju vključiti tudi opredelitev do mnenj in pripomb javnosti iz prejšnjega člena, v primeru iz četrtega odstavka prejšnjega člena pa tudi mnenje in pripombe države članice.

(4) Ministrstvo pošlje okoljevarstveno dovoljenje iz prvega odstavka tega člena tudi pristojni inšpekciji in občini, na katere območju se nahaja naprava.

73. člen (stranke v postopku)

(1) Stranka v postopku za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja ali njegove spremembe je upravljavec naprave.

(2) Pravni interes, da zaradi varstva svojih pravic vstopita v postopek za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja po določbah 69. člena tega zakona, in njegove spremembe po določbah 1. in 2. točke tretjega ter štirinajstega odstavka 77. člena tega zakona in 4. točke prvega odstavka 78. člena tega zakona ima oseba, ki na območju, opredeljenem v elaboratu o vplivnem območju naprave iz drugega odstavka 70. člena tega zakona, stalno prebiva ali je lastnik ali drug posestnik nepremičnine, in nevladna organizacija iz prvega odstavka 153. člena tega zakona.

(3) Oseba in nevladna organizacija iz prejšnjega odstavka imata položaj stranskega udeleženca po zakonu, če sta v 35 dneh od objave javnega naznanila iz drugega odstavka 71. člena tega zakona vložili zahtevo za vstop v postopek za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja ali njegove spremembe. Zahteva za vstop v postopek, vložena zunaj roka, se s sklepom zavrže. Pritožba zoper sklep o zavrženju zahteve ne zadrži izvršitve.

(4) Javno naznanilo iz drugega odstavka 72. člena tega zakona vsebuje tudi vabilo vsem, ki menijo, da se obratovanje naprave tiče njihovega pravnega interesa in imajo položaj stranskega udeleženca skladno z določbami prejšnjega odstavka.

(5) V primeru upravnega spora mora sodišče o tožbi odločiti v treh mesecih od vložitve tožbe, o pritožbi ali reviziji pa v enem mesecu od vložitve pritožbe oziroma revizije.

74. člen (vsebina okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) V okoljevarstvenem dovoljenju morajo biti zaradi zagotavljanja visoke stopnje varstva okolja kot celote določeni vsi ukrepi in pogoji za izpolnitev splošnih zahtev iz prvega odstavka 70. člena tega zakona in drugih, za obratovanje naprave predpisanih okoljevarstvenih zahtev.

- (2) Okoljevarstveno dovoljenje iz prejšnjega odstavka vsebuje zlasti:
1. opis naprave, za katero je okoljevarstveno dovoljenje izdano, vključno z opisom dejavnosti ter zmogljivosti naprave in značilnosti območja naprave,
 2. določitev mejnih vrednosti emisij v okolje,
 3. določitev ukrepov za varstvo okolja in drugih pogojev obratovanja naprave,
 4. določitev ukrepov, ki se nanašajo na obratovanje naprave v izrednih razmerah, in sicer pri njenem zagonu, puščanju, okvari ali trenutni zaustavitvi,
 5. obveznost upravljavca, da nemudoma izvede ukrepe, s katerimi zagotovi skladnost delovanja naprave z okoljevarstvenim dovoljenjem, če je kršeno, in pristojno inšpekcijo obvesti o tej kršitvi,

6. obveznost upravljavca, da ustavi napravo ali njen del, če zaradi kršitve pogojev iz okoljevarstvenega dovoljenja grozi neposredna nevarnost za zdravje ljudi ali povzročitev znatnega škodljivega vpliva na okolje,
7. obveznosti upravljavca v zvezi z izvajanjem monitoringa, poročanjem ministrstvu o njem in o okoljskih nesrečah ter pogoje za ocenjevanje skladnosti z mejnimi vrednostmi emisij,
8. določitev ukrepov, ki se nanašajo na dokončno prenehanje delovanja naprave, in
9. določitev drugih ukrepov za čim višjo stopnjo varstva okolja kot celote, vključno z zmanjševanjem onesnaževanja na velike razdalje ali čezmejnega onesnaževanja okolja.

(3) Mejne vrednosti emisij iz 2. točke prejšnjega odstavka se določijo na podlagi ravni emisij iz zaključkov o BAT ali na podlagi predpisov iz 17. člena tega zakona, tako da se dosežena raven varstva okolja ne poslabša, pogoji in ukrepi iz 3. točke prejšnjega odstavka pa na podlagi predpisov iz 17., 19. in 20. člena tega zakona ali zaključkov o BAT, tako da se dosežena raven varstva okolja ne poslabša, pri čemer se upoštevajo tudi tehnične značilnosti naprave, možnost prehajanja emisij iz enega dela okolja v drugega, ne da bi bila zahtevana uporaba določene tehnike ali tehnologije.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se lahko mejne vrednosti emisij iz prejšnjega odstavka dopolnijo ali nadomestijo z enakovrednimi parametri in tehničnimi ukrepi, ki zagotavljajo enako raven varstva okolja, kot bi bila dosežena z določitvijo mejnih vrednosti emisij v skladu z zaključki o BAT ali s predpisi iz 17. člena tega zakona.

(5) Če mejne vrednosti iz 2. točke drugega odstavka tega člena ali ukrepi in drugi pogoji obratovanja naprave iz 4. točke drugega odstavka tega člena niso predpisani ali za njih še ni uveljavljen zaključek o BAT, se določijo na podlagi referenčnega dokumenta BAT.

(6) Če mora upravljavec naprave pripraviti izhodiščno poročilo iz četrtega odstavka 70. člena tega zakona, ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju potrdi njegovo predložitev in določi obveznost iz drugega odstavka 81. člena tega zakona.

(7) Če so zaradi predpisanih zahtev v zvezi z ohranjanjem ali izboljšanjem kakovosti okolja na območju naprave zahtevani strožji pogoji za njeno obratovanje, kot so dosegljivi z uporabo najboljših razpoložljivih tehnik, ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju določi tudi dodatne ukrepe in pogoje.

(8) Če je naprava vključena v trgovanje z emisijami toplogrednih plinov v skladu s tem zakonom, se v okoljevarstvenem dovoljenju za te emisije ne določijo dopustne vrednosti, razen če je to potrebno zaradi predpisanih zahtev iz prejšnjega odstavka na območju naprave.

(9) Ministrstvo zavrže vlogo za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja, če upravljavec za napravo, za katero zahteva okoljevarstveno dovoljenje, nima pravnomočnega okoljevarstvenega soglasja, kadar je to zahtevano.

(10) Ne glede na določbe tretjega odstavka tega člena lahko ministrstvo določi manj stroge mejne vrednosti emisij, kot se določijo na podlagi ravni emisij iz zaključkov o BAT, če se ne povzroči znatno onesnaženje in se ohranja visoka raven varstva okolja kot celote, pri čemer ta mejna vrednost ne sme presegati mejnih vrednosti emisij, predpisanih na podlagi 17. člena tega zakona.

(11) Mejne vrednosti iz prejšnjega odstavka se lahko določijo, če je iz ocene upravljavca naprave razvidno, da bi doseganje ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, kot so opisane v zaključkih o BAT, povzročilo nesorazmerno višje stroške v primerjavi s koristmi za okolje, zaradi geografskega položaja ali lokalnih okoljskih pogojev naprave ali njenih tehničnih značilnosti. Ocena mora biti izdelana v skladu z

referenčnimi dokumenti BAT in drugimi dokumenti, ki jih v zvezi z določanjem mejnih vrednosti emisij in tehničnih ukrepov objavi Evropska komisija.

(12) Manj strogih mejnih vrednosti emisij iz desetega odstavka tega člena ni mogoče določiti, če bi bilo s tem ogroženo doseganje standardov kakovosti okolja iz 23. člena tega zakona ali če se naprava nahaja na območju iz 24. člena tega zakona.

(13) Vlada predpiše podrobnejšo vsebino okoljevarstvenega dovoljenja iz drugega odstavka tega člena in merila za določanje najboljših razpoložljivih tehnik iz petega odstavka tega člena.

75. člen **(preizkušanje in uporaba nastajajočih tehnik)**

(1) Ministrstvo lahko v okoljevarstvenem dovoljenju ali njegovi spremembi na zahtevo upravljavca naprave dovoli odlog izpolnjevanja zahtev iz okoljevarstvenega dovoljenja, če upravljavec na napravi preizkuša in uporablja nastajajoče tehnike. Ta odlog lahko traja največ devet mesecev, pod pogojem, da se po tem obdobju preizkušanje ali uporaba nastajajočih tehnik preneha ali da raven emisij ne presega ravni, dosegljive z uporabo najboljših razpoložljive tehnike.

(2) Zahteva iz prejšnjega odstavka mora vsebovati opis nastajajoče tehnike, predvideni čas preizkušanja ali uporabljanja nastajajoče tehnike in strokovno oceno njenega vpliva na okolje, ki jo zagotovi upravljavec naprave.

(3) Ministrstvo lahko dovoli odlog izpolnjevanja zahtev iz prvega odstavka tega člena le v primeru, če preizkušanje ali uporaba nastajajoče tehnike ne povzroča poslabšanja okolja ali območja v skladu z drugim odstavkom 23. člena tega zakona.

76. člen **(začetek obratovanja)**

(1) Izpolnjenost pogojev iz okoljevarstvenega dovoljenja pred začetkom obratovanja naprave ali njene večje spremembe se v primeru iz prvega odstavka 69. člena tega zakona ugotavlja v postopku za izdajo uporabnega dovoljenja po predpisih o graditvi objektov, v katerega mora biti vključeno tudi ministrstvo.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka mora organ, ki je izdal uporabno dovoljenje, kopijo tega dovoljenja poslati ministrstvu in pristojni inšpekciji, skupaj s potrdilom o njegovi pravnomočnosti.

(3) **(črtan)**

77. člen **(sprememba okoljevarstvenega dovoljenja)**

(1) Upravljavec mora vsako nameravano spremembo v obratovanju naprave iz 68. člena tega zakona, ki je povezana z delovanjem ali razširitvijo naprave in lahko vpliva na okolje, ali spremembo glede upravljavca pisno prijaviti ministrstvu, kar dokazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

(2) Prijava iz prejšnjega odstavka mora glede naprave vsebovati opis njenih sprememb in opis mogočih pomembnih vplivov nameravane spremembe na okolje ali dele

okolja, glede upravljavca pa le navedbo sprememb. Če sprememba naprave obsega tudi spremembo območja naprave oziroma določene nevarne snovi, mora prijava iz prejšnjega odstavka vsebovati dopolnitev izhodiščnega poročila iz četrtega odstavka 70. člena tega zakona s podatki, ki se nanašajo na novo območje naprave oziroma novo določeno nevarno snov. Ministrstvo lahko upravljavca pozove, da prijavo dopolni. Če upravljavec prijave ne dopolni, se šteje, da jo je umaknil in od nameravane spremembe odstopil, ministrstvo pa izda sklep o ustavitvi postopka, ki ga objavi na enotnem državnem portalu e-uprava in pošlje pristojni inšpekciji.

(3) Ministrstvo na podlagi prijave iz prvega odstavka tega člena in ob smiselni uporabi določb 51. in 51.a člena tega zakona v dveh mesecih od vložitve popolne prijave s sklepom ugotovi, da:

1. je nameravana sprememba večja in je zanjo treba izvesti tudi presojo vplivov na okolje ter pridobiti okoljevarstveno soglasje in spremeniti okoljevarstveno dovoljenje,
2. je nameravana sprememba večja, vendar zanjo ni treba izvesti presoje vplivov na okolje in pridobiti okoljevarstvenega soglasja, vendar je treba spremeniti okoljevarstveno dovoljenje,
3. nameravana sprememba ni večja, vendar je treba zanjo izvesti presojo vplivov na okolje in pridobiti okoljevarstveno soglasje ter spremeniti okoljevarstveno dovoljenje,
4. nameravana sprememba ni večja, vendar je treba zaradi nameravane spremembe spremeniti pogoje in ukrepe v veljavnem okoljevarstvenem dovoljenju, ali
5. zaradi nameravane spremembe ni treba spremeniti okoljevarstvenega dovoljenja.

(4) Ministrstvo objavi sklep iz prejšnjega odstavka na enotnem državnem portalu e-uprava in na svoji spletni strani ter ga pošlje pristojni inšpekciji.

(5) V primeru iz 1. točke tretjega odstavka tega člena lahko upravljavec naprave vloži vlogo za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja, ki mora vsebovati sestavine iz 57. in 70. člena tega zakona, presoja vplivov nameravane spremembe na okolje pa se izvede v postopku za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za spremembo v skladu z 92. členom tega zakona.

(6) V primeru iz 2. točke tretjega odstavka tega člena lahko upravljavec naprave vloži vlogo za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja, ki mora vsebovati sestavine iz 70. člena tega zakona.

(7) Če ministrstvo na podlagi vloge iz petega ali šestega odstavka tega člena začne odločati o izdaji spremenjenega okoljevarstvenega dovoljenja, o tem pisno obvesti pristojno inšpekcijo, ta pa opravi izredni inšpekcijski pregled naprave, o tem pripravi poročilo in ga v 30 dneh od prejema obvestila pošlje ministrstvu. Če pristojna inšpekcija ob izrednem inšpekcijskem pregledu ugotovi, da naprava ne deluje v skladu s predpisi in o tem izda odločbo, ministrstvo postopek spremembe okoljevarstvenega dovoljenja prekine do izvršitve inšpekcijske odločbe.

(8) Ministrstvo odloči o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja iz petega in šestega odstavka tega člena v treh mesecih od vložitve popolne vloge, pri čemer se rok iz prejšnjega odstavka ne šteje v rok za izdajo odločbe, ob izdaji inšpekcijske odločbe iz prejšnjega odstavka pa v treh mesecih od prejema obvestila o njeni izvršitvi, ki ga pristojna inšpekcija pošlje ministrstvu.

(9) Z izdajo okoljevarstvenega dovoljenja iz petega odstavka tega člena se šteje, da je dano tudi okoljevarstveno soglasje, pri določitvi vsebine okoljevarstvenega dovoljenja pa se smiselno uporabljajo tudi določbe 61. člena tega zakona, ki se nanašajo na vsebino okoljevarstvenega soglasja.

(10) V primeru iz 3. točke tretjega odstavka tega člena lahko upravljavec naprave vloži vlogo za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja, ki mora vsebovati sestavine iz 57. in 70. člena tega zakona, razen elaborata o določitvi vplivnega območja naprave, presoja vplivov nameravane spremembe na okolje pa se izvede v postopku za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za spremembo v skladu z 92. členom tega zakona.

(11) V primeru iz 4. točke tretjega odstavka tega člena lahko upravljavec vloži vlogo za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja, ki mora vsebovati sestavine iz 70. člena tega zakona, razen elaborata o določitvi vplivnega območja naprave.

(12) Ministrstvo odloči o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja iz prejšnjega odstavka v 30 dneh od prejema popolne vloge, pri čemer se ne uporabljajo določbe 71. člena tega zakona in drugega do četrtega odstavka 73. člena tega zakona.

(13) Ministrstvo odloči v roku in na način iz prejšnjega odstavka tudi v primeru spremembe firme ali sedeža upravljavca.

(14) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov lahko upravljavec naprave zaprosi ministrstvo za določitev manj strogih mejnih vrednosti v skladu z določbami enajstega odstavka 74. člena tega zakona, ministrstvo pa mu v roku iz osmega odstavka tega člena spremeni dovoljenje, če so izpolnjeni pogoji iz desetega, enajstega in dvanajstega odstavka 74. člena tega zakona.

(15) Ministrstvo razveljavi okoljevarstveno dovoljenje, izdano enemu upravljavcu za več naprav na podlagi drugega odstavka 68. člena tega zakona, če se spremeni njihova posest, in izda novo okoljevarstveno dovoljenje novim upravljavcem v roku in na način iz dvanajstega odstavka tega člena.

(16) Ministrstvo pošlje odločbe iz osmega, dvanajstega, trinajstega in štirinajstega odstavka tega člena tudi pristojni inšpekciji in občini, na katere območju je naprava.

(17) Če zaradi nameravane spremembe naprava ne izpolnjuje več pogojev, določenih v predpisu iz četrtega odstavka 68. člena tega zakona, ministrstvo okoljevarstveno razveljavi in izda novo okoljevarstveno dovoljenje v skladu z določbami 84. člena tega zakona, če je v predpisih iz 17., 19. ali 20. člena tega zakona za spremenjeno napravo zahtevana pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja.

78. člen

(preverjanje in sprememba okoljevarstvenega dovoljenja po uradni dolžnosti)

(1) Ministrstvo okoljevarstveno dovoljenje preveri in ga po uradni dolžnosti spremeni:

1. če to zahtevajo spremembe predpisov s področja varstva okolja, ki se nanašajo na obratovanje naprave, izdanih po pravnomočnosti okoljevarstvenega dovoljenja;
2. po spremembi predpisov, izdanih zaradi objave novega zaključka o BAT, ki se nanaša na glavno dejavnost določene naprave;
3. kadar razvoj najboljših razpoložljivih tehnik omogoča znatno zmanjšanje emisij, če se na določeno napravo ne nanašajo nobeni zaključki o BAT;
4. naprava obratuje na območju iz 24. člena tega zakona, pa je treba spremeniti v okoljevarstvenem dovoljenju določene mejne vrednosti emisij v okolje ali dodatno določiti mejne vrednosti emisij ali masni pretok onesnaževal zaradi doseganja predvidene kakovosti okolja na tem območju;
5. če obratovalna varnost procesa ali dejavnosti zahteva uporabo drugih tehnik;

6. če je to potrebno zaradi doseganja standardov kakovosti okolja iz 23. člena tega zakona, ali doseganja ciljev upravljanja voda po predpisih o vodah ali
7. na vsakih 10 let, če okoljevarstveno dovoljenje v tem času ni bilo spremenjeno zaradi razlogov iz 77. člena tega zakona ali razlogov iz 1. do 6. točke tega odstavka.

(2) Ministrstvo pisno obvesti upravljavca naprave o začetku postopka preverjanja okoljevarstvenega dovoljenja, pri čemer lahko od njega zahteva, da v določenem roku predloži podatke, ki jih ministrstvo rabi zaradi ponovnega preverjanja okoljevarstvenega dovoljenja, zlasti pa rezultate monitoringa in podatke, ki omogočajo primerjavo delovanja naprave z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, opisanimi v zaključkih o BAT, in z ravnmi emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami.

(3) Ministrstvo obvesti pristojno inšpekcijo, da vodi postopek spremembe okoljevarstvenega dovoljenja, ta pa opravi inšpekcijski pregled naprave, o čemer pripravi poročilo in ga v 30 dneh od prejema obvestila pošlje ministrstvu. Če inšpekcija ob izrednem inšpekcijskem pregledu ugotovi, da naprava ne deluje v skladu s predpisi in o tem izda odločbo, ministrstvo postopek s sklepom prekine do izvršitve inšpekcijske odločbe.

(4) Ministrstvo v postopku preverjanja okoljevarstvenega dovoljenja in izdaje odločbe o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja uporabi ugotovitve inšpekcijskega pregleda iz prejšnjega odstavka in podatke iz drugega odstavka tega člena ter upošteva predpise iz 17., 19. in 20. člena tega zakona.

(5) Ministrstvo odloči o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja iz prvega odstavka tega člena v treh mesecih od začetka postopka, pri čemer se rok iz tretjega odstavka tega člena ne šteje v rok za izdajo odločbe, ob izdaji inšpekcijske odločbe iz tretjega odstavka tega člena pa v treh mesecih od prejema obvestila o njeni izvršitvi, ki ga pristojna inšpekcija pošlje ministrstvu. Ministrstvo v odločbi o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja določi tudi rok, v katerem mora upravljavec uskladiti obratovanje naprave z novimi zahtevami. Pritožba zoper odločbo o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja ne zadrži njene izvršitve.

(6) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka mora upravljavec naprave v primeru iz 2. točke prvega odstavka tega člena pridobiti odločbo o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja in se v štirih letih od objave zaključkov o BAT prilagoditi zahtevam iz zaključkov o BAT, ki se nanašajo na glavno dejavnost te naprave.

(7) Ministrstvo pošlje spremenjeno okoljevarstveno dovoljenje tudi pristojni inšpekciji in občini, na območju katere je naprava.

78.a člen (obvestilo javnosti)

(1) Ministrstvo na način in v roku iz prvega odstavka 65. člena tega zakona javno objavi kopijo okoljevarstvenega dovoljenja, odločbe o njegovi spremembi ali prenehanju.

(2) Ministrstvo pošlje kopijo okoljevarstvenega dovoljenja ali njegove spremembe tudi državi članici, ki je v skladu s četrtrim odstavkom 71. člena tega zakona sodelovala v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja ali njegove spremembe.

(3) Ministrstvo obvesti na način iz prvega odstavka tega člena javnost o podatkih, ki jih je posredovala država članica v zvezi z izdajo okoljevarstvenega dovoljenja ali njegove spremembe na njenem ozemlju, v katerega je bila vključena tudi Republika Slovenija.

(4) Ministrstvo na svetovnem spletu obvešča javnost o rezultatih monitoringa, določenega v okoljevarstvenem dovoljenju, ki jih upravljavec naprave pošilja ministrstvu.

79. člen (prenehanje dovoljenja)

Okoljevarstveno dovoljenje preneha veljati z odvzemom ali prenehanjem naprave ali upravljavca.

80. člen (odvzem dovoljenja)

(1) Ministrstvo okoljevarstveno dovoljenje z odločbo odvzame, če upravljavec:

1. izvede večjo spremembo v obratovanju naprave, pa tega ne prijavi skladno z določbami 77. člena tega zakona,
2. v določenem roku ne predloži podatkov, ki jih ministrstvo zahteva v skladu z drugim odstavkom 78. člena tega zakona, ali
3. ne zagotovi finančnega jamstva, kadar je to predpisano.

(2) Ministrstvo okoljevarstveno dovoljenje odvzame tudi na predlog pristojnega inšpektorja, če upravljavec v določenem roku ne izvrši njegove pravnomočne odločbe o uskladitvi obratovanja naprave s pogoji iz okoljevarstvenega dovoljenja.

(3) Odvzem okoljevarstvenega dovoljenja učinkuje od dneva dokončnosti odločbe, s katero je bil izrečen.

(4) Ministrstvo pošlje odločbo iz prejšnjega odstavka tudi pristojni inšpekciji in občini, na katere območju je naprava.

81. člen (prenehanje obratovanja naprave)

(1) Upravljavec, ob stečaju pa stečajni upravitelj, mora ministrstvo pisno obvestiti o nameri dokončnega prenehanja obratovanja naprave iz 68. člena tega zakona, kar dokazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

(2) Če mora upravljavec pripraviti izhodiščno poročilo v skladu z določbo četrtega odstavka 70. člena tega zakona, mora pisno obvestilo iz prejšnjega odstavka vsebovati tudi oceno stanja onesnaženosti tal in podzemne vode na območju naprave z nevarnimi snovmi, ki so se uporabljale ali nastale v napravi ali jih je ta izpuščala.

(3) Če je prišlo zaradi obratovanja naprave do znatnega onesnaženja tal ali podzemne vode v primerjavi s stanjem v izhodiščnem poročilu iz prejšnjega odstavka, vsebuje ocena iz prejšnjega odstavka tudi predlog ukrepov, da se območje naprave povrne v stanje iz izhodiščnega poročila, pri čemer se upošteva tehnična izvedljivost ukrepov.

(4) Če je prišlo zaradi obratovanja naprave do takšnega onesnaženja tal ali podzemne vode, ki predstavlja znatno tveganje za zdravje ljudi in za okolje, vsebuje ocena iz prejšnjega odstavka tudi predlog ukrepov za odstranitev, nadzor, obvladovanje ali zmanjševanje vsebnosti nevarnih snovi v tleh ali podzemni vodi, tako da območje naprave, ob upoštevanju njene obstoječe ali s prostorskimi akti določene prihodnje namenske rabe, ne predstavlja več takšnega tveganja.

(5) Če upravljavcu ni treba pripraviti izhodiščnega poročila iz drugega odstavka tega člena, mora pisno obvestilo iz prvega odstavka tega člena vsebovati tudi predlog ukrepov za odstranitev, nadzor, obvladovanje ali zmanjševanje vsebnosti nevarnih snovi v tleh ali podzemni vodi, tako da območje naprave, ob upoštevanju sedanje ali s prostorskimi akti določene prihodnje namenske rabe, ne predstavlja pomembnega tveganja za zdravje ljudi ali okolje.

(6) Ministrstvo preuči oceno iz drugega odstavka tega člena in predlog ukrepov iz tretjega, četrtega ali petega odstavka tega člena ter izda odločbo, v kateri ob smiselni uporabi predpisa iz devetega odstavka 110.e člena tega zakona določi ukrepe, ki jih mora upravljavec izvesti, da bo doseženo predpisano stanje okolja, določi pa tudi rok za njihovo izvedbo. Ministrstvo v roku in na način iz prvega odstavka 65. člena tega zakona obvesti o izdaji odločbe tudi javnost.

(7) Upravljavec mora obvestiti ministrstvo o izvedbi ukrepov in navesti dokazila, da je z izvedenimi ukrepi doseženo stanje okolja, določeno v odločbi iz prejšnjega odstavka.

(8) Če ministrstvo ugotovi, da so ukrepi iz šestega odstavka tega člena izvedeni, izda odločbo o prenehanju okoljevarstvenega dovoljenja.

2.2. Okoljevarstveno dovoljenje za druge naprave in dejavnosti

82. člen (druge naprave in dejavnosti)

(1) Upravljavec mora pridobiti okoljevarstveno dovoljenje tudi za obratovanje druge naprave, ki ni določena s predpisom iz četrtega odstavka 68. člena tega zakona, ali za opravljanje dejavnosti, če je s predpisi iz 17., 19. ali 20. člena tega zakona določena obveznost pridobitve okoljevarstvenega dovoljenja.

(2) Naprava iz prejšnjega odstavka lahko začne obratovati, njen upravljavec pa lahko izvede spremembo iz drugega odstavka 85. člena tega zakona, za katero je treba spremeniti okoljevarstveno dovoljenje, le na podlagi pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja ali pravnomočne odločbe o njegovi spremembi.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se v primeru, če obratovanje naprave ali večja sprememba v njenem obratovanju zahteva gradnjo po predpisih o graditvi objektov, gradnja lahko začne šele po pridobitvi pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja ali pravnomočne odločbe o njegovi spremembi.

(4) Za začetek gradnje se šteje začetek gradbenih del, s katerimi se začnejo izvajati konstrukcijski deli objekta ali ko se začne izkop ali nasip utrjevati s konstrukcijskimi elementi.

(5) Investitor mora začetek gradnje prijaviti inšpekciji, pristojni za varstvo okolja.

83. člen (splošne zahteve in vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Upravljavec mora v zvezi z obratovanjem naprave ali opravljanjem dejavnosti iz prejšnjega člena zagotoviti ukrepe za izpolnitev pogojev, določenih v predpisih iz 17., 19. ali 20. člena tega zakona.

(2) Vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz prejšnjega člena mora poleg podatkov o upravljavcu vsebovati podatke o napravi in njenem obratovanju ali dejavnosti ter o predvidenih ukrepih iz prejšnjega odstavka.

(3) Ministrstvo mora v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja za naprave, v katerih se sežigajo ali sosežigajo odpadki, zagotoviti javnosti vpogled v vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, ter omogočiti izražanje mnenj in dajanje pripomb.

(4) Ministrstvo z javnim naznanilom na krajevno običajen način in na svetovnem spletu obvesti javnost zlasti o:

1. vlogi za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja iz prejšnjega odstavka,
2. organu, ki izda okoljevarstveno dovoljenje in sprejema mnenja ter pripombe,
3. kraju, kjer je mogoč vpogled v vlogo za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja iz prejšnjega odstavka, ter
4. načinu dajanja mnenj in pripomb.

(5) Rok, v katerem ima javnost pravico vpogleda v vlogo iz prejšnjega odstavka ter možnost dajanja mnenj in pripomb, je 30 dni od dneva objave javnega naznanila iz prejšnjega odstavka in se ne šteje v rok za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja.

84. člen (izdaja in vsebina okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Ministrstvo odloči o izdaji okoljevarstvenega dovoljenja za napravo ali dejavnost iz 82. člena tega zakona v treh mesecih od dneva prejema popolne vloge.

(2) Ministrstvo zavrže vlogo za izdajo okoljevarstvenega dovoljenje, če upravljavec za napravo, za katero zahteva to dovoljenje, nima pravnomočnega okoljevarstvenega soglasja, kadar je to zahtevano.

(3) V primeru, da je bilo za napravo, ki je predmet dovoljenja iz prejšnjega odstavka, predhodno pridobljeno okoljevarstveno soglasje, ministrstvo pri odločitvi o okoljevarstvenem dovoljenju upošteva tudi podatke in informacije iz poročila o vplivih naprave na okolje ter pogoje, določene v okoljevarstvenem soglasju.

(4) Ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju podrobneje določi pogoje iz prvega odstavka prejšnjega člena.

(5) Če je naprava iz prvega odstavka tega člena vključena v trgovanje z emisijami toplogrednih plinov skladno s tem zakonom, se za te emisije mejne vrednosti v okoljevarstvenem dovoljenju ne določijo.

(6) V primeru upravnega spora mora sodišče o tožbi odločiti v treh mesecih od vložitve tožbe, o pritožbi ali reviziji pa v enem mesecu od vložitve pritožbe oziroma revizije.

(7) Ministrstvo pošlje okoljevarstveno dovoljenje iz prvega odstavka tega člena tudi pristojni inšpekciji in občini, na katere območju se nahaja naprava ali izvaja dejavnost.

84.a člen (stranke v postopku)

(1) Stranka v postopku za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja je upravljavec naprave.

(2) Ministrstvo po prejemu vloge za pridobitev ali spremembo okoljevarstvenega dovoljenja z javnim naznanilom na krajevno običajen način in na svetovnem spletu obvesti javnost, da vodi postopek izdaje okoljevarstvenega dovoljenja ali njegove spremembe, ko prejme več kot pet zahtev za priznanje statusa stranskega udeleženca.

(3) Javno naznanilo iz prejšnjega odstavka vsebuje poleg navedbe organa, ki bo izdal odločbo in kraja, kjer je mogoč vpogled v spis, tudi vabilo vsem, ki menijo, da se obratovanje naprave tiče njihovega pravnega interesa in imajo položaj stranskega udeleženca.

(4) Položaj stranskega udeleženca pridobijo vse osebe iz drugega odstavka tega člena in oseba, ki v 30 dneh od objave javnega naznanila vloži zahtevo za vstop v postopek izdaje okoljevarstvenega dovoljenja ali njegove spremembe in lahko izkaže svoj pravni interes.

(5) Rok iz prejšnjega odstavka se ne šteje v rok za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja ali njegovo spremembo.

85. člen

(začetek obratovanja naprave ali opravljanja dejavnosti, sprememba in prenehanje okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Za začetek obratovanja naprave ali opravljanja dejavnosti iz 82. člena tega zakona se smiselno uporabljajo določbe 76. člena tega zakona.

(2) Upravljavec mora za vsako nameravano spremembo v obratovanju naprave iz 82. člena tega zakona, ki je povezana z delovanjem ali razširitvijo naprave in lahko vpliva na okolje, ali spremembo dejavnosti ali glede upravljavca, vložiti vlogo za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja.

(3) Vloga iz prejšnjega odstavka mora, poleg vsebin iz 83. člena tega zakona, vsebovati tudi opis sprememb naprave in opis vplivov nameravane spremembe na okolje ali dele okolja oziroma navedbo sprememb, kadar gre za spremembo upravljavca.

(4) V primeru, da je bilo za spremembo v obratovanju naprave, ki je predmet spremembe okoljevarstvenega dovoljenja iz prejšnjega odstavka, predhodno pridobljeno okoljevarstveno soglasje, ministrstvo pri odločitvi o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja upošteva tudi podatke in informacije iz poročila o vplivih spremembe v obratovanju naprave na okolje ter pogoje, določene v okoljevarstvenem soglasju.

(5) Ministrstvo odloči o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja iz drugega odstavka tega člena v treh mesecih od prejema popolne vloge, odločbo pa pošlje tudi pristojni inšpekciji in občini, na katere območju se nahaja naprava ali izvaja dejavnost.

(6) Za preverjanje in spremembo okoljevarstvenega dovoljenja za napravo ali dejavnost, ali njegovo spremembo po uradni dolžnosti, se smiselno uporabljajo določbe 78. člena tega zakona, razen 2. točke prvega odstavka.

(7) Za prenehanje okoljevarstvenega dovoljenja za napravo ali opravljanje dejavnosti iz prvega odstavka tega člena se uporabljajo določbe 79. člena tega zakona, za odvzem tega dovoljenja pa določbe 80. člena tega zakona.

(8) Upravljavec, ob stečajju pa stečajni upravitelj, mora ministrstvo pisno obvestiti o nameri dokončnega prenehanja obratovanja naprave ali opravljanja dejavnosti iz 82. člena tega zakona, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

(9) Pisno obvestilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati navedbe in dokazila o izpolnjevanju zahtev iz okoljevarstvenega dovoljenja, ki se nanašajo na ukrepe po prenehanju obratovanja naprave ali opravljanju dejavnosti.

(10) Če ministrstvo ugotovi, da so zahteve iz prejšnjega odstavka izpolnjene, izda odločbo o prenehanju veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja.

(11) Če zaradi nameravane spremembe naprava postane naprava, določena v predpisu iz četrtega odstavka 68. člena tega zakona, ministrstvo razveljavi okoljevarstveno dovoljenje in izda novo okoljevarstveno dovoljenje v skladu z določbami 72. člena tega zakona.

2.3. Okoljevarstveno dovoljenje za obrat

86. člen (okoljevarstveno dovoljenje za obrat)

(1) Obrat iz 18. člena tega zakona lahko začne obratovati, njegov upravljavec pa lahko izvede spremembo iz tretjega odstavka 90. člena tega zakona, za katero je treba spremeniti okoljevarstveno dovoljenje, le na podlagi pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja ali pravnomočne odločbe o njegovi spremembi.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se v primeru, če obratovanje obrata ali večja sprememba v njenem obratovanju zahteva gradnjo po predpisih o graditvi objektov, gradnja lahko začne šele po pridobitvi pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja ali pravnomočne odločbe o njegovi spremembi.

(3) Za začetek gradnje se šteje začetek gradbenih del, s katerimi se začnejo izvajati konstrukcijski deli objekta ali ko se začne izkop ali nasip utrjevati s konstrukcijskimi elementi.

(4) Investitor mora začetek gradnje prijaviti inšpekciji, pristojni za varstvo okolja.

(5) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov mora upravljavec območja, ki postane obrat zaradi razlogov, ki niso posledica spremenjenih dejavnosti ali naprav na območju obratovanja, pridobiti okoljevarstveno dovoljenje v roku, določenem v predpisu iz 18. člena tega zakona.

87. člen (vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz prejšnjega člena mora vsebovati zlasti podatke o upravljavcu obrata, značilnostih obrata, ukrepih za preprečevanje večje nesreče ter zmanjšanju njenih posledic in ukrepih v primeru dokončnega prenehanja obrata.

(2) Vlada predpiše podrobnejšo vsebino in sestavine vloge iz prejšnjega odstavka.

88. člen (sodelovanje javnosti)

(1) Ministrstvo mora v postopku za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za obrat iz 86. člena tega zakona javnosti zagotoviti vpogled v vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja in osnutek odločitve o okoljevarstvenem dovoljenju.

(2) Za zagotovitev sodelovanja javnosti iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe 58. člena tega zakona.

89. člen (izdaja okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Ministrstvo odloči o izdaji okoljevarstvenega dovoljenja za obrat iz 86. člena tega zakona v treh mesecih od dneva prejema popolne vloge.

(2) Ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju potrdi ustreznost varnostnega poročila ali zasnove zmanjšanja tveganja za okolje in upravljavcu obrata naloži, da pri gradnji, zagonu, običajnem obratovanju ali poskusnem obratovanju, v rednih ali izrednih razmnerah ter pri dokončnem prenehanju delovanja obrata izvaja v varnostnem poročilu ali zasnovi zmanjšanja tveganja za okolje predvidene ukrepe.

(3) Okoljevarstveno dovoljenje iz prvega odstavka tega člena vsebuje zlasti:

1. podatke o upravljavcu obrata,
2. opis obrata z navedbo vrste dejavnosti, njegove zmogljivosti ter vrste in količino nevarnih snovi v obratu,
3. potrditev ustreznosti varnostnega poročila ali zasnove tveganja za okolje in
4. določitev ukrepov v primeru prenehanja obrata ali dokončnega prenehanja obrata, ki se nanašajo zlasti na zmanjšanje količine ali spremembo nevarnih snovi oziroma njihovo odstranitev iz obrata.

(4) Ministrstvo lahko v okoljevarstvenem dovoljenju iz prvega odstavka tega člena upravljavcu obrata naloži tudi izvajanje drugih ukrepov za preprečevanje večje nesreče in zmanjšanje njenih posledic, kadar presodi, da so takšni ukrepi potrebni zaradi preprečevanja večje nesreče ali zmanjševanja njenih posledic.

(5) Če ministrstvo presodi, da bi posledice večje nesreče v obratu lahko vplivale na okolje v drugi državi, ali če ta tako zahteva, obvesti pristojni organ te države o izdanem okoljevarstvenem dovoljenju.

(6) Če druga država na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka tako zahteva, ji ministrstvo pošlje varnostno poročilo iz prvega odstavka 18. člena tega zakona.

(7) V primeru upravnega spora mora sodišče o tožbi odločiti v treh mesecih od vložitve tožbe, o pritožbi ali reviziji pa v enem mesecu od vložitve pritožbe oziroma revizije.

90. člen (sprememba okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Upravljavec obrata mora po pridobitvi okoljevarstvenega dovoljenja pregledati varnostno poročilo ali zasnovo zmanjšanja tveganja iz 18. člena tega zakona in ju po potrebi spremeniti ali dopolniti:

1. najmanj na vsakih pet let,
2. če je pridobil nove podatke, pomembne za določitev varnostnih ukrepov v obratu,
3. če namerava spremeniti obstoječe varnostne ukrepe,
4. če namerava izvesti večjo spremembo obrata,
5. če namerava spremeniti firmo ali sedež,

6. če se je v obratu zgodila večja nesreča, v šestih mesecih od dneva njenega nastanka ali
7. na zahtevo ministrstva, kadar je to upravičeno zaradi novih dejstev ali spoznanj s področja večjih nesreč, vključno s spoznanji, ki so rezultat analize nesreč in spoznanj v zvezi z oceno nevarnosti.

(2) Upravljavec obrata mora pri spreminjanju ali dopolnjevanju zasnove zmanjšanja tveganja za okolje ali varnostnega poročila zagotoviti sledljivost sprememb in dopolnitev ter na spremenjenih ali dopolnjenih delih navesti datum spremembe ali dopolnitve.

(3) Upravljavec mora vložiti vlogo za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja, če:

1. je izvedel spremembo ali dopolnitev zasnove zmanjšanja tveganja ali varnostnega poročila, ki znatno vpliva na preprečevanje večjih nesreč in zmanjševanje njihovih posledic,
2. namerava izvesti spremembo, zaradi katere se spremeni razvrstitev obrata, ali
3. namerava spremeniti vrsto ali količino nevarnih snovi, določenih v okoljevarstvenem dovoljenju.

(4) Vloga za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja mora vsebovati spremenjeno oziroma dopolnjeno zasnovo zmanjšanja tveganja za okolje ali varnostnega poročila z nedvoumno prikazanimi spremembami ali dopolnitvami.

(5) Ministrstvo izda odločbo o spremenjenem okoljevarstvenem dovoljenju v treh mesecih od prejema popolne vloge iz prejšnjega odstavka, pri čemer glede izdaje odločbe o spremenjenem okoljevarstvenem dovoljenju smiselno uporablja določbe prejšnjega člena.

(6) Ministrstvo v postopku izdaje spremenjenega okoljevarstvenega dovoljenja v primeru iz 4. točke prvega odstavka tega člena zagotovi sodelovanje javnosti v skladu z 88. členom tega zakona.

(7) Ministrstvo pošlje odločbo o spremenjenem okoljevarstvenem dovoljenju iz prejšnjega odstavka tudi pristojni inšpekciji in občini, na območju katere je obrat.

91. člen

(začetek delovanja obrata in prenehanje okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) V zvezi z začetkom delovanja obrata iz 86. člena tega zakona se smiselno uporabljajo določbe 76. člena tega zakona.

(2) Za prenehanje okoljevarstvenega dovoljenja za obrat iz 86. člena tega zakona se smiselno uporabljajo določbe 79. člena tega zakona.

91.a člen

(odvzem okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Ministrstvo okoljevarstveno dovoljenje z odločbo odvzame, če upravljavec izvede večjo spremembo v obratovanju obrata, pa tega ne prijavi v skladu z 90. členom tega zakona, ali na predlog pristojnega inšpektorja, če upravljavec v določenem roku ne izvrši njegove pravnomočne odločbe o uskladitvi obratovanja obrata s pogoji iz okoljevarstvenega dovoljenja ali s predpisi iz 18. člena tega zakona, ki se nanašajo na delovanje obrata.

(2) Odvzem okoljevarstvenega dovoljenja učinkuje od dneva dokončnosti odločbe, s katero je bil izrečen.

(3) Ministrstvo pošlje odločbo iz tretjega odstavka tega člena tudi pristojni inšpekciji in občini, na katere območju je obrat.

91.b člen (prenehanje obrata)

(1) Če namerava upravljavec obrata zmanjšati ali spremeniti nevarne snovi v obratu, tako da ne izpolnjuje pogojev za razvrstitev v obrat v skladu s predpisom iz 18. člena tega zakona, mora o tem pisno obvestiti ministrstvo in pristojno inšpekcijo, kar dokazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

(2) Pisno obvestilo iz prejšnjega odstavka vsebuje podatke o izvedenih ukrepih, ki so v okoljevarstvenem dovoljenju določeni za primer prenehanja obrata.

(3) Pristojna inšpekcija na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka opravi izredni inšpekcijski pregled obrata, o tem pripravi poročilo in ga v 30 dneh od prejema obvestila pošlje ministrstvu.

(4) Če pristojna inšpekcija ob izrednem inšpekcijskem pregledu ugotovi, da so ukrepi, določeni v okoljevarstvenem dovoljenju za primer prenehanja obrata izvršeni, ministrstvo izda odločbo o prenehanju okoljevarstvenega dovoljenja in o prenehanju obrata.

(5) Z dnem pravnomočnosti odločbe iz prejšnjega odstavka obrat preneha biti obrat.

(6) Ministrstvo pošlje odločbo iz tretjega odstavka tega člena tudi pristojni inšpekciji in občini, na katere območju je obrat.

91.c člen (dokončno prenehanje obrata)

(1) Upravljavec, ob stečaju pa stečajni upravitelj, mora ministrstvo in pristojno inšpekcijo pisno obvestiti o nameri dokončnega prenehanja obratovanja obrata iz 86. člena tega zakona, kar dokazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

(2) Pisno obvestilo iz prejšnjega odstavka vsebuje podatke o izvedenih ukrepih, ki so v okoljevarstvenem dovoljenju določeni za primer dokončnega prenehanja obrata.

(3) Pristojna inšpekcija na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka opravi izredni inšpekcijski pregled obrata, o tem pripravi poročilo in ga v 30 dneh od prejema obvestila pošlje ministrstvu.

(4) Če pristojna inšpekcija ob izrednem inšpekcijskem pregledu ugotovi, da so ukrepi, določeni v okoljevarstvenem dovoljenju za primer dokončnega prenehanja obrata izvršeni, ministrstvo izda odločbo o prenehanju okoljevarstvenega dovoljenja in o dokončnem prenehanju obrata.

(5) Z dnem pravnomočnosti odločbe iz prejšnjega odstavka obrat preneha biti obrat.

(6) Ministrstvo pošlje odločbo iz tretjega odstavka tega člena tudi pristojni inšpekciji in občini, na katere območju je obrat.

3. Združevanje postopkov

92. člen (črtan)

93. člen (obrat, ki je tudi naprava)

(1) Če je obrat ali del obrata iz 86. člena tega zakona hkrati tudi naprava iz 68. člena tega zakona ali druga naprava iz 82. člena tega zakona, se izpolnjenost zahtev za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za obrat lahko na zahtevo investitorja ali upravljavca obrata ugotavlja v postopku za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za to napravo.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka mora vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja vsebovati tudi sestavine vloge, določene v predpisu iz 18. člena tega zakona.

4. Druga dovoljenja

94. člen (dovoljenje za izjeme)

(1) Pristojni organ občine lahko za javne shode in javne prireditve po predpisih o javnih zbiranjih izda dovoljenje za začasno ali občasno čezmerno obremenitev okolja s hrupom.

(2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se ne izda, če bi začasna ali občasna čezmerna obremenitev lahko povzročila kritično obremenitev okolja.

(3) Ministrstvo izda upravljavcu naprave iz 17., 20. ali 68. člena tega zakona ali izvajalcu dejavnosti iz 19. ali 20. člena tega zakona dovoljenje za začasno ali občasno čezmerno obremenitev okolja, če takšno izjemo omogočajo predpisi EU, ki veljajo neposredno in se nanašajo na obratovanje določene naprave ali izvajanje določene dejavnosti.

(4) Ministrstvo pošlje dovoljenje iz prejšnjega odstavka tudi pristojni inšpekciji in občini, na območju katere se nahaja naprava ali izvaja dejavnost.

5. Predpisi vlade, potrebni za izvrševanje pravnih aktov EU (črtano)

95. člen (črtan)

V. SPREMLJANJE STANJA OKOLJA IN INFORMACIJE O OKOLJU

1. Spremljanje stanja okolja

96. člen (monitoring okolja)

(1) V državi se izvaja monitoring naravnih pojavov, stanja okolja in onesnaževanja okolja.

(2) Monitoring naravnih pojavov obsega spremljanje in nadzorovanje meteoroloških, hidroloških, erozijskih, geoloških, seizmoloških, radioloških in drugih geofizikalnih pojavov.

(3) Monitoring stanja okolja obsega spremljanje in nadzorovanje kakovosti tal, voda in zraka ter biotske raznovrstnosti.

(4) Monitoring onesnaževanja okolja obsega spremljanje in nadzorovanje emisij v tla, vode in zrak.

97. člen (naloge države in občine)

(1) Monitoring meteoroloških in radioloških pojavov se zagotavlja skladno z zakonom. Monitoring hidroloških, erozijskih, geoloških, seizmoloških in drugih geofizikalnih pojavov zagotavlja ministrstvo neposredno ali prek javnega pooblastila, ki se ga podeli javnemu zavodu, ustanovljenemu za izvajanje opazovanja teh pojavov, in so izbrani na podlagi javnega razpisa.

(2) Monitoring stanja okolja zagotavljajo pristojna ministrstva neposredno ali prek javnega pooblastila, ki se ga podeli javnemu zavodu, ustanovljenemu za izvajanje opazovanja teh pojavov, izbranemu na podlagi javnega razpisa, in sicer:

1. za tla, vodo in zrak, vključno s hrupom in sevanji, razen ionizirajočih sevanj, ministrstvo,
2. za sestavine biotske raznovrstnosti ministrstvo, pristojno za ohranjanje narave, v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za kmetijstvo in gozdarstvo.

(3) V okviru nalog iz prejšnjega odstavka država zagotavlja tudi monitoring v primeru okoljske nesreče in monitoring emisij razpršenih virov onesnaževanja.

(4) Občina lahko neposredno ali kot lokalno gospodarsko javno službo zagotavlja podrobnejši ali posebni monitoring stanja okolja, zbrane podatke pa mora brezplačno posredovati ministrstvu.

(5) Minister predpiše klasifikacijo hidroloških, erozijskih, geoloških, seizmoloških in drugih geofizikalnih pojavov, ki so predmet monitoringa, zasnovo monitoringa in metodologijo za njegovo izvajanje.

(6) Ministri za področja iz drugega odstavka tega člena predpišejo zasnovo in predmet monitoringa stanja okolja in metodologijo za njegovo izvajanje.

(7) V predpisih iz prejšnjih dveh odstavkov se predpiše tudi način rednega obveščanja javnosti o naravnih pojavih in stanju okolja.

(8) Ministrstvo posreduje podatke monitoringa naravnih pojavov in monitoringa stanja okolja ministrstvu, pristojnemu za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami.

98. člen (geološki, seizmološki in geofizikalni monitoring)

(1) Geološki, seizmološki in geofizikalni monitoring iz prejšnjega člena obsega tudi evidentiranje geofizikalnih pojavov, rajonizacijo in kategorizacijo, analitične, proučevalne, prognostične in druge strokovne naloge, ki se nanašajo zlasti na:

1. izvajanje geoloških raziskav državnega pomena,
2. nadzor in verifikacijo geoloških raziskav, ki niso državnega pomena,
3. splošne geološke evidence in sestavo litosfere,
4. potresne in druge dinamične pojave naravnega ali umetnega izvora,
5. erozijske in druge geološke procese, ki nastajajo v vrhnjih plasteh zemeljske skorje in vplivajo na njen razvoj in sestavo,
6. lastnosti in sestavo tal ter njihovo onesnaženost in
7. težnostna in druga polja naravnega ali umetnega izvora.

(2) V okviru monitoringa iz prejšnjega odstavka se opravljajo tudi strokovne naloge, ki se nanašajo na varstvo in zaščito pred potresi, geološkimi in drugimi nevarnostmi, zgodnje opozarjanje, preprečevanje in sanacijo, na varnost objektov in naprav, ter na izmenjavo podatkov, vključno z mednarodno izmenjavo.

99. člen (hidrološki monitoring)

(1) Monitoring hidroloških pojavov (v nadaljnjem besedilu: hidrološki monitoring) iz prvega odstavka 97. člena tega zakona obsega meritve in ocenjevanje količinskega stanja voda, ugotavljanje hidroloških značilnosti vodnih območij in vodnih teles, vodne bilance ter spremljanje, analiziranje in napovedovanje hidroloških sprememb na vseh elementih hidrološkega cikla na vodah.

(2) Naloge hidrološkega monitoringa so zlasti:

1. upravljanje in vzdrževanje državne mreže hidroloških postaj,
2. izvajanje meritev, zbiranje in obdelovanje podatkov, ocenjevanje količinskega stanja voda ter proučevanje hidroloških pojavov na državni mreži hidroloških postaj,
3. spremljanje hidroloških razmer in pripravljanje ter posredovanje hidroloških prognoz,
4. spremljanje poplav in hudournih voda,
5. vzpostavitev, vodenje in vzdrževanje zbirk podatkov monitoringa in hidrološkega informacijskega sistema,
6. priprava vodnih bilanc in ocen vodnih virov,
7. objavljanje hidroloških podatkov in rezultatov hidroloških študij in
8. izvrševanje mednarodnih obveznosti države s področja hidrološkega monitoringa in hidrološkega prognoziranja ter obveščanja.

100. člen (omejitev ali odvzem lastninske pravice zaradi izvajanja monitoringa)

(1) Lastnica ali lastnik (v nadaljnjem besedilu: lastnik) ali druga posestnica ali posestnik (v nadaljnjem besedilu: posestnik) zemljišča je zaradi izvajanja monitoringa naravnih pojavov ali stanja okolja dolžan dopustiti postavitve in obratovanje objektov ali merilnih naprav, izkopna ali vrtalna dela, poskusna črpanja, odvzem vzorcev tal ali rastlin ter druga za izvedbo monitoringa potrebna dela.

(2) Izvajalec monitoringa mora pri izvajanju del iz prejšnjega odstavka v čim manjši meri vplivati na rabo in stanje zemljišča, po opravljenih delih pa vzpostaviti prejšnje stanje zemljišča.

(3) Lastnik ali drug posestnik zemljišča zaradi izkopnih ali vrtalnih del, poskusnega črpanja, odvzema vzorcev tal ali rastlin ter drugih za izvedbo monitoringa potrebnih del nima pravice do odškodnine, razen za zmanjšano vrednost zemljišča, če vzpostavitev prejšnjega stanja ni mogoča.

(4) Če je uporaba zemljišča zaradi omejitev iz prejšnjega odstavka trajno onemogočena, ima lastnik tega zemljišča pravico do odškodnine ali nadomestila v naravi, ki se določi ob smiselni uporabi predpisov, ki urejajo razlastitev.

(5) Če postavitve objekta ali merilne naprave, potrebne za izvajanje monitoringa drugače ni mogoča, se lastninska pravica na zemljišču lahko odvzame ali omeji skladno s predpisi, ki urejajo razlastitev in omejitev lastninske pravice.

101. člen (obratovalni monitoring)

(1) Povzročitelj obremenitve mora pri opravljanju svoje dejavnosti zagotavljati monitoring vplivov svojega delovanja na okolje (v nadaljnjem besedilu: obratovalni monitoring).

(2) Obratovalni monitoring obsega:

1. monitoring onesnaževanja okolja,
2. monitoring stanja okolja, če oseba iz prejšnjega odstavka s svojimi emisijami neposredno povzroča spremembo stanja okolja,
3. monitoring zaradi zmanjševanja tveganja za okolje in
4. monitoring naravnih pojavov, če oseba iz prejšnjega odstavka s svojo dejavnostjo neposredno vpliva nanje.

(3) Oseba iz prvega odstavka tega člena mora podatke obratovalnega monitoringa sporočati ministrstvu, javnosti in občini, na območju katere oseba obratuje.

(4) Povzročitelj obremenitve mora zaradi izvajanja monitoringa dopustiti vstop v poslovne ali druge prostore osebi, ki je vpisana v evidenco izvajalcev obratovalnega monitoringa.

(5) Minister predpiše vrste emisij, standardov kakovosti okolja in naravnih pojavov, ki so predmet obratovalnega monitoringa, metodologijo njegovega izvajanja in način, vrsto ter obliko sporočanja podatkov ministrstvu, javnosti in občini ter obliko sporočanja podatkov ministrstvu in občini.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek, se za naprave iz 68. člena tega zakona uporablja obseg in metodologija obratovalnega monitoringa iz zaključkov o BAT, razen če bi se s tem zmanjšala dosežena raven varstva okolja.

101.a člen (izvajanje obratovalnega monitoringa)

(1) Obratovalni monitoring lahko izvaja le oseba, ki je vpisana v evidenco izvajalcev obratovalnega monitoringa.

(2) V evidenco iz prejšnjega odstavka se lahko vpiše pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ima pooblastilo ministrstva za izvajanje obratovalnega monitoringa, in oseba, ki je upravičena izvajati obratovalni monitoring v drugi državi članici.

(3) Oseba iz prejšnjega odstavka pridobi pooblastilo za izvajanje obratovalnega monitoringa, če izpolnjuje naslednje pogoje:

1. mora biti registrirana za opravljanje dejavnosti tehničnega svetovanja ali tehničnega preizkušanja in analiziranja,
2. mora razpolagati z opremo za izvajanje obratovalnega monitoringa,
3. mora biti usposobljena za izvajanje obratovalnega monitoringa,
4. ne sme biti v stečajnem postopku in
5. zadnjih pet let ne sme biti pravnomočno kaznovana zaradi gospodarskega kaznivega dejanja.

(4) Šteje se, da je pogoj iz 3. točke prejšnjega odstavka izpolnjen, če ima oseba iz prejšnjega odstavka predpisano akreditacijo ali izpolnjuje druge predpisane tehnične pogoje za izvajanje obratovalnega monitoringa.

(5) Pooblastilo iz drugega odstavka tega člena velja šest let od dneva njegove pravnomočnosti in se ga lahko podaljša, če oseba še izpolnjuje predpisane pogoje.

(6) Oseba, ki je upravičena izvajati obratovalni monitoring v drugi državi članici, se lahko vpiše v evidenco iz prvega odstavka tega člena na podlagi overjene kopije akta, ki ji ga je za izvajanje obratovalnega monitoringa izdal pristojni organ države članice.

(7) Ministrstvo vodi evidenco izvajalcev obratovalnega monitoringa, ki je sestavni del registra iz 104. člena tega zakona.

(8) Minister s predpisom določi opremo in vrsto akreditacije ali druge tehnične pogoje, ki jih mora izpolnjevati oseba iz tretjega odstavka tega člena.

102. člen (preverjanje kakovosti monitoringa)

(1) Preverjanje kakovosti izvajanja monitoringa iz 97., 98., 99. in 101. člena zagotavlja ministrstvo.

(2) Preverjanje iz prejšnjega odstavka se zagotavlja zlasti s tem, da ministrstvo:

1. zahteva občasno ali redno sodelovanje izvajalcev monitoringa v programih preskušanja njihove strokovne usposobljenosti,
2. analizira rezultate sodelovanja posameznih izvajalcev monitoringa v programih preskušanja njihove strokovne usposobljenosti,
3. spodbuja in organizira preko usposobljenih organizacij izvajanje programov preizkušanja strokovne usposobljenosti za izvajalce monitoringa,
4. analizira poročila o izvajanju monitoringa in
5. organizira, naroča ali samo izvede naključne meritve parametrov monitoringa in rezultate primerja s podatki iz poročil o monitoringu.

103. člen (odvzem pooblastila)

(1) Ministrstvo z odločbo pooblastilo za izvajanje obratovalnega monitoringa odvzame, če:

1. pooblaščenca oseba to sama zahteva,
2. pooblaščenca oseba ne izpolnjuje več predpisanih pogojev,
3. so bile s kontrolnim monitoringom iz 157. člena tega zakona več kot dvakrat ugotovljene nepravilnosti pri izvajanju obratovalnega monitoringa ali

4. je ob preverjanju kakovosti monitoringa iz 4. in 5. točke drugega odstavka prejšnjega člena ugotovilo takšne kršitve, zaradi katerih obstaja utemeljen dvom o usposobljenosti izvajalca obratovalnega monitoringa.

(2) Ministrstvo izda odločbo o izbrisu iz evidence izvajalcev obratovalnega monitoringa osebi iz šestega odstavka 101.a člena tega zakona, če:

1. to sama zahteva,
2. ni več upravičena izvajati obratovalni monitoring v drugi državi članici,
3. so izpolnjeni razlogi iz 3. ali 4. točke prejšnjega odstavka.

(3) Oseba iz prvega ali drugega odstavka tega člena ne sme izvajati obratovalnega monitoringa z dnem dokončnosti odločbe o odvzemu pooblastila ali izbrisu iz evidence izvajalcev obratovalnega monitoringa, ministrstvo pa jo izbriše iz evidence izvajalcev obratovalnega monitoringa z dnem pravnomočnosti odločbe o odvzemu pooblastila ali izbrisu iz evidence izvajalcev obratovalnega monitoringa.

(4) V primeru upravnega spora mora sodišče odločiti v treh mesecih od vložitve tožbe, o pritožbi ali reviziji pa v enem mesecu od vložitve pritožbe oziroma revizije.

(5) Oseba, ki je bila izbrisana iz evidence izvajalcev obratovalnega monitoringa zaradi razlogov iz 2., 3. ali 4. točke prvega odstavka tega člena ali 2. točke drugega odstavka tega člena, ne more biti vanjo ponovno vpisana v obdobju šestih let od dneva izbrisa.

(6) V predpisu iz osmega odstavka 101.a člena tega zakona lahko minister določi tudi podrobnejše razloge za odvzem pooblastila za izvajanje obratovalnega monitoringa..

2. Register

104. člen (register)

(1) Ministrstvo zaradi izvajanja nalog in postopkov po tem zakonu vodi in vzdržuje register varstva okolja (v nadaljnjem besedilu: register), ki vsebuje:

1. evidenco oseb, ki imajo okoljevarstveno dovoljenje po tem zakonu,
2. evidenco izvajalcev gospodarskih javnih služb varstva okolja,
3. evidenco oseb, ki imajo pooblastila ali potrdila za opravljanje dejavnosti varstva okolja skladno s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi,
4. evidenco EMAS in
5. evidenco upravljavcev naprav ali izvajalcev dejavnosti, ki morajo svojo napravo ali dejavnost prijaviti ministrstvu.

(2) Evidenca oseb, ki imajo okoljevarstveno dovoljenje po tem zakonu, vsebuje zlasti:

1. osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča, ali firmo in sedež osebe,
2. vrsto in obseg obremenjevanja okolja, ki ga oseba povzroča s svojo dejavnostjo, in
3. podatke o izdanem okoljevarstvenem dovoljenju.

(3) Evidenca izvajalcev gospodarskih javnih služb varstva okolja vsebuje zlasti:

1. firmo in sedež osebe in
2. način, vrsto, obseg in območje izvajanja gospodarske javne službe.

(4) Evidenca oseb, ki imajo pooblastila ali potrdila za opravljanje dejavnosti varstva okolja skladno s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi, vsebuje zlasti:

1. osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča, ali firmo in sedež osebe,

2. vrsto in obseg dejavnosti varstva okolja, za katero ima oseba pooblastilo ali potrdilo, in
3. podatke o izdanem pooblastilu ali potrdilu.

(5) Evidenca EMAS vsebuje zlasti:

1. firmo in sedež organizacije in
2. datum ter obseg vključitve in registrsko številko.

(6) Evidenca upravljavcev naprav in obratov ter izvajalcev dejavnosti, ki morajo svojo napravo, obrat ali dejavnost prijaviti ministrstvu, vsebuje zlasti:

1. firmo in sedež upravljavca naprave ali obrata ter kraj naprave ali obrata in izvajalca dejavnosti,
2. opis naprave ali obrata in dejavnosti, ki v njej poteka, ali opis dejavnosti, ki se opravlja, in
3. druge podatke, določene v predpisu iz 17., 18., 19. in 20. člena tega zakona.

(7) Pristojni organ občine mora ministrstvu sporočiti podatke o izvajalcih lokalnih gospodarskih javnih služb varstva okolja, ki so potrebni za vodenje in vzdrževanje evidence.

(8) Podatki iz registra so javni.

(9) Minister predpiše podrobnejšo vsebino in način vodenja registra.

3. Informacijski sistem okolja

105. člen (informacijski sistem okolja)

(1) Za opravljanje nalog države na področju varstva okolja, vključno s seznanjanjem javnosti z okoljskimi podatki, ministrstvo zagotavlja vodenje in vzdrževanje informacijskega sistema okolja.

(2) Informacijski sistem iz prejšnjega odstavka vsebuje zlasti podatke o:

1. stanju okolja in njegovih delov,
2. naravnih pojavih,
3. naravnih vrednotah,
4. območjih, ki so s predpisi s področja varstva okolja, ohranjanja narave in varstva ter rabe naravnih dobrin določena kot ogrožena, varovana ali zavarovana,
5. vplivih onesnaženosti okolja na zdravje prebivalstva,
6. emisijah in njihovih virih,
7. odpadkih in ravnanju z njimi,
8. nevarnih snoveh,
9. rabi naravnih dobrin,
10. okoljskih nesrečah,
11. objektih in napravah, namenjenih varstvu okolja,
12. povzročiteljih obremenjevanja okolja,
13. izvajalcih gospodarskih javnih služb varstva okolja, in drugih osebah, ki se ukvarjajo z varstvom okolja,
14. izvajalcih javnih služb ohranjanja narave in urejanja voda,
15. nevladnih organizacijah na področju varstva okolja in ohranjanja narave,
16. javnih finančnih sredstvih, porabljenih za varstvo okolja in ohranjanje narave,
17. predpisih, standardih in normativih varstva okolja ter stanju tehnike in tehnologije in
18. drugih zadevah, pomembnih za vrednotenje trajnostnega razvoja.

(3) Viri podatkov iz prejšnjega odstavka so poleg podatkov, pridobljenih na podlagi tega zakona, tudi podatki, ki se nanašajo na okolje iz državne statistike, katastrov, javnih knjig, registrov, evidenc in drugih baz, vzpostavljenih pri državnih organih in organih občin ter drugih organizacijah na podlagi zakona.

(4) Nosilci baz podatkov iz prejšnjega odstavka so dolžni ministrstvu tekoče pošiljati podatke, ki jih ta zahteva za potrebe delovanja informacijskega sistema varstva okolja.

(5) Poleg podatkov iz drugega odstavka tega člena, vsebuje informacijski sistem okolja tudi podatke o preprečevanju večjih nesreč in zmanjševanju njihovih posledic, ki jih podrobneje predpiše vlada v predpisu iz 18. člena tega zakona.

4. Obveščanje javnosti o okoljskih podatkih

106. člen (poročilo o okolju)

(1) Ministrstvo v sodelovanju z drugimi ministrstvi najmanj vsako četrto leto pripravi poročilo o okolju v Republiki Sloveniji.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka sprejme vlada in ga posreduje Državnemu zboru.

(3) Ministrstvo vsako drugo leto pripravi tudi poročilo o okolju ali njegovih posameznih delih, ki je sestavljeno iz kazalcev stanja okolja.

(4) Poročila iz prejšnjih odstavkov ministrstvo objavi tako, da so dostopna javnosti.

(5) Poročilo o stanju okolja najmanj vsako četrto leto za svoje območje pripravi in javno objavi tudi mestna občina, lahko pa tudi občina ali širša samoupravna lokalna skupnost ob smiselni uporabi določb 107. člena tega zakona.

107. člen (vsebina poročila o okolju)

Poročilo iz prvega odstavka prejšnjega člena vsebuje zlasti podatke o:

1. naravnih pojavih, stanju okolja in onesnaževanju okolja,
2. biotski raznovrstnosti in naravnih vrednotah,
3. ogroženih, varovanih in zavarovanih območjih po tem zakonu in predpisih o varstvu in rabi naravnih dobrin,
4. dolgoročnih trendih in spremembah okolja,
5. vrednotenju stanja okolja, njegovih delov in njihove ogroženosti,
6. vplivu posameznih sektorjev na stanje okolja, zlasti kmetijstva, ribištva, gozdarstva, energetike, prometa, industrije, turizma in rabe naravnih virov, vključno z oceno vključevanja zahtev varstva okolja v politike razvoja posameznih sektorjev,
7. vplivih onesnaženosti okolja na zdravje prebivalstva,
8. izvajanju nacionalnega programa varstva okolja in operativnih programov,
9. izvajanju programov in ukrepov za izboljšanje kakovosti degradiranega okolja,
10. virih in porabi sredstev za izvajanje politik varstva okolja,
11. izvajanju javnih služb varstva okolja, ohranjanja narave in urejanja voda,
12. izobraževanju, obveščanju in sodelovanju javnosti na področju varstva okolja,
13. pomembnih mednarodnih dogajanjih na področju varstva okolja in

14. drugih podatkih, pomembnih za varstvo okolja.

108. člen (posredovanje okoljskih podatkov v svetovni splet)

(1) Ministrstvo skladno s predpisi, ki urejajo dostop javnosti do informacij javnega značaja, posreduje v svetovni splet zlasti:

1. predpise občin, ki se nanašajo na okolje, pa niso objavljeni v Uradnem listu Republike Slovenije,
2. nacionalni in operativne programe varstva okolja,
3. okoljska izhodišča,
4. poročila o okolju,
5. podatke ali povzetke podatkov monitoringa okolja,
6. zaključke o BAT,
7. okoljevarstvena soglasja okoljevarstvena dovoljenja in dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov, razen podatkov, ki po predpisih niso dostopni javnosti, ali navedbo organa, pri katerem je soglasja ali dovoljenja mogoče dobiti in
8. okoljska poročila in poročila o vplivih na okolje ali navedbo organa, pri katerem je poročila mogoče dobiti.

(2) Občina mora ministrstvu v elektronski obliki posredovati besedilo predpisa iz 1. točke prejšnjega odstavka.

109. člen (poročanje EU o okoljskih podatkih)

(1) Ministrstvo posreduje in izmenjuje okoljske podatke s pristojnimi organi in organizacijami EU na način in v rokih, določenih v predpisih EU.

(2) Podatki iz prejšnjega odstavka so del informacijskega sistema okolja iz 105. člena tega zakona.

5. Dostop do okoljskih podatkov

110. člen (dostop do okoljskih podatkov)

(1) Državni organi, organi občin, javne agencije, javni skladi in druge osebe javnega prava, nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb morajo vsem zainteresiranim osebam omogočiti dostop do okoljskih podatkov, če to določa ta zakon in predpisi, ki urejajo dostop javnosti do informacij javnega značaja.

(2) Okoljski podatek je zlasti podatek o:

1. stanju okolja in njegovih delov,
2. naravnih pojavih,
3. naravnih dobrinah (naravnem javnem dobru, naravnih vrednotah in biološki raznovrstnosti, vključno z gensko spremenjenimi organizmi, ter naravnih virih),
4. emisijah, odpadkih in nevarnih snoveh, vključno z informacijami o obremenjevanju okolja, ki ga povzročajo, in okoljskih nesrečah,
5. dejavnostih, vključno s postopki državnih organov, občinskih organov in drugih oseb javnega prava, izvajalcev javnih služb in nosilcev javnih pooblastil, ki se nanašajo na sprejemanje z varstvom okolja povezanih splošnih in konkretnih pravnih aktov ali

- sprejemanje strategij, planov, programov, sporazumov, okoljskih izhodišč in poročil, vodenje registrov in evidenc, vključno s temi akti, registri in evidencami,
6. skupnih naložbah iz 140. člena tega zakona,
 7. ekonomskih analizah in ocenah, uporabljenih pri sprejemanju ukrepov iz prejšnje točke,
 8. zdravstvenem stanju, varnosti in življenjskih razmerah ljudi, vključno s podatki o onesnaženosti prehranjevalnih verig, ter stanju objektov kulturne dediščine, če nanje vpliva ali bi lahko vplivalo obremenjenost okolja, ali z njimi povezani dejavniki ali postopki in dejavnosti iz 4. točke tega odstavka, in
 9. varnostnih ukrepov za preprečevanje večje nesreče, ki jih mora izvesti upravljavec obrata.

(3) Ne glede na določbe predpisov iz prvega odstavka tega člena o izjemah glede dostopa do informacij javnega značaja, so okoljski podatki, ki se nanašajo na emisije, odpadke, nevarne snovi v obratu in varnostno poročilo iz tretjega odstavka 18. člena tega zakona, javni.

(4) Če varnostno poročilo iz prejšnjega odstavka vsebuje podatke, ki niso javni po predpisih o dostopu do informacij javnega značaja, je povzročitelj tveganja dolžan pripraviti varnostno poročilo tako, da iz njega izključi podatke, ki niso javni.

(5) Organi in organizacije iz prvega odstavka tega člena lahko okoljski podatek, pridobljen na prostovoljni osnovi in brez pravne obveznosti, posredujejo javnosti le ob pisnem soglasju osebe, ki je podatek dala, razen, če gre za podatek o emisijah.

V.a ODGOVORNOST ZA PREPREČEVANJE OZIROMA SANACIJO OKOLJSKE ŠKODE

110.a člen (odgovornost za preprečevanje in sanacijo okoljske škode)

(1) Povzročitelj obremenitve je v zvezi z opravljanjem svoje dejavnosti odgovoren za preprečevanje neposredne nevarnosti za nastanek okoljske škode in za preprečevanje oziroma sanacijo okoljske škode ne glede na krivdo.

- (2) Dejavnosti iz prejšnjega odstavka so:
1. obratovanje naprave, ki lahko povzroča onesnaževanje večjega obsega, za katero je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje po tem zakonu,
 2. ravnanje z odpadki, vključno z zbiranjem, prevozom, predelavo in odstranjevanjem odpadkov in nevarnih odpadkov ter ravnanje po zaprtju naprave za odstranjevanje odpadkov in nevarnih odpadkov, za katero je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje ali potrdilo o vpisu v evidenco po tem zakonu, razen vnašanja blata iz komunalnih čistilnih naprav v tla, obdelanega do standarda, predpisanega za vnos snovi v tla zaradi kmetovanja,
 3. izpuščanje nevarnih snovi z odvajanjem odpadne vode v površinske ali podzemne vode, za katero je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje po tem zakonu,
 4. izpuščanje ali vbrizgavanje onesnaževal v površinske ali podzemne vode, za katero je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje po tem zakonu,
 5. obratovanje naprave, ki povzroča onesnaževanje okolja z emisijami določenih snovi v zrak in za katero je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje po tem zakonu,
 6. proizvodnja, uporaba, skladiščenje, predelava, polnjenje, izpust v okolje ali prevoz znotraj obrata nevarnih snovi ali pripravkov po predpisih o kemikalijah, fitofarmaceutskih sredstev po predpisih o fitofarmaceutskih sredstvih in biocidnih proizvodov po predpisih o biocidnih proizvodih,

7. odvzem in zajezitev vode, za katero je predpisana pridobitev vodne pravice po predpisih o vodah,
8. ravnanje z rudarskimi odpadki, za katero je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje po tem zakonu,
9. prevoz nevarnega blaga ali onesnaževal po cesti, železnici, notranjih plovnih poteh, po morju ali zraku,
10. delo z gensko spremenjenimi organizmi v zaprtih sistemih, njihovo namerno sproščanje v okolje ali dajanje v promet skladno s predpisi o ravnanju z gensko spremenjenimi organizmi, vključno s prevozom gensko spremenjenih organizmov, in
11. čezmejno pošiljanje odpadkov, za katero je treba pridobiti dovoljenje ali je prepovedano po predpisih EU, ki urejajo pošiljanje odpadkov.

(3) Povzročitelj obremenitve, ki izvaja dejavnost, ki ni določena v prejšnjem odstavku, je odgovoren le za povzročitev neposredne nevarnosti za nastanek okoljske škode oziroma za nastanek okoljske škode na zavarovanih vrstah in habitatnih tipih, če je bila storjena namenoma ali iz malomarnosti.

(4) Oseba iz drugega in tretjega odstavka tega člena mora sprejeti in izvesti vse ukrepe za preprečitev nastanka okoljske škode oziroma sanacijo okoljske škode skladno z določbami tega zakona.

(5) Če je povzročiteljev okoljske škode več in se ne da ugotoviti odgovornosti posameznega povzročitelja, so odgovorni solidarno.

(6) Določbe tega poglavja ne izključujejo odgovornosti povzročitelja okoljske škode proti tretjim osebam skladno z obligacijskim zakonikom.

110.b člen (okoljska škoda)

(1) Okoljska škoda, povzročena zavarovanim vrstam, njihovim habitatom in habitatnim tipom, je škoda, ki ima večji škodljiv vpliv na doseganje ali ohranjanje njihovega ugodnega stanja po predpisih o ohranjanju narave, ugotovljena na podlagi predpisanih meril.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se za okoljsko škodo ne šteje škoda, nastala zaradi škodljivih vplivov na zavarovanih vrstah, njihovih habitatih ali habitatnih tipih, ki so bili ugotovljeni in dovoljeni ali predpisani na podlagi postopka presoje sprejemljivosti planov in posegov v naravo ali uveljavljanja odstopanj od strogega varstva zavarovanih vrst po predpisih o ohranjanju narave.

(3) Okoljska škoda na vodah je škoda z večjim škodljivim vplivom na ekološko, kemijsko, količinsko stanje ali ekološki potencial vode skladno z določbami tega zakona in predpisov o vodah, razen če gre za dopustne izjeme pri izpolnjevanju ciljev, ki se nanašajo na doseganje dobrega stanja voda po predpisih o vodah.

(4) Okoljska škoda, povzročena tlom, je vsako onesnaženje z emisijami v, na ali pod tla, ki lahko ogrozi zdravje ljudi in presega predpisane standarde kakovosti tal iz 23. člena tega zakona.

(5) Minister na podlagi Priloge I Direktive 2004/35/ES predpiše podrobnejša merila za ugotavljanje škodljivosti vpliva iz prvega odstavka tega člena.

110.c člen (izključitev uporabe)

(1) Določbe tega poglavja se ne uporabljajo za neposredno nevarnost nastanka okoljske škode oziroma za okoljsko škodo, ki je nastala zaradi:

1. oboroženega spopada, sovražnosti, državljanske vojne, vstaje ali izjemnega, neizogibnega in neustavljivega naravnega pojava;
2. izrednega dogodka, pri kakršnem sta odgovornost in odškodnina urejeni z ratificirano in objavljeno mednarodno konvencijo, skladno z določbo drugega odstavka 4. člena Direktive 2004/35/ES;
3. dejavnosti, ki jih povzročajo ionizirajoča in druga sevanja, ali zaradi izrednega dogodka ali dejavnosti, pri kateri je odgovornost ali odškodnina urejena z ratificirano in objavljeno mednarodno pogodbo, skladno z določbo četrtega odstavka 4. člena Direktive 2004/35/ES;
4. razpršenega onesnaževanja, razen če je mogoče ugotoviti vzročno zvezo med okoljsko škodo in dejavnostjo posameznega povzročitelja, in
5. dejavnosti, katere glavni namen je obramba države ali mednarodne varnosti ali varstvo pred naravnimi nesrečami.

(2) Določbe tega poglavja ne posegajo v pravico povzročitelja obremenitve, da omeji svojo odgovornost skladno z določbo tretjega odstavka 4. člena Direktive 2004/35/ES.

110.d člen (izvajanje preprečevalnih ukrepov)

(1) V primeru neposredne nevarnosti za nastanek okoljske škode mora njen povzročitelj izvesti vse potrebne ukrepe, da to škodo prepreči, in nemudoma obvestiti ministrstvo o vseh pomembnih dejstvih, zlasti pa o dejanskem stanju okolja in izvedenih ukrepih.

(2) Preprečevalni ukrepi iz prejšnjega odstavka so tisti ukrepi, ki jih povzročitelj sprejme in izvede zaradi dogodka, dejanja ali opustitve dejanja, ki je ustvarilo neposredno nevarnost za nastanek okoljske škode, njihov namen pa je preprečiti ali čim bolj zmanjšati možnost nastanka takšne škode.

(3) Če je ministrstvo obveščeno ali samo izve za neposredno nevarnost za nastanek okoljske škode, lahko od njenega povzročitelja zahteva določene informacije o tej nevarnosti ali z odločbo odredi izvedbo preprečevalnih ukrepov, vključno s podrobnejšimi navodili za njihovo izvedbo.

(4) Pritožba proti odločbi iz prejšnjega odstavka ni dovoljena, mogoče pa je začeti upravni spor.

110.e člen (izvajanje sanacijskih ukrepov)

(1) V primeru nastanka okoljske škode mora njen povzročitelj ministrstvo nemudoma obvestiti o vseh pomembnih dejstvih, izvesti vse potrebne ukrepe za njeno omejitev in poslati ministrstvu informacije o nastali okoljski škodi in predlog sanacijskih ukrepov v odobritev.

(2) Potrebni ukrepi iz prejšnjega odstavka, ki jih mora v primeru nastanka okoljske škode izvesti njen povzročitelj, obsegajo vse izvedljive ukrepe, s katerimi je mogoče takoj nadzirati, obvladati, odstraniti ali kako drugače ravnati z onesnaževali oziroma drugimi dejavniki škode, da se omeji ali prepreči nadaljnjo okoljsko škodo in škodljive vplive na

zdravje ljudi ali nadaljnje zmanjševanje koristne vloge, ki jo ima poškodovani del okolja za drug del okolja ali za človeka.

(3) Ministrstvo preuči vrsto, obseg in pomen okoljske škode za prizadeti posebni del okolja in možnost njegove naravne obnovitve, povzročitelju pa na podlagi predpisa iz devetega odstavka tega člena z odločbo odredi izvedbo najustreznejših sanacijskih ukrepov.

(4) Sanacijski ukrepi iz prejšnjega odstavka so ukrepi ali njihova kombinacija, vključno z ukrepi za ublažitev, ali prehodni ukrepi za obnovitev, sanacijo ali nadomestitev poškodovanega posebnega dela okolja oziroma njegovih zmanjšanih funkcij ali za zagotovitev ustreznega nadomestila tem delom ali funkcijam v skladu s predpisom iz devetega odstavka tega člena.

(5) Če je primerov okoljske škode več, izvedba sanacijskih ukrepov pa ni mogoča hkrati, ministrstvo odloči tudi o vrstnem redu izvedbe teh ukrepov, pri čemer upošteva vrsto, obseg in pomen posameznih primerov okoljske škode za prizadeti posebni del okolja, vključno z nevarnostjo za zdravje ljudi, ter možnost njegove naravne obnovitve.

(6) Pritožba proti odločbi iz drugega odstavka tega člena ni dovoljena, mogoče pa je začeti upravni spor.

(7) Če je ministrstvo obveščeno ali samo izve za nastanek okoljske škode, lahko od njenega povzročitelja zahteva določene informacije o nastali škodi ali z odločbo odredi izvedbo sanacijskih ukrepov, vključno s podrobnejšimi navodili za njihovo izvedbo. Pritožba zoper odločbo ni dovoljena, mogoče pa je začeti upravni spor.

(8) Lastnik ali drug posestnik zemljišča, na katerem je nastala okoljska škoda, mora dopustiti izvedbo sanacijskih ukrepov za odpravo okoljske škode.

(9) Osebe iz 110.g člena tega zakona imajo v postopku odreditve sanacijskih ukrepov položaj stranskega udeleženca.

(10) Vlada predpiše vrste sanacijskih ukrepov na podlagi Priloge II Direktive 2004/35/ES, ki so podlaga za izbiro najustreznejših ukrepov za sanacijo okoljske škode.

110.f člen (stroški preprečevalnih in sanacijskih ukrepov)

(1) Povzročitelj okoljske škode krije stroške preprečevalnih oziroma sanacijskih ukrepov, izvedenih na podlagi tega zakona.

(2) Povzročitelj okoljske škode krije tudi stroške ugotavljanja okoljske škode ali njene neposredne nevarnosti, stroške vodenja upravnega postopka in zbiranja podatkov ter stroške spremljanja in nadzora izvajanja ukrepov, o čemer izda ministrstvo poseben sklep.

(3) Ministrstvo hkrati z izdajo odločbe o preprečevalnih oziroma sanacijskih ukrepih predlaga vpis zastavne pravice na premoženju povzročitelja neposredne nevarnosti za nastanek okoljske škode oziroma povzročitelja okoljske škode, od njega zahteva bančno garancijo ali drugo obliko zavarovanja plačila v korist ministrstva, in sicer v višini ocenjenih stroškov izvedbe ukrepov, če bi jih moralo ministrstvo samo izvesti skladno z določbami 110.d in 100.e člena tega zakona.

(4) Ministrstvo predlaga izbris zastavne pravice ali opravi druga dejanja, potrebna zaradi prenehanja zavarovanja plačila iz prejšnjega odstavka, če povzročitelj uspešno izvede vse preprečevalne oziroma sanacijske ukrepe skladno z določbami tega zakona.

(5) Ministrstvo ima pravico z odločbo zahtevati povračilo stroškov za izvedbo ukrepov po tem zakonu, ki jih je samo izvedlo, in sicer v petih letih od dne, ko so bili izvedeni, oziroma od dne, ko je bil ugotovljen povzročitelj okoljske škode.

(6) Oseba iz prvega odstavka tega člena ni dolžna kriti stroškov preprečevalnih oziroma sanacijskih ukrepov, če dokaže:

1. da je neposredno nevarnost za nastanek okoljske škode oziroma okoljsko škodo povzročila tretja oseba, škoda pa je nastala kljub temu, da so bili izvedeni ustrezni varnostni ukrepi, ali
2. da je neposredna nevarnost za nastanek okoljske škode oziroma okoljska škoda nastala zaradi izpolnitve obvezujočega ukaza ali navodila državnega ali občinskega organa ali osebe z javnimi pooblastili, razen če je bilo to izdano po emisiji ali dogodku, ki ga je povzročila dejavnost te osebe.

(7) Oseba iz prejšnjega odstavka ima v primeru iz 1. točke prejšnjega odstavka pravico, da ji stroške povrne tretja oseba, v primeru iz 2. točke prejšnjega odstavka pa jih povrne organ ali oseba, ki je obvezujoči ukaz ali navodilo izdala.

(8) (črtan)

110.g člen (pravice drugih oseb)

(1) Pravna ali fizična oseba, ki je zaradi nastanka okoljske škode prizadeta ali bi bila lahko prizadeta, in nevladna organizacija iz prvega odstavka 153. člena tega zakona, imata pravico, da ministrstvo obvestita o primerih okoljske škode in zahtevata, da ministrstvo ukrepa v skladu z določbami tega zakona.

(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati informacije in podatke, ki izkazujejo obstoj okoljske škode.

(3) Ministrstvo preuči obvestilo iz prvega odstavka tega člena in ga pošlje domnevemu povzročitelju zatrjevane okoljske škode, če presodi, da jo navedbe iz obvestila verjetno izkazujejo, domnevni povzročitelj pa mora najpozneje v 14 dneh od prejema obvestila odgovoriti nanj.

(4) Če ministrstvo na podlagi navedb in dejanskega stanja ugotovi, da je nastala okoljska škoda, izda o tem odločbo v skladu z določbo drugega odstavka 110.e člena tega zakona.

110.h člen (čezmejna škoda)

(1) Če okoljska škoda vpliva ali bi lahko vplivala na območje Republike Slovenije in druge države članice, mora ministrstvo sodelovati s pristojnim organom te države pri izmenjavi informacij in podatkov, potrebnih za preprečitev, omejitev ali sanacijo te škode.

(2) Če okoljska škoda, katere izvor je v Republiki Sloveniji, prizadane območje druge države članice, mora ministrstvo poslati pristojnemu organu te države ustrezne informacije in podatke.

(3) Če je nastala okoljska škoda v Republiki Sloveniji, njen izvor pa je v drugi državi članici, ministrstvo o nastali okoljski škodi obvesti pristojni organ te države in Komisijo EU ter predlaga sprejetje preprečevalnih oziroma sanacijskih ukrepov. Ministrstvo od

povzročitelja okoljske škode zahteva tudi povrnitev stroškov, ki so nastali zaradi izvedbe preprečevalnih oziroma sanacijskih ukrepov v Republiki Sloveniji.

110.i člen (zastaranje)

Odgovornost za okoljsko škodo zastara, če je preteklo več kot 30 let od dneva vzroka njenega nastanka, in v tem času proti povzročitelju ni bil sprožen noben postopek ugotavljanja njenega nastanka skladno s tem zakonom.

VI. EKONOMSKI IN FINANČNI INSTRUMENTI VARSTVA OKOLJA

111. člen (namen in vrste)

(1) Država pospešuje in spodbuja doseganje ciljev varstva okolja tudi z ekonomskimi ter finančnimi instrumenti, in sicer:

1. z okoljskimi dajatvami,
2. z zavarovanji, bančnimi garancijami in drugimi oblikami finančnega jamstva,
3. s posojili z ugodno obrestno mero, z vlaganjem kapitala v gospodarske družbe, garancijami ali drugimi oblikami poroštev, s subvencijami ali drugimi oblikami dajanja nepovratnih sredstev iz sredstev sklada iz 143. člena tega zakona in z drugimi finančnimi instrumenti, ki prispevajo k varstvu okolja,
4. s kavcijami in drugimi oblikami varščin,
5. s trgovanjem s pravicami do emisije,
6. s skupnimi naložbami v projekte zmanjševanja obremenjevanja okolja iz 140. člena tega zakona,
7. z upravljanjem kjotskih enot in emisijskih kuponov in
8. s sredstvi proračuna.

(2) Ekonomski instrumenti iz prejšnjega odstavka se določijo in uporabljajo v skladu z načeli proste trgovine in enakopravne obravnave gospodarskih subjektov skladno z zakonom.

(3) Občina lahko pospešuje in spodbuja doseganje ciljev varstva okolja z inštrumenti iz 3. in 8. točke prvega odstavka tega člena.

1. Okoljske dajatve

112. člen (okoljske dajatve za onesnaževanje okolja)

(1) Povzročitelj onesnaževanja je dolžan plačati okoljske dajatve, s katerimi se obdavčuje onesnaževanje okolja. Okoljske dajatve so prihodek proračuna države ali občine v skladu z zakonom.

(2) Osnova za določitev okoljske dajatve za onesnaževanje okolja je:

1. vrsta, količina ali lastnosti emisije iz posameznega vira,
2. vrsta, količina ali lastnosti odpadkov ali
3. vsebnost okolju škodljivih snovi v surovini, polizdelku ali izdelku.

(3) Zavezanka ali zavezanec za plačilo okoljske dajatve iz prvega odstavka tega člena (v nadaljnjem besedilu: zavezanec) je oseba, ki povzroča onesnaževanje okolja z emisijami, oseba, ki povzroča onesnaževanje okolja z odpadki ali oseba, ki proizvaja ali uporablja ali daje na trg surovine, polizdelke ali izdelke, ki vsebujejo okolju škodljive snovi.

(4) Vlada podrobneje določi vrsto onesnaževanja, osnovo za obračun okoljske dajatve in zavezance za posamezno okoljsko dajatev, njeno višino in način njenega obračunavanja, odmere ter plačevanja.

(5) Višina okoljske dajatve se določi tako, da je enaka mejnim stroškom onesnaževanja.

113. člen **(vračilo, oprostitev, zmanjšanje ali odstopitev okoljskih dajatev)**

(1) Zavezanec ima pravico do oprostitve, zmanjšanja ali vračila že plačane okoljske dajatve v višini vloženi sredstev za izvedbo ukrepov za prilagoditev predpisanim mejnim vrednostim ali pravilom ravnanja ali izvedbo drugih ukrepov, s katerimi prispeva k zmanjšanju onesnaževanja okolja pod predpisano raven.

- (2) Zavezanec ima pravico do oprostitve ali zmanjšanja plačila okoljske dajatve:
1. če je povzročitelj obremenjevanja okolja in je z državo sklenil pogodbo o dodatnem zmanjševanju obremenjevanja okolja ali
 2. če je oseba, ki je vključena v izpolnjevanje mednarodno sprejetih pogodbenih obveznosti države, ki se nanašajo na zmanjševanje obremenjevanja okolja.

(3) Zavezanec lahko uveljavlja vračilo, oprostitev ali zmanjšanje plačila iz prejšnjega odstavka do višine upravičenih stroškov, določene skladno s predpisi, ki urejajo državne pomoči.

(4) Vlada podrobneje določi način zbiranja, merila in pogoje za vračilo, oprostitev ali zmanjšanje plačevanja okoljske dajatve ali odstopitev okoljskih dajatev, in kaj se šteje za upravičene stroške. Kadar se za upravičene stroške šteje gradnja infrastrukture lokalnega pomena po določbah 149. člena tega zakona, je občina, ki ima veljaven načrt razvojnih programov po predpisih o javnih financah usklajen z operativnim programom iz 36. člena tega zakona in zagotavlja izvajanje obvezne gospodarske javne službe iz 149. člena tega zakona, upravičena do odstopa na njenem območju vplačane okoljske dajatve. Kolikor se del vplačanih okoljskih dajatev v skladu s prejšnjim odstavkom vrne zavezancem, je občina upravičena do odstopa v višini razlike med na njenem območju vplačanimi in vrnjenimi okoljskimi dajatvami. **(drugi in tretji stavek delno prenehala veljati)**

(5) V primeru iz prejšnjega odstavka se občini odstopljena okoljska dajatev evidentira v občinskem proračunu kot namenski investicijski transfer iz državnega proračuna za gradnjo infrastrukture lokalnega pomena iz prejšnjega odstavka. **(delno prenehal veljati)**

114. člen **(okoljske dajatve za rabo naravnih dobrin)**

Okoljska dajatev za rabo naravne dobrine se predpiše skladno z zakoni, ki urejajo rabo naravnih dobrin.

2. Finančna jamstva za namene varstva okolja

115. člen (zavarovanja)

(1) Vlada lahko predpiše, da mora povzročitelj obremenitve zagotoviti finančno jamstvo zaradi izvajanja predpisanih obveznosti ali poplačila stroškov obremenjevanja okolja pri opravljanju svoje dejavnosti, po njenem prenehanju, prenehanju obratovanja naprave ali obrata ali prenehanju povzročitelja obremenitve.

(2) Finančno jamstvo iz prejšnjega odstavka se zagotovi zlasti kot sklenitev zavarovanja ali pridobitev bančne garancije.

(3) Vlada v predpisu iz prvega odstavka tega člena določi zlasti:

1. primere, za katere je treba zagotoviti finančno jamstvo,
2. razloge za unovčenje finančnega jamstva in osebo, ki je upravičena do sredstev finančnega jamstva, ter
3. višino sredstev finančnega jamstva in čas jamčenja, pri čemer upošteva zlasti obseg dejavnosti ali ravnanja, ki je predmet jamstva, in predpisane zahteve v zvezi z ukrepi med opravljanjem dejavnosti ali po njenem prenehanju.

(4) Sredstva, pridobljena iz finančnega jamstva, se morajo porabiti za izpolnitev predpisanih obveznosti povzročitelja obremenitve ali za poplačilo njegovih stroškov obremenjevanja.

3. Kavcije in druge oblike varščin za namene varstva okolja

116. člen (kavcije in varščine)

Vlada lahko predpiše kavcije ali druge oblike varščine za proizvajalce, ki organizirano zagotavljajo vračilo izrabljenih ali neuporabnih naprav, tehnologij, izdelkov oziroma njihove embalaže ali na drug organiziran način zmanjšujejo negativne učinke svojega delovanja, ter za potrošnike, ki izrabljene ali neuporabne naprave, tehnologije ali izdelke oziroma njihovo embalažo vrnejo proizvajalcu.

4. Trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti

117. člen (sistem trgovanja s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti)

(1) Zaradi zmanjševanja emisij toplogrednih plinov z najnižjimi mogočimi stroški in ekonomsko učinkovito so upravljavci naprav, ki morajo pridobiti dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov iz 118. člena tega zakona, in operatorji zrakoplovov vključeni v sistem trgovanja s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti (v nadaljnjem besedilu: sistem trgovanja).

(2) V sistem trgovanja se lahko vključijo tudi druge pravne ali fizične osebe v skladu s tem zakonom in predpisi EU, ki urejajo sistem trgovanja.

4.1. Trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov iz naprav

118. člen **(dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov)**

(1) Upravljavec naprave, v kateri se izvaja dejavnost, ki povzroča emisijo toplogrednih plinov, in upravljavec naprave iz prvega odstavka 126.b člena tega zakona mora pred začetkom obratovanja naprave ali njenega dela od ministrstva pridobiti dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov.

- (2) Vloga za pridobitev dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov vsebuje opis:
1. naprave in dejavnosti, ki v njej poteka, vključno z uporabljenimi tehnologijami, ter podatek o nazivni vhodni toplotni moči oziroma proizvodni zmogljivosti naprave,
 2. podnaprav, če je naprava upravičena do brezplačne razdelitve emisijskih kuponov, v skladu s Sklepom 278/2011/EU,
 3. surovin in drugih snovi, katerih uporaba lahko povzroči emisijo toplogrednih plinov,
 4. vrste in virov emisij toplogrednih plinov iz naprave,
 5. ukrepov, ki jih upravljavec naprave načrtuje za izvajanje monitoringa emisij toplogrednih plinov in poročanje skupaj z načrtom monitoringa emisij toplogrednih plinov iz prvega odstavka 133. člena tega zakona ter
 6. drugih dejstev, za katera upravljavec meni, da so pomembna za pridobitev dovoljenja.

(3) Vloga mora vsebovati tudi poljudni povzetek vsebin iz prejšnjega odstavka.

(4) Vlada s predpisom določi vrste naprav, dejavnosti in toplogrednih plinov iz prvega odstavka tega člena.

119. člen **(vsebina dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov)**

(1) Ministrstvo izda dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov za napravo ali njen del, če ugotovi, da je njen upravljavec sposoben zagotavljati monitoring in poročati o emisijah toplogrednih plinov v skladu s tem zakonom.

(2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se lahko izda za eno ali več naprav ali njihovih delov, če so te na istem kraju in jih upravlja isti upravljavec.

- (3) Dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov vsebuje:
1. firmo in sedež upravljavca ter kraj naprave,
 2. nazivno vhodno toplotno moč oziroma zmogljivost naprave, če je naprava upravičena do brezplačne razdelitve emisijskih kuponov v skladu s Sklepom 278/2011/EU pa tudi zmogljivost podnaprave,
 3. opis dejavnosti in emisij toplogrednih plinov iz naprave,
 4. načrt monitoringa emisij toplogrednih plinov,
 5. zahteve, povezane s poročanjem o emisijah toplogrednih plinov, in
 6. obveznost, da upravljavec v štirih mesecih po izteku koledarskega leta preda emisijske kupone nacionalnemu administratorju iz 132. člena tega zakona v skladu s prvim odstavkom 135. člena tega zakona.

(4) Ministrstvo dovoljenje iz prejšnjega odstavka pregleda po uradni dolžnosti vsakih pet let od njegove dokončnosti in ga po potrebi spremeni v skladu s tem zakonom.

(5) Ministrstvo pošlje dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov tudi pristojni inšpekciji in nacionalnemu administratorju iz 132. člena tega zakona.

120. člen

(sprememba dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov)

(1) Upravljavec mora ministrstvu pisno prijaviti vsako nameravano spremembo vrste ali delovanja naprave in vsako razširitev ali zmanjšanje njene zmogljivosti v skladu s Sklepom 278/2011/EU ter vsako spremembo upravljavca, kar dokazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

(2) Če ministrstvo na podlagi prijave ugotovi, da nameravana sprememba vpliva na vsebino dovoljenja iz tretjega odstavka prejšnjega člena, o tem v 30 dneh od prijave pisno obvesti upravljavca in ga pozove, da v določenem roku vloži vlogo za spremembo dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov, skladno z določbami 118. člena tega zakona. Če upravljavec v določenem roku vloge ne vloži, se šteje, da je od nameravane spremembe odstopil.

(3) Ministrstvo odloči o spremembi dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov v dveh mesecih od prejema popolne vloge iz prejšnjega odstavka.

(4) Če upravljavec v 30 dneh od prijave ne prejme obvestila iz tretjega odstavka tega člena, se šteje, da nameravana sprememba ne vpliva na veljavno dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov, upravljavec pa lahko nameravano spremembo izvede.

(5) Ministrstvo spremeni dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov tudi zaradi spremembe firme ali sedeža upravljavca.

(6) Če naprava zaradi sprememb ne izpolnjuje več kriterijev za uvrstitev v naprave iz četrtega odstavka 118. člena tega zakona, se šteje za takšno napravo do konca obdobja, za katero je upravljavec pridobil emisijske kupone.

(7) Ministrstvo pošlje odločbo iz prejšnjih odstavkov tudi pristojnemu organu, ki vodi register iz 132. člena tega zakona in pristojni inšpekciji.

121. člen

(prenehanje delovanja naprave in prenehanje upravljavca)

(1) Upravljavec mora ministrstvo pisno obvestiti tudi o prenehanju delovanja naprave v skladu s Sklepom 278/2011/EU, kar dokazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

(2) Ministrstvo v primerih iz prejšnjega odstavka izda odločbo o prenehanju veljavnosti dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov.

(3) Ministrstvo pošlje odločbo iz prejšnjega odstavka tudi pristojnemu organu, ki vodi register iz 132. člena tega zakona, in pristojni inšpekciji.

122. člen

(odvzem dovoljenja)

(1) Ministrstvo dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov odvzame, če upravljavec ne izpolnjuje zahtev iz 4. točke tretjega odstavka 119. člena tega zakona ali, če je upravljavec izvedel spremembo naprave iz 120. člena tega zakona, pa o tem ni obvestil ministrstva.

(2) Ministrstvo pošlje odločbo iz prejšnjega odstavka tudi pristojnemu organu, ki vodi register iz 132. člena tega zakona, in pristojni inšpekciji.

122.a člen
(izpolnitev obveznosti pri prenehanju ali odvzemu dovoljenja)

(1) V primeru iz 121. ali 122. člena tega zakona mora upravljavec naprave, ob stečaju pa stečajni upravitelj, pripraviti poročilo o emisijah toplogrednih plinov, skladno z določbo petega odstavka 133. člena tega zakona.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka zajema obdobje od začetka koledarskega leta, za katero upravljavec naprave poročila še ni pripravil, pa do pravnomočnosti odločbe iz drugega odstavka 121. člena tega zakona ali prvega odstavka 122. člena tega zakona.

(3) Oseba iz prvega odstavka tega člena mora poslati poročilo skupaj s pisnim mnenjem iz tretjega odstavka 134. člena tega zakona ministrstvu najkasneje v treh mesecih od pravnomočnosti odločbe iz prejšnjega odstavka.

123. člen
(črtan)

124. člen
(pravica do emisije toplogrednih plinov)

Upravljavec naprave iz 118. člena tega zakona ali operator zrakoplova iz 139.a člena tega zakona ima pravico do emisije toplogrednih plinov v obsegu emisijskih kuponov, pridobljenih za napravo skladno s tem zakonom.

125. člen
(emisijski kupon)

(1) Emisijski kupon je v tonah ekvivalenta ogljikovega dioksida izražena pravica iz prejšnjega člena. Tona ekvivalenta ogljikovega dioksida pomeni eno metrsko tono ogljikovega dioksida ali ustrezno količino drugega toplogrednega plina z enakim potencialom globalnega ogrevanja ozračja.

(2) Emisijskim kuponom so enakovredne tudi druge pravice, ki jih za namene trgovanja s pravicami emisije toplogrednih plinov na svojem območju podeljujejo druge države članice, v primeru sklenitve ustrezne mednarodne pogodbe pa tudi pravice, ki jih za namene trgovanja s pravicami do emisije toplogrednih plinov na svojem območju podeljujejo države pogodbenice Kjotskega protokola.

126. člen
(nakup in razdelitev emisijskih kuponov od leta 2013)

(1) Upravljavci naprav za proizvodnjo električne energije, zajem ali prenos ali za shranjevanje ogljikovega dioksida morajo od leta 2013 vse emisijske kupone kupiti.

(2) Upravljavcem naprav, ki niso navedeni v prejšnjem odstavku, in upravljavcem naprav za proizvodnjo električne energije iz odpadnih plinov, za daljinsko ogrevanje in toplotno ali hladilno energijo, proizvedeno v napravah za soproizvodnjo toplote in elektrike, ki ustrezajo merilom visoke učinkovitosti v skladu s predpisi, ki urejajo energetiko, se od leta 2013 del emisijskih kuponov razdeli brez obveznosti plačila v skladu s Sklepom 278/2011/EU.

(3) Upravljavci naprav iz prejšnjega odstavka so za leto 2013 upravičeni do 80 odstotkov količine emisijskih kuponov, izračunane v skladu s Sklepom 278/2011/EU in odobrene v skladu z določbami 126.a člena tega zakona. Ta količina se vsako leto zmanjša za enak znesek tako, da v letu 2020 doseže 30 odstotkov količine emisijskih kuponov, izračunane v skladu s Sklepom 278/2011/EU. Brezplačna razdelitev emisijskih kuponov je praviloma mogoča do leta 2027.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se upravljavcem naprav iz sektorjev ali delov sektorjev, izpostavljenih visokemu tveganju premestitve emisij ogljikovega dioksida v skladu s Sklepom Komisije z dne 17. avgusta 2012 o spremembi sklepov 2010/2/EU in 2011/278/EU v zvezi s sektorj in in deli sektorjev, ki veljajo za izpostavljene visokemu tveganju premestitve emisij CO₂ (UL L št. 241 z dne 7. 9. 2012, stran 52), razdeli brez obveznosti plačila 100 odstotkov količine emisijskih kuponov, izračunane v skladu s Sklepom 278/2011/EU in po odobritvi Evropske komisije.

126.a člen **(seznam upravljavcev in naprav)**

(1) Ministrstvo pripravi seznam upravljavcev in naprav, ki imajo na dan 30. junija 2011 pravnomočno dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov v skladu z določbami 118. člena tega zakona.

(2) Seznam iz prejšnjega odstavka vsebuje tudi naprave in njihove upravljavce, ki se želijo izključiti iz sistema trgovanja v skladu s 126.c členom tega zakona, ter enakovredne ukrepe, ki jih morajo ti izvajati za zmanjševanje emisij toplogrednih plinov.

(3) Seznam iz prvega odstavka tega člena vsebuje tudi količino emisijskih kuponov, razdeljenih upravljavcem naprav brez obveznosti plačila za obdobje od 2013 do 2020, in sorazmerni delež za posamezno koledarsko leto v navedenem obdobju (v nadaljnjem besedilu: dodeljena količina), izračunanih v skladu s Sklepom 278/2011/EU.

(4) Ministrstvo objavi seznam iz prvega odstavka tega člena na svoji spletni strani in ga do 30. septembra 2011 pošlje Evropski komisiji.

(5) Vlada sprejme seznam iz prejšnjega odstavka, ko ga odobri Evropska komisija.

(6) Ministrstvo podeli emisijske kupone brez obveznosti plačila tistim upravljavcem naprav, ki so na seznamu iz prejšnjega odstavka, razen upravljavcem naprav, ki so izključene iz sistema trgovanja v skladu s 126.c členom tega zakona.

126.b člen **(vključitev drugih naprav, dejavnosti in toplogrednih plinov v sistem trgovanja)**

(1) Poleg naprav, dejavnosti in toplogrednih plinov, ki jih določi vlada v predpisu iz četrtega odstavka 118. člena tega zakona, lahko ministrstvo samo ali na zahtevo upravljavca naprave v sistem trgovanja vključi še druge naprave, dejavnosti in toplogredne pline, pri čemer upošteva zlasti:

1. učinke na notranji trg EU,
2. mogočo ogroženost konkurenčnosti,
3. celovitost okoljskih učinkov,
4. zanesljivost načrtovanega monitoringa emisij toplogrednih plinov in
5. zanesljivost poročanja o emisijah toplogrednih plinov.

(2) Ministrstvo lahko naprave, dejavnosti in toplogredne pline iz prejšnjega odstavka vključi v sistem trgovanja v skladu s tem zakonom, če vlada predhodno pridobi pozitivno mnenje Evropske komisije.

126.c člen (izključitev iz sistema trgovanja)

(1) Upravljavec naprave, katere emisije so v poročilih o emisijah toplogrednih plinov v letih od 2008 do 2010 in preverjenih v skladu z določbami 134. člena tega zakona manjše od 25.000 ton ekvivalenta ogljikovega dioksida in imajo med opravljanjem dejavnosti izgorevanja nazivno vhodno toplotno moč pod 35 MW, brez emisij iz biomase (v nadaljnjem besedilu: mala naprava), se lahko na podlagi mnenja ministrstva odloči, da se izključi iz sistema trgovanja, če izvaja enakovredne ukrepe za zmanjševanje emisij toplogrednih plinov, določene v skladu s tem zakonom.

(2) Enakovredni ukrepi iz prejšnjega odstavka obsegajo:

1. obveznost plačila okoljske dajatve ali predaje ustrezne količine emisijskih kuponov ali ERU ali CER registru Unije za izpuščanje vsake tone ogljikovega dioksida, ki presega dodeljeno količino, v skladu s predpisom, ki ureja okoljsko dajatev za onesnaževanje okolja z emisijo ogljikovega dioksida, in
2. izvajanje monitoringa in poročanja v skladu s predpisom iz štirinajstega odstavka tega člena.

(3) V zvezi z uporabo ERU ali CER iz prejšnjega odstavka veljajo omejitve, določene v Uredbi Komisije (EU) št. 550/2011 z dne 7. junija 2011 o določanju nekaterih omejitev glede uporabe mednarodnih dobropisov iz projektov v zvezi z industrijskimi plini, skladno z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 149 z dne 8. 6. 2011, stran 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 550/2011/EU).

(4) Ministrstvo upravljavcu male naprave, ki je vključen na seznam iz petega odstavka 126.a člena tega zakona, po uradni dolžnosti nadomesti dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov z novim dovoljenjem za izpuščanje toplogrednih plinov in ga izključi iz sistema trgovanja, prej veljavno dovoljenje pa preneha veljati z dnem dokončnosti novega dovoljenja.

(5) Novo dovoljenje iz prejšnjega odstavka poleg sestavin iz 1., 2. in 4. točke tretjega odstavka 119. člena tega zakona vsebuje tudi:

1. načrt monitoringa, pripravljenega v skladu s predpisom iz štirinajstega odstavka tega člena,
2. dodeljeno količino emisijskih kuponov, določeno v seznamu iz petega odstavka 126.a člena tega zakona in
3. obveznost izvajanja enakovrednih ukrepov.

(6) Upravljavec male naprave mora ministrstvu poslati poročilo o emisijah toplogrednih plinov najpozneje do 31. marca tekočega leta za preteklo leto, ministrstvo pa ga preveri v skladu s predpisom iz trinajstega odstavka tega člena.

(7) Če ministrstvo med preverjanjem poročila o emisijah toplogrednih plinov ugotovi, da so podatki iz poročila o emisijah toplogrednih plinov napačni, samo izračuna količino emisij toplogrednih plinov in o tem izda upravljavcu male naprave odločbo. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

(8) Upravljavec male naprave, ki je na seznamu iz petega odstavka 126.a člena tega zakona, mora predati emisijske kupone v skladu s 135. členom tega zakona za obdobje,

v katerem je bil vključen v sistem trgovanja, emisijski kuponi za leta, v katerih je izključen iz sistema trgovanja, pa se mu ne podelijo.

(9) Če je ministrstvo na podlagi poročila iz sedmega odstavka tega člena ali samo ugotovilo, da je mala naprava v preteklem letu izpustila 25.000 ton ali več ekvivalenta ogljikovega dioksida, brez emisij iz biomase, jo z začetkom koledarskega leta, ki sledi letu, v katerem je to ugotovilo, ponovno vključi v sistem trgovanja, naprava pa v njem ostane do konca leta 2020.

(10) Ministrstvo ponovno vključi upravljavca male naprave v sistem trgovanja z izdajo dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov v skladu z določbami tretjega odstavka 119. člena tega zakona, s katerim nadomesti dovoljenje iz četrtega odstavka tega člena, to pa preneha veljati z dnem dokončnosti novega dovoljenja.

(11) Upravljavec male naprave mora izpolniti obveznosti izvajanja enakovrednih ukrepov iz drugega odstavka tega člena tudi za leto, ki sledi letu, ko je naprava izpustila 25.000 ton ali več ekvivalenta ogljikovega dioksida, brez emisij iz biomase.

(12) Za upravljavca male naprave se glede spremembe, povezane z napravo, prenehanjem delovanja naprave in prenehanja upravljavca, odvzema dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov, izpolnitve obveznosti pri prenehanju ali odvzemu dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov in spremembe monitoringa smiselno uporabljajo določbe 120., 121., 122., 122.a in 133.a člena tega zakona.

(13) Vlada predpiše način izvajanja monitoringa, priprave poročila ter način in pogostost preverjanja poročila iz sedmega odstavka tega člena.

126.d člen (prilagoditev dodeljene količine)

(1) Ministrstvo z odločbo prilagodi dodeljeno količino upravljavcu naprave, ki je bila bistveno spremenjena ali je delno prenehala opravljati dejavnost, v skladu s Sklepom 278/2011/EU. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

(2) Upravljavec naprave iz prejšnjega odstavka mora ministrstvo obvestiti o bistveni spremembi naprave ali delnem prenehanju opravljanja dejavnosti v skladu s Sklepom 278/2011/EU najpozneje do 31. decembra tekočega leta, v katerem se je naprava bistveno spremenila ali je delno prenehala opravljati dejavnost. Obvestilo mora vsebovati podatke o znižanju ravni dejavnosti zaradi bistvene spremembe naprave ali delnega prenehanja opravljanja dejavnosti, glede na raven, na podlagi katere so bili upravljavcu dodeljeni emisijski kuponi na seznamu iz petega odstavka 126.a člena tega zakona.

(3) Če ministrstvo iz poročila o emisijah toplogrednih plinov iz 133. člena tega zakona, ki ga je preveril preveritelj iz 134. člena tega zakona, ugotovi, da je upravljavec naprave izvedel spremembo iz 120. člena tega zakona ali delno prenehal opravljati dejavnost, vendar o tem do roka iz prejšnjega odstavka ni obvestil ministrstva, mu z odločbo prilagodi količino dodeljenih emisijskih kuponov, upravljavec naprave pa mora plačati tudi penale v skladu z določbo 136. člena tega zakona. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

(4) Ministrstvo z odločbo prilagodi dodeljeno količino tudi upravljavcu male naprave, ki je bila spremenjena ali je delno prenehala opravljati dejavnost. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

(5) V primeru spremembe male naprave ministrstvo prilagodi dodeljeno količino sorazmerno s to spremembo.

(6) V primeru delnega prenehanja opravljanja dejavnosti male naprave ministrstvo prilagodi dodeljeno količino tako, da na podlagi poročila o emisijah toplogrednih plinov iz šestega odstavka prejšnjega člena zniža dodeljeno količino za:

1. 50 odstotkov, če so emisije iz male naprave glede na dodeljeno količino za leto 2013 manjše za 50 do 75 odstotkov;
2. 75 odstotkov, če so emisije iz male naprave glede na dodeljeno količino za leto 2013 manjše za 75 do 90 odstotkov;
3. 90 odstotkov, če so emisije iz male naprave glede na dodeljeno količino za leto 2013 manjše za 90 odstotkov ali več.

(7) Ministrstvo z odločbo spremeni odločitev iz prejšnjega odstavka tako, da zviša dodeljeno količino na raven iz leta 2013, če na podlagi poročila o emisijah toplogrednih plinov iz sedmega odstavka prejšnjega člena ugotovi, da so emisije presegle 50 odstotkov dodeljene količine za leto 2013. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

(8) Ministrstvo z odločbo spremeni odločitev iz prejšnjega odstavka tako, da zviša dodeljeno količino na 50 odstotkov ravni iz leta 2013, če na podlagi poročila o emisijah toplogrednih plinov iz sedmega odstavka prejšnjega člena ugotovi, da so emisije presegle 25 odstotkov dodeljene količine za leto 2013. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

(9) Prilagoditev iz četrtega do osmega odstavka tega člena velja za leto, ki sledi koledarskemu letu, v katerem so bili izpolnjeni pogoji za njeno prilagoditev.

126.e člen (rezerva emisijskih kuponov za nove naprave)

(1) Upravljavec nove naprave je upravičen do brezplačne dodelitve emisijskih kuponov iz skupne rezerve pravic do emisije Skupnosti v skladu s Sklepom 278/2011/EU, razen za zgorevanje goriva zaradi proizvodnje električne energije.

(2) Za upravljavca nove naprave iz prejšnjega odstavka se šteje upravljavec naprave:

1. v kateri se opravlja ena ali več dejavnosti, določenih v predpisu iz četrtega odstavka 118. člena tega zakona, upravljavec pa je dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov prvič pridobil po 30. juniju 2011,
2. v kateri se opravlja dejavnost, ki je v skladu s 126.b členom prvič vključena v sistem trgovanja, ali
3. iz 1. točke tega odstavka, ki je bila znatno razširjena po 30. juniju 2011, samo kar zadeva to razširitev.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se za upravljavca nove naprave ne štejeta upravljavec, ki je s pravnim poslom pridobil obstoječo napravo ali njen del, in upravljavec, ki mu je bilo spremenjeno dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov:

1. v skladu z določbami petega odstavka 120. člena tega zakona,
2. zaradi spremembe naprave, s katero je zmanjšal obseg obstoječe naprave ali emisije toplogrednih plinov.

(4) Upravljavec nove naprave lahko vloži na ministrstvo vlogo za brezplačno dodelitev emisijskih kuponov iz rezerve emisijskih kuponov za nove naprave v skladu s Sklepom 278/2011/EU najpozneje v enem letu od pravnomočnosti dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov ali njegove spremembe.

(5) Ministrstvo izračuna dodeljeno letno količino brezplačnih emisijskih kuponov za upravljavca nove naprave iz prejšnjega odstavka na podlagi Sklepa 278/2011/EU in o tem obvesti Evropsko komisijo.

(6) Ministrstvo podeli emisijske kupone brez obveznosti plačila upravljavcu nove naprave, če Evropska komisija dodeljene letne količine iz prejšnjega odstavka potrdi.

127. člen (dražba emisijskih kuponov)

(1) Emisijski kuponi, ki niso brezplačno razdeljeni v skladu s 126.a in 139.c členom tega zakona, se od leta 2013 prodajo na dražbi v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 1031/2010 z dne 12. novembra 2010 o časovnem načrtu, upravljanju in drugih vidikih dražbe pravic do emisije toplogrednih plinov na podlagi Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti (UL L št. 302 z dne 18. 11. 2010, stran 1), zadnjič spremenjeno z Uredbo Komisije (EU) št. 1042/2012 z dne 7. novembra 2012 o spremembi Uredbe (EU) 1031/2010 v zvezi z navedbo dražbenega sistema, ki ga imenuje Združeno kraljestvo (UL L št. 310 z dne 9. 11. 2012, stran 19), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1031/2010/EU).

(2) SID – Slovenska izvozna in razvojna banka, d. d., Ljubljana (v nadaljnjem besedilu: SID banka), je uradna dražiteljka, ki prodaja emisijske kupone na dražbi v imenu in za račun Republike Slovenije.

(3) Ministrstvo in SID banka skleneta pogodbo, s katero podrobneje uredita opravljanje nalog uradne dražiteljke iz prejšnjega odstavka, plačilo za opravljanje nalog in poročanje ministrstvu.

128. člen (Sklad za podnebne spremembe)

(1) V okviru državnega proračuna se kot proračunski sklad za nedoločen čas ustanovi Sklad za podnebne spremembe (v nadaljnjem besedilu: Podnebni sklad).

(2) Namen Podnebnega sklada je sofinanciranje ukrepov za blaženje in prilagajanje posledicam podnebnih sprememb.

(3) Za upravljanje Podnebnega sklada je pristojno ministrstvo.

(4) Viri financiranja Podnebnega sklada so prihodki, ustvarjeni s prodajo emisijskih kuponov na dražbi iz prejšnjega člena.

129. člen (poraba sredstev, pridobljenih na dražbi emisijskih kuponov)

(1) Sredstva Podnebnega sklada, pridobljena z dražbo emisijskih kuponov za naprave, se porabijo za izvedbo potrebnih ukrepov v EU in tretjih državah, zlasti pa za:

1. zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, vključno s prispevkom v Svetovni sklad za energetske učinkovitost in obnovljive vire ter v Sklad za prilagajanje, določena v Podnebni konvenciji;
2. prilagajanje na vplive podnebnih sprememb, financiranje raziskav in razvoja ter demonstracijskih projektov za zmanjšanje emisij in prilagoditev podnebnim

- spremembam, vključno s sodelovanjem v pobudah Evropskega strateškega načrta za energetske tehnologije in evropskih tehnoloških platform;
3. razvoj obnovljivih virov energije za izpolnitev zaveze Skupnosti, da doseže uporabo 20 odstotkov obnovljivih virov energije v končni rabi energije do leta 2020, ter razvoj drugih tehnologij, ki prispevajo k prehodu na varno in trajnostno gospodarstvo z nizkimi emisijami ogljikovega dioksida, in pomoč za izpolnitev zaveze Skupnosti, da bo do leta 2020 povečala energetske učinkovitosti za 20 odstotkov;
 4. ukrepe za preprečevanje krčenja gozdov in povečanje pogoždovanja ter obnovo gozdov v državah v razvoju, ki so ratificirale Kjotski protokol, prenos tehnologij in omogočanje prilagajanja negativnim učinkom podnebnih sprememb v teh državah;
 5. zajemanje ogljikovega dioksida v gozdovih Skupnosti;
 6. okolju varno zajemanje in geološko shranjevanje ogljikovega dioksida, zlasti iz elektrarn na trdno fosilno gorivo ter vrste industrijskih sektorjev in delov sektorjev, vključno v tretjih državah;
 7. spodbujanje prehoda na promet z nizkimi emisijami in javni promet;
 8. financiranje raziskav in razvoja energetske učinkovitosti in čistih tehnologij v sektorjih, določenih v predpisu iz četrtega odstavka 118. člena tega zakona;
 9. ukrepe, katerih namen je povečanje energetske učinkovitosti in izolacije ali zagotavljanje finančne podpore za obravnavo socialnih vprašanj v gospodinjstvih z nizkim ali srednjim prihodkom, in
 10. kritje administrativnih stroškov sistema trgovanja.

(2) Sredstva Podnebnega sklada, pridobljena z dražbo emisijskih kuponov za operatorje zrakoplovov, se porabijo za izvedbo potrebnih ukrepov v Republiki Sloveniji, skupnih projektov EU in projektov v tretjih državah, zlasti pa za:

1. zmanjšanje emisije toplogrednih plinov;
2. prilagajanje na vplive podnebnih sprememb v Republiki Sloveniji, EU in tretjih državah, zlasti državah v razvoju;
3. financiranje raziskav in razvoja, namenjenih blaženju in prilagajanju podnebnim spremembam, ki jih povzročajo emisije toplogrednih plinov iz letalstva;
4. zmanjševanje emisij iz prometa z malo emisijami;
5. kritje stroškov upravljanja sistema trgovanja;
6. financiranje prispevkov v Svetovni sklad za energetske učinkovitost in obnovljive vire energije ter
7. preprečevanje krčenja gozdov.

(3) Vlada na predlog ministrstva sprejme program ukrepov iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(4) Ministrstvo obvesti Evropsko komisijo o porabi sredstev iz prejšnjega odstavka po sprejetju zaključnega računa proračuna Republike Slovenije v skladu z Uredbo (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami na nacionalni ravni in ravni Unije ter o razveljavitvi Sklepa št. 280/2004/ES (UL L št. 165 z dne 18. 6. 2013, stran 13).

130. člen **(podelitev emisijskih kuponov)**

(1) Ministrstvo na zahtevo upravljavca naprave, ki je na seznamu iz petega odstavka 126.a člena tega zakona, razen upravljavcu male naprave iz 126.c člena tega zakona, z odločbo podeli celotno količino emisijskih kuponov, ki mu pripadajo brez obveznosti plačila za določeno obdobje in dodeljene letne količine emisijskih kuponov. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

(2) Ministrstvo podeli posameznemu upravljavcu naprave dodeljene letne količine emisijskih kuponov vsako leto najpozneje do 28. februarja tekočega leta.

(3) Ob spremembi dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov zaradi spremembe firme ali sedeža upravljavca v skladu s šestim odstavkom 120. člena tega zakona ministrstvo po uradni dolžnosti v tem delu spremeni tudi odločbo iz prvega odstavka tega člena.

(4) Emisijski kuponi iz drugega odstavka tega člena se podelijo tako, da ministrstvo nacionalnemu administratorju iz 132. člena tega zakona izda nalog, da v register Unije vpiše dodeljeno letno količino emisijskih kuponov in druge podatke o upravljavcu, določene v skladu s predpisom EU iz prvega odstavka 132. člena tega zakona.

(5) Ob prenehanju veljavnosti dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov iz 121. člena tega zakona ali odvzemu dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov iz 122. člena tega zakona ministrstvo upravljavcu naprave v naslednjem in vsakem nadaljnjem koledarskem letu do konca obdobja ne podeli preostanka sorazmernega deleža emisijskih kuponov.

130.a člen (prenos emisijskih kuponov)

(1) Ne glede na določbe drugega odstavka prejšnjega člena ministrstvo podeli preostanek sorazmernega deleža emisijskih kuponov upravljavcu naprave, ki je s pravnim poslom pridobil obstoječo napravo ali njen del z območja Republike Slovenije, in se je tako dogovoril z upravljavcem obstoječe naprave.

(2) Ministrstvo odloči o podelitvi preostanka sorazmernega deleža emisijskih kuponov na podlagi zahteve kupca obstoječe naprave ali njenega dela in ob predložitvi notarsko overjene kopije o sklenitvi pravnega posla in dogovora o prenosu emisijskih kuponov.

130.b člen (uporaba ERU oziroma CER)

(1) Upravljavec naprave, ki za izpolnjevanje obveznosti iz 135. člena tega zakona v obdobju od 2008 do 2012 ni uporabil ERU oziroma CER v deležu do 15,761 odstotka količine emisijskih kuponov, ki mu je bila v tem obdobju podeljena brez obveznosti plačila, jih lahko uporabi v obdobju od leta 2013 naprej v neizkoriščenem deležu v skladu z Uredbo 550/2011/EU, pri čemer ne sme uporabiti tiste ERU oziroma CER, ki izvirajo iz skupnih naložb, katerih posledica je odvzem toplogrednih plinov iz ozračja, gre pa za naložbe v jedrske objekte in rabo, spremembo rabe zemljišč ter gozdarstvo.

(2) Operator zrakoplova, ki za izpolnjevanje obveznosti iz 135. člena tega zakona v obdobju od 1. januarja 2012 do 31. decembra 2012 ni uporabil ERU oziroma CER v deležu do 15 odstotkov emisijskih kuponov, ki mu je bila v tem obdobju podeljena brez obveznosti plačila, jih lahko uporabi v obdobju od leta 2013 naprej v neizkoriščenem deležu v skladu z Uredbo 550/2011/EU.

(3) Upravljavec naprave in operator zrakoplova, ki nameravata obveznosti iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena izpolniti z uporabo ERU oziroma CER, izdanih za zmanjševanje emisij toplogrednih plinov do leta 2012 iz vrst projektov, ki so izpolnjevali pogoje za uporabo v sistemu trgovanja v obdobju od 2008 do 2012, morata na ministrstvo

vložiti zahtevo, to pa do 31. marca 2015 lahko izvede zamenjavo ERU ali CER za emisijske kupone, ki veljajo za obdobje od leta 2013.

(4) Ministrstvo izvede zamenjavo ERU ali CER za emisijske kupone, ki veljajo za obdobje od leta 2013, če upravljavec naprave in operator zrakoplova nameravata izpolniti obveznost iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena z uporabo ERU oziroma CER iz projektov, ki so bili registrirani pred letom 2013 in izdani za zmanjšanje emisij od leta 2013, CER pa le v primeru, če je bil izdan za nove projekte, ki so se začeli od leta 2013 dalje v državah, ki se v skladu z merili Organizacije Združenih narodov štejejo za najmanj razvite.

(5) Ministrstvo na podlagi zahteve iz tretjega odstavka tega člena izda nacionalnemu administratorju iz 132. člena tega zakona nalog, da upravljavcu naprave oziroma operatorju zrakoplova podeli in nemudoma preda ustrezno količino emisijskih kuponov v zameno za ustrezno količino ERU oziroma CER, ki jo ima upravljavec oziroma operator zrakoplova v registru Unije.

(6) Upravljavec nove naprave, vključno z upravljavcem nove naprave iz obdobja od 2008 do 2012, ki ni prejel brezplačnih emisijskih kuponov in ni izkoristil pravice iz prvega odstavka tega člena z uporabo CER oziroma ERU v obdobju od 2008 do 2012, in upravljavec naprave, ki ni prejel brezplačnih emisijskih kuponov v obdobju od 2008 do 2012, lahko uporabi ERU oziroma CER do zneska, ki ustreza odstotku, ki ni nižji od 4,5 odstotka njenih preverjenih emisij v obdobju od 2013 do 2020.

(7) Operator zrakoplova iz prvega odstavka 139.d člena tega zakona lahko uporabi ERU oziroma CER do zneska, ki ustreza odstotku, ki ni nižji od 1,5 odstotka njegovih preverjenih emisij v obdobju od 2013 do 2020.

130.c člen (črtan)

131. člen (trgovanje z emisijskimi kuponi)

Z emisijskimi kuponi in z njimi enakovrednimi pravicami lahko prosto trgujejo fizične in pravne osebe.

132. člen (register Unije)

(1) Register Unije je standardizirana in informatizirana osrednja zbirka, v kateri se vodijo emisijski kuponi in druge z njimi enakovredne pravice do emisije toplogrednih plinov, v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 389/2013 z dne 2. maja 2013 o določitvi registra Unije v skladu z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter odločbama št. 280/2004/ES in št. 406/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi uredb Komisije (EU) št. 920/2010 in št. 1193/2011 (UL L št. 122 z dne 3. 5. 2013, stran 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 389/2013/EU).

(2) Podatki iz registra Unije so dostopni javnosti v skladu s tem zakonom in z Uredbo 389/2013/EU.

(3) Vlada določi nacionalnega administratorja registra Unije, ki v imenu države upravlja z računi Republike Slovenije v registru Unije.

132.a člen (črtan)

133. člen (monitoring in poročanje)

(1) Upravljavec naprave ali operator zrakoplova mora zagotavljati izvajanje načrta monitoringa emisij toplogrednih plinov, ki ga je odobrilo ministrstvo, in pripraviti poročilo o emisijah toplogrednih plinov v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 601/2012 z dne 21. junija 2012 o spremljanju emisij toplogrednih plinov in poročanju o njih v skladu z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 181 z dne 12. 7. 2012, stran 30; v nadaljnjem besedilu: Uredba 601/2012/EU).

(2) Upravljavec naprave ali operator zrakoplova mora ministrstvu poslati poročilo o emisijah toplogrednih plinov za preteklo leto skupaj s poročilom o preverjanju iz drugega odstavka 134. člena tega zakona najpozneje do 31. marca tekočega leta. Ministrstvo mora zagotoviti, da je poročilo o emisijah toplogrednih plinov dostopno javnosti v skladu z Uredbo 601/2012/EU.

(3) Če upravljavec naprave ali operator zrakoplova v roku iz prejšnjega odstavka ministrstvu ne pošlje poročila o emisijah toplogrednih plinov za preteklo leto skupaj s poročilom o preverjanju iz drugega odstavka 134. člena tega zakona ali če preveritelj iz prvega odstavka 134. člena tega zakona glede poročila o emisijah toplogrednih plinov ugotovi, da ni zadovoljivo v skladu z Uredbo 601/2012/EU, izdelava poročilo o emisijah toplogrednih plinov na podlagi dostopnih podatkov o emisijah toplogrednih plinov za posamezno napravo ali letalsko dejavnost ministrstvo. Stroške izdelave tega poročila nosi upravljavec naprave ali operator zrakoplova.

(4) Ministrstvo na podlagi poročila o emisijah toplogrednih plinov iz tretjega odstavka tega člena izda upravljavcu naprave ali operatorju zrakoplova odločbo, v kateri ugotovi količino toplogrednih plinov, ki jo je naprava ali letalska dejavnost v preteklem letu izpustila v zrak in za katero mora upravljavec naprave ali operator zrakoplova predati emisijske kupone. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

(5) Ministrstvo pošlje odločbo iz prejšnjega odstavka nacionalnemu administratorju iz 132. člena tega zakona najpozneje do 30. aprila tekočega leta.

133.a člen (sprememba monitoringa)

(1) Upravljavec naprave ali operator zrakoplova mora v skladu z Uredbo 601/2012/EU spremeniti načrt monitoringa emisij toplogrednih plinov in o nameravani spremembi obvestiti ministrstvo.

(2) Če ministrstvo ugotovi, da je spremenjeni načrt monitoringa emisij toplogrednih plinov pripravljen v skladu z Uredbo 601/2012/EU in da gre za bistveno spremembo načrta monitoringa emisij toplogrednih plinov, ga upravljavcu naprave odobri s spremembo dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov iz 119. člena tega zakona, operatorju zrakoplova pa s spremembo odločbe iz petega odstavka 139.a člena tega zakona.

(3) Upravljavec naprave ali operator zrakoplova lahko spremeni načrt monitoringa emisij toplogrednih plinov tudi v nebistvenih sestavinah v skladu z Uredbo 601/2012/EU, vendar mora o nameravani spremembi načrta monitoringa emisij toplogrednih plinov

najpozneje do 31. decembra tekočega leta obvestiti ministrstvo, kar dokazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

(4) Če ministrstvo ugotovi, da ne gre za bistveno spremembo načrta monitoringa emisij toplogrednih plinov, o tem nemudoma pisno obvesti upravljavca naprave ali operatorja zrakoplova.

134. člen (preverjanje poročila o emisijah toplogrednih plinov)

(1) Poročilo o emisijah toplogrednih plinov iz prvega odstavka 133. člena tega zakona lahko preveri le oseba, ki je pridobila akreditacijsko listino v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 600/2012 z dne 21. junija 2012 o preverjanju poročil o emisijah toplogrednih plinov in poročil o tonskih kilometrih ter o akreditaciji preveriteljev v skladu z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 181 z dne 12. 7. 2012, stran 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 600/2012/EU).

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka (v nadaljnjem besedilu: preveritelj) mora preveriti poročilo o emisijah toplogrednih plinov ter upravljavcu naprave in operatorju zrakoplova izdati poročilo o preverjanju v skladu z Uredbo 600/2012/EU.

(3) Ministrstvo ima pravico kadarkoli samo opraviti izredno naknadno preverjanje poročila o emisijah toplogrednih plinov, ki ga je preveril preveritelj, ali pa za to določi drugega preveritelja.

(4) Če ministrstvo pri preverjanju iz prejšnjega odstavka ugotovi, da je preveritelj hujše kršil Uredbo 600/2012/EU, o tem obvesti akreditacijski organ.

(5) Za hujšo kršitev Uredbe 600/2012/EU se šteje, če preveritelj:

1. po lastni krivdi pravočasno ne izdela poročila o preverjanju in pisnega mnenja, kar je bilo ugotovljeno s pravnomočno sodbo sodišča, ali
2. izdela pomanjkljivo, napačno ali zavajajoče poročilo o preverjanju ali pisno mnenje.

(6) Stroške izrednega naknadnega preverjanja poročila o emisijah toplogrednih plinov nosi ministrstvo.

(7) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka ima ministrstvo pravico in dolžnost od preveritelja izterjati vračilo stroškov izrednega naknadnega preverjanja poročila o emisijah toplogrednih plinov, če je bila s pravnomočno odločbo ugotovljena hujša kršitev Uredbe 600/2012/EU.

**134.a člen
(črtan)**

**134.b člen
(črtan)**

**134.c člen
(črtan)**

134.d člen

(črtan)

**134.e člen
(črtan)**

**135. člen
(predaja emisijskih kuponov in njihova razveljavitev)**

(1) Upravljavec naprave mora za vsako napravo iz 118. člena tega zakona ali operator zrakoplova za letalsko dejavnost iz 139.a člena tega zakona do 30. aprila tekočega leta predati emisijske kupone v količini, ki ustreza celotni količini emisije toplogrednih plinov, ugotovljeni na način iz šestega odstavka 133. člena tega zakona ali preverjeni na način iz 134. člena tega zakona. V primeru iz 122.a člena tega zakona mora upravljavec naprave ali operator zrakoplova, ob stečaju pa stečajni upravitelj, najkasneje 120. dan od pravnomočnosti odločbe iz drugega odstavka 121. člena tega zakona ali prvega odstavka 122. člena tega zakona predati emisijske kupone v količini, ki ustreza celotni količini emisije toplogrednih plinov, ki jih je naprava izpustila v ozračje v obdobju iz drugega odstavka 122.a člena tega zakona. Predani emisijski kuponi se razveljavijo v skladu z Uredbo 389/2013/EU.

(2) Ministrstvo na svojih spletnih straneh objavi ime osebe, ki ni predala emisijskih kuponov v skladu z določbami prejšnjega odstavka.

(3) Če ministrstvo pri izrednem naknadnem preverjanju iz tretjega odstavka 134. člena tega zakona ugotovi, da upravljavec naprave ali operator zrakoplova ni predal ustrezne količine emisijskih kuponov, izda odločbo, s katero ugotovi manjkajočo količino emisijskih kuponov, ki jih mora upravljavec naprave ali operator zrakoplova predati v 15 dneh po pravnomočnosti odločbe, ali ugotovi njihov presežek, ki ga upravljavec naprave ali operator zrakoplova lahko uveljavlja do 30. aprila v naslednjem koledarskem letu, tako da preda ustrezno manjšo količino emisijskih kuponov. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

(4) Upravljavec naprave za izpolnitev obveznosti iz prvega odstavka tega člena ne more uporabiti emisijskih kuponov, izdanih za trgovanje s pravicami do emisije iz letalske dejavnosti.

(5) Upravljavcu naprave, ki je svoje emisije toplogrednih plinov zajel in jih prenesel v napravo za njihovo trajno skladiščenje, za katero je država članica EU izdala dovoljenje za shranjevanje ogljikovega dioksida, ni treba predati emisijskih kuponov za te emisije, ki so bile ugotovljene na način iz drugega odstavka 133. člena tega zakona ali preverjene na način iz 134. člena tega zakona.

(6) Imetnik emisijskih kuponov lahko kadarkoli zahteva njihovo razveljavitev, skladno s predpisi EU iz prvega odstavka 132. člena tega zakona, pri tem pa ni upravičen do nadomestila njihove vrednosti.

**136. člen
(penali)**

(1) Upravljavec naprave iz 118. člena tega zakona ali operator zrakoplova plača penale v višini 100 eurov, za vsako začetno ekvivalentno ogljikovega dioksida, ki jo je naprava ali letalska dejavnost izpustila v ozračje in presega količino emisijskih kuponov, predanih v skladu s prvim odstavkom 135. člena tega zakona.

(2) O višini penalov, ki jih je dolžna plačati oseba iz prejšnjega odstavka, odloči ministrstvo z odločbo.

(3) Višina penalov iz prvega odstavka tega člena se od 1. januarja 2013 vsako leto poveča za letni evropski indeks cen življenjskih potrebščin, objavljen na spletni strani Statističnega urada EU v mesecu, ko mora upravljavec naprave ali operator zrakoplova predati emisijske kupone v skladu s prvim odstavkom 135. člena tega zakona. Višino penalov v skladu s tem odstavkom določi vlada s sklepom.

(4) Ne glede na plačilo penalov, mora oseba iz prvega odstavka tega člena ob naslednji predaji predati tudi vse emisijske kupone, ki bi jih morala predati skladno z določbo 135. člena tega zakona.

137. člen (veljavnost emisijskih kuponov)

(1) Emisijski kuponi, izdani od 1. januarja 2013, veljajo za emisije v obdobjih po osem let, pri čemer se prvo obdobje začne 1. januarja 2013.

(2) Ministrstvo v štirih mesecih po začetku novega obdobja izda organu, pristojnemu za vodenje registra iz 132. člena tega zakona, nalog, da imetnikom emisijskih kuponov, ki ne veljajo več in niso bili predani ali razveljavljeni v skladu z Uredbo 389/2013/EU, naj jih razveljavi, njihovim imetnikom pa za novo obdobje podeli nove emisijske kupone v količini, ki je enaka razveljavljeni.

138. člen (začasna prepoved trgovanja)

(1) Če upravljavec naprave iz 118. člena tega zakona ali operator zrakoplova do 31. marca tekočega leta ne pošlje ministrstvu poročila o emisijah za preteklo leto iz šestega odstavka 133. člena tega zakona in pisnega mnenja iz tretjega odstavka 134. člena tega zakona, s katerim je preveritelj ugotovil, da je poročilo iz šestega odstavka 133. člena tega zakona resnično, pravilno in natančno, mu ministrstvo z odločbo začasno prepove trgovanje z emisijskimi kuponi, organu, pristojnemu za vodenje registra iz 132. člena tega zakona pa izda nalog o začasnem zaprtju računa. Pritožba proti odločbi iz prejšnjega stavka ne zadrži izvršitve.

(2) Ministrstvo izda upravljavcu naprave ali operatorju zrakoplova iz prejšnjega odstavka odločbo o ponovni dovolitvi trgovanja z emisijskimi kuponi, ko prejme poročilo o emisijah toplogrednih plinov in pisno mnenje iz prejšnjega odstavka, ter izda organu, pristojnemu za vodenje registra iz 132. člena tega zakona, nalog o ponovnem odprtju računa upravljavca naprave ali operatorja zrakoplova.

139. člen (črtan)

4.1.1. Trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov iz letalske dejavnosti

139.a člen (obveznosti operatorja zrakoplova)

(1) Operator zrakoplova, ki mu je Republika Slovenija odobrila operativno licenco v skladu z Uredbo (ES) št. 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o skupnih pravilih za opravljanje zračnih prevozov v Skupnosti (prenovitev) (UL L št. 293 z dne 31. 10. 2008, stran 3) oziroma je pripisan Republiki Sloveniji kot državi članici upravljavki, in opravlja določeno vrsto letalske dejavnosti, mora izvajati monitoring in poročati o emisijah toplogrednih plinov v skladu z določbami 133. člena tega zakona ter predati ustrezno količino emisijskih kuponov v skladu z določbami 135. člena tega zakona.

(2) Operator zrakoplova iz prejšnjega odstavka, ki je na seznamu pristojnega organa EU o operatorjih zrakoplova in državah članicah upravljavkah uvrščen k Republiki Sloveniji, mora ministrstvu v 21 dneh od objave seznama poslati zahtevo, da to ugotovi, ali zanj veljajo obveznosti iz prejšnjega odstavka, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

(3) Če ministrstvo na podlagi podatkov javnega podjetja Kontrola zračnega prometa Slovenije, d.o.o. ugotovi, da operator zrakoplova opravlja določene vrste dejavnosti, ga pozove, da v 21 dneh predloži načrt monitoringa emisij toplogrednih plinov v slovenskem ali angleškem jeziku.

(4) Če ministrstvo v 60 dneh od prejema zahteve iz drugega odstavka tega člena operatorja zrakoplova ne pozove k predložitvi načrta monitoringa, se šteje, da operator zrakoplova nima obveznosti iz prvega odstavka tega člena.

(5) Ministrstvo izda na podlagi prvega odstavka 133. člena tega zakona odločbo, ki vsebuje tudi obveznost operatorja zrakoplova, da v štirih mesecih po zaključku koledarskega leta organu, pristojnemu za vodenje registra emisijskih kuponov, preda emisijske kupone v skladu s prvim odstavkom 135. člena tega zakona.

(6) Vlada v predpisu iz četrtega odstavka 118. člena tega zakona določi vrste letalskih dejavnosti iz prvega odstavka tega člena.

139.b člen **(vloga za dodelitev brezplačnih emisijskih kuponov)**

(1) Operator zrakoplova, ki mu je ministrstvo odobrilo načrt monitoringa emisij toplogrednih plinov v skladu z določbo iz petega odstavka prejšnjega člena, lahko za obdobje od 1. januarja 2012 do 31. decembra 2012, za obdobje od leta 2013 do 2020 in za vsako nadaljnje obdobje ministrstvo zaprosi za dodelitev brezplačnih emisijskih kuponov.

(2) Vloga iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke o emisijah toplogrednih plinov, poročilo o emisijah toplogrednih plinov, določeno s predpisom iz prvega odstavka 133. člena tega zakona, in pisno mnenje iz tretjega odstavka 134. člena tega zakona.

(3) Poročilo in pisno mnenje iz prejšnjega odstavka morata vsebovati podatke o tonskih kilometrih, ki jih je operator zrakoplova opravil v določenem obdobju.

(4) Obdobje iz prejšnjega odstavka je koledarsko leto 2010, če se vloga nanaša na obdobje od 1. januarja 2012 do 31. decembra 2012 oziroma koledarsko leto, ki se konča 24 mesecev pred začetkom obdobja od leta 2013 do 2020 in za vsako nadaljnje obdobje.

(5) Vloga iz prvega odstavka tega člena mora operator zrakoplova vložiti na ministrstvo najpozneje do 31. marca 2011 za obdobje od 1. januarja 2012 do 31. decembra 2012 oziroma najpozneje 21 mesecev pred začetkom obdobja od leta 2013 do 2020 in za vsako nadaljnje obdobje.

(6) Ministrstvo pošlje vloge iz prejšnjega odstavka pristojnemu organu EU najpozneje do 30. junija 2011 za obdobje od 1. januarja 2012 do 31. decembra 2012 oziroma najpozneje 18 mesecev pred začetkom obdobja od leta 2013 do 2020 in za vsako nadaljnje obdobje.

139.c člen (razdelitev brezplačnih emisijskih kuponov)

(1) Ministrstvo v treh mesecih od odločitve pristojnega organa EU iz prejšnjega odstavka in na njeni podlagi za vsakega operatorja zrakoplova, katerega vloga je bila predložena pristojnemu organu EU, izračuna pripadajočo količino brezplačnih emisijskih kuponov in mu izda odločbo, ki vsebuje:

1. skupno količino emisijskih kuponov, ki se razdeli posameznemu operatorju zrakoplova in se izračuna tako, da se podatki o tonskih kilometrih pomnožijo z referenčnim merilom iz predpisa EU, ki določa razdelitev in prodajo emisijskih kuponov, in
2. količino emisijskih kuponov, ki se razdeli posameznemu operatorju zrakoplova za vsako leto iz določenega obdobja, ta pa se določi tako, da se njegova skupna količina emisijskih kuponov iz prejšnje točke razdeli s številom let v obdobju, v katerem bo opravljal določene letalske dejavnosti.

(2) Pritožba zoper odločbo iz prejšnjega odstavka ne zadrži njene izvršitve.

(3) Ministrstvo na podlagi odločbe iz prvega odstavka tega člena podeli posameznemu operatorju zrakoplova emisijske kupone v skladu z določbo drugega odstavka 130. člena tega zakona.

(4) Ministrstvo na svetovnem spletu objavi seznam operatorjev zrakoplovov in pripadajočo količino podeljenih emisijskih kuponov.

139.d člen (posebna rezerva emisijskih kuponov za operatorje zrakoplova)

(1) Operator zrakoplova ima za obdobje od leta 2013 do 2020 in za vsako nadaljnje obdobje pravico pridobiti brezplačne emisijske kupone iz posebne rezerve za operatorje zrakoplova, ki je določena s predpisom EU iz prvega odstavka prejšnjega člena, če:

1. začne izvajati določene vrste letalskih dejavnosti v obdobju, ki se začne 24 mesecev pred začetkom obdobja, za katero so bili predloženi podatki o tonskih kilometrih iz tretjega odstavka 139.b člena tega zakona, ali
2. podatki o tonskih kilometrih izkazujejo njihovo povečanje v povprečju za več kakor 18 odstotkov na letni ravni med letom, za katero so bili predloženi podatki o tonskih kilometrih iz tretjega odstavka 139.b člena tega zakona, in drugim zaporednim koledarskim letom obdobja, v katerem je zaprosil za emisijske kupone v skladu z določbami 139.b člena tega zakona.

(2) Operator zrakoplova lahko uveljavlja pravico iz prejšnjega odstavka, če dejavnost iz 1. točke prejšnjega odstavka ali dodatna dejavnost iz 2. točke prejšnjega odstavka ne pomeni v celoti ali delno nadaljevanja letalske dejavnosti, ki jo je pred tem opravljal drug operator zrakoplova.

(3) Operator zrakoplova zaprosi za emisijske kupone z vlogo, ki vsebuje:

1. osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firmo in sedež osebe, ki je operator zrakoplova,

2. poročilo in pisno mnenje iz drugega odstavka 133. člena tega zakona, ki vsebuje podatke o tonskih kilometrih za določene letalske dejavnosti, izvedenih v drugem zaporednem koledarskem letu obdobja, na katero se vloga nanaša, in
3. dokazila o izpolnjevanju pogojev iz 1. ali 2. točke prvega odstavka tega člena in prejšnjega odstavka.

(4) V primeru iz 2. točke prvega odstavka tega člena mora vloga, poleg podatkov in dokazil iz prejšnjega odstavka, vsebovati še podatke o:

1. odstotku zvišanja tonskih kilometrov med letom spremljanja in drugim zaporednim koledarskim letom obdobja, kakor so bili navedeni v vlogi iz petega odstavka 139.b člena tega zakona,
2. absolutnem povečanju tonskih kilometrov med letom spremljanja in drugim zaporednim koledarskim letom obdobja, kakor so bili navedeni v vlogi iz petega odstavka 139.b člena tega zakona, in
3. absolutnem povečanju tonskih kilometrov med letom spremljanja in drugim zaporednim koledarskim letom obdobja, ki presega odstotek iz 2. točke prvega odstavka tega člena, kakor so bili navedeni v vlogi iz petega odstavka 139.b člena tega zakona.

(5) Operator zrakoplova mora vlogo iz tretjega odstavka tega člena vložiti na ministrstvo najpozneje do 30. junija tretjega leta obdobja od leta 2013 do 2020 in vsakega nadaljnjega obdobja, na katero se vloga nanaša.

(6) Ministrstvo vloge iz prejšnjega odstavka pošlje pristojnemu organu EU najpozneje v šestih mesecih od izteka roka za vložitev vlog iz prejšnjega odstavka.

139.e člen **(razdelitev emisijskih kuponov iz posebne rezerve)**

(1) Ministrstvo v treh mesecih od odločitve pristojnega organa EU, s katero ta odloči o referenčnem merilu za razdelitev brezplačnih emisijskih kuponov iz posebne rezerve operatorjem zrakoplova, za vsakega operatorja zrakoplova, katerega vloga je bila poslana pristojnemu organu EU, izračuna skupno količino brezplačno razdeljenih emisijskih kuponov iz posebne rezerve za operatorje zrakoplova, tako da se referenčno merilo pomnoži:

1. za operatorja iz 1. točke prvega odstavka prejšnjega člena s tonskimi kilometri, navedenimi v vlogi, ki je bila poslana pristojnemu organu EU,
2. za operatorja iz 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena z absolutnim povečanjem tonskih kilometrov, ki presegajo 18 odstotkov in so bili vključeni v vlogo, predloženo pristojnemu organu EU.

(2) Ministrstvo izračuna za vsakega operatorja zrakoplova tudi količino emisijskih kuponov za posamezno leto, tako da skupno količino iz prejšnjega odstavka deli s številom polnih koledarskih let, ki so ostala v obdobju, na katero se razdelitev nanaša.

(3) Zaradi uporabe referenčnega merila iz prvega odstavka tega člena letna razdelitev emisijskih kuponov na tonski kilometer ne sme biti večja od njihove letne razdelitve na podlagi prvega odstavka 139.c člena tega zakona.

(4) Operatorju zrakoplova se zaradi razlogov iz 2. točke prvega odstavka tega člena ne more razdeliti več kakor en milijon emisijskih kuponov.

(5) Ministrstvo razdeli emisijske kupone, izračunane na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena, z odločbo. Pritožba zoper odločbo ne zadrži izvršitve.

(6) Ministrstvo na svetovnem spletu objavi seznam operatorjev zrakoplovov in pripadajočo količino podeljenih emisijskih kuponov iz posebne rezerve za operatorje zrakoplovov.

(7) Emisijski kuponi iz posebne rezerve za operatorje zrakoplovov, ki niso bili podeljeni brezplačno, se prodajo na dražbi v skladu z določbo 127. člena tega zakona.

139.f člen (prepoved opravljanja letov)

(1) Ministrstvo pisno pozove pristojni organ EU, da sprejme odločitev o uvedbi prepovedi opravljanja letov operatorju zrakoplova, ki:

1. v roku iz tretjega odstavka 139.a člena tega zakona ne predloži načrta monitoringa emisij toplogrednih plinov ali
2. v roku iz drugega odstavka 133. člena tega zakona ne pošlje poročila o emisiji toplogrednih plinov in pisnega mnenja ali
3. ne plača penalov v skladu z določbami 136. člena tega zakona.

(2) Poziv iz prejšnjega odstavka mora vsebovati:

1. dokaze, da operator zrakoplova ni predložil načrta iz 1. točke prejšnjega odstavka, poročila s pisnim mnenjem iz 2. točke prejšnjega odstavka ali da ni plačal penalov iz 3. točke prejšnjega odstavka,
2. podrobnosti o ukrepih, ki so bili izvedeni zoper operatorja zrakoplova,
3. utemeljitev za uvedbo prepovedi opravljanja letov v EU ter
4. predlog obsega prepovedi opravljanja letov v EU in pogoje, pod katerimi prepoved velja.

(3) Pristojni organ EU obvesti operatorja zrakoplova o osnovnih dejstvih in razlogih, zaradi katerih je ministrstvo predlagalo prepoved opravljanja letov.

(4) Operator zrakoplova ima pravico v desetih delovnih dneh od prejema obvestila iz prejšnjega odstavka pristojnemu organu EU pisno predložiti svoje pripombe glede poziva iz prvega odstavka tega člena.

(5) Če pristojni organ EU sprejme odločitev o uvedbi prepovedi opravljanja letov, jo izvrši ministrstvo, pristojno za promet, v skladu z zakonom.

(6) Ministrstvo, pristojno za promet, obvesti pristojni organ EU o vseh ukrepih, ki so bili sprejeti za izvršitev odločitve o uvedbi prepovedi opravljanja letov.

4.2. Skupne naložbe

140. člen (skupna naložba)

(1) Država za zmanjšanje obremenjevanja okolja s toplogrednimi plini na stroškovno najučinkovitejši način omogoča tudi izvajanje skupne naložbe.

(2) Skupno naložbo lahko izvede pravna ali fizična oseba zunaj območja Republike Slovenije le v državi, ki izpolnjuje zahteve Kjotskega protokola in sklepov njegovega pristojnega organa. Skupna naložba mora biti odobrena skladno z določbami Kjotskega protokola, s sklepi njegovega pristojnega organa in tega zakona.

(3) Pristojni organ za odobritev skupne naložbe je v Republiki Sloveniji ministrstvo osebe, ki jo izvajajo, pa morajo imeti svoj sedež v Republiki Sloveniji ali v državi, ki je sklenila z Republiko Slovenijo dogovor iz prvega odstavka 141.a člena tega zakona, ali v državi ali podzvezni ali regionalni enoti, ki je sklenila s Skupnostjo mednarodni sporazum o vzajemnem priznavanju pravic iz drugega odstavka 125. člena tega zakona.

(4) Ministrstvo objavi sklepe pristojnega organa Kjotskega protokola iz drugega odstavka tega člena na svojih spletnih straneh.

(5) Vlada s predpisom določi vrste projektnih dejavnosti in merila za presojo projektne dejavnosti, ki se štejejo za skupne naložbe.

141. člen (cilj skupne naložbe)

(1) Izvedba skupne naložbe mora nedvoumno izkazati dodatno zmanjšanje obremenjevanja okolja z emisijami toplogrednih plinov iz virov ali povečanje njihovega odstranjevanja po ponorih, do katerega brez izvedbe skupne naložbe ne bi prišlo.

(2) Metodologija izkazovanja iz prejšnjega odstavka je določena v sklepih pristojnega organa Kjotskega protokola.

141.a člen (pismo o nameri)

(1) Vlada in država, ki je pripravljena sprejeti skupno naložbo, se lahko dogovorita o nameri za sodelovanje pri izpolnjevanju obveznosti zmanjševanja emisije toplogrednih plinov iz 3. člena Kjotskega protokola.

(2) Dogovor iz prejšnjega odstavka vsebuje zlasti določitev vrste projektnih dejavnosti, navedbo organov, pristojnih za odobritev skupne naložbe, in opredelitev načina sodelovanja med državama, lahko pa tudi predvideni obseg in način prenosa ERU ali CER.

(3) Dogovor iz prvega odstavka tega člena v imenu in po predhodni odobritvi vlade podpiše minister in se ga objavi na spletnih straneh ministrstva.

142. člen (prijava skupne naložbe)

(1) Fizična ali pravna oseba, ki namerava izvesti skupno naložbo v drugi državi, pogodbenici Kjotskega protokola, in pridobiti ERU ali CER, mora ministrstvu predložiti vlogo, ki vsebuje:

1. dokument, s katerim pristojni organ države gostiteljice skupne naložbe potrjuje, da projekt prispeva k trajnostnemu razvoju na njenem območju,
2. projektno dokumentacijo, izdelano skladno s sklepi pristojnega organa Kjotskega protokola,
3. izjavo o izpolnjevanju pogojev in postopkov, ki so določeni za izvajanje skupnih naložb v skladu s sklepi pristojnega organa iz prejšnje točke, in
4. druge podatke, ki jih potrebuje ministrstvo za odobritev skupne naložbe.

(2) Ministrstvo najpozneje v 60 dneh od prejema popolne vloge izda sklep, s katerim odobri skupno naložbo, ki ustreza zahtevam, predpisanim na podlagi petega odstavka 140. člena tega zakona.

(3) Ministrstvo v roku iz prejšnjega odstavka s sklepom zavrne ustreznost skupne naložbe, če je skupna naložba v nasprotju s predpisi Republike Slovenije, predpisi EU ali mednarodnimi obveznostmi Republike Slovenije, ki se nanašajo na smernice, metodologijo in postopke, sprejete v okviru Kjotskega protokola.

(4) Pritožba zoper sklep iz drugega in tretjega odstavka tega člena ni dovoljena, mogoče pa je začeti upravni spor.

(5) Minister predpiše obliko in podrobnejšo vsebino vloge iz prvega odstavka tega člena.

4.3. Upravljanje kjotskih enot in emisijskih kuponov

142.a člen (program upravljanja kjotskih enot in emisijskih kuponov)

(1) Ministrstvo v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za finance, pripravi program upravljanja kjotskih enot in emisijskih kuponov.

(2) S programom upravljanja kjotskih enot in emisijskih kuponov se opredelijo zlasti njihova količina, ki jo država rabi za izpolnitev obveznosti iz Kjotskega protokola, način njihovega pridobivanja in spodbude za izvedbo skupnih naložb.

(3) Upravljanje iz prvega odstavka tega člena obsega nakup ali prodajo AAU, nakup ERU ali CER na podlagi izvedbe skupne naložbe, predajo ERU nosilcu izvedbe projekta skupnega izvajanja v Republiki Sloveniji in nakup ali prodajo ERU, CER ali emisijskih kuponov na trgu.

(4) Program upravljanja kjotskih enot in emisijskih kuponov sprejme vlada.

(5) Program upravljanja kjotskih enot in emisijskih kuponov izvaja v imenu in za račun države SID banka, ki enkrat na leto poroča vladi o njegovem izvajanju.

(6) Ministrstvo in SID banka skleneta pogodbo, s katero podrobneje uredita izvajanje programa iz prejšnjega odstavka, zlasti pa način izvajanja, plačilo za izvajanje in poročanje ministrstvu.

142.b člen (nakup in prodaja AAU)

(1) Država na podlagi programa upravljanja kjotskih enot in emisijskih kuponov lahko kupuje AAU od države pogodbenice Kjotskega protokola, pri čemer daje prednost tisti državi pogodbenici, ki zagotovi, da bodo sredstva prodaje namenjena izvedbi projektov, ki spodbujajo trajnostni razvoj, in v tem okviru zlasti zmanjšanju emisije toplogrednih plinov.

(2) Država lahko prodaja AAU Republike Slovenije le, če vlada ugotovi, da bo obveznost Republike Slovenije iz prvega odstavka 3. člena Kjotskega protokola v celoti izpolnjena.

(3) Pogodbo o nakupu ali prodaji iz prvega in drugega odstavka tega člena po predhodnem soglasju vlade podpiše minister, njena ratifikacija v Državnem zboru Republike Slovenije pa ni potrebna.

142.c člen
(nakup ERU ali CER na podlagi skupne naložbe)

(1) Na podlagi programa upravljanja kjotskih enot in emisijskih kuponov SID banka na svojih spletnih straneh objavi javni poziv fizičnim in pravnim osebam, da predložijo prijavo za prodajo ERU ali CER z izvedbo projekta skupne naložbe.

(2) Javni poziv iz prejšnjega odstavka vsebuje zlasti količino ERU ali CER, ki jih namerava kupiti država, vrste projektnih dejavnosti, merila in zahteve za izbor ter rok za prijavo.

(3) Prijava iz prvega odstavka tega člena vsebuje dokumente, dokumentacijo, dokazila in podatke iz prvega odstavka 142. člena tega zakona ter podatke in dokazila, zahtevana v javnem pozivu iz prejšnjega odstavka.

(4) SID banka pripravi seznam prijavljenih projektov skupnih naložb, ki se skladno s predpisom iz petega odstavka 140. člena tega zakona štejejo za skupno naložbo in ga pošlje komisiji za izbor skupnih naložb, ki jo sestavljajo predstavniki ministrstva in ministrstev, pristojnih za gospodarstvo, energijo in finance, imenuje pa jo minister.

(5) Komisija iz prejšnjega odstavka najkasneje v 21 dneh od prejema seznama preuči skupne naložbe s seznama in na podlagi predpisanih meril in zahtev pripravi utemeljeno mnenje o ustreznosti skupnih naložb ter ga predloži ministrstvu.

(6) Merila in zahteve iz drugega odstavka tega člena predpiše minister.

142.d člen
(odobritev skupne naložbe)

(1) Vlada na podlagi mnenja iz petega odstavka prejšnjega člena s sklepom odobri posamezno skupno naložbo s seznama, pri čemer upošteva tudi skupno količino ERU ali CER, ki jih potrebuje država za izpolnitev svojih obveznosti in ponudbeno ceno, ter ga pošlje nosilcem izbranih skupnih naložb, skupaj z rokom za sklenitev pogodbe o odkupu ERU ali CER iz 142.e člena tega zakona.

(2) Vlada pošlje sklep tudi nosilcem skupnih naložb, katerih ponudbe ni odobrila, ministrstvo pa s sklepom obvesti osebe iz prvega odstavka prejšnjega člena, ki jih ni uvrstilo na seznam iz četrtega odstavka prejšnjega člena.

(3) Pritožba proti sklepom iz prvega in drugega odstavka tega člena ni dovoljena, mogoče pa je začeti upravni spor.

142.e člen
(pogodba o odkupu ERU ali CER)

(1) SID banka po pravnomočnosti sklepa o odobritvi skupne naložbe iz prvega odstavka prejšnjega člena, po predhodni odobritvi vlade, sklene v imenu in za račun države z nosilcem skupne naložbe iz prejšnjega člena pogodbo o odkupu ERU ali CER.

(2) Pogodba iz prejšnjega odstavka vsebuje zlasti:

1. opredelitev skupne naložbe,
2. določitev obdobja, v katerem bo nosilec skupne naložbe državi prodajal ERU ali CER,
3. skupno količino ERU ali CER, ki jo bo nosilec skupne naložbe prodal Republiki Sloveniji,
4. zavarovanje za primer neizpolnitve obveznosti in

5. ceno za odkupljene ERU ali CER in način plačila.

(3) Vlada lahko naloži SID banki, da v primeru neprimerne ponudbene cene ali drugih bistvenih pogojev odkupa ERU ali CER, opravi pogajanja z izbranim nosilcem skupne naložbe.

(4) Če zaradi razlogov, ki so na strani nosilca skupne naložbe, ne pride do sklenitve pogodbe iz prvega odstavka tega člena v roku, ki je določen v sklepu o odobritvi skupne naložbe, ali so pogajanja neuspešna, vlada sklep o odobritvi skupne naložbe odpravi.

142.f člen (nakup in prodaja ERU, CER ali emisijskih kuponov na trgu)

SID banka lahko v imenu in za račun države kupuje ERU, CER ali emisijske kupone na trgu za:

1. rezervo iz državnega načrta, namenjeno novim napravam za sproizvodnjo toplote in električne energije, če presodi, da bodo vsi emisijski kuponi iz rezerve podeljeni pred iztekom obdobja iz prvega odstavka 126. člena tega zakona, vendar največ do polovice rezerve, predvidene za te naprave,
2. neizpolnitev obveznosti upravljavca naprave iz prvega odstavka 135. člena tega zakona, in
3. za izpolnitev obveznosti Republike Slovenije iz 3. člena Kjotskega protokola.

142.g člen (uporaba javnih sredstev)

(1) Sredstva za nakup AAU, ERU, CER in emisijskih kuponov se zagotovijo iz prilivov v državni proračun iz okoljskih dajatev za onesnaževanje zraka z emisijami toplogrednih plinov in plačanih penalov iz 136. člena tega zakona.

(2) Sredstva državnega proračuna se lahko porabljajo tudi za sofinanciranje izdelave projektne dokumentacije za skupno naložbo iz 142.e člena tega zakona.

5. Eko sklad, Slovenski okoljski javni sklad

143. člen (Eko sklad, Slovenski okoljski javni sklad)

(1) Eko sklad, Slovenski okoljski javni sklad (v nadaljnjem besedilu: Sklad) je javni finančni sklad po predpisih o javnih skladih, ki spodbuja trajnostni razvoj s financiranjem naložb za preprečevanje, odpravljanje ali zmanjšanje obremenjevanja okolja.

(2) Sklad posluje v skladu z določbami tega zakona in zakona, ki ureja javne sklade.

(3) Ustanovitelj Sklada je Republika Slovenija, ustanoviteljske pravice pa izvršuje vlada.

(4) Ustanovitelj subsidiarno odgovarja za obveznosti Sklada za najeta posojila, ki niso zavarovana s poroštvom države in ki skupaj ne smejo presežati 20 odstotkov vrednosti sklada namenskega premoženja Sklada.

144. člen (dejavnosti Sklada)

(1) Sklad spodbuja trajnostni razvoj skladno z nacionalnim programom varstva okolja, nacionalnim energetskega programom, skupno okoljsko in energetske politiko EU ter operativnimi in akcijskimi programi, sprejetimi na njihovi podlagi.

(2) Dejavnosti, ki jih Sklad opravlja v javnem interesu, so zlasti:

1. spodbujanje naložb v infrastrukturo varstva okolja državnega in lokalnega pomena,
2. spodbujanje naložb v izrabo obnovljivih virov energije,
3. spodbujanje ukrepov učinkovite rabe energije,
4. spodbujanje naložb s področja razvoja ali uporabe okoljskih tehnologij, ki preprečujejo, odpravljajo ali zmanjšujejo obremenjevanje okolja,
5. spodbujanje različnih oblik izobraževanja in ozaveščanja javnosti in
6. druge dejavnosti in naloge s področja varstva okolja, ki so določene v ustanovitvenem aktu Sklada.

(3) Sklad lahko sodeluje z drugimi javnimi finančnimi institucijami in ministrstvi ter z domačimi in mednarodnimi zasebnimi finančnimi institucijami z namenom učinkovitejšega opravljanja svojih nalog, krepitev finančnega potenciala in usklajene ter celovite ponudbe finančnih spodbud na področju trajnostnega razvoja.

(4) Minister lahko pooblasti Sklad, da za račun ministrstva opravlja naloge ali del nalog v zvezi s sofinanciranjem dejavnosti iz drugega odstavka tega člena iz sredstev državnega proračuna, iz sredstev dodatka za spodbujanje učinkovite rabe energije in izrabo obnovljivih virov energije na vsako porabljeno kilovatno uro električne energije v Republiki Sloveniji ali iz drugih sredstev v skladu z zakonom. Sklad v ta namen sklene z ministrstvom pogodbo, s katero se določijo obseg, namen in pogoji opravljanja nalog oziroma dodeljevanja sredstev.

145. člen (splošni akti Sklada in sestava nadzornega sveta)

(1) V ustanovitvenem aktu Sklada se podrobneje določijo tudi dejavnosti Sklada, viri financiranja sredstev za delo Sklada, organizacija in delovanje Sklada, način objave splošnih aktov in uredijo druga vprašanja, pomembna za delovanje Sklada.

(2) S splošnimi pogoji poslovanja Sklada se podrobneje določijo tudi način in postopki za dodeljevanje sredstev Sklada, postopki za izbor upravičencev do spodbud Sklada in omejitve pri dodeljevanju sredstev namenskega premoženja Sklada.

(3) Višina nadomestil za storitve Sklada se določi s tarifnim pravilnikom, ki ga sprejme uprava Sklada s soglasjem nadzornega sveta Sklada.

(4) Ne glede na določbe zakona, ki ureja javne sklade, ustanovitelj imenuje v nadzorni svet Sklada samo predstavnike ministrstev, pristojnih za varstvo okolja, energijo in finance.

146. člen (instrumenti Sklada)

(1) Instrumenti, ki jih Sklad uporablja za opravljanje svojih dejavnosti, so:

1. posojila z ugodno obrestno mero,
2. garancije ali druge oblike poroštev,

3. kapitalske naložbe (statusno partnerstvo),
4. nepovratna sredstva, vključno s subvencioniranjem obrestne mere oziroma stroškov, povezanih s posojili,
5. finančni zakup, kot ga opredeljuje zakon, ki ureja bančništvo, in
6. drugi finančni instrumenti, kjer je možna sprememba oblike financiranja v lastniški delež v podjetju.

(2) Sklad uporablja instrumente iz prejšnjega odstavka v skladu s predpisi, ki urejajo državne pomoči.

(3) Sklad lahko s soglasjem ustanovitelja dodeljuje lastna nepovratna sredstva iz tistega dela presežka prihodkov nad odhodki, ki presega potreben presežek za ohranjanje realne vrednosti sklada namenskega premoženja Sklada glede na stopnjo inflacije v Republiki Sloveniji.

(4) Sredstva za sofinanciranje različnih oblik izobraževanja in ozaveščanja javnosti se zagotavljajo iz sredstev Sklada.

146.a člen **(sklad namenskega premoženja)**

- (1) Sklad pridobiva sredstva sklada namenskega premoženja:
1. iz sredstev, pridobljenih po zakonu, ki ureja lastninsko preoblikovanje podjetij,
 2. iz sredstev državnega proračuna skladno z zakonom,
 3. iz presežka prihodkov nad odhodki skladno z odločitvijo ustanovitelja,
 4. z dotacijami in darili domačih in tujih oseb ter tujih držav.

(2) Sprememba vrednosti sklada namenskega premoženja Sklada se vpiše v sodni register enkrat na leto, če ustanovitelj ne določi drugače.

146.b člen **(omejitve naložb prostega namenskega premoženja in zadolževanje Sklada)**

(1) Sklad mora prosto namensko premoženje nalagati v skladu z načeli varnosti, likvidnosti in donosnosti, pri čemer upošteva naslednji prednostni vrstni red:

1. naložbe v kratkoročne vrednostne papirje, katerih izdajatelj je Republika Slovenija,
2. depoziti pri upravljavcu sistema enotnega zakladniškega računa,
3. depoziti pri posamezni banki s sedežem v Republiki Sloveniji, državi članici ali državi članici OECD, pri čemer naložbe v depozite pri posamezni banki ne smejo presežati 20 odstotkov vrednosti prostega namenskega premoženja.

(2) Izpostavljenost Sklada iz naslova vseh kapitalskih naložb v druge pravne osebe ne sme presežati 10 odstotkov vrednosti sklada namenskega premoženja, kapitalska naložba v eno pravno osebo pa ne sme presežati dveh odstotkov vrednosti sklada namenskega premoženja.

(3) Skupni obseg zadolženosti Sklada iz naslova najetih posojil ne sme presežati vrednosti sklada namenskega premoženja.

146.c člen **(način dodeljevanja sredstev)**

(1) Sklad dodeljuje posojila, garancije ali druge oblike poroštev, nepovratna sredstva in izvaja finančni zakup na podlagi javnega poziva oziroma javnega razpisa, kapitalske naložbe in druge finančne instrumente pa izvaja po postopku, določenem v zakonu, ki ureja javnozasebno partnerstvo.

(2) Javne pozive in javne razpise za dodeljevanje sredstev Sklada sprejema uprava po predhodnem soglasju nadzornega sveta.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka Sklad dodeljuje sredstva za sofinanciranje projektov ozaveščanja ali programov promoviranja dejavnosti Sklada na podlagi javnega razpisa, ki ga sprejme uprava Sklada.

146.d člen (javni poziv in javni razpis)

(1) Sklad z javnim pozivom določi zlasti skupni obseg sredstev, pogoje za njihovo dodelitev, merila za določitev višine sredstev, upravičence in rok za vlaganje vlog. Razpisana sredstva se do svoje porabe dodeljujejo po vrstnem redu prispetja popolnih vlog.

(2) Sklad z javnim razpisom določi zlasti skupni obseg sredstev, pogoje za njihovo dodelitev, merila za ocenjevanje in vrednotenje posameznih naložb oziroma ozaveščevalnih projektov ali programov, upravičence in rok za vlaganje vlog. Razpisana sredstva se dodelijo za tiste naložbe, projekte ali programe, ki so v izbirnem postopku višje ocenjeni oziroma ovrednoteni.

(3) Pri odločanju o dodeljevanju sredstev sklada namenskega premoženja Sklada se uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek, kolikor ta zakon ne določa drugače.

146.e člen (sprememba zahtevka)

(1) Pri javnem pozivu je sprememba zahtevka dopustna do konca postopka, vendar se pri tem glede vrstnega reda popolnih vlog šteje, da je bila spremenjena vloga ponovno vložena.

(2) Pri javnem razpisu ni dopustna sprememba zahtevka po izteku roka za oddajo vlog.

146.f člen (vrnitev v prejšnje stanje)

(1) V primeru zamude roka za vložitev vloge za dodelitev sredstev Sklada vrnitev v prejšnje stanje ni dovoljena.

(2) V primeru zamude drugih procesnih dejanj v postopkih odločanja o dodeljevanju sredstev Sklada je vrnitev v prejšnje stanje dovoljena le, če se do trenutka vložitve predloga za vrnitev v prejšnje stanje še ni iztekel rok za vlaganje vlog za pridobitev sredstev Sklada.

146.g člen (odločba)

(1) Sklad odloči o pravici vlagatelja do pridobitve sredstev Sklada in drugih sredstev, s katerimi Sklad upravlja, z odločbo.

(2) Z odločbo iz prejšnjega odstavka se določi:

1. namen, za katerega se sredstva dodeljujejo,
2. višino dodeljenih sredstev,
3. rok za izvedbo naložbe, za katero se sredstva dodeljujejo,
4. pogoje, ki morajo biti izpolnjeni, za pridobitev sredstev in rok za njihovo izpolnitev,
5. rok za predložitev dokumentacije za izplačilo dodeljenih sredstev in
6. druga vprašanja, ki jih določajo splošni pogoji poslovanja Sklada glede na namen dodeljenih sredstev oziroma določila javnega poziva ali javnega razpisa.

(3) V postopku odločanja o pravici vlagatelja do pridobitve sredstev Sklada in drugih sredstev, s katerimi Sklad upravlja, Sklad ne sme izdati delne ali začasne odločbe.

(4) Sklad izda odločbo iz prvega odstavka tega člena najpozneje v 90 dneh od prejema popolne vloge.

(5) Če je vloga nepopolna ali nerazumljiva, Sklad vlagatelja najkasneje v roku 30 dni od dne vložitve vloge pozove na odpravo pomanjkljivosti v skladu z določbami zakona, ki ureja splošni upravni postopek. Glede vrstnega reda popolnih vlog se šteje, da je bila vloga vložena takrat, ko je bila vložena vloga, s katero so pomanjkljivosti pravočasno odpravljene.

(6) Pritožba zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena ni dovoljena, mogoče pa je začeti upravni spor. Zoper druge posamične akte Sklada, izdane v postopku za dodelitev sredstev sklada namenskega premoženja Sklada in drugih sredstev, s katerimi Sklad upravlja, ni pritožbe.

(7) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je pritožba zoper odločbo, s katero je bil izbran zasebni partner za izvedbo statusnega partnerstva (kapitalski vložki, drugi finančni instrumenti), dovoljena. O pritožbi odloči minister v roku 60 dni.

146.h člen (odvzem pravice do pridobljenih sredstev)

(1) Pravico do pridobljenih sredstev Sklad odvzame z odločbo, če upravičenec:

1. pridobljenih sredstev deloma ali v celoti ne uporabi za namen, določen z odločbo;
2. naložbe ne izvede v roku, določenem z odločbo, ali v dodatnem daljšem roku, ki ga s sklepom določi Sklad;
3. ne izpolni pogojev za pridobitev sredstev v roku, določenem z odločbo, ali v dodatnem daljšem roku, ki ga s sklepom določi Sklad;
4. ne predloži dokumentacije v roku, določenem z odločbo, ali v dodatnem daljšem roku, ki ga s sklepom določi Sklad;
5. onemogoči ali ovira nadzor nad namensko uporabo pridobljenih sredstev ali
6. ne izpolni drugih določil splošnih pogojev poslovanja Sklada glede na namen dodeljenih sredstev oziroma določila javnega poziva ali javnega razpisa.

(2) Uvedba postopka odvzema pravice do pridobljenih sredstev zadrži izvrševanje pravice do pridobljenih sredstev.

(3) Po pravnomočnosti odločbe o odvzemu pravice do pridobljenih sredstev mora upravičenec vrniti morebitna že izplačana sredstva Skladu v 15 dneh.

146.i člen

(upravni spor)

V upravnem sporu ni mogoče izpodbijati odločbe, s katero je bilo odločeno o pravici do dodelitve sredstev Sklada drugim osebam, ampak le tisto odločbo ali njen del, s katerim je bilo odločeno o pravici tožnika.

6. Sredstva proračuna države za naloge varstva okolja

147. člen

(poraba sredstev proračuna države za naloge varstva okolja)

(1) Sredstva proračuna države se poleg financiranja državnih nalog varstva okolja po tem zakonu porabljajo še za:

1. izvajanje posebnih oblik izobraževanja in ozaveščanja javnosti v zvezi z okoljem,
2. sofinanciranje programov nevladnim organizacijam, ki delujejo na področju varstva okolja in
3. financiranje drugih dejavnosti, kadar jih zaradi javnih koristi na področju varstva okolja zagotavlja država.

(2) Sredstva proračuna države se lahko porabljajo tudi za:

1. spodbujanje posegov v okolje, s katerimi se občutno zmanjšuje poraba snovi in energije ter preprečuje in zmanjšuje obremenjevanje okolja,
2. spodbujanje rabe obnovljivih virov energije, učinkovite rabe energije in sproizvodnje toplote in električne energije,
3. spodbujanje okolju prijazne proizvodnje in
4. sofinanciranje infrastrukture lokalnega pomena iz 149. člena tega zakona.

VII. OBVEZNE GOSPODARSKE JAVNE SLUŽBE VARSTVA OKOLJA

148. člen

(obvezne državne gospodarske javne službe varstva okolja)

(1) Obvezne državne gospodarske javne službe varstva okolja so:

1. ravnanje z radioaktivnimi odpadki in njihovo odlaganje,
2. sežiganje komunalnih odpadkov,
3. ravnanje z živalskimi odpadki, ki so po predpisih na področju veterinarstva stranski živalski proizvodi kategorije 1 in 2 in
4. zbiranje, predelava ali odstranjevanje določenih vrst drugih odpadkov.

(2) Vlada podrobneje predpiše dejavnosti iz prvega odstavka tega člena in določi način opravljanja obvezne gospodarske javne službe skladno z zakonom.

(3) Objekti in naprave, potrebne za izvajanje javnih služb iz prvega odstavka tega člena, so infrastruktura državnega pomena.

(4) Vlada predpiše način oblikovanja in določanja cene, oskrbovalne standarde ter tehnične, vzdrževalne, organizacijske in druge ukrepe ter normative za opravljanje javnih služb iz prvega odstavka tega člena.

(5) Država zagotovi izvajanje javnih služb iz prvega odstavka tega člena skladno s predpisi, ki urejajo gospodarske javne službe.

(6) Izvajalec javnih služb iz prvega odstavka tega člena mora brezplačno predložiti ministrstvu podatke v zvezi z opravljanjem javnih služb iz prvega odstavka tega člena, ki so določeni v predpisih iz drugega in četrtega odstavka tega člena. Izvajalci javnih služb morajo na zahtevo ministrstva predložiti tudi druge podatke, ki jih mora zbirati ministrstvo na podlagi določb tega zakona ali zaradi poročanja EU.

(7) Strokovni nadzor nad izvajalci gospodarske javne službe iz prvega odstavka tega člena opravlja ministrstvo, obsega pa nadzor nad tem, ali izvajalci javne službe pri njenem izvajanju ravnavajo v skladu s predpisi oziroma pravili stroke. V postopkih strokovnega nadzora ministrstvo uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek.

- (8) Pri izvajanju strokovnega nadzora imajo uradne osebe ministrstva pravico:
1. pregledati prostore, objekte, postroje, naprave, delovna sredstva, napeljave, predmete, blago, snovi, poslovne knjige, pogodbe, listine in druge dokumente ter poslovanje in dokumentacijo izvajalca javne službe in zahtevati izdelavo pisne oblike dokumentacije, ki mora verodostojno potrjevati elektronsko obliko, če se hrani v elektronski obliki,
 2. ugotavljati način izvajanja storitev javne službe pri izvajalcu javne službe, s soglasjem uporabnika pa tudi pri uporabniku,
 3. brezplačno vzeti vzorce materialov in opreme za potrebe preiskav,
 4. fotografirati ali posneti na drug nosilec vizualnih podatkov prostore, objekte, postroje, napeljave in druge predmete izvajalca javne službe, s soglasjem uporabnika pa tudi pri uporabniku, ter jih pozneje reproducirati,
 5. opraviti druga dejanja, ki so v skladu z namenom strokovnega nadzora.

(9) V postopku strokovnega nadzora lahko ministrstvo z odločbo naloži izvajalcu javne službe določen način opravljanja storitev javne službe skladno s predpisi oziroma pravili stroke ali mu prepove določeno ravnanje pri izvajanju teh storitev, ki ni skladno s predpisi oziroma pravili stroke.

(10) Če se gospodarska javna služba iz prvega odstavka tega člena izvaja s podelitvijo koncesije, vlada odvzame koncesijo z odločbo, če koncesionar ne ravna v skladu z izvršljivimi odločbami državnih organov, organov lokalnih skupnosti ali nosilcev javnih pooblastil, ali če pri izvajanju javne službe tako krši predpise oziroma pravila stroke in določila koncesijske pogodbe, da od njega ni več mogoče pričakovati pravilnega in kvalitetnega izvajanja javne službe.

(11) Vlada podrobneje predpiše razloge za odvzem koncesije iz prejšnjega odstavka.

149. člen **(obvezne občinske gospodarske javne službe varstva okolja)**

- (1) Obvezne občinske gospodarske javne službe varstva okolja so:
1. oskrba s pitno vodo,
 2. odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode,
 3. zbiranje določenih vrst komunalnih odpadkov,
 4. obdelava določenih vrst komunalnih odpadkov,
 5. odlaganje ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov in
 6. urejanje in čiščenje javnih površin.

(2) Objekti in naprave, potrebni za izvajanje javnih služb iz prejšnjega odstavka, so infrastruktura lokalnega pomena.

(3) Vlada podrobneje predpiše:

1. vrste dejavnosti, komunalnih odpadkov in nalog, ki se izvajajo v okviru javnih služb iz prvega odstavka tega člena,
2. metodologijo za oblikovanje cen, oskrbovalne standarde in tehnične, vzdrževalne, organizacijske ter druge ukrepe in normative za opravljanje javnih služb iz prvega odstavka tega člena.

(4) Občina zagotovi izvajanje javnih služb iz prvega odstavka tega člena skladno s predpisi iz prejšnjega odstavka in predpisi, ki urejajo gospodarske javne službe.

(5) Če občina ne zagotovi izvajanja obvezne gospodarske javne službe iz prvega odstavka tega člena, jo zagotovi država na območju občine in za njen račun. Način zagotovitve določi vlada.

VIII. ORGANIZACIJE NA PODROČJU VARSTVA OKOLJA

1. Svet za trajnostni razvoj in varstvo okolja

149.a člen (vloga, položaj in financiranje)

(1) Za presojanje politik na področju varstva okolja minister ustanovi Svet za trajnostni razvoj in varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: Svet) kot svoje posvetovalno telo.

(2) Svet ima štirinajst članov, ki jih imenuje minister za pet let z možnostjo ponovnega imenovanja. Član Sveta ne sme biti funkcionar ali uslužbenec državnih ali občinskih organov. Svet vodi predsednik Sveta, ki ga izmed sebe izvolijo člani Sveta.

(3) Šest članov Sveta je strokovnjakov za varstvo okolja, predlagajo pa jih skupaj Slovenska akademija znanosti in umetnosti ter univerze. Pri predlaganju kandidatov za člane Sveta mora biti zagotovljena enaka zastopanost naravoslovnih, tehničnih, biotehničnih, družboslovnih humanističnih in medicinskih ved. Štirje člani Sveta so predstavniki nevladnih okoljevarstvenih organizacij, predlagajo pa jih nevladne organizacije iz prvega odstavka 153. člena tega zakona. Štirje člani Sveta so predstavniki gospodarstva, predlagajo pa jih skupaj Gospodarska zbornica Slovenije, Trgovinska zbornica Slovenije, Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije in Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije.

(4) Delovanje članov Sveta ni poklicno. Ministrstvo zagotavlja finančne in administrativno-tehnične možnosti za delovanje Sveta.

149.b člen (naloge Sveta)

(1) Svet je pri svojem delu neodvisen in samostojen, njegovo delo pa je javno.

- (2) Svet obravnava in sprejema stališča ter daje mnenja in pobude ministru zlasti o:
1. stanju in trendih na področju varstva okolja in trajnostnega razvoja doma in v tujini,
 2. strategijah, programih in načrtih na področju varstva okolja in trajnostnega razvoja,
 3. zakonodajnem urejanju varstva okolja in trajnostnega razvoja,
 4. delovanju države in občin v zvezi z varstvom okolja in trajnostnega razvoja,
 5. posameznih perečih vprašanjih obremenjevanja okolja in trajnostnega razvoja ter
 6. pobudah javnosti.

**150. člen
(črtan)**

**151. člen
(črtan)**

**152. člen
(opredelitev)**

(1) Status nevladne organizacije, ki na področju varstva okolja v Republiki Sloveniji deluje v javnem interesu (v nadaljnjem besedilu: nevladna organizacija), lahko pridobi društvo, ustanova ali zavod, če njegov ustanovitelj ni država, občina, druga oseba javnega prava ali politična stranka, in:

1. ima zadostno število članov, če gre za društvo, ali zaposlenih, če gre za zavod, ali zadosti premoženja, če gre za ustanovo,
2. je ustanovljen zaradi delovanja na področju varstva okolja,
3. je neodvisen od organov oblasti in političnih strank,
4. aktivno deluje na področju varstva okolja najmanj tri leta
5. **(črtana).**

(2) Minister predpiše podrobnejše pogoje, ki jih mora izpolnjevati oseba iz prejšnjega odstavka, in merila za ugotavljanje njihovega izpolnjevanja.

**153. člen
(določitev statusa)**

(1) Minister z odločbo podeli status nevladne organizacije osebi iz prejšnjega člena, ki izpolnjuje predpisane pogoje.

(2) Vloga za pridobitev statusa mora vsebovati:

1. ustanovitveni akt osebe iz prejšnjega člena, ki prosi za podelitev statusa,
2. dokazilo o registraciji ali vpisu v sodni register,
3. poročilo o delu v zadnjih treh letih,
4. delovni program za tekoče leto,
5. sklep pristojnega organa osebe iz 1. točke tega odstavka, da se želi pridobiti status nevladne organizacije, in
6. druga dokazila, da izpolnjuje pogoje iz prejšnjega člena.

(3) Oseba, ki je pridobila status nevladne organizacije, ki deluje v javnem interesu na podlagi zakonov, ki urejajo ohranjanje narave ali varstvo ali rabo naravnih dobrin ali varstvo kulturne dediščine, lahko pridobi status nevladne organizacije po tem zakonu in ima pravico udeležbe v postopkih odločanja po tem zakonu.

(4) Minister z odločbo status nevladne organizacije osebi iz prvega odstavka tega člena odvzame, če ta ne izpolnjuje več predpisanih pogojev ali na njeno zahtevo.

**154. člen
(register nevladnih organizacij)**

(1) Ministrstvo vodi in vzdržuje register nevladnih organizacij.

(2) Vpis v register iz prejšnjega odstavka se opravi po pravnomočnosti odločbe o podelitvi statusa.

(3) Register nevladnih organizacij vsebuje zlasti naslednje podatke:

1. ime nevladne organizacije,
2. sedež in naslov ter
3. dejavnost nevladne organizacije.

(4) Podatki iz registra nevladnih organizacij so javni.

(5) Minister predpiše podrobnejšo vsebino in način vodenja registra iz prvega odstavka tega člena.

155. člen (pravice nevladnih organizacij)

(1) Nevladne organizacije lahko sodelujejo v postopkih skladno z določbami tega zakona in so zastopane v Strokovnem svetu iz 34. člena tega zakona, in v drugih oblikah delovanja na področju varstva okolja, če je tako določeno v tem zakonu ali na njegovi podlagi izdanemu izvršilnemu predpisu.

(2) Nevladne organizacije lahko sodelujejo pri izvajanju nalog ministrstva na področju varstva okolja tudi v drugih oblikah, zlasti tako da:

1. dajejo stališča o posameznih vprašanih varstva okolja,
2. sodelujejo pri delu posvetovalnih teles ministrstva in
3. delujejo skupaj s predstavniki ministrstva ali vlade v delegacijah, ustanovljenih v zvezi s sodelovanjem na mednarodnih konferencah.

(3) Nevladne organizacije lahko svoje predstavnike v Strokovni svet iz 34. člena tega zakona in druge oblike delovanja iz prvega odstavka tega člena predlagajo na podlagi javnega poziva, ki ga v svetovnem spletu in enem od dnevnih časopisov, ki pokrivajo celotno območje države, objavi minister.

(4) Pravico predlagati svoje predstavnike v telesih iz prvega odstavka tega člena imajo nevladne organizacije, ki so vpisane v register iz prejšnjega člena.

IX. NADZOR

1. Nadzor

156. člen (inšpekcijski in carinski nadzor)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov opravlja inšpekcija, pristojna za varstvo okolja.

(2) Poleg inšpekcije iz prejšnjega odstavka opravljajo nadzor nad izvajanjem predpisov, izdanih na podlagi tega zakona, tudi inšpekcije, pristojne za ohranjanje narave, rudarstvo, kemikalije, kmetijstvo, prehrano, gozdarstvo, lovstvo in ribištvo, veterino, varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, trg, zdravje in carinski organi, v okviru teh predpisov in vsaka v skladu s svojimi pristojnostmi.

(3) Nadzor iz prejšnjih odstavkov obsega zlasti nadzor nad:

1. posegi v okolje, obremenjevanjem okolja in povzročitelji obremenitev vključno z nadzorom nad skladnostjo delovanja naprave ali obrata z okoljevarstvenim dovoljenjem ali dovoljenjem za izpuščanje toplogrednih plinov,
2. stanjem kakovosti okolja in odpadki,
3. rabo naravnih dobrin glede izpolnjevanja okoljevarstvenih pogojev,
4. izvajanjem obveznih gospodarskih javnih služb varstva okolja in
5. izvajanjem predpisanih ali odrejenih ukrepov varstva okolja.

(4) Inšpekcijski nadzor nad osebami, ki morajo imeti okoljevarstveno dovoljenje ali potrdilo za ravnanje z odpadki iz 20. člena tega zakona redno opravlja inšpekcija v skladu z načrtom nadzora, ki ga sprejme za tri leta.

(5) Naloge inšpekcijskega nadzora po tem zakonu opravljajo inšpektorice ali inšpektorji (v nadaljnjem besedilu: inšpektorji) skladno s tem zakonom in z zakonom, ki ureja inšpekcijski nadzor.

(6) Nadzor nad izvajanjem predpisov, izdanih na podlagi 112. in 113. člena tega zakona, izvaja carinski organ v okviru teh predpisov in v skladu s svojimi pristojnostmi.

156.a člen

(načrtovanje inšpekcijskega pregleda za naprave, ki lahko povzročajo onesnaževanje večjega obsega)

(1) Inšpekcija iz prvega odstavka prejšnjega člena mora pripraviti okoljski inšpekcijski načrt, ki obsega naprave iz 68. člena tega zakona.

(2) Načrt iz prejšnjega odstavka vsebuje zlasti:

1. splošno oceno pomembnih okoljskih vprašanj, povezanih z inšpekcijskim nadzorom,
2. geografsko območje, ki ga zajema okoljski inšpekcijski načrt,
3. seznam naprav,
4. postopke za pripravo programov za redne okoljske inšpekcijske preglede,
5. postopke za izredne okoljske inšpekcijske preglede in
6. po potrebi opredelitev sodelovanja z organi iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(3) Inšpekcija iz prvega odstavka prejšnjega člena na podlagi okoljskega inšpekcijskega načrta pripravlja programe za redne okoljske inšpekcijske preglede, ki vključujejo določitev pogostosti inšpekcijskih pregledov naprav na kraju samem. Časovni presledek med dvema pregledoma na kraju samem temelji na sistematičnem ocenjevanju okoljskih tveganj ter ne sme presegati enega leta za najnevarnejše naprave in treh let za najmanj nevarne. Če inšpekcijski pregled pokaže na veliko neskladnost s pogoji iz okoljevarstvenega dovoljenja, se v šestih mesecih po tem pregledu opravi dodaten inšpekcijski pregled na kraju samem.

(4) Pri sistematičnem ocenjevanju okoljskih tveganj iz prejšnjega odstavka se uporabljajo zlasti naslednja merila:

1. mogoči in dejanski učinki naprave na zdravje ljudi in okolje ob upoštevanju ravni in vrst emisij, občutljivosti lokalnega okolja in tveganja povzročitve nesreč;
2. evidenca ugotovitev o izpolnjevanju pogojev iz okoljevarstvenega dovoljenja;
3. vključenost upravljavca naprave v sistemu okoljevarstvenega vodenja organizacij iz 32. člena tega zakona.

(5) Inšpekcija iz prvega odstavka prejšnjega člena opravi izredni okoljski inšpekcijski pregled zaradi preiskave resnih okoljskih pritožb, ob okoljski nesreči iz 27. ali 28.

člena tega zakona, okoljski škodi iz 110.e člena tega zakona ter izrednih dogodkov in primerov neskladnosti pri obratovanju naprave takoj, ko je mogoče, v primeru iz 77. in 78. člena tega zakona pa na podlagi obvestila ministrstva.

(6) Inšpekcija iz prvega odstavka prejšnjega člena mora po vsakem pregledu na kraju naprave pripraviti poročilo, ki opisuje pomembne ugotovitve o skladnosti naprave s pogoji iz okoljevarstvenega dovoljenja in zaključke glede tega, ali je potrebno nadaljnje ukrepanje. Inšpekcija poročilo pošlje upravljavcu naprave najpozneje v dveh mesecih od pregleda naprave. Poročilo je v štirih mesecih od dneva pregleda naprave dostopno tudi javnosti v skladu z zakonom, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

(7) Inšpekcija iz prvega odstavka prejšnjega člena mora okoljski inšpekcijski načrt iz drugega odstavka tega člena redno preverjati in po potrebi spremeniti.

156.b člen (načrtovanje inšpekcijskega nadzora za obrate)

(1) Inšpekcija iz prvega odstavka 156. člena tega zakona izvaja inšpekcijski nadzor obratov, v okviru katerega načrtovano in sistematično preverja tehnične ali organizacijske sisteme ali sisteme vodenja in upravljanja v obratu, s katerimi upravljavec obrata prikaže, da:

1. glede na značilnosti dejavnosti obrata izvaja ustrezne ukrepe za preprečevanje večjih nesreč;
2. zagotavlja ustrezne ukrepe za omejevanje posledic večjih nesreč v obratu in zunaj njega;
3. podatki in informacije iz zasnove zmanjševanja tveganja za okolje ali varnostnega poročila primerno odražajo razmere v obratu;
4. so bile javnosti zagotovljene informacije v skladu s predpisom iz 18. člena tega zakona.

(2) Inšpekcija iz prvega odstavka tega člena izvaja inšpekcijski nadzor upoštevajoč značilnosti posameznega obrata, in neodvisno od tega, ali je za obrat izdano okoljevarstveno dovoljenje ali izdelano varnostno poročilo ali zasnova zmanjševanja tveganja za okolje.

(3) Inšpekcija iz prvega odstavka tega člena mora za izvajanje nadzora iz prvega odstavka tega člena pripraviti načrt nadzora obratov.

(4) Načrt iz prejšnjega odstavka vsebuje:

1. splošno oceno varstva pred večjimi nesrečami,
2. geografsko območje in seznam obratov, ki ga zajema,
3. seznam skupin obratov z možnimi verižnimi učinki v skladu s predpisom,
4. seznam obratov, za katere bi lahko posamezna zunanja tveganja ali viri nevarnosti povečali tveganje ali posledice večje nesreče,
5. postopke rednega inšpekcijskega nadzora, vključno s programi za takšen nadzor v skladu s šestim odstavkom tega člena,
6. postopke za izredne inšpekcijske preglede v skladu z osmim odstavkom tega člena,
7. način sodelovanja med različnimi inšpekcijskimi organi.

(5) Inšpekcija iz prvega odstavka tega člena mora inšpekcijski načrt iz prejšnjega odstavka redno preverjati in po potrebi spremeniti.

(6) Inšpekcija na podlagi inšpekcijskega načrta iz četrtega odstavka tega člena redno pripravlja in izvaja programe rednega inšpekcijskega nadzora vseh obratov, ki vključujejo pogostost pregledov na kraju samem za različne vrste obratov. Obdobje med dvema zaporednima pregledoma na kraju ne sme biti daljše od enega leta za obrate večjega tveganja in treh let za obrate manjšega tveganja, razen če je pristojni organ izdelal

inšpekcijski program na podlagi sistematične ocene nevarnosti večjih nesreč za določen obrat.

(7) Sistematično ocenjevanje nevarnosti določenega obrata temelji na:

1. možnih učinkih tega obrata na človekovo zdravje in okolje;
2. evidencah o izpolnjevanju zahtev tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov glede preprečevanja večjih nesreč in zmanjševanja njihovih posledic;
3. upoštevanju ugotovitev drugih inšpekcijskih pregledov, izvedenih v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanih predpisov.

(8) Izredni inšpekcijski pregledi se izvajajo v povezavi s pritožbami, nesrečami in skorajšnjimi nesrečami, izrednimi dogodki in primeri neskladnosti takoj, ko je to mogoče.

(9) Če je bila med inšpekcijskim pregledom ugotovljena večja neskladnost s predpisi, ki urejajo varstvo okolja, mora inšpekcija v šestih mesecih izvesti dodaten inšpekcijski pregled.

157. člen (drugi ukrepi inšpektorjev)

(1) Če inšpektor pri opravljanju nalog inšpekcijskega nadzora ugotovi, da je kršen zakon, drug predpis ali da naprava ali obrat ne delujeta v okviru okoljevarstvenega dovoljenja ali okoljevarstvenega soglasja ali potrdila, izdanega na podlagi tega zakona, ima pravico in dolžnost:

1. odrediti, da se nepravilnosti, ki jih ugotovi, odpravijo v roku, ki ga določi,
2. odrediti izvedbo ukrepov za odpravo virov čezmerne obremenitve v roku, ki ga določi,
3. odrediti omejitev oziroma prilagoditev delovanja naprave do predpisanih mejnih vrednosti ali pravil ravnanja,
4. predlagati pristojnemu ministrstvu odvzem okoljevarstvenega dovoljenja,
5. prepovedati izvajanje dejavnosti ali obratovanje naprave ali obrata, če deluje brez okoljevarstvenega dovoljenja ali potrdila ali dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov, kadar je to predpisano,
6. odrediti prepoved izvajanja posega v okolje, za katerega ni bilo pridobljeno okoljevarstveno soglasje, pa za izvedbo posega ni potrebna gradnja po predpisih o graditvi objektov ali pridobitev drugega predpisanega dovoljenja.

(2) Če povzročitelj obremenitve ne ravna v skladu z ukrepi iz 1., 2. in 3. točke prejšnjega odstavka ali če obstaja neposredna nevarnost za onesnaženje okolja, pristojni inšpektor začasno ali trajno prepove:

1. obratovanje naprave ali obrata,
2. opravljanje dejavnosti,
3. uporabo nevarne snovi,
4. izvajanje tehnološkega postopka ali
5. uporabo naprave, prometnega sredstva ali izdelka in njegovo dajanje na trg.

(3) Inšpektor lahko odredi izvedbo kontrolnega monitoringa v obsegu, času, roku in na kraju, ki ga sam določi, ne da bi predhodno obvestil osebo, ki je dolžna zagotavljati obratovalni monitoring. V primeru ugotovitve nepravilnosti nosi stroške kontrolnega monitoringa upravljavec naprave, pri katerem so bile nepravilnosti ugotovljene.

(4) Inšpektor, pristojen za trg, lahko pri nadzoru predpisov, izdanih na podlagi 19. člena tega zakona, odredi tudi prepoved dajanja izdelkov na trg.

157.a člen
(ukrepanje v primeru nezakonito odloženih odpadkov)

(1) Če so na zemljišču v lasti države ali občine nezakonito odloženi komunalni odpadki, odredi občinska inšpekcija izvajalcu javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki njihovo odstranitev, ta pa jih mora odstraniti v skladu s predpisi o ravnanju z odpadki. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

(2) Če so na zemljišču v lasti države ali občine nezakonito odloženi odpadki, ki niso odpadki iz prejšnjega odstavka, odredi državna inšpekcija, pristojna za okolje, izvajalcu javne službe ali drugi osebi, pooblaščen za ravnanje z določenimi vrstami odpadkov, njihovo odstranitev, ta pa jih mora odstraniti v skladu s predpisi o ravnanju z odpadki. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

(3) Stroške odstranitve odpadkov iz prejšnjih členov nosi lastnik zemljišča, v primeru, da izvaja posest druga oseba, pa oseba, ki izvaja posest.

(4) Če policija ali inšpekcija odkrije povzročitelja nezakonito odloženih odpadkov, imata občina ali država pravico in dolžnost od njega izterjati vračilo stroškov iz prejšnjega odstavka.

(5) Če so odpadki nezakonito odloženi na zemljišču v lasti osebe zasebnega prava, odredi odstranitev komunalnih odpadkov občinska, drugih odpadkov pa državna inšpekcija lastniku ali drugemu posestniku zemljišča. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

157.b člen
(izvršba s prisilitvijo)

Kadar inšpektor določi način izvršbe inšpekcijskega ukrepa s prisilitvijo, znašajo denarne kazni:

1. za pravno osebo ali samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, od 10.000 do 100.000 eurov;
2. za fizično osebo od 2.000 do 10.000 eurov.

157.c člen
(zastavna pravica in izvajanje denarnih izvršb)

(1) Republika Slovenija ima v zavarovanje svoje terjatve iz naslova vseh stroškov, nastalih v inšpekcijskem postopku, vključno s kaznimi, določenimi na podlagi tega zakona, do celotnega poplačila zakonito zastavno pravico na vseh nepremičninah osebe, zoper katero je uvedla inšpekcijski ukrep.

(2) Vse odločbe, sodbe in druge izvršljive akte, ki so podlaga za terjatve iz prejšnjega odstavka, pristojni organ pošlje pristojnemu sodišču, ki zastavno pravico vpiše v zemljiško knjigo po uradni dolžnosti.

(3) Vse denarne izvršbe inšpekcijskih ukrepov ter drugih odločb in sklepov, izdanih na podlagi tega zakona v zvezi s plačili denarnih kazni, določenih po tem zakonu, izvaja tista davčna uprava, na območju katere ima inšpekcijski zavezanec stalno prebivališče ali sedež.

158. člen
(okoljevarstvena nadzorna služba)

Posamezna dejanja v postopku pred izdajo odločbe v inšpekcijskih zadevah po tem zakonu, zlasti ugotavljanje dejstev in okoliščin in nadzor nad spoštovanjem izdanih ukrepov inšpektorjev, lahko izvajajo v okviru inšpekcije, pristojne za varstvo okolja, tudi okoljevarstvene nadzornice ali okoljevarstveni nadzorniki (v nadaljnjem besedilu: okoljevarstveni nadzorniki).

159. člen
(naloge in pooblastila)

- (1) Posamezna dejanja iz prejšnjega člena se nanašajo zlasti na nadzor nad:
1. onesnaževanjem zraka iz srednjih in malih kurilnih naprav ter obrti in obrti podobnih dejavnosti,
 2. onesnaževanjem voda iz malih komunalnih čistilnih naprav ter obrti in obrti podobnih dejavnosti,
 3. skladiščenjem nevarnih snovi v stanovanjskih objektih ter obrti in obrti podobnih dejavnostih,
 4. ravnanjem z odpadki v obrti in obrti podobnih dejavnostih,
 5. obremenjevanjem okolja s hrupom iz obrti in obrti podobnih dejavnostih ter
 6. obremenjevanjem okolja z elektromagnetnim sevanjem iz virov, za katere ni treba zagotavljati obratovalnega monitoringa.

(2) Okoljevarstveni nadzornik ima pravico vstopiti in pregledati napravo ali obrat, v katerem se nahaja vir obremenjevanja okolja, zahtevati in dobiti na vpogled dokument, s katerim lahko ugotovi istovetnost oseb, in druge listine potrebne za ugotovitev stopnje obremenjevanja okolja.

160. člen
(pogoji za okoljevarstvene nadzornike)

(1) Okoljevarstveni nadzornik je posebej usposobljena oseba, ki ima najmanj peto stopnjo strokovne izobrazbe in ima pooblastilo po tem zakonu, ki ga izda minister po opravljenem preizkusu znanja.

(2) Preizkus znanja iz prejšnjega odstavka se izvede na podlagi predpisanega programa preverjanja strokovnega znanja, ki obsega poznavanje predpisov s področja varstva okolja in splošnega upravnega postopka.

(3) Vlada predpiše program strokovnega usposabljanja in preverjanje znanja ter podrobnejši način in postopek za izdajanja pooblastila po tem zakonu.

(4) Okoljevarstveni nadzornik ima službeni znak in izkaznico.

(5) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za upravo, predpiše podrobnejše določbe o službenem znaku in izkaznici varstvenega nadzornika.

X. KAZENSKE DOLOČBE

161. člen
(prekrški)

- (1) Z globo od 75.000 do 125.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:
1. nima okoljevarstvenega dovoljenja za predelovanje ali odstranjevanje odpadkov (drugi odstavek 20. člena),
 2. zbira ali prevaža ali posreduje pri zagotavljanju predelave ali odstranjevanja odpadkov, pa nima odločbe o izpolnjevanju pogojev (tretji odstavek 20. člena),
 3. nima okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave iz 68. člena tega zakona ali ni prijavila začetka gradnje naprave ali obratuje v nasprotju z okoljevarstvenim dovoljenjem (prvi in četrti odstavek 68. člena in prvi odstavek 74. člena),
 4. izvaja poseg brez okoljevarstvenega soglasja ali v nasprotju z njim (prvi odstavek 63. člena),
 5. nima okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave ali izvajanje dejavnosti iz 82. člena tega zakona ali ni prijavila začetka gradnje ali naprava obratuje v nasprotju z okoljevarstvenim dovoljenjem (prvi in peti odstavek 82. člena in četrti odstavek 84. člena),
 6. nima okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje obrata ali ni prijavila začetka gradnje ali obrat obratuje v nasprotju z okoljevarstvenim dovoljenjem (prvi in četrti odstavek 86. člena in drugi odstavek 89. člena),
 7. za obratovanje naprave, v kateri se izvaja dejavnost, ki povzroča emisijo toplogrednih plinov, ni pridobila dovoljenja za njihovo izpuščanje (prvi odstavek 118. člena) ali
 8. če v predpisanem roku ne pošlje zahteve oziroma ne predloži načrt monitoringa emisij toplogrednih plinov (drugi in tretji odstavek 139.a člena).

(2) Z globo od 50.000 do 75.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 3.500 do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba občine.

(4) Če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena, katerega posledica je večja okoljska škoda skladno z določbami tega zakona ali ker je bil storjen z naklepom ali namenom koristoljubnosti, se kaznuje:

1. pravna oseba z globo od 225.000 do 375.000 eurov,
2. samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 150.000 do 225.000 eurov in
3. odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba občine z globo od 10.500 do 12.300 eurov.

162. člen (prekrški)

- (1) Z globo 40.000 do 75.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:
1. uporablja za svoj proizvod znak za okolje, ki mu ni podeljen, ali ga uporablja v nasprotju s predpisanimi in določenimi pogoji, ali označi proizvod z znakom, ki je tako podoben znaku za okolje, da bi lahko ustvaril zmedo na trgu ali zavedel potrošnike (sedmi in osmi odstavek 31. člena),
 2. se sklicuje na registracijo svoje organizacije v sistemu EMAS ali uporablja znak EMAS, ne da bi bil vključen v ta sistem skladno s predpisi, ali uporablja znak, ki je tako podoben znaku EMAS, da bi lahko ustvaril zmedo na trgu ali zavedel potrošnike (deseti odstavek 32. člena),
 3. začne z obratovanjem naprave iz drugega odstavka 69. člena tega zakona, pa o tem ne obvesti ministrstva in pristojne inšpekcije (tretji odstavek 76. člena),

4. ne prijavi ministrstvu spremembe naprave (prvi odstavek 77. člena),
5. ne obvesti ministrstva o nameri dokončnega prenehanja obratovanja naprave iz 68. člena tega zakona (prvi odstavek 81. člena),
6. ne obvesti ministrstva o izvedbi ukrepov (sedmi odstavek 81. člena),
7. ne obvesti ministrstva ali pristojne inšpekcije o začetku obratovanja naprave ali opravljanja dejavnosti (prvi odstavek 85. člena),
8. ne obvesti ministrstva in izvede spremembo naprave ali opravljanja dejavnosti (drugi odstavek 85. člena),
9. ne obvesti ministrstva o dokončnem prenehanju naprave ali opravljanju dejavnosti (tretji odstavek 85. člena),
10. ravna v nasprotju s prvim odstavkom 90. člena,
11. ne obvesti ministrstva in pristojne inšpekcije o začetku obratovanja obrata iz 86. člena (prvi odstavek 91. člena),
12. ne obvesti ministrstva o dokončnem prenehanju obratovanja obrata iz 86. člena tega zakona ali prenehanju upravljavca (drugi odstavek 91. člena),
13. ne obvesti ministrstva o neposredni nevarnosti za nastanek okoljske škode in ne izvede vseh potrebnih ukrepov za njeno preprečitev (prvi odstavek 110.d člena),
14. ne obvesti ministrstva o nastanku okoljske škode in ne izvede vseh potrebnih ukrepov za njeno omejitev (prvi odstavek 110.e člena),
15. ravna v nasprotju s 120. členom,
16. ne obvesti ministrstva o prenehanju obratovanja naprave iz 118. člena tega zakona ali upravljavca (prvi odstavek 121. člena),
17. izvaja monitoring brez odobritve ministrstva (prvi odstavek 133. člena in drugi odstavek 133.a člena),
18. ne zagotavlja izvajanja načrta monitoringa in do predpisanega roka ne pošlje poročila o emisijah toplogrednih plinov (prvi in drugi odstavek 133. člena),
19. preverja poročilo o emisijah toplogrednih plinov brez pridobljene akreditacijske listine (prvi odstavek 134. člena).
20. **(črtana).**

(2) Z globo 30.000 do 50.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 2.000 do 3.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba občine.

162.a člen (prekrški)

- (1) Z globo od 20.000 do 40.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:
1. kot povzročitelj večje nesreče ne izvede vseh predpisanih ukrepov iz 28. člena,
 2. v delovnem ali pogodbenem razmerju nima najmanj enega pooblaščenca za varstvo okolja (prvi odstavek 30. člena),
 3. povzroči začasno ali občasno čezmerno obremenitev okolja, pa za to ni pridobil dovoljenja pristojnega občinskega organa (prvi odstavek 94. člena),
 4. ne zagotavlja obratovalnega monitoringa ali ne dovoli vstopa v poslovne ali druge prostore ali ne sporoča podatkov obratovalnega monitoringa ministrstvu ali občini skladno s predpisi (prvi, tretji in četrti odstavek 101. člena) ali
 5. kot izvajalec obratovalnega monitoringa krši metodologijo izvajanja obratovalnega monitoringa in način ter obliko poročanja podatkov, ki ju predpiše minister (peti odstavek 101. člena).

(2) Z globo 10.000 do 20.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo 1.500 do 2.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba občine.

162.b člen (prekrški)

- (1) Z globo od 10.000 do 20.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:
1. kot povzročitelj okoljske nesreče nemudoma ne obvesti o njej organa, pristojnega za obveščanje (prvi odstavek 27. člena),
 2. njen pooblaščenec za varstvo okolja ne izpolnjuje predpisanih pogojev (četrti odstavek 30. člena),
 3. ne obvesti ministrstva o imenovanju pooblaščenca za varstvo okolja, spremembah njegovih nalog in pooblastil ali njegovi razrešitvi (peti odstavek 30. člena),
 4. kot lastnik ali drug posestnik zemljišča ravna v nasprotju s prvim odstavkom 100. člena,
 5. ne omogoči izvajalcu gospodarske javne službe dostopa do kurilne naprave, dimnih vodov ali prezračevalnih naprav (drugi odstavek 148. člena),
 6. ne prenese evidence uporabnikov ali ministrstvu ne predloži zahtevanih podatkov (četrti in deveti odstavek 148. člena),
 7. ne izvrši odrejenih inšpekcijskih ukrepov ali ravna v nasprotju z njimi (157. člen tega zakona).

(2) Z globo od 5.000 do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 1.000 do 1.500 eurov se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba občine.

(4) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, če stori dejanje iz 4., 5. in 6. točke prvega odstavka tega člena.

162.c člen (izrekanje globe)

(1) Osebi, ki je storila prekršek iz 161., 162., 162.a in 162.b člena tega zakona, se lahko v hitrem postopku izreče globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, če je globa predpisana v razponu.

(2) Pri odločanju o višini globe iz prejšnjega odstavka se upošteva teža prekrška in njegove posledice za okolje.

XI. POSEBNE DOLOČBE

1. Lastnina, upravljanje in varstvo naravnih dobrin

163. člen
(lastnina, upravljanje in varstvo naravnih dobrin)

(1) Naravne dobrine so v javni lasti ali v upravljanju države oziroma občine ali pod posebnim varstvom skladno z zakonom.

(2) Divjad po predpisih o lovstvu je lastnina države.

2. Koncesija na naravnih dobrinah

164. člen
(predmet in plačilo koncesije)

(1) Država ali občina (v nadaljevanju: koncedent) lahko proti plačilu podeli koncesijo za upravljanje, rabo ali izkoriščanje naravne dobrine, ki je v njeni lasti ali ima na njej zakonito pravico upravljanja ali gospodarjenja, pravni ali fizični osebi (v nadaljevanju: koncesionar), če je ta usposobljena za njeno izvajanje.

(2) Če koncesijo na naravni dobrini podeli država, pripada del plačila za koncesijo tudi občini, na katere območju se koncesija izvaja oziroma nanjo vpliva, in sicer v deležu, ki je na podlagi ugotovljene razvitosti infrastrukture in obremenjenosti okolja ob sodelovanju te občine določen v koncesijskem aktu. Merila za določanje razvitosti infrastrukture in obremenjenosti okolja predpiše vlada.

(3) V koncesijskem aktu iz prejšnjega odstavka se določi, da je občina upravičena tudi do dela plačila koncesije, ki pripada državi, če sredstva vloži v gradnjo infrastrukture lokalnega pomena za izvajanje gospodarskih javnih služb varstva okolja iz 149. člena tega zakona. V koncesijskem aktu se določi tudi način zagotavljanja učinkovitosti, namenskosti in zakonitosti porabe teh sredstev.

(4) Občina je upravičena do sredstev iz prejšnjega odstavka, če ima veljaven načrt razvojnih programov po predpisih o javnih finančah usklajen z operativnim programom iz 36. člena tega zakona in zagotavlja izvajanje obvezne gospodarske javne službe iz 149. člena tega zakona.

(5) Občini nakazana sredstva iz tretjega odstavka tega člena se morajo v proračunu občine izkazovati kot namenski prejemki in porabljati kot namenski izdatki v skladu s predpisi o javnih finančah.

(6) Vlada lahko določi, da se del plačila za koncesijo, ki pripada občini skladno z določbami prejšnjih odstavkov, ne upošteva pri izračunu njenih lastnih prihodkov po predpisih o financiranju občin, če ima občina zaradi izvajanja koncesije stroške zaradi omejene rabe prostora, vzdrževanja in gradnje lokalne infrastrukture ali potrebe po razvojni pomoči.

(7) Koncesija na naravni dobrini se lahko podeli, če so izpolnjeni vsi okoljevarstveni pogoji, ki so za poseg v okolje določeni s tem zakonom ali zakoni, ki urejajo varstvo in rabo naravnih dobrin. Koncesija se lahko podeli samo na podlagi javnega razpisa, če zakon ne določa drugače.

(8) Pri pridobitvi koncesije na podlagi javnega razpisa se lahko uveljavlja prednostna pravica. Prednostno pravico pridobitve koncesije ima lastnik zemljišča, na katerem je naravna dobrina, če izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka tega člena.

(9) Vlada predpiše primere in pogoje, pod katerimi se lahko koncesija na naravni dobrini podeli brezplačno.

(10) Vlada v predpisu iz prejšnjega odstavka predpiše tudi, kaj se šteje za omejeno rabo prostora in razvojno pomoč, način izkazovanja stroškov in merila za določitev dela plačila za koncesijo iz šestega odstavka tega člena.

165. člen (koncesijski akt)

(1) Podlaga za podelitev koncesije na naravni dobrini je koncesijski akt.

(2) Koncesijski akt je predpis vlade ali predpis občine.

(3) Koncesijski akt vsebuje zlasti:

1. opredelitev naravne dobrine, za katero se daje koncesija,
2. predmet koncesije in opredelitev obsega in morebitne izključnosti koncesije,
3. opredelitev okoljevarstvenih pogojev, pogojev varstvenega režima ter načina upravljanja, rabe ali izkoriščanja naravne dobrine,
4. navedbo dejavnosti, ki jo lahko opravlja koncesionar v zvezi s pravico, ki je predmet koncesije,
5. pogoje, ki jih mora izpolnjevati koncesionar,
6. morebitna javna pooblastila koncesionarja,
7. začetek in čas trajanja koncesije,
8. območje, na katero se nanaša koncesija,
9. plačilo za koncesijo ter deleža države in občine,
10. pooblastilo za nadzor nad izvajanjem koncesije,
11. razloge in način prenehanja koncesije,
12. dolžnosti koncesionarja glede sanacije, vzpostavitve novega in nadomestitve prejšnjega stanja okolja in
13. pooblastila in pogoji za sklenitev in začetek veljavnosti koncesijske pogodbe.

166. člen (druga vprašanja koncesije)

Za pridobivanje in izbor koncesionarjev, za javni razpis, za vprašanja v zvezi s koncesijsko pogodbo, za varstvo koncesionarjev in reševanje sporov, za prenehanje koncesijskega razmerja, za prenos koncesije, obvezno koncesijo, višjo silo in odgovornost koncesionarja za ravnanje zaposlenih se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja koncesije za gospodarske javne službe, če z zakonom ni drugače določeno.

2.a. Shranjevanje ogljikovega dioksida

166.a člen (shranjevanje ogljikovega dioksida)

Na območju Republike Slovenije in v njenem epikontinentalnem pasu je vbrizgavanje in shranjevanje tokov ogljikovega dioksida (geološko shranjevanje ogljikovega dioksida) prepovedano.

3. Meteorološka služba

167. člen
(prenehal veljati)

Zakon o varstvu okolja – ZVO-1 (Uradni list RS, št. [41/04](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»XII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

168. člen
(sanacijski programi)

(1) Postopki odreditve priprave in izvedbe sanacijskih programov ter izdaje soglasij k sanacijskim programom, ki so se na podlagi Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93 in 1/96; v nadaljnjem besedilu: ZVO) začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo po določbah ZVO.

(2) Sanacijski programi iz prejšnjega odstavka morajo biti izvedeni najkasneje do 31. oktobra 2007, razen za naprave iz 172. člena tega zakona, za katere je rok določen z ratificirano in objavljeno mednarodno pogodbo.

169. člen
(nacionalni program varstva okolja in operativni programi)

(1) Nacionalni program varstva okolja, sprejet na podlagi ZVO, se šteje za nacionalni program varstva okolja po tem zakonu do sprejetja novega.

(2) Operativni programi varstva okolja, sprejeti na podlagi ZVO, se štejejo za operativne programe po tem zakonu.

170. člen
(okoljska izhodišča)

(1) Vlada določi okoljska izhodišča najkasneje do 31. decembra 2004.

(2) Do priprave okoljskih izhodišč so obvezna podlaga za pripravo planov iz 40. člena tega zakona veljavni predpisi in programi ter načrti s področij varstva okolja, ohranjanja narave in rabe naravnih dobrin, v delu, ki se nanaša na vsebine okoljskih izhodišč, določene v drugem odstavku 39. člena tega zakona.

171. člen
(celovita presoja vplivov na okolje)

(1) Celovita presoja vplivov na okolje se začne izvajati za plane, za katere se postopek priprave začne po 21. juliju 2004.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se celovita presoja vplivov na okolje izvede tudi za plane, za katere se je postopek priprave začel pred 21. julijem 2004 in bodo

sprejeti ali vloženi v postopek sprejemanja po 21. juliju 2006, razen če vlada za posamezne primere presodi, da celovita presoja vplivov izvedbe teh planov na okolje ni izvedljiva, o čemer s sklepom obvesti pripravljavca plana ali organ, ki je plan sprejel, z javnim naznanilom v svetovnem spletu in v enem od dnevnih časopisov, ki pokriva celotno območje države, pa tudi javnost, in navede razloge za svojo odločitev.

172. člen

(okoljevarstveno dovoljenje za naprave, ki lahko povzročajo onesnaževanje večjega obsega)

(1) Upravljavci obstoječih naprav iz 68. člena tega zakona morajo njihovo obratovanje uskladiti z določbami tega zakona in pridobiti okoljevarstveno dovoljenje najkasneje do 31. oktobra 2007, razen upravljavcev obstoječih naprav, za katere je rok uskladitve določen z ratificirano in objavljeno mednarodno pogodbo.

(2) Za obstoječo napravo iz prejšnjega odstavka se šteje naprava, ki obratuje na dan uveljavitve predpisa iz četrtega odstavka 68. člena tega zakona ali je bilo pred njegovo uveljavitvijo zanj pridobljeno pravnomočno gradbeno dovoljenje po predpisih o graditvi objektov.

(3) Če upravljavec obstoječe naprave ne pridobi okoljevarstvenega dovoljenja do roka iz prvega odstavka tega člena, ministrstvo izda odločbo o prenehanju delovanja naprave, razen v primeru, če so razlogi za neizpolnitev obveznosti upravljavca na strani ministrstva.

(4) Pritožba zoper odločbo iz prejšnjega odstavka ne zadrži njene izvršitve.

(5) V postopkih za izdajo okoljevarstvenih dovoljenj iz prvega odstavka tega člena pritožba stranskega udeleženca ne zadrži izvršitve.

173. člen

(okoljevarstveno dovoljenje za druge naprave)

(1) Dovoljenja za predelavo ali odstranjevanje odpadkov, izdana na podlagi Pravilnika o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 84/98, 45/2000, 20/01 in 13/03), se štejejo za okoljevarstvena dovoljenja iz 82. člena tega zakona in se izvedejo na način in v rokih, določenih v teh dovoljenjih.

(2) Vodna dovoljenja, izdana za odvajanje odpadnih voda in oddajanje toplote v vode na podlagi Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02), se štejejo za okoljevarstvena dovoljenja iz 82. člena tega zakona in se izvedejo na način in v rokih, določenih v teh dovoljenjih.

(3) Postopki za izdajo dovoljenj za predelavo ali odstranjevanje odpadkov iz prvega odstavka tega člena in vodnih dovoljenj iz drugega odstavka tega člena, začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo po določbah tega zakona.

174. člen

(okoljevarstveno dovoljenje za obrate)

(1) V postopkih za izdajo okoljevarstvenih dovoljenj za obstoječe obrate iz 18. člena tega zakona se določbe členov tega zakona, ki urejajo sodelovanje javnosti, ne uporabljajo.

(2) Za obstoječi obrat iz prejšnjega odstavka se šteje obrat, ki obratuje na dan uveljavitve predpisa iz 18. člena tega zakona ali je bilo pred njegovo uveljavitvijo zanj pridobljeno pravnomočno gradbeno dovoljenje po predpisih o graditvi objektov.

175. člen
(registri)

Ministrstvo vzpostavi register varstva okolja iz 104. člena tega zakona in register nevladnih organizacij iz 154. člena tega zakona v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

176. člen
(pridobitev dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov)

(1) Upravljavec obstoječe naprave iz 118. člena tega zakona po 1. januarju 2005 ne sme obratovati, če si ni pridobil dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov, pri njegovi izdaji pa se ne upoštevajo določbe 123. člena tega zakona.

(2) Za obstoječo napravo iz prejšnjega odstavka se šteje naprava iz 118. člena tega zakona, ki obratuje na dan uveljavitve predpisa iz četrtega odstavka 118. člena tega zakona ali je bilo pred njegovo uveljavitvijo zanj pridobljeno pravnomočno gradbeno dovoljenje po predpisih o graditvi objektov.

177. člen
(prvo obdobje)

(1) Ne glede na določbo prvega odstavka 126. člena tega zakona traja prvo obdobje tri leta in se začne 1. januarja 2005 ter konča 31. decembra 2007.

(2) Ne glede na določbe drugega odstavka 126. člena tega zakona se v osnutek državnega načrta za prvo obdobje iz prejšnjega odstavka vključijo samo tiste naprave, ki morajo pridobiti dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov po določbah tega zakona do roka iz prvega odstavka prejšnjega člena in delujejo na dan uveljavitve tega zakona.

(3) Ne glede na določbo osmega odstavka 126. člena tega zakona ministrstva pri pripravi osnutka državnega načrta za prvo obdobje lahko uporabijo podatke Agencije Republike Slovenije za okolje o letni porabi goriva, ki ga je posamezna naprava porabila v obdobju od leta 1999 do vključno leta 2002, ter podatke o emisijah toplogrednih plinov iz tehnoloških procesov, njihovo pravilnost pa je pisno potrdil upravljavec posamezne naprave.

(4) Ne glede na določbo tretjega odstavka 128. člena tega zakona ima javnost pravico vpogleda v osnutek državnega načrta iz prejšnjega odstavka in pravico izražati mnenje in dajati pripombe nanj v roku desetih dni, datum, ko začne teči ta rok, pa se določi v predpisu iz četrtega odstavka 118. člena tega zakona.

(5) Vlada objavi in posreduje pristojnemu organu EU in državam članicam predlog državnega načrta iz 126. člena tega zakona za prvo obdobje najkasneje do 1. maja 2004.

(6) Vlada sprejme in v Uradnem listu Republike Slovenije objavi državni načrt za prvo obdobje najkasneje do 30. septembra 2004.

178. člen
(izključitev naprav)

(1) Ne glede na določbe prvega odstavka 126. člena tega zakona lahko vlada za prvo obdobje predlaga pristojnemu organu EU, da odobri začasno izključitev določenih naprav iz trgovanja z emisijskimi kuponi.

(2) Vlada lahko začasno izključitev iz prejšnjega odstavka za napravo predlaga, če upravljalec naprave:

1. zmanjša ali omeji svoje emisije v enakem obsegu, kot če bi bila vključena v trgovanje z emisijskimi kuponi,
2. izvaja monitoring in poroča o svojih emisijah skladno z določbami 133. člena tega zakona, poročanje pa bo preverjeno, skladno z določbami 134. člena tega zakona, in
3. plačuje penale v primeru neizpolnjevanja svojih obveznosti, skladno z določbami 136. člena tega zakona.

(3) Vlada mora pri svojem predlogu upoštevati tudi, da začasna izključitev naprave iz prvega odstavka tega člena ne povzroča motenj na notranjem trgu EU.

(4) Vlada seznam naprav iz prvega odstavka tega člena objavi v svetovnem spletu in v Uradnem listu Republike Slovenije.

179. člen
(prodaja na javni dražbi za prvo obdobje)

Ne glede na določbo šestega odstavka 126. člena tega zakona se v državnem načrtu za prvo obdobje lahko za prodajo na javni dražbi predvidi največ pet odstotkov celotne količine emisijskih kuponov.

180. člen
(vključitev drugih naprav, dejavnosti in toplogrednih plinov)

Določba drugega odstavka 127. člena tega zakona, ki se nanaša na vključitev drugih naprav, dejavnosti in toplogrednih plinov v državni načrt, se začne uporabljati, ko se začne priprava načrta za drugo obdobje.

181. člen
(podelitev in razveljavitev emisijskih kuponov)

(1) Ministrstvo podeli emisijske kupone za prvo obdobje najkasneje do 31. decembra 2004.

(2) Ne glede na določbo drugega odstavka 137. člena tega zakona se emisijski kuponi iz prvega obdobja, ki niso bili razveljavljeni skladno z določbami 135. člena tega zakona, razveljavijo z 31. decembrom 2007, njihovim imetnikom pa se za novo obdobje novi emisijski kuponi v količini, ki je enaka količini tako razveljavljenih, ne podelijo.

182. člen
(višja sila)

Vlada lahko za prvo obdobje zaprosi pristojni organ EU, da v primeru višje sile odobri dodatno količino emisijskih kuponov, ki jih upravljavcu posamezne naprave iz 118. člena tega zakona podeli ministrstvo skladno s 130. členom tega zakona. Upravljavec naprave z dodatnimi emisijskimi kuponi ne sme trgovati, o dodatnih količinah emisije

ogljikovega dioksida pa mora izvajati monitoring in o njih poročati, ter dodatne emisijske kupone predati skladno s tem zakonom. Pristojni organ EU presodi, kaj se šteje za višjo silo.

183. člen
(penali)

Ne glede na določbo prvega odstavka 136. člena tega zakona znaša višina penalov v prvem obdobju iz 177. člena tega zakona 40 EUR v tolarski protivrednosti po srednjem tečaju Banke Slovenije na dan predaje emisijskih kuponov skladno z določbami 135. člena tega zakona.

184. člen
(Ekološko razvojni sklad)

(1) Obstoječi Ekološko razvojni sklad Republike Slovenije se preoblikuje v Ekološki sklad Republike Slovenije in uskladi svoje delovanje z določbami tega zakona najkasneje do 1. januarja 2005.

(2) Z dnem preoblikovanja sklada iz prejšnjega odstavka preneha mandat članom nadzornega sveta in uprave Ekološko razvojnega sklada Republike Slovenije.

185. člen
(obvezna gospodarska javna služba)

(1) Določbe 148. člena tega zakona, ki se nanašajo na obvezno državno gospodarsko javno službo izvajanja meritev, pregledovanja in čiščenja kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov, se začnejo uporabljati šest mesecev po uveljavitvi tega zakona.

(2) Pristojni občinski organi najkasneje tri mesece po uveljavitvi tega zakona ministrstvu posredujejo predpise, ki se nanašajo na način izvajanja obvezne lokalne gospodarske javne službe iz 7. točke prvega odstavka 26. člena ZVO na območju občine in podatke o njihovih izvajalcih.

(3) Ne glede na določbe 148. člena tega zakona ostanejo predpisi občin, ki določajo način izvajanja obvezne lokalne gospodarske javne službe iz prejšnjega odstavka na njihovem območju v veljavi do izdaje predpisa o načinu izvajanja obvezne državne gospodarske javne službe iz 5. točke prvega odstavka 148. člena tega zakona.

186. člen
(režijski obrat, javni gospodarski zavod ali javno podjetje)

(1) Javna služba iz prejšnjega člena, ki se na dan uveljavitve tega zakona izvaja v režijskem obratu občine ali v javnem gospodarskem zavodu ali v javnem podjetju, ki ga je ustanovila občine, se izvaja v režijskem obratu ali v javnem gospodarskem zavodu ali v javnem podjetju do uveljavitve predpisa iz tretjega odstavka prejšnjega člena.

(2) Izvajalec javne službe iz prejšnjega odstavka preneha z njenim izvajanjem po sklenitvi koncesijske pogodbe, ki jo z novim izvajalcem za območje te občine sklene vlada, skladno s predpisi, ki urejajo gospodarske javne službe.

(3) Stroške prenehanja izvajanja javne službe iz prejšnjega odstavka nosi država.

187. člen
(koncesionirana služba)

(1) Gospodarska javna služba iz drugega odstavka 185. člena tega zakona, ki se na dan uveljavitve tega zakona izvaja v občini na koncesioniran način, se izvaja na takšen način do sklenitve koncesijske pogodbe, ki jo za izvajanje gospodarske javne službe iz 5. točke prvega odstavka 148. člena tega zakona s koncesionarjem sklene vlada skladno s predpisom iz tretjega odstavka 185. člena tega zakona.

(2) Prva koncesija za izvajanje gospodarske javne službe iz 5. točke prvega odstavka 148. člena tega zakona se podeli brez javnega razpisa osebi, ki ima na dan uveljavitve predpisa iz tretjega odstavka 185. člena tega zakona z občino sklenjeno veljavno koncesijsko pogodbo za izvajanje gospodarske javne službe iz 7. točke prvega odstavka 26. člena ZVO, če ta oseba izkaže interes.

(3) Oseba, ki je upravičena do pridobitve koncesije iz prejšnjega odstavka, mora v 14 dneh od uveljavitve predpisa iz tretjega odstavka 185. člena tega zakona ministrstvu predložiti vlogo o zainteresiranosti za izvajanje te gospodarske javne službe.

(4) Vlada izda odločbo o izboru za koncesionarja osebi iz prejšnjega odstavka, ki je izkazala zainteresiranost, koncesijska pogodba pa mora biti sklenjena v 14 dneh od dokončnosti odločbe o izbiri.

(5) Če koncesijska pogodba v roku iz prejšnjega odstavka zaradi razlogov, ki so na strani koncesionarja, ni sklenjena, odločba o izbiri preneha veljati, kar ugotovi vlada z odločbo.

(6) Če oseba iz drugega odstavka tega člena ne izkaže zainteresiranosti za izvajanje gospodarske javne službe iz 5. točke prvega odstavka 148. člena tega zakona v predpisanem roku in v primeru iz prejšnjega odstavka, izbere vlada koncesionarja na podlagi javnega razpisa, skladno z zakonom, ki ureja gospodarske javne službe.

(7) Oseba, ki ima z občino sklenjeno veljavno koncesijsko pogodbo za izvajanje gospodarske javne službe iz 7. točke prvega odstavka 26. člena ZVO, mora izvajati to javno službo do sklenitve nove koncesijske pogodbe iz četrtega odstavka tega člena oziroma iz prejšnjega odstavka na način in v obsegu kot je določen v predpisu občine in v veljavni koncesijski pogodbi.

(8) Vlada razveljavi odločbe o izbiri koncesionarja za izvajanje javne gospodarske službe iz 7. točke 26. člena ZVO, ki jo je izdal pristojni občinski organ, z dnem izdaje odločbe o izbiri iz četrtega odstavka tega člena.

(9) Koncesijska pogodba, ki jo je sklenila občina s koncesionarjem za izvajanje gospodarske javne službe iz prejšnjega odstavka in je bila veljavna na dan uveljavitve predpisa iz tretjega odstavka 185. člena tega zakona, se razdre z dnem sklenitve nove koncesijske pogodbe iz četrtega odstavka tega člena na podlagi sporazuma med občino in koncesionarjem.

(10) Če ne pride do sporazumnega razdrtja pogodbe, vloži tožbo za razdrtje obstoječe koncesijske pogodbe pred pristojnim sodiščem državni pravobranilec.

188. člen
(drugi načini izvajanja)

(1) V primeru, da se gospodarska javna služba iz drugega odstavka 185. člena tega zakona na dan uveljavitve tega zakona v občini izvaja na način, ki ni predviden z zakonom, se izvaja na takšen način do sklenitve koncesijske pogodbe, ki jo s koncesionarjem sklene vlada skladno s predpisom iz tretjega odstavka 185. člena tega zakona.

(2) Prva koncesija za izvajanje gospodarske javne službe iz 5. točke prvega odstavka 148. člena tega zakona se podeli v primeru iz prejšnjega odstavka brez javnega razpisa osebi, ki ima na dan uveljavitve predpisa iz tretjega odstavka 185. člena tega zakona z občino sklenjeno veljavno pogodbo za izvajanje gospodarske javne službe iz 7. točke prvega odstavka 26. člena ZVO, če ta oseba izkaže interes. ([delno razveljavljen](#))

(3) Oseba, ki je upravičena do pridobitve prve koncesije, mora v 14 dneh od uveljavitve predpisa iz prvega odstavka tega člena ministrstvu predložiti vlogo o zainteresiranosti za izvajanje te gospodarske javne službe.

(4) Vlada izda odločbo o izboru za koncesionarja osebi iz drugega odstavka tega člena, ki je izkazala zainteresiranost, koncesijska pogodba pa mora biti sklenjena v 14 dneh od dokončnosti odločbe o izbiri.

(5) Če koncesijska pogodba v roku iz prejšnjega odstavka zaradi razlogov, ki so na strani koncesionarja ni sklenjena, odločba o izbiri preneha veljati, kar ugotovi vlada z odločbo.

(6) Če oseba iz drugega odstavka tega člena ne izkaže zainteresiranosti za izvajanje gospodarske javne službe iz 5. točke prvega odstavka 148. člena tega zakona v predpisanem roku in v primeru iz prejšnjega odstavka, izbere vlada koncesionarja na podlagi javnega razpisa, skladno z zakonom, ki ureja gospodarske javne službe.

(7) Oseba, ki ima z občino sklenjeno veljavno pogodbo za izvajanje gospodarske javne službe iz 7. točke prvega odstavka 26. člena ZVO mora izvajati to javno službo do sklenitve koncesijske pogodbe iz četrtega odstavka tega člena oziroma iz prejšnjega odstavka na način in v obsegu kot je določen v predpisu občine in v veljavni pogodbi.

(8) Pogodba, ki jo je sklenila občina z osebo iz drugega odstavka tega člena za izvajanje gospodarske javne službe iz prejšnjega odstavka in je bila veljavna na dan uveljavitve predpisa iz tretjega odstavka 185. člena tega zakona, se razdre z dnem sklenitve koncesijske pogodbe iz četrtega odstavka tega člena na podlagi sporazuma med pogodbenima strankama.

(9) Če ne pride do sporazumnega razdrtja pogodbe, vloži tožbo za razdrtje obstoječe pogodbe pred pristojnim sodiščem državni pravobranilec.

189. člen (Svet za varstvo okolja)

(1) Svet za varstvo okolja Republike Slovenije iz 150. člena tega zakona se ustanovi najkasneje do 31. decembra 2005.

(2) Do ustanovitve sveta iz prejšnjega odstavka opravlja njegove naloge Svet za varstvo okolja, ustanovljen na podlagi ZVO, katerega predsednik skliče tudi prvo sejo novoustanovljenega Sveta.

190. člen

(uskladitev predpisov)

Predpisi občin, sprejeti na podlagi ZVO, se v zadevah varstva okolja uskladijo z določbami tega zakona najkasneje do 31. decembra 2004.

191. člen
(začetek uporabe)

Določbe tega zakona, ki se nanašajo na dejanja in postopke, povezane z Evropsko unijo in državami članicami, se začnejo uporabljati z dnem pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji.

192. člen
(uporaba kazenskih določb)

Globe, določene s tem zakonom, se do začetka uporabe zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/02) izrekajo kot denarne kazni, in sicer za:

1. prekrške iz 161. člena tega zakona:

- za pravno osebo v razponu od 300.000 do 30.000.000 tolarjev;
 - za samostojnega podjetnika posameznika ali kmeta v razponu od 100.000 do 15.000.000 tolarjev;
 - za odgovorno osebo pravne osebe v razponu od 100.000 do 1.500.000 tolarjev;
 - za posameznika v razponu od 50.000 do 450.000 tolarjev;
- prekrške iz 162. člena tega zakona:
- za pravno osebo v razponu od 300.000 do 10.000.000 tolarjev;
 - za samostojnega podjetnika posameznika ali kmeta v razponu od 100.000 do 5.000.000 tolarjev;
 - za odgovorno osebo pravne osebe v razponu od 100.000 do 500.000 tolarjev;
 - za posameznika v razponu od 50.000 do 150.000 tolarjev.

193. člen
(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehata veljati:

1. ZVO in
2. Zakon o dimnikarski službi (Uradni list SRS, št. 16/74).

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se določbe ZVO uporabljajo v primerih iz 168., 195. in 196. člena tega zakona.

(3) Predpisi, izdani na podlagi zakonov iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena, veljajo do izdaje novih, razen Odredbe o pogojih za pridobitev in o načinu pridobitve pooblastila za izdelavo poročil o vplivih na okolje (Uradni list RS, št. 70/96).

(4) V predpisih, izdanih na podlagi 27. in 30. člena ZVO, prenehajo veljati določbe, ki se nanašajo na obveznost investitorja, da v zahtevi za dovoljenje za gradnjo po predpisih o graditvi objektov pri napravah in objektih, za katere ni treba izvesti presojo vplivov na okolje po določbah ZVO, posreduje strokovno oceno o izpolnjevanju pogojev glede emisij ali ravnanja z odpadki.

(5) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

- v Zakonu o varstvu pred hrupom v naravnem in bivalnem okolju (Uradni list SRS, št. 15/76 in 29/86) 7., 8. in 9. člen;

- v Zakonu o vodah (Uradni list RS, št. 67/02) 94. člen;
- v Zakonu o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami (Uradni list RS, št. 64/94) četrti odstavek 38. člena.

(5) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati v Zakonu o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 110/02, v nadaljnjem besedilu: ZGO-1):

- v prvem odstavku 55. člena besede »in za objekt z vplivi na okolje«;
- v drugem odstavku 55. člena besedilo »v primeru graditve objekta z vplivi na okolje pa lahko tudi obseg poročila o vplivih na okolje«;
- v prvem odstavku 64. člena drugi stavek;
- v tretjem odstavku 70. člena drugi stavek.

194. člen

(projekt nameravanega posega in revizija poročila o vplivih na okolje)

(1) Do izdaje predpisa iz tretjega odstavka 53. člena tega zakona se za projekt nameravanega posega iz 51. člena tega zakona, ki je gradnja, šteje idejna zasnova po predpisih o graditvi objektov.

(2) Do imenovanja okoljskih izvedencev lahko revizijo okoljskega poročila iz 41. člena tega zakona ali poročila o vplivih na okolje iz 54. člena tega zakona izdelata oseba, ki je pridobila pooblastilo za izdelavo poročila o vplivih na okolje na podlagi ZVO, pri čemer morajo biti izpolnjeni pogoji iz tretjega in osmega odstavka 56. člena tega zakona.

195. člen

(dokončanje postopkov za izdajo okoljevarstvenega soglasja)

(1) Postopki presoje vplivov na okolje in izdaje okoljevarstvenega soglasja, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po ZVO.

(2) Če z dnem uveljavitve tega zakona za objekte, ki se po določbah ZGO-1 štejejo za objekte z vplivi na okolje oziroma objekte, za katere je treba v skladu z 51. členom tega zakona izvesti presojo vplivov na okolje (v nadaljnjem besedilu: objekti z vplivi na okolje), še ni bila vložena zahteva za izdajo okoljevarstvenega soglasja, se po določbah zakona iz prejšnjega odstavka končajo tudi naslednji začetni postopki:

- za izdajo lokacijskega dovoljenja po določbah zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85 in 29/86, Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93, 44/97, 9/01 – ZPPreb in 23/02 – odl. US, v nadaljnjem besedilu: ZUN) v povezavi z določbami 190. člena ZGO-1,
- za izdajo enotnega dovoljenja po določbah 45.h člena ZUN v povezavi s 191. členom ZGO-1, za izdajo gradbenega dovoljenja po določbah zakona o graditvi objektov (Uradni list SRS, št. 34/84 in 29/86, Uradni list RS, št. 71/93-ZUN, 40/94 – odl. US, 69/94 – odl. US, 59/96, 45/99, 42/2000 – odl. US, 52/2000 – ZGPro in 52/2000, v nadaljnjem besedilu: ZGO) v povezavi z določbami 191. člena ZGO-1,
- za izdajo enotnega dovoljenja za gradnjo po določbah ZGO v povezavi z določbami 191. člena ZGO-1,
- za izdajo gradbenega dovoljenja, ki temeljijo v lokacijskih dovoljenjih, izdanih po ZUN in se končajo po ZGO in
- za izdajo gradbenega dovoljenja po ZGO-1.

196. člen

(uskladitev postopkov za pridobitev okoljevarstvenega soglasja v primeru novih zahtev za izdajo gradbenih dovoljenj za objekte z vplivi na okolje)

Ne glede na določbe drugega odstavka prejšnjega člena se postopek za izdajo gradbenega dovoljenja za objekt, ki se po določbah ZGO-1 šteje za objekt z vplivi na okolje, lahko začne in konča po določbah ZVO tudi, če se vloži po uveljavitvi tega zakona, vendar samo, če se zahteva za izdajo gradbenega dovoljenja za takšen objekt vloži v skladu s prvim odstavkom 55. člena ZGO-1 in najpozneje v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona in če naročnik takšni zahtevi priloži dokazilo, da je bila pogodba o izdelavi idejnega projekta sklenjena pred uveljavitvijo tega zakona.

197. člen

(uskladitev postopkov za celovito presojo in presojo vplivov na okolje za državni ali občinski lokacijski načrt)

(1) Šteje se, da je bila za državne lokacijske načrte po predpisih o urejanju prostora, ki so bili z dnem uveljavitve tega zakona sprejeti v skladu z določbami 42. do 46. člena ZUreP-1, 41. in 45.a do 45.i člena ZUN, 2. poglavja zakona o ureditvi določenih vprašanj v zvezi z graditvijo objektov na mejnih prehodih (Uradni list RS, št. 111/01) in 22. člena zakona o ukrepih za odpravo posledic, preprečitev širjenja in ustalitev zemeljskih plazov večjega obsega (Uradni list RS, št. 21/02), izvedena presoja vplivov na okolje v skladu z določbami tega zakona.

(2) Za lokacijske načrte iz prejšnjega odstavka, ki z dnem uveljavitve tega zakona še niso sprejeti, pred uveljavitvijo tega zakona pa so že bili javno razgrnjeni se šteje, da so bile zahteve po sodelovanju javnosti po določbah tega zakona izpolnjene z njihovo javno razgrnitvijo.

(3) Določbe 67. člena tega zakona se ne uporabljajo za občinske lokacijske načrte, ki so bili pred uveljavitvijo tega zakona že javno razgrnjeni.

198. člen

(dokončanje inšpekcijskih postopkov v teku)

Inšpekcijski postopki, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po določbah ZVO.

199. člen

(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja – ZVO-1A (Uradni list RS, št. [20/06](#)) dodaja 171.a člen tako, da se glasi:

»171.a člen

(celovita presoja vplivov na okolje za državni lokacijski načrt)

Šteje se, da je bil državni lokacijski načrt za prostorsko ureditev državnega pomena po predpisih o urejanju prostora sprejet ali vložen v postopek sprejemanja z dnem uveljavitve sklepa vlade o izboru variantne rešitve ali z dnem uveljavitve programa priprave državnega lokacijskega načrta, s katerim je določeno, da variantne rešitve niso mogoče.«;

ter vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

51. člen

(okoljevarstveno dovoljenje za naprave iz 82. člena)

(1) Upravljavci obstoječih naprav iz 82. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 41/04, v nadaljnjem besedilu: ZVO-1) morajo njihovo obratovanje uskladiti z določbami tega zakona in pridobiti okoljevarstveno dovoljenje najkasneje do roka, določenega v predpisih iz 17. člena ZVO-1.

(2) Za obstoječo napravo iz prejšnjega odstavka se šteje naprava, ki obratuje na dan uveljavitve predpisa iz tretjega odstavka 17. člena ZVO-1.

(3) Če namerava upravljavec na obstoječi napravi iz drugega odstavka 17. člena ZVO-1 pred rokom iz prvega odstavka 17. člena ZVO-1 izvesti poseg v okolje, za katerega mora pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, skladno z določbami 82. člena ZVO-1, ministrstvo izda okoljevarstveno dovoljenje, skladno z določbami 84. člena ZVO-1, dovoljenje pa velja do roka iz prvega odstavka 17. člena ZVO-1.

(4) Določba prejšnjega odstavka velja tudi v primeru, če mora upravljavec obstoječe naprave iz 17. člena ZVO-1 za njeno obratovanje pridobiti dovoljenje za odstranjevanje odpadkov po določbah Pravilnika o odlaganju odpadkov (Uradni list RS, št. 5/00, 41/04 in 43/04).

52. člen

(celovita presoja vplivov na okolje za gozdnogospodarske načrte gozdnogospodarskih enot)

(1) Ne glede na določbo tretjega in četrtega odstavka 7. člena tega zakona se za gozdnogospodarske načrte gozdnogospodarskih enot, ki se bodo izdelali v obdobju do vključno leta 2010 in bodo sprejeti po postopku, določenem v predpisih o gozdovih, celovita presoja vplivov na okolje ne izvede, pod pogojem, da se zanje izdela okoljsko poročilo, skladno s prvim, drugim in tretjim odstavkom 41. člena ZVO-1, in da ministrstvo, pristojno za gozdarstvo, zagotovi ustrezno kvaliteto tega poročila.

(2) Določbe prejšnjega odstavka ne veljajo, če je za načrte iz prejšnjega odstavka zahtevana presoja sprejemljivosti skladno s predpisi o ohranjanju narave.

53. člen

(izdaja odločbe)

(1) Ministrstvo, pristojno za varstvo okolja, izda po uradni dolžnosti osebi, ki je imela na dan uveljavitve tega zakona pravnomočno odločbo o imenovanju za okoljskega izvedenca po določbah drugega odstavka 56. člena ZVO-1 odločbo, v kateri določi rok iz 14. člena tega zakona.

(2) Rok iz prejšnjega odstavka začne teči z dnem izdaje odločbe iz prejšnjega odstavka.

54. člen

(uporaba enot potrjenega zmanjševanja emisij)

(1) Ne glede na določbe 5. točke četrtega odstavka 126. člena ZVO-1 se v državnem načrtu za prvo obdobje določi le delež enot potrjenega zmanjšanja emisij, ki jih upravljavci naprav lahko uporabijo za izpolnitev obveznosti iz 7. točke tretjega odstavka 119. člena ZVO-1.

(2) Upravljavec naprave lahko za izpolnjevanje svoje obveznosti iz 7. točke tretjega odstavka 119. člena ZVO-1 uporabi enote potrjenega zmanjšanja emisij do deleža, določenega v državnem načrtu, in o tem obvesti ministrstvo.

(3) Ministrstvo na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka izda upravljavcu registra nalog, da upravljavcu naprave podeli in nemudoma preda ustrezno količino emisijskih kuponov v zameno za vsako enoto potrjenega zmanjšanja emisij, ki ga ima upravljavec v registru emisijskih kuponov in ga namerava uporabiti za izpolnjevanje svoje obveznosti iz 7. točke tretjega odstavka 119. člena ZVO-1, tega pa razveljavi.

(4) Ne glede na določbe osmega odstavka 126. člena ZVO-1 ministrstva pri izdelavi državnega načrta za drugo obdobje za upravljavce obstoječih naprav uporabijo podatke iz njihovih poročil o emisiji toplogrednih plinov iz 133. člena ZVO-1, ki se nanašajo na prvo leto preteklega obdobja, podatke Agencije Republike Slovenije o letni porabi goriva, ki ga je posamezna naprava porabila v letih 2003 in 2004 in katerih pravilnost je pisno potrdil upravljavec naprave, podatke, določene s pravnimi akti EU, ki določajo merila za pripravo državnega načrta, in podatke o emisijah toplogrednih plinov iz tehnoloških procesov za ti leti ter skladnosti posamezne naprave z referenčnimi dokumenti o najboljših razpoložljivih tehnikah, ki jih je sprejel pristojni organ EU.

55. člen

(uporaba določb)

Določbe 141.a člena se uporabljajo za obdobje od dneva uveljavitve tega zakona pa do 31. decembra 2012.

56. člen

(podaljšanje veljavnosti sedanjih izvršilnih predpisov)

Do izdaje predpisov iz 3. in 4. člena tega zakona ostanejo v veljavi naslednji izvršilni predpisi, izdani na podlagi 19. in 20. člena ZVO-1:

1. Pravilnik o ravnanju z amalgamskimi odpadki, ki nastanejo pri opravljanju zdravstvene dejavnosti in z njo povezanih raziskavah (Uradni list RS, št. 86/05);
2. Pravilnik o vsebnosti biogoriv v gorivih za pogon motornih vozil (Uradni list RS, št. 83/05);
3. Pravilnik o prevzemu ladijskih odpadkov in ostankov tovora (Uradni list RS, št. 66/05);
4. Pravilnik o fizikalno-kemijskih lastnostih tekočih goriv (Uradni list RS, št. 65/05);
5. Pravilnik o ravnanju z odpadno električno in elektronsko opremo (Uradni list RS, št. 118/04) in
6. Pravilnik o izvajanju dobre kmetijske prakse (Uradni list RS, št. 130/04).

57. člen
(obveznost izdaje podzakonskih predpisov)

Vlada izda izvršilne predpise na podlagi 7., 13. in 49. člena tega zakona najkasneje v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

58. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o meteorološki dejavnosti – ZMetD (Uradni list RS, št. [49/06](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»42. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o prostorskem načrtovanju – ZPNačrt (Uradni list RS, št. [33/07](#)) v tretjem odstavku 106. člena zakona v zvezi z uporabo 66. in 67. člena zakona določa:

»(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se določbe 66. in 67. člena ZVO-1 še naprej uporabljajo za dokončanje postopkov priprave državnih in občinskih prostorskih aktov, ki se skladno z določbami tega zakona nadaljujejo in končajo po določbah ZUreP-1 ter za njihovo spreminjanje in dopolnjevanje.«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»113. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o financiranju občin – ZFO-1A (Uradni list RS, št. [57/08](#)) v zvezi z delnim prenehanjem veljavnosti drugega stavka prvega odstavka 112. člena ter drugega in tretjega stavka četrtega odstavka in petega odstavka 113. člena zakona določa:

»Določbe zakona iz prejšnjega odstavka delno prenehajo veljati 1. januarja 2009.«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»21. člen
(uveljavitev tega zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja – ZVO-1B (Uradni list RS, št. [70/08](#)) spreminja 172. člen zakona tako, da se glasi:

»172. člen
(okoljevarstveno dovoljenje za naprave, ki lahko povzročajo onesnaževanje večjega obsega)

(1) Upravljavci obstoječih naprav iz 68. člena tega zakona morajo njihovo obratovanje uskladiti z določbami tega zakona in pridobiti okoljevarstveno dovoljenje najkasneje do 31. oktobra 2007, razen upravljavcev obstoječih naprav, za katere je rok uskladitve določen z ratificirano in objavljeno mednarodno pogodbo.

(2) Za obstoječo napravo iz prejšnjega odstavka se šteje naprava, ki obratuje na dan uveljavitve predpisa iz četrtega odstavka 68. člena tega zakona ali je bilo pred njegovo uveljavitvijo zanjo pridobljeno pravnomočno gradbeno dovoljenje po predpisih o graditvi objektov.

(3) Če upravljavec obstoječe naprave ne pridobi okoljevarstvenega dovoljenja do roka iz prvega odstavka tega člena, izda inšpekcija, pristojna za varstvo okolja, potem ko je postala odločba o zavrnitvi izdaje okoljevarstvenega dovoljenja pravnomočna, odločbo o prenehanju delovanja naprave, razen v primeru, če so razlogi za neizpolnitev obveznosti upravljavca na strani ministrstva.

(4) Pritožba zoper odločbo iz prejšnjega odstavka ne zadrži njene izvršitve.

(5) V postopkih za izdajo okoljevarstvenih dovoljenj iz prvega odstavka tega člena pritožba stranskega udeleženca ne zadrži izvršitve.«;

ter vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»PREHODNE IN KONČE DOLOČBE

89. člen
(pooblašcene osebe za izdelovanje okoljskih poročil in poročil o vplivih na okolje)

(1) Določbe prvega odstavka 55. člena zakona se začnejo uporabljati 1. januarja 2010.

(2) Do roka iz prejšnjega odstavka lahko izdeluje okoljsko poročilo oziroma poročilo o vplivih na okolje oseba, ki jo za to pooblasti pripravljavec plana oziroma nosilec posega v okolje.

(3) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov lahko izdelava okoljsko poročilo ali poročilo o vplivih na okolje oseba, ki je s pripravljavcem plana ali nosilcem posega imela sklenjeno pogodbo o izdelavi okoljskega poročila oziroma poročila o vplivih na okolje na dan 1. januarja 2010, pripravljavec plana ali nosilec posega pa morata k vlogi za izdajo potrdila o ustreznosti plana oziroma okoljevarstvenega soglasja priložiti tudi revizijo okoljskega poročila ali poročila o vplivih na okolje.

90. člen

(izdaja okoljevarstvenega dovoljenja za obstoječo napravo, ki lahko povzroča onesnaževanje večjega obsega)

(1) V postopku za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za obstoječo napravo iz 68. člena zakona se ne uporabljajo določbe 71. in 73. člena zakona, vlogi za pridobitev dovoljenja pa ni treba priložiti elaborata o določitvi vplivnega območja naprave iz drugega odstavka 70. člena zakona. Za določitev strank v postopku se uporabljajo določbe 84.a člena zakona.

(2) Za obstoječo napravo iz prejšnjega odstavka se šteje naprava, določena kot obstoječa naprava z Uredbo o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07).

91. člen

(začetek uporabe določb za ugotavljanje odgovornosti za okoljsko škodo)

Določbe V.a poglavja tega zakona se ne uporabljajo za okoljsko škodo, povzročeno z emisijo, dogodkom ali izrednim dogodkom, ki se je zgodil pred dnem uveljavitve tega zakona, ali je posledica dejavnosti, končane pred dnem uveljavitve tega zakona.

92. člen

(prilagoditev izdanih dovoljenj za izpuščanje toplogrednih plinov)

(1) Ministrstvo po uradni dolžnosti prilagodi dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov, izdana do uveljavitve tega zakona, določbam tega zakona najkasneje v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

(2) Ministrstvo v okviru prilagoditve iz prejšnjega odstavka odobri tudi načrt monitoringa emisij toplogrednih plinov iz prvega odstavka 133. člena zakona, ki ga mora imetnik dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov ministrstvu poslati najkasneje v roku enega meseca od uveljavitve tega zakona.

93. člen

(uskladitev delovanja Ekološkega sklada Republike Slovenije)

(1) Ekološki sklad Republike Slovenije, javni sklad, ustanovljen z Zakonom o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odločba US in 33/07 – ZPNačrt), z dnem uveljavitve tega zakona nadaljuje svoje delo kot Eko sklad, Slovenski okoljski javni sklad. Organi Ekološkega sklada Republike Slovenije, javnega sklada nadaljujejo svoje delo kot organi Sklada po tem zakonu do izteka obdobja, za katerega so bili imenovani.

(2) Javni razpisi Ekološkega sklada Republike Slovenije, javnega sklada, začetni pred uveljavitvijo tega zakona, se zaključijo po postopkih in pogojih, določenih v posameznem javnem razpisu.

(3) Ustanovitveni akt Sklada mora biti usklajen s tem zakonom v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona, splošni pogoji poslovanja pa v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(4) Do sprejema oziroma uskladitve aktov iz prejšnjega odstavka veljata Ustanovitveni akt Ekološkega sklada Republike Slovenije, javnega sklada (Uradni list RS, št. 85/04 in 55/06) in Splošni pogoji poslovanja za spodbujanje razvoja na področju varstva okolja (Uradni list RS, št. 117/05), kolikor nista v nasprotju s tem zakonom.

94. člen (veljavnost predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati tretji odstavek 48. člena, tretji odstavek 59. člena in tretji odstavek 106. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehata veljati 66. in 67. člen Zakona o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in jedrski varnosti (Uradni list RS, št. 67/02).

(3) Predpisi, izdani na podlagi 101. in 134. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odločba US in 33/07 – ZPNačrt), veljajo do izdaje novih, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom.

95. člen (izdaja izvršilnih predpisov)

(1) Vlada izda predpise iz 110.e, 110.f, 140. in 148. člena zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(2) Minister izda predpise iz 55., 56.c, 110.b, 142. in 142.c člena zakona in objavi sklepe pristojnega organa Kjotskega protokola iz 140. člena zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(3) Minister v soglasju z ministroma, pristojnima za kulturno dediščino in zdravje ljudi izda predpise iz 56. in 56.a člena v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

96. člen (začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja – ZVO-1C (Uradni list RS, št. [108/09](#)) spreminja 174. člen zakona tako, da se glasi:

»174. člen
(okoljevarstveno dovoljenje za obrate)

(1) V postopkih za izdajo okoljevarstvenih dovoljenj za obstoječe obrate iz 18. člena tega zakona se določbe členov tega zakona, ki urejajo sodelovanje javnosti, ne uporabljajo.

(2) Za obstoječi obrat iz prejšnjega odstavka se šteje obrat, ki obratuje na dan uveljavitve predpisa iz 18. člena tega zakona ali je bilo pred njegovo uveljavitvijo zanj pridobljeno pravnomočno gradbeno dovoljenje po predpisih o graditvi objektov.

(3) Če za obstoječi obrat iz prvega odstavka tega člena na dan uveljavitve tega zakona še ni izdano okoljevarstveno dovoljenje, za njegovo pridobitev pa je treba izvesti večjo spremembo, ki zahteva gradnjo po predpisih o graditvi objektov, za izdajo gradbenega dovoljenja za to gradnjo ni treba pridobiti okoljevarstvenega dovoljenja.«;

spreminja 89. člen Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja – ZVO-1B tako, da se glasi:

»89. člen
(pooblašcene osebe za izdelovanje okoljskih poročil in poročil o vplivih na okolje)

(1) Določbe prvega odstavka 55. člena zakona se začnejo uporabljati 30. junija 2010.

(2) Do roka iz prejšnjega odstavka lahko izdeluje okoljsko poročilo oziroma poročilo o vplivih na okolje oseba, ki jo za to pooblasti pripravljavec plana oziroma nosilec posega v okolje.

(3) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov lahko izdelava okoljsko poročilo ali poročilo o vplivih na okolje oseba, ki je s pripravljavcem plana ali nosilcem posega imela sklenjeno pogodbo o izdelavi okoljskega poročila oziroma poročila o vplivih na okolje na dan 30. junija 2010 in je bila vloga za pridobitev okoljevarstvenega soglasja vložena do 30. septembra 2010.«;

ter vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»Prehodne in končne določbe

77. člen
(nove dejavnosti)

(1) Upravljavci naprav morajo za naprave, ki izvajajo dejavnost, določeno s predpisom iz šestega odstavka tega člena, in bodo prvič vključene v trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov od 1. januarja 2013 dalje, ministrstvu najpozneje do 30. aprila 2010 poslati podatke o dejavnostih in emisijah toplogrednih plinov za te naprave v obdobju od leta 2005 do 2008.

(2) Upravljavci naprav morajo za naprave, ki so vključene v trgovanje z emisijami toplogrednih plinov v obdobju od leta 2008 do 2012, ministrstvu najpozneje do 30. septembra 2010 poslati podatke o dejavnostih in emisijah toplogrednih plinov za te naprave v obdobju od leta 2005 do 2008.

(3) Prilnost in resničnost podatkov iz prvega odstavka tega člena preveri ministrstvo, preverjene in resnične podatke o emisijah iz naprav iz prvega odstavka tega člena pa najpozneje do 30. junija 2010 pošlje pristojnemu organu EU.

(4) Ministrstvo lahko pristojnemu organu EU sporoči nižjo količino emisij glede na zmožnost naprave za zmanjšanje emisij, če naprava izpušča drug toplogredni plin kot ogljikov dioksid.

(5) Za upravljavce naprav iz prvega odstavka tega člena se štejejo upravljavci naprav, določeni s predpisom iz šestega odstavka tega člena.

(6) Minister najpozneje v 30 dneh od uveljavitve tega zakona predpiše vrsto in vsebino podatkov o dejavnostih in emisijah toplogrednih plinov iz prvega in drugega odstavka tega člena, način preverjanja iz tretjega odstavka tega člena in upravljavce naprav iz petega odstavka tega člena.

78. člen

(prvi načrt monitoringa za operatorja zrakoplova)

Ne glede na določbo drugega odstavka 139.a člena zakona, mora operator zrakoplova prvič ministrstvu poslati zahtevo v 14 dneh od uveljavitve tega zakona.

79. člen

(sprememba okoljevarstvenega dovoljenja)

Ministrstvo spremeni okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje naprave, ki lahko povzroči onesnaževanje večjega obsega v skladu z določbami 22. člena tega zakona ob prvi spremembi okoljevarstvenega dovoljenja.

80. člen

(začetek uporabe določb)

Določba 66. člena tega zakona se začne uporabljati pri pripravi državnega proračuna za leto 2011.

81. člen

(povrnitev stroškov revizije)

(1) Nevladni organizaciji, ki je do dne uveljavitve tega zakona zaprosila za pridobitev statusa nevladne organizacije, ki deluje v javnem interesu, ministrstvo na njeno zahtevo povrne stroške revizije.

(2) Zahteva iz prejšnjega odstavka mora vsebovati dokazilo o plačani reviziji.

82. člen
(uskladitev predpisov)

(1) Vlada izda predpis iz 5. in 35. člena tega zakona najkasneje v enem letu od uveljavitve tega zakona.

(2) Predpisi, izdani na podlagi 17. in 118. člena zakona, se uskladijo z določbami tega zakona najkasneje v enem letu od uveljavitve tega zakona.

(3) Podzakonski akti, izdani na podlagi 148. in 149. člena zakona, se uporabljajo do uveljavitve predpisov, izdanih na podlagi tega zakona, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom.

83. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prostorskem načrtovanju – ZPNačrt-A (Uradni list RS, št. [108/09](#)) v 22. členu določa:

»Z dnem uveljavitve tega zakona se šteje, da v šestem in sedmem odstavku 46. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odločba US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A in 70/08) uporabljeni izraz »sklep o potrditvi predloga plana po predpisih o prostorskem načrtovanju« pomeni »sklep o ugotovitvi usklajenosti« po določbah tega zakona.«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»23. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah Zakona o varstvu okolja – ZVO-1D (Uradni list RS, št. [48/12](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

3. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Odlok o ustanovitvi Sveta za varstvo okolja Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 34/10).

4. člen

Svet za varstvo okolja Republike Slovenije preneha delovati z dnem uveljavitve tega zakona.

5. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona ministrstvo, pristojno za okolje, prevzame arhiv in spletni portal Sveta za varstvo okolja Republike Slovenije.

6. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja – ZVO-1E (Uradni list RS, št. [57/12](#)) spreminja 194. člen zakona tako, da se glasi:

»194. člen

(projekt nameravanega posega in revizija poročila o vplivih na okolje)

(1) Do izdaje predpisa iz tretjega odstavka 53. člena tega zakona se za projekt nameravanega posega iz 51. člena tega zakona, ki je gradnja, šteje idejna zasnova ali projekt, ki je obdelan na višji ravni, skladno s predpisi o graditvi objektov.

(2) Do imenovanja okoljskih izvedencev lahko revizijo okoljskega poročila iz 41. člena tega zakona ali poročila o vplivih na okolje iz 54. člena tega zakona izdelata oseba, ki je pridobila pooblastilo za izdelavo poročila o vplivih na okolje na podlagi ZVO, pri čemer morajo biti izpolnjeni pogoji iz tretjega in osmega odstavka 56. člena tega zakona.«;

ter vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

»PREHODNE IN KONČA DOLOČBA

7. člen

(1) Imetnik veljavnega okoljevarstvenega dovoljenja, izdanega na podlagi 82. in 86. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odločba US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08 in 108/09), lahko najpozneje tri mesece pred iztekom njegove veljavnosti vloži na ministrstvo, pristojno

za varstvo okolja, zahtevo za spremembo veljavnosti svojega dovoljenja v skladu z 82. oziroma 86. členom zakona.

(2) Ministrstvo, pristojno za varstvo okolja, spremeni veljavnost dovoljenja iz prejšnjega odstavka na obdobje desetih let od dneva njegove veljavnosti, pri čemer se ne uporabljajo določbe šestega odstavka 82. člena oziroma šestega odstavka 86. člena zakona.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka spremeni ministrstvo, pristojno za varstvo okolja, imetniku okoljevarstvenega dovoljenja za komunalno ali skupno čistilno napravo veljavnost tega dovoljenja le do roka, ko je za takšno čistilno napravo predpisana prilagoditev zahtevam predpisa, ki ureja emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz komunalnih čistilnih naprav, pri čemer se ne uporabljajo določbe šestega odstavka 82. člena zakona.

(4) Vloge, ki so bile vložene za izdajo okoljevarstvenih dovoljenj za naprave in dejavnosti iz 82. člena oziroma za obrate iz 86. člena zakona pred uveljavitvijo tega zakona, se glede roka veljavnosti obravnavajo v skladu z določbami 82. oziroma 86. člena zakona.

(5) Vloge, ki so bile vložene za podaljšanje okoljevarstvenih dovoljenj za naprave in dejavnosti iz 82. člena oziroma za obrate iz 86. člena zakona pred uveljavitvijo tega zakona, se štejejo za vloge iz prvega odstavka tega člena.

8. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja – ZVO-1F (Uradni list RS, št. [92/13](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

84. člen

(spremembe veljavnega okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Postopki za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za naprave iz 68. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odločba US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12) in postopki za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja iz 77. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odločba US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12), začeti pa ne končani do uveljavitve tega zakona, se končajo v skladu s tem zakonom, pri čemer se ne uporabljajo določbe četrtega odstavka spremenjenega 70. člena zakona.

(2) Upravljevec naprave, ki mu je bilo izdano okoljevarstveno dovoljenje na podlagi 72. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odločba US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12) pred 7. januarjem 2013 ali pred uveljavitvijo predpisa iz šestega odstavka spremenjenega 70. člena zakona, obratovanje njegove naprave pa vključuje uporabo,

proizvodnjo ali emisijo določene nevarne snovi v skladu s četrtem odstavkom spremenjenega 70. člena zakona, mora ministrstvu v primeru iz spremenjenega 77. ali spremenjenega 78. člena zakona predložiti izhodiščno poročilo iz četrtega odstavka spremenjenega 70. člena zakona.

(3) Določba prejšnjega odstavka se začne uporabljati šest mesecev po uveljavitvi predpisa iz šestega odstavka spremenjenega 70. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odločba US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12).

85. člen

(okoljevarstveno dovoljenje za nove dejavnosti)

(1) Upravljavec obstoječe naprave, ki izvaja dejavnost, prvič določeno po uveljavitvi tega zakona v predpisu iz četrtega odstavka spremenjenega 68. člena zakona, mora obratovanje naprave uskladiti z določbami tega zakona in pridobiti okoljevarstveno dovoljenje v skladu s spremenjenim 74. členom zakona najpozneje do 7. julija 2015.

(2) Za obstoječo napravo iz prejšnjega odstavka se šteje naprava, ki je obratovala ali je bilo zanjo pridobljeno pravnomočno gradbeno dovoljenje po predpisih o graditvi objektov pred 7. januarjem 2013.

(3) V postopku za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za napravo iz prvega odstavka tega člena se ne uporabljajo določbe spremenjenega 71. člena in spremenjenega 73. člena zakona, vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja pa ni treba priložiti elaborata iz drugega odstavka spremenjenega 70. člena zakona. Za določitev strank v postopku se uporabljajo določbe spremenjenega 84.a člena zakona. Če mora upravljavec naprave iz prejšnjega odstavka za njeno usklajitev z določbami tega zakona pridobiti gradbeno dovoljenje po predpisih o graditvi objektov, se to lahko izda brez okoljevarstvenega dovoljenja.

(4) Določbe prejšnjega odstavka se uporabljajo tudi v primeru, če namerava upravljavec iz prvega odstavka tega člena na svoji napravi izvesti spremembo, ki ni večja sprememba, vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja pa mora vsebovati vsebine iz drugega odstavka spremenjenega 70. člena zakona, ki se nanašajo tudi na nameravano spremembo naprave, opis obstoječe naprave in nameravane spremembe.

(5) Če namerava upravljavec iz prvega odstavka tega člena na napravi izvesti tudi večjo spremembo, mora vložiti vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja v skladu z drugim odstavkom spremenjenega 70. člena tega zakona za obstoječo napravo iz drugega odstavka tega člena in za njeno spremembo, za določitev strank v postopku pa se uporabljajo določbe spremenjenega 71. člena in spremenjenega 73. člena zakona.

(6) Ministrstvo mora odločiti o izdaji okoljevarstvenega dovoljenja iz tretjega in petega odstavka tega člena najpozneje v šestih mesecih od prejema popolne vloge za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja. Če drugostopenjski upravni organ ugotovi, da je pritožba zoper odločbo prve stopnje utemeljena, to odločbo odpravi in s svojo odločbo najpozneje v enem mesecu od vložitve pritožbe sam reši zadevo. Če pristojno sodišče v upravnem sporu zoper dokončno odločbo o okoljevarstvenem dovoljenju ugotovi, da je tožba utemeljena, odločbo odpravi in v treh mesecih od vložitve tožbe s sodbo odloči o okoljevarstvenem dovoljenju.

(7) Če ima upravljavec obstoječe naprave iz prvega odstavka tega člena okoljevarstveno dovoljenje, izdano na podlagi 84. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odločba US, 33/07 –

ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12), ga ministrstvo z okoljevarstvenim dovoljenjem iz prejšnjega odstavka razveljavi.

86. člen

(prilagoditev obstoječih naprav objavljenim zaključkom o BAT)

Upravljavec naprave, ki je pridobil okoljevarstveno dovoljenje na podlagi 68. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odločba US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12) pred uveljavitvijo tega zakona in so bili za njegovo glavno dejavnost objavljeni zaključki o BAT do uveljavitve tega zakona, morajo svojo napravo prilagoditi zaključkom o BAT in pridobiti okoljevarstveno dovoljenje v skladu s spremenjenim 78. členom zakona.

87. člen

(dokončanje postopkov)

(1) Postopki za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za obstoječe naprave iz 172. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odločba US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12), začeti, pa ne končani do uveljavitve tega zakona, se končajo v skladu s tem zakonom, pri čemer mora:

1. ministrstvo odločiti o izdaji okoljevarstvenega dovoljenja najpozneje v dveh mesecih od uveljavitve tega zakona;
2. drugostopenjski upravni organ, če ugotovi, da je pritožba zoper odločbo iz prejšnje točke utemeljena, to odločbo odpraviti in s svojo odločbo najpozneje v enem mesecu od vložitve pritožbe sam rešiti zadevo;
3. pristojno sodišče v upravnem sporu zoper dokončno odločbo o okoljevarstvenem dovoljenju, če ugotovi, da je tožba utemeljena, odločbo odpraviti in v treh mesecih s sodbo odločiti o okoljevarstvenem dovoljenju.

(2) Ne glede na določbo drugega odstavka 172. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odločba US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12) se za obstoječo napravo šteje naprava, ki je obratovala na dan 1. maja 2004, in v obsegu, za katerega je njen upravljavec do 31. oktobra 2006 na podlagi tretjega odstavka 14. člena Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročijo onesnaževanje večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04) vložil vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, skupaj z vsemi spremembami, ki so bile zaradi uskladitve na podlagi prvega odstavka 172. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odločba US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12) na napravi izvedene do uveljavitve tega zakona.

(3) Če je upravljavec naprave iz prvega odstavka tega člena do uveljavitve tega zakona izvedel tudi spremembe na napravi, ki niso bile potrebne zaradi uskladitve iz prejšnjega odstavka, lahko vloži vlogo za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja na podlagi spremenjenega 77. člena zakona po pravnomočnosti okoljevarstvenega dovoljenja iz prvega odstavka tega člena.

88. člen

(končnanje postopkov za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obrat)

Postopki za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obrat iz 86. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odločba US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12), začeti, pa ne končani do uveljavitve tega zakona, se končajo v skladu s tem zakonom.

89. člen

(veljavnost dovoljenj za začasno ali občasno čezmerno obremenitev okolja)

(1) Postopki za pridobitev dovoljenja za začasno ali občasno čezmerno obremenitev okolja iz prvega odstavka 94. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odločba US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12), začeti, pa ne končani do uveljavitve tega zakona, se ustavijo.

(2) Dovoljenja za začasno ali občasno čezmerno obremenitev okolja, izdana na podlagi prvega odstavka 94. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odločba US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12) do uveljavitve tega zakona, se izvedejo na način in v roku, določenima v teh dovoljenjih.

90. člen

(uskladitev dovoljenj za izpuščanje toplogrednih plinov)

(1) Ministrstvo dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov, izdana do uveljavitve tega zakona na podlagi 119. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odločba US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12), po uradni dolžnosti uskladi z določbami tega zakona najpozneje v devetih mesecih od uveljavitve tega zakona.

(2) Dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov, izdana do uveljavitve tega zakona na podlagi 119. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odločba US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12), in odločbe, izdane zaradi odobritve načrta monitoringa emisij toplogrednih plinov na podlagi 133. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odločba US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12) ali na podlagi devetega odstavka 5. člena Uredbe o toplogrednih plinih, dejavnostih in napravah, za katere je treba pridobiti dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov oziroma izvajati monitoring emisij toplogrednih plinov (Uradni list RS, št. 55/11 in 1/13), prenehajo veljati z dnem dokončnosti odločb iz prejšnjega odstavka, s katerimi so bila usklajena dovoljenja iz prejšnjega odstavka.

(3) Postopki za pridobitev dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov iz 119. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odločba US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12), začeti, pa ne končani do uveljavitve tega zakona, se končajo v skladu s tem zakonom.

(4) Postopki za odobritev načrta monitoringa emisij toplogrednih plinov iz 133. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odločba US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12) se za leto 2014 izvedejo v skladu z Zakonom o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odločba US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12).

91. člen

(veljavnost pooblastil za preverjanje poročil o emisijah toplogrednih plinov)

(1) Pravna ali fizična oseba, ki je do uveljavitve tega zakona pridobila pooblastilo za preverjanje poročil o emisijah toplogrednih plinov na podlagi 134.a člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odločba US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12) in želi preverjati poročila o emisijah toplogrednih plinov iz spremenjenega 133. člena zakona, mora pridobiti akreditacijsko listino v skladu s spremenjenim 133. členom zakona do 31. decembra 2013.

(2) Pooblastila iz prejšnjega odstavka, izdana do uveljavitve tega zakona na podlagi 134.a člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odločba US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12), veljajo do 31. decembra 2013.

92. člen

(izvajanje obvezne državne gospodarske javne službe do 31. decembra 2015)

(1) Obvezna državna gospodarska javna služba izvajanja meritev, pregledovanja in čiščenja kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov zaradi varstva okolja in učinkovite rabe energije, varstva človekovega zdravja in varstva pred požarom iz 5. točke prvega odstavka 148. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odločba US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12) se izvaja do 31. decembra 2015 po dosedanjih predpisih.

(2) Izvajalec gospodarske javne službe iz prvega odstavka tega člena zaradi zagotavljanja storitev vsem uporabnikom vodi evidenco uporabnikov storitev obvezne državne gospodarske javne službe iz prvega odstavka tega člena, ki vsebuje naslednje podatke:

1. ime in priimek oziroma firmo uporabnika,
2. naslov oziroma sedež uporabnika.

(3) Z dnem prenehanja opravljanja obvezne državne gospodarske javne službe iz prvega odstavka tega člena mora izvajalec iz prejšnjega odstavka evidenco uporabnikov storitev obvezne državne gospodarske javne službe iz prvega odstavka tega člena prenesti na ministrstvo, ki jo prenese na novega izvajalca obvezne državne gospodarske javne službe iz prvega odstavka tega člena.

(4) Ministrstvo zaradi izvajanja nadzora nad izvajalcem obvezne državne gospodarske javne službe iz prvega odstavka tega člena vodi evidenco o osebah, s katerimi se je izvajalec zavezal opravljati gospodarsko javno službo.

(5) Evidenca iz prejšnjega odstavka vsebuje naslednje osebne podatke:

1. ime in priimek osebe iz prejšnjega odstavka in
2. EMŠO osebe iz prejšnje točke.

(6) Izvajalec obvezne državne gospodarske javne službe iz prvega odstavka tega člena mora ministrstvu v skladu z dosedanjimi predpisi in s sklenjeno koncesijsko pogodbo predložiti podatke iz prejšnjega odstavka. Osebni podatki se izbrišejo iz evidence po treh letih od dneva prenehanja veljavnosti koncesijske pogodbe.

(7) V primeru, ko koncesijsko razmerje za izvajanje obvezne državne gospodarske javne službe iz prejšnjega odstavka preneha pred rokom iz prvega odstavka tega člena, lahko vlada:

1. na zahtevo koncesionarja, ki jo mora vložiti najkasneje v roku treh mesecev pred iztekom veljavnosti koncesijske pogodbe, le to podaljša do roka iz prvega odstavka tega člena, če koncesionar izpolnjuje predpisane pogoje in zoper njega ni začel postopek za odvzem koncesije, ali
2. podeli koncesijo do roka iz prvega odstavka tega člena na podlagi javnega razpisa drugi osebi, ki izpolnjuje predpisane pogoje in proti njej ni začel postopek odvzema koncesije, če oseba iz prejšnje točke ne vложи zahteve za podaljšanje v predpisanem roku ali ne izpolnjuje predpisanih pogojev.

(8) O podaljšanju koncesije iz prejšnjega odstavka vlada odloči z odločbo.

(9) V primeru, ko vlada koncesijo odvzame pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena, vlada na podlagi javnega poziva podeli koncesijo drugi osebi, ki izpolnjuje predpisane pogoje in zoper njo ni začel postopek za odvzem koncesije, če se ta s podelitvijo strinja, vendar ne dlje od roka iz prvega odstavka tega člena. Prednost pri podelitvi koncesije ima oseba, katere sedež je najbližje središču koncesijskega območja. Za središče koncesijskega območja se šteje sedež občine iz koncesijskega območja v skladu s predpisom, ki ureja način izvajanja obvezne državne gospodarske javne službe iz prvega odstavka tega člena.

(10) Vlada lahko podeli koncesijo iz prejšnjega odstavka z odločbo o začasnem izvajanju koncesije najdlje za eno leto, vendar ne dlje od datuma iz prvega odstavka tega člena.

(11) Koncesijske pogodbe, ki so bile sklenjene za izvajanje obvezne državne gospodarske javne službe iz prvega odstavka tega člena pred uveljavitvijo tega zakona, njihova veljavnost pa se izteče po datumu iz prvega odstavka tega člena, prenehajo z dnem 31. decembra 2015.

93. člen (začetek uporabe)

(1) Določbe novega 51.a člena se začnejo uporabljati z dnem uveljavitve predpisov iz četrtega odstavka spremenjenega 51. člena in devetega odstavka novega 51.a člena zakona.

(2) Določbe četrtega odstavka spremenjenega 70. člena zakona se začnejo uporabljati šest mesecev po uveljavitvi predpisa iz šestega odstavka spremenjenega 70. člena zakona.

94. člen (izdaja in uskladitev predpisov)

(1) Vlada izda predpise iz četrtega odstavka spremenjenega 51. člena, devetega odstavka novega 51.a člena, četrtega odstavka spremenjenega 68. člena in šestega odstavka spremenjenega 70. člena zakona najpozneje v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

(2) Predpisi, izdani na podlagi 51. in 68. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odločba US, 33/07 –

ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12), veljajo do uveljavitve predpisov iz prejšnjega odstavka.

(3) Uredba o načinu uporabe zvočnih naprav, ki na shodih in prireditvah povzročajo hrup (Uradni list RS, št. 118/05) se uskladi z določbami spremenjenega 94. zakona najpozneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

95. člen
(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

1. Pravilnik o merilih za preverjanje poročila o emisijah toplogrednih plinov in pogojih, ki jih mora izpolnjevati preveritelj (Uradni list RS, št. 79/10),
2. Pravilnik o pogojih za vpis v evidenco izdelovalcev okoljskih poročil in poročil o vplivih na okolje ter delovanju strokovne komisije (Uradni list RS, št. 70/11) in
3. Pravilnik o pogojih za pridobitev potrdila o strokovni usposobljenosti za izdelovanje okoljskih poročil oziroma poročil o vplivih na okolje ter preizkusu strokovnega znanja (Uradni list RS, št. 22/13).

96. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah Zakona o varstvu okolja – ZVO-1G (Uradni list RS, št. [56/15](#)) spreminja 172. člen zakona tako, da se glasi:

»172. člen
(okoljevarstveno dovoljenje za naprave, ki lahko povzročajo onesnaževanje večjega obsega)

(1) Upravljalci obstoječih naprav iz 68. člena tega zakona morajo njihovo obratovanje uskladiti z določbami tega zakona in pridobiti okoljevarstveno dovoljenje najkasneje do 31. oktobra 2007, razen upravljavcev obstoječih naprav, za katere je rok uskladitve določen z ratificirano in objavljeno mednarodno pogodbo.

(2) Za obstoječo napravo iz prejšnjega odstavka se šteje naprava, ki obratuje na dan uveljavitve predpisa iz četrtega odstavka 68. člena tega zakona ali je bilo pred njegovo uveljavitvijo zanjo pridobljeno pravnomočno gradbeno dovoljenje po predpisih o graditvi objektov.

(3) V postopkih za izdajo okoljevarstvenih dovoljenj iz prvega odstavka tega člena pritožba stranskega udeleženca ne zadrži izvršitve.«;

spreminja 84. člen Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. [92/13](#)) tako, da se glasi:

»84. člen
(spremembe veljavnega okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Postopki za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za naprave iz 68. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odločba US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12) in postopki za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja iz 77. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odločba US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12), začeti pa ne končani do uveljavitve tega zakona, se končajo v skladu s tem zakonom, pri čemer se ne uporabljajo določbe četrtega odstavka spremenjenega 70. člena zakona.

(2) Upravljavec naprave, ki mu je bilo izdano okoljevarstveno dovoljenje na podlagi 72. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odločba US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12) pred 7. januarjem 2013 ali pred uveljavitvijo predpisa iz šestega odstavka spremenjenega 70. člena zakona, obratovanje njegove naprave pa vključuje uporabo, proizvodnjo ali emisijo določene nevarne snovi v skladu s četrtim odstavkom spremenjenega 70. člena zakona, mora ministrstvu v primeru iz 1. ali 2. točke tretjega odstavka spremenjenega 77. člena ali iz 2. do 6. točke prvega odstavka spremenjenega 78. člena zakona predložiti izhodiščno poročilo iz četrtega odstavka spremenjenega 70. člena zakona.

(3) Določba prejšnjega odstavka se začne uporabljati šest mesecev po uveljavitvi predpisa iz šestega odstavka spremenjenega 70. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odločba US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12).«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»KONČNA DOLOČBA

3. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja – ZVO-1H (Uradni list RS, št. [102/15](#)) spreminja 92. člen Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja – ZVO-1F (Uradni list RS, št. [92/13](#)) tako, da se glasi:

»92. člen
(izvajanje obvezne državne gospodarske javne službe do 31. decembra 2016)

(1) Obvezna državna gospodarska javna služba izvajanja meritev, pregledovanja in čiščenja kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov zaradi varstva okolja in učinkovite rabe energije, varstva človekovega zdravja in varstva pred požarom iz 5. točke prvega odstavka

148. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odločba US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12) se izvaja do 31. decembra 2016 po dosedanjih predpisih.

(2) Izvajalec gospodarske javne službe iz prvega odstavka tega člena zaradi zagotavljanja storitev vsem uporabnikom vodi evidenco uporabnikov storitev obvezne državne gospodarske javne službe iz prvega odstavka tega člena, ki vsebuje naslednje podatke:

1. ime in priimek oziroma firmo uporabnika,
2. naslov oziroma sedež uporabnika.

(3) Z dnem prenehanja opravljanja obvezne državne gospodarske javne službe iz prvega odstavka tega člena mora izvajalec iz prejšnjega odstavka evidenco uporabnikov storitev obvezne državne gospodarske javne službe iz prvega odstavka tega člena prenesti na ministrstvo, ki jo prenese na novega izvajalca obvezne državne gospodarske javne službe iz prvega odstavka tega člena.

(4) Ministrstvo zaradi izvajanja nadzora nad izvajalcem obvezne državne gospodarske javne službe iz prvega odstavka tega člena vodi evidenco o osebah, s katerimi se je izvajalec zavezal opravljati gospodarsko javno službo.

(5) Evidenca iz prejšnjega odstavka vsebuje naslednje osebne podatke:

1. ime in priimek osebe iz prejšnjega odstavka in
2. EMŠO osebe iz prejšnje točke.

(6) Izvajalec obvezne državne gospodarske javne službe iz prvega odstavka tega člena mora ministrstvu v skladu z dosedanjimi predpisi in s sklenjeno koncesijsko pogodbo predložiti podatke iz prejšnjega odstavka. Osebni podatki se izbrišejo iz evidence po treh letih od dneva prenehanja veljavnosti koncesijske pogodbe.

(7) V primeru, ko koncesijsko razmerje za izvajanje obvezne državne gospodarske javne službe iz prejšnjega odstavka preneha pred rokom iz prvega odstavka tega člena, lahko vlada:

1. na zahtevo koncesionarja, ki jo lahko vloži najkasneje v roku treh mesecev pred iztekom veljavnosti koncesijske pogodbe za koncesionarje, ki jim koncesijska pogodba poteče med 15. aprilom 2016 in 31. decembrom 2016, oziroma najkasneje do 15. januarja 2016 za tiste koncesionarje, ki jim koncesijska pogodba poteče med 31. decembrom 2015 in 14. aprilom 2016, le to podaljša do roka iz prvega odstavka tega člena, če koncesionar izpolnjuje predpisane pogoje in zoper njega ni začel postopek za odvzem koncesije, ali
2. podeli koncesijo do roka iz prvega odstavka tega člena na podlagi javnega razpisa drugi osebi, ki izpolnjuje predpisane pogoje in proti njej ni začel postopek odvzema koncesije, če oseba iz prejšnje točke ne vloži zahteve za podaljšanje v predpisanem roku ali ne izpolnjuje predpisanih pogojev.

(8) O podaljšanju koncesije iz prejšnjega odstavka vlada odloči z odločbo.

(9) V primeru, ko vlada koncesijo odvzame pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena, vlada na podlagi javnega poziva podeli koncesijo drugi osebi, ki izpolnjuje predpisane pogoje in zoper njo ni začel postopek za odvzem koncesije, če se ta s podelitvijo strinja, vendar ne dlje od roka iz prvega odstavka tega člena. Prednost pri podelitvi koncesije ima oseba, katere sedež je najbližje središču koncesijskega območja. Za središče koncesijskega območja se šteje sedež občine iz koncesijskega območja v skladu s predpisom, ki ureja način izvajanja obvezne državne gospodarske javne službe iz prvega odstavka tega člena.

(10) Vlada lahko podeli koncesijo iz prejšnjega odstavka z odločbo o začasnem izvajanju koncesije najdlje za eno leto, vendar ne dlje od datuma iz prvega odstavka tega člena.

(11) Koncesijske pogodbe, ki so bile sklenjene za izvajanje obvezne državne gospodarske javne službe iz prvega odstavka tega člena pred uveljavitvijo tega zakona, njihova veljavnost pa se izteče po datumu iz prvega odstavka tega člena, prenehajo z dnem 31. decembra 2016.«;

ter vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

»PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

2. člen

(1) Koncesionar iz spremenjene 1. točke sedmega odstavka 92. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 92/13) opravlja obvezno državno gospodarsko javno službo iz spremenjenega prvega odstavka 92. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 92/13) do sklenitve nove koncesijske pogodbe oziroma do sklenitve aneksa k pogodbi o podaljšanju koncesijske pogodbe, če je vložila zahtevo za podaljšanje veljavnosti oziroma sklenitev koncesijske pogodbe v roku iz spremenjene 1. točke sedmega odstavka 92. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 92/13).

(2) Na koncesijskih območjih, kjer ni koncesionarja z veljavno koncesijsko pogodbo po 31. decembru 2015, se za podelitev nove koncesije smiselno uporablja deveti odstavek 92. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 92/13).

3. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja – ZVO-1I (Uradni list RS, št. [30/16](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

42. člen

(1) Predpisi, izdani na podlagi 18. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15), veljajo do uveljavitve novih.

(2) Postopki za podaljšanje okoljevarstvenega dovoljenja za napravo iz 68. člena, napravo ali dejavnost iz 82. člena in obrat iz 86. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15), začeti do uveljavitve tega zakona, se ustavijo.

(3) Za okoljevarstvena dovoljenja, izdana na podlagi 68., 82. in 86. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15), se šteje, da so bila izdana za nedoločen čas, ministrstvo pa mora ob prvi spremembi okoljevarstvenega dovoljenja oziroma najpozneje v dveh letih od uveljavitve tega zakona ta dovoljenja uskladiti s spremenjenimi določbami 69., 82. in 86. člena zakona.

(4) Imetnik okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave, ki je bilo izdano na podlagi 68. ali 82. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12) pred 1. septembrom 2012, rok za prilagoditev te naprave zahtevam predpisa, ki ureja emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo, pa je določen z rokom izteka veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja, mora prilagoditi obratovanje naprave do tega roka.

(5) Postopki za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, začeti pred uveljavitvijo predpisa iz enajstega odstavka 74. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) in ne dokončani do uveljavitve tega zakona, se dokončajo v skladu s četrtem, petim in šestim odstavkom 70. člena in spremenjenim 74. členom zakona.

(6) Postopki prijave nameravanih sprememb v obratovanju naprave iz 82. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15), začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se ustavijo.

(7) Ministrstvo razveljavi pravnomočna okoljevarstvena dovoljenja, izdana na podlagi 82. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) istemu upravljavcu za obratovanje iste naprave ali izvajanje iste dejavnosti, ob prvi spremembi katerega izmed njih in izda eno okoljevarstveno dovoljenje, v katerem določi vse obveznosti iz razveljavljenih okoljevarstvenih dovoljenj.

(8) Postopki za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obrat na podlagi 86. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15), začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po določbah Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15).

(9) Inšpekcija iz prvega odstavka 156. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) pripravi prvi načrt inšpekcijskega nadzora iz 40. člena tega zakona najkasneje v dvanajstih mesecih od uveljavitve tega zakona.

43. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.